

ACADEMIA ROMANĂ

DIN VIEAȚA POPORULUI ROMÂN
CULEGERI ȘI STUDII

XIV.

CÂNTECE POPORALE ROMÂNEȘTI

DIN COMITATUL BIHOR (UNGARIA),

— CHANSONS POPULAIRES ROUMAINES —

DU DÉPARTEMENT BIHAR (HONGRIE)

CULESE ȘI NOTATE

DE

BÉLA BARTÓK
PROFESOR LA ACADEMIA REGALĂ DE MUZICĂ DIN BUDAPESTA.

ȘEDINȚA DELA 13 MAIU 1911

BUCUREȘTI
LIBRĂRIILE SOCEC & Comp. și C. SFETEA

LEIPZIG
OTTO HARRASSOWITZ

VIENA
GEROLD & Comp.

1913

81.840

DIN VIEAȚA POPORULUI ROMÂN:

BUCUREȘTI

Inst. de Arte Grafice CAROL GÖBL S-r I. St. Rasidescu

16, Strada Paris (fostă Doamnei), 16.

1913.

PREFAȚĂ

Am adunat aceste cântece, timp de 3 săptămâni în vara anului 1909 și într'o săptămână din iarna anului 1910, din împrejurimile obârșiei Crișului-Negru (Fekete-Körös), adică din ținutul Beiușului și al Vașcăului. Acest teritoriu, care din punctul de vedere geografic este bine limitat, formează o unitate și din punctul de vedere al folklorului muzical.

Am cules cântecele cu melodiile lor din următoarele localități: Delan (Gyalány), Teleac (Telek), Cresuia (Kreszulya), Beiuș (Belényes), Dragonieșd (Drágánfalva), Budureasa (Bondoraszó), Sebiș (Sebes), Leleșd, Hatar, Vașcău (Vaskoh), Seliște de lângă Vașcău (Vaskohszeleste), Cărpinet (Kerpenyéd), Leheceni (Lehecsény), Poiana (Pojána), Criștior (Biharkristyor) și Câmp (Vaskohmező). Această culegere, deși nu e completă, totuș cuprinde cântecele cele mai cunoscute din împrejurimile Beiușului, și din ele ne putem da bine seama de formele muzicale (types muzicales) obișnuite în acest ținut, cu alte cuvinte, ne putem face o idee de dialectul muzical al acestei țeri [1]).

Cele mai multe din cântecele acestei culegeri au fost înregistrate la fonograf și fonogramele se găsesc în secțiunea etnografică a Muzeului Național din Budapesta. Imprimarea la fonograf este de mare folos pentru colecționarea cântecelor, pentrucă uneori pentru a notà exact adevăratul cântec popular nu avem în muzică semne cu cari să arătăm unele întorsături de voce, cum sunt acele alunecări capricioase dela un sunet la altul, cunoscute

[1]) Din cercetările cele mai recente s'a stabilit că adevăratul centru al dialectului bihorean este situat între Oradea (Nagyvárad) și Beiuș (Belényes), pe câtă vreme în regiunea noastră au pătruns dejà oarecari melodii din Banat și din Transilvania (No. 5, 8—10, 41—44, 66, 79, 81 (?), 83, 87, 89—93, 95, 98, 101—107, 139, 143, 151, 152, 157, 160, 161, 163, 170—172, 183—186, 195, 198, 205, 222, 223, 225—234, 236—241, 243, 244, 248, 250—252, 259, 265, 267, 270, 274, 275, 279, 280, 284—291.

în muzică sub numele de *glissando*, şi numai din modul cum reproduce fonograful ne putem face o idee despre aceste pasagii. De altă parte însă nu e bine să se culeagă în mod excluziv numai la fonograf, fără a notà de loc melodiile la locul culegerii, pentrucă adeseori cântăreţul, când este pus să cânte la fonograf, fără să vrea schimbă melodia, şi atunci culegătorul trebue să observe şi să controleze aceste schimbări, să ţie seamă de ele şi să le noteze. De câte ori mi s'au prezentat astfel de schimbări, le-am arătat la fiecare melodie în parte şi am făcut deosibirea între fonograma şi melodia scrisă direct după cântăreţ. Afară de aceasta se mai pot observà şi alte schimbări de detalii, cari toate ne dau proba că forma melodiilor populare este foarte elastică. Aşà la fonograf cântăreţul cântă melodia mult mai rar şi cu mult mai multe «ornamente», şi adeseori se întâmplă şi greşeli provenite din lipsa momentană a memoriei.

Fonograful este însă absolut trebuincios când se culege muzică instrumentală, pentrucă mijlocul acesta de notaţie, fiind mai expeditiv, ne permite a culege un număr mai mare de melodii într'un timp relativ scurt şi de altă parte nu oboseşte şi nu plictiseşte pe cel ce cântă, pentrucă nu mai este nevoie să repete mereu acelaş lucru, ca la notaţia directă după auz. Apoi când e vorba de instrumente ca *fluerul* sau cimpoiul, acestea produc numeroase şi variate ornamente, cari cer timp şi stăruinţă pentru a fi bine precizate pe hârtie, ceeace de multe ori nu se poate face la faţa locului. In sfârşit cei ce cântă din instrumente sunt oarecum muzicanţi de meserie, obişnuiţi a cântà în public, nu se intimidează ca să facă greşeli de memorie, aşà că culegerea melodiilor instrumentale numai cu fonograful nu prezentă aceleaşi inconveniente ca la fixarea vocii omeneşti.

In ce priveşte melodiile ce mi s'au cântat însoţite de cuvinte, le pot rezumà în următoarele categorii:

a) *Doinele*, cari prin aceste locuri se numesc *hore*. (Poporul de prin aceste locuri nu cunoaşte cuvântul «doină»). Ele sunt caracterizate printr'o mişcare lentă şi un ritm liber şi neprecizat, ceeace însemnăm în muzică prin *tempo rubato*.

In ce priveşte textul, în doine pot intrà: baladele şi legendele (foarte rare pe aci), cântecele lirice, uneori chiar cântece ironice (moqueuses). Se cântă atât de bărbaţi cât şi de femei, ori şi când, fără a fi legate de ceremonii cu dată fixă. Cele mai multe

din aceste cântece sunt de origine foarte veche și aceasta pare a fi caracteristică producțiunii muzicale a poporului românesc din Bihor. In timpul din urmă au pătruns și melodii de origine străină, transformate în spiritul cântecelor românești. Acestea au o mișcare și un ritm mai precis și prin aceasta se îndepărtează dela caracterul vechilor doine. Și ele sunt cunoscute tot sub numirea de *hore* (adică «doine»), dar sunt cântate aproape numai de către tineri. (Ex. No. 12, 65, 94, 96, 174, 188, 189, 194—197, 221, 254, 255, 257, 263, 264, 266, 271, 273, 276, 282, 283).

b) *Arii de dans cu text*, caracterizate printr'o mișcare vioaie (Allegretto) și printr'un ritm bine precizat. (Când aceste melodii se cântă pe vioară, se poate dansà după ele și în acest caz se numesc danțul *Măruntel*). Textul lor este cunoscut sub numele de *strigături* (în Bihor se zic *descântece)*. Se cântă mai cu seamă de către tineri, când joacă, pe melodia executată de viorist (danțul «Măruntelul»). Danțul «Măruntel» executat numai cu vioara are întotdeauna o formă mai complicată decât când se cântă cu cuvinte.

c) *Colindele* [1]), cari acì se pronunță *corinde* și *cântece de Crăciun* (Vifleimul cu stea) și cari se cântă de către flăcăi sau oameni însurați.

d) *Cântecele de nuntă*, cum este «cântecul miresei», care se cântă la nuntă de către feciori.

e) *Bocetele*, cunoscute sub numele de *vaiete*, cari sunt cântece de morți și se cântă numai de femei.

Am dat și peste două cântece cu cuprins obscen, anume No. 193, care este un cântec de morți batjocoritor, și No. 34, care este un cântec de dans foarte răspândit. Este de observat că asemenea cuvinte se găsesc numai la cântecele de dans și nicidecum la doine.

N'am dat de loc peste cântece și jocuri de copii.

Am cules de asemenea și muzică instrumentală: după vioară, (vioara prin aceste locuri se numește *higheghe*, dela ungurește: «*hegedü*») *fluer*, cimpoi și chiar drâmboaie. Cele executate din vioară sunt foarte răspândite și mai în toate satele se cântă de către țărani români și nicidecum de lăutari țigani. De asemenea se cântă mult și

[1]) După ultimele cercetări făcute se deduce că în această regiune se găsesc foarte multe colinde de origine foarte veche.

din flaut. In satul Câmp sunt şi astăzi cântători din cimpoi, iar la Budureasa am înregistrat la fonograf o arie de dans cântată din «drâmboaie» (drâmbă, drâng). Acest instrument este răspândit în toate satele şi se servesc de el mai cu seamă femeile şi fetele.

Din vioară, din fluer şi din cimpoi mi s'au cântat arii de dans pe cari le-am găsit sub diferite numiri. Dansurile indigene sunt: Dansul «Măruntelul» (4/4, ♩= 132) şi «Poarga românească», într'o mişcare mai încet. Cel dintâiu se găseşte în formă simplificată printre cântecele cu cuvinte. Celelalte sunt venite mai mult sau mai puţin din ţerile vecine.

Mi s'a cântat din vioară şi din fluer doina zisă «când ciobanul şi-a pierdut oile». Este o melodie ce se cântă rar şi pe un ritm nehotărît *(rubato)*, şi care uneori se lungeşte, când i se adaogă o altă arie de dans, «când şi le-a regăsit», într'o mişcare mai agitată şi pe un ritm hotărît. Cântecele de acest gen sunt răspândite în toate ţinuturile pe unde am umblat şi formează probabil o specialitate românească.

Când mi s'a cântat din cimpoi, am dat şi peste un «cântec cu program», anume: imitarea cântatului pitpalacei.

Textul cântecelor este format mai în totdeauna din versuri de 8 sau 7 silabe, cari nu se grupează în strofe. Melodiile fiind compuse pentru ca să se pronunţe 8 silabe, versurile de 7 silabe sunt completate printr'un *u*, *mă* sau *măi*, dacă linia versului se termină printr'o consună, şi se adaogă un *le* sau *re*, dacă se termină printr'o vocală. Versurile compuse din linii de 6—5 silabe sunt foarte rare (No. 136, 200) şi cele de 5 silabe se completează în acelaş fel ca şi cele de 7 silabe. Uneori în loc de o linie obişnuită, găsim un refren mai scurt, foarte adeseori de 5 silabe (No. 66), sau mai lung ca în No. 92, 197, şi aceasta din urmă formă pare a fi o adoptare din sudul acestei regiuni, probabil din Banat. Alteori la liniile regulate de 8 silabe se adaogă o prelungire de 3 silabe: *hai*, *li*, *li* (No. 235). Se mai găsesc şi prelungiri de câte 5 silabe pentru fiecare vers: *hai li li li li* (No. 201, 214) şi se poate că toate melodiile acestea vin din alte localităţi sau sunt adoptate dela alte popoare.

Pentrucă versurile nu formează strofe, se repetă fără regularitate fixă, aşă că uneori se întâmplă că melodia se sfârşeşte la mijlocul unei fraze din text, sau cântecul se sfârşeşte la mijlocul

melodiei, pentrucă textul s'a sfârşit. Regula este aceasta: se începe cântând odată melodia întreagă fără cuvinte, numai cu silabele «Hai li li, etc.», şi apoi se repetă o linie de 3 ori, sau o linie de 2 ori cu linia următoare numai odată.

Se poate constată că melodiile doinelor şi ale cântecelor de dans cu cuvinte nu-şi au textul lor special, adică textul şi melodia nu formează o unitate inseparabilă; cu alte cuvinte, pe o melodie de doină se poate cântă orice text. Colindele şi cântecele de ceremonii însă îşi au textul lor special.

Am grupat cântecele după un sistem, care a fost întrebuinţat mai întâiu de către muzicologul finlandez Ilmari Krohn, în culegerea sa de cântece populare finlandeze «Suomen Kansan Sävelmiä», unde cântecele sunt aranjate ca un lexicon după cadenţele fiecărei linii. Conform cu acest sistem, am grupat melodiile după nota finală a fiecărei linii, şi pentru a face să se înţeleagă mai uşor acest sistem, a trebuit, când am notat cântecele, să transpun unele din ele în tonalitatea aleasă mai dinainte, pentru ca toate melodiile să sfârşească cu nota *sol*.

Privitor la acest aranjament trebue să mai dau următoarele lămuriri: Orice melodie trebue să fie considerată ca fiind compusă din 4 părţi: fiecare parte corespunde cu o linie de 8 silabe sau de 6 silabe). La melodiile cari n'au decât 3 sau 2 părţi, pentru ca să se completeze, trebue să se presupună una sau două părţi repetate. La melodiile compuse din 3 părţi, trebue să căutăm locul cezurii, şi dacă cezura vine după prima parte, aceasta trebue să se considere ca repetată; dacă vine însă după a 2-a parte, atunci considerăm ca repetată partea 3-a.

Am însemnat cu cifre arabe (1, 2, 3, 4) sunetul cadenţelor fiecărei părţi din melodie.

Mai întâiu melodiile se grupează după nota de cadenţă a părţii a 2-a, adică după înălţimea notei care termină această parte. De exemplu în prima grupă vor intră acele melodii cari au nota *fa* ca notă de cadenţă a părţii a 2-a, iar în grupa a 2-a vor intră melodiile cari au nota *sol* în această cadenţă ş. a.

După ce s'a făcut acest aranjament, se divizează grupele în grupuri nouă, după nota de cadenţă a primei părţi, în acelaş fel ca mai sus, şi în urmă se face o clasificare după nota de cadenţă a părţii a 3-a. Apoi grupele astfel obţinute se divid în 2 părţi,

după cadenţa finală. [1]) In grupele mici se aşează melodiile după *ambitus* [2]) începând cu cele cari au *ambitus* cel mai mic.

Cu felul acesta de aranjament, multe din variantele unei melodii se pot apropià între ele. Negreşit că şi acì, ca şi în orice sistem, se vor găsì şi excepţii la această regulă. In această colecţie, de câteori variantele unei melodii se găsesc departe una de alta, am indicat No. de ordine al variantelor.

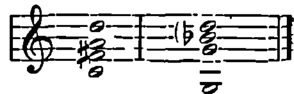
Inainte de a terminà, sunt dator a aduce viile mele mulţumiri atât secţiunii etnografice a Muzeului Naţional din Budapesta, cât şi Academiei Române din Bucureşti, cari m'au ajutat la realizarea acestei lucrări, puindu-mi la dispoziţie mijloacele pentru adunarea acestui material folkloristic. Nu pot uità pe d-l Ioan Buşiţia, profesor la liceul din Beiuş, care mi-a fost de mult folos în adunarea acestor cântece, şi exprim acì mulţumirile mele.

Béla Bartók.

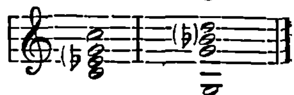
---

[1]) In aceste cântece sunt 3 feluri de cadenţe:

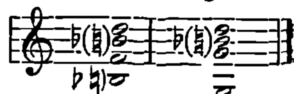
a) V—I, unde nota finală *sol* este precedată de grupa notelor *fa* ♯, *la re*:

b) IV—I, cu notele principale *do mi sol*, cari preced finala *sol*:

c) III—I, cu notele *si* ♭-*re* sau ♮ *si-re*, cari preced pe *sol*:

[2]) Prin *ambitus* se înţelege distanţa dintre notele extreme ale unei melodii, adică întinderea melodiei ca înălţime de sunet.

EXPLICAREA SEMNELOR

ñ se pronunţă ca *gn* francez.

Cifra scrisă sus în capul paginei la stânga melodiei arată numărul cilindrului pe care a fost înregistrat cântecul; aceste cilindre se găsesc la Muzeul etnografic din Budapesta. Sus la dreapta am scris numirea localităţii de unde am cules cântecul.

Fiecare *melismă* este indicată printr'un arc ⌒ care o cuprinde. Pe notele cari n'au un astfel de semn, se cântă o singură silabă.

Pauzele scrise deasupra portativului arată tăcerile ce se fac în afară de măsură, şi a căror durată trebue să fie exact ţinută.

Notele cuprinse în paranteză înseamnă că n'am ţinut seamă de ele în gruparea melodiilor.

N'am indicat *mişcarea (tempo) la metronom* decât la prea puţine melodii, pentrucă adesea se schimbă după dispoziţiunea sufletească a momentului în care se găseşte cântăreţul. De obiceiu când cântăreţul este rău dispus, se grăbeşte şi nu insistă asupra notelor de ornament, iar când este dispus să cânte, caută să se pună în evidenţă, iea o mişcare mai rară, prelungeşte mult unele sunete şi întrebuinţează mai multe note de ornament [1]).

---

[1]) După ultimele cercetări s'a constatat că există oarecare regularitate chiar în mişcarea cântecelor *rubato*.

PRÉFACE

J'ai recueilli ces chansons pendant l'été de 1909 (trois semaines) et pendant l'été de 1910 (une semaine) dans les environs de la source du Crişul Negru (Fekete Körös) [1], c'est-à-dire dans la région de Beiuş (Belényes) et de Vaşcău (Vaskoh). Ce territoire, qui est bien limité au point de vue géographique, forme également une unité au point de vue du folklore musical.

J'ai réuni les chansons et leurs airs des localités suivantes: Delan (Gyalány), Teleac (Telek), Cresuia (Kreszulya), Beiuş (Belényes), Dragonieşd (Drágánfalva), Budureasa (Bondoraszó), Sebiş (Sebes), Leleşd, Hatar, Vaşcău (Vaskoh), Selişte près Vaşcău (Vaskohszeleste), Cărpinet (Kèrpenyéd), Leheceni (Lehecsény), Poiana (Pojána), Criştior (Biharkristyor) et Câmp (Vaskohmező).

Ce recueil, bien qu' incomplet, contient pourtant les chansons les plus connues des environs de Beiuş et nous pouvons, grâce à elles, nous rendre un compte exact des types musicaux en vogue dans cette contrée; en d'autres termes nous pouvons nous faire une idée du dialecte musical de ce pays [2].

La plupart des chansons de ce recueil ont été enregistrées au phonographe et les phonogrammes se trouvent dans la section ethnographique du Musée National de Budapest. L'impression phonographique est d'un grand secours pour celui qui collectionne des chansons, car il arrive parfois que, pour noter exactement la

---

[1]) Les noms toponymiques sont donnés dans leur forme originale populaire roumaine, entre parenthèses sont indiqués les noms hongrois, officiels, tels qu'on les trouve dans les cartes et les livres officiels hongrois.

[2]) Des recherches plus récentes ont prouvé que le véritable centre du dialecte bihorien est situé entre Oradea (Nagyvárad) et Beiuş (Belényes), tandis que certaines mélodies du Banat et de Transylvanie ont déjà pénétré dans notre région (Nos. 5, 8—10, 41—44, 66, 79, 81 (?), 83, 87, 89—93, 95, 98, 101—107, 139, 143, 151, 152, 157, 160, 161, 163, 170—172, 183—186, 195, 198, 205, 222, 223, 225—234, 233—241, 243, 244, 248, 250—252, 259, 265, 267, 270, 274, 275, 279, 280, 284—291.

véritable chanson populaire, nous manquions en musique des signes nécessaires à indiquer certains tours de voix, par exemple ces glissements capricieux d'une note à l'autre, connus en musique sous le nom de *glissando*, et ce n'est que grâce à la manière dont les enregistre le phonographe que nous pouvons nous faire une idée de ces passages. Mais d'autre part, il n'est pas bien de se servir exclusivement du phonographe sans noter les airs sur les lieux mêmes où ils se chantent, car souvent le chanteur, mis en face de l'appareil, dénature involontairement la mélodie, et dans ce cas le collectionneur doit observer et contrôler ces modifications, en tenir compte et les noter.

Toutes les fois que j'ai remarqué de semblables variantes, je les ai consignées séparément dans chaque chanson, et j'ai noté la différence entre le phonogramme et l'air écrit à l'audition directe du chanteur. On peut en outre observer d'autres changements de détail, qui nous prouvent que la forme des airs populaires est très élastique. Ainsi, devant le phonographe, le chanteur chante l'air bien plus lentement, avec beaucoup plus de floritures et fait de nombreuses fautes, dues à des lacunes momentanées de la mémoire.

Mais où le phonographe est absolument nécessaire, c'est quand il s'agit de noter la musique instrumentale, car ce moyen de notation étant plus expéditif, nous permet de recueillir un plus grand nombre d'airs dans un temps relativement court et d'autre part il ne fatigue, ni n'ennuie les joueurs d'instruments, car il les dispense de répéter continuellement la même chose, comme ils devraient le faire si le collectionneur notait directement d'après l'oreille. Et quand il est question d'instruments comme la flûte[1]) champêtre et la cornemuse, on est en présence de tant de floritures diverses, qu'il faut un temps énorme et une patience à toute épreuve pour les bien noter sur la partition, ce qu'il est souvent impossible de faire sur les lieux. Enfin ceux qui jouent de ces instruments sont d'habitude des musiciens de métier, habitués à jouer en public; la timidité ne leur fait pas faire de fautes de mémoire, de sorte que le recueil des mélodies instrumentales avec le seul secours du phonographe est loin d'avoir les mêmes inconvénients que la reproduction de la voix humaine.

[1]) Il faudra remarquer, que ce n'est pas la flûte ordinaire qu'on emploie dans l'orchestre, mais une flûte plus simple (d'une longueur d'env. 40 cm. faite par les paysans eux-mêmes, et qui n'a que 6 tons.

Quant aux airs que l'on m'a chantés en les accompagnant de paroles, je peux les diviser en plusieurs catégories:

a) Les *doïna*, qui dans cette région portent le nom de *horas* — le mot «doïna» n'est pas connu des habitants. Elles sont caractérisées par un mouvement lent, un rythme libre et indécis que nous notons en musique *tempo rubato*.

En ce qui concerne le texte, nous trouvons dans les doïnas: des ballades et des légendes (fort rares dans cette région), des chansons lyriques, parfois même ironiques (moqueuses). Elles sont chantées n'importe quand, par les hommes et par les femmes, et n'ont aucun rapport avec les cérémonies à date fixe.

La plupart de ces chansons sont d'origine fort ancienne et ce fait paraît d'ailleurs être la caractéristique de la production musicale des Roumains du Bihor. Dans les derniers temps quelques chansons d'origine étrangère ont également pénétré dans la région et se sont adaptées à l'esprit des chansons roumaines. Mais elles ont un mouvement et un rythme plus précis et par cela même s'écartent du caractère des vieilles doïnas. Elles sont aussi connues sous le nom de *hora* (c.-à.-d. doïna) et sont chantées presque exclusivement par les jeunes gens. (Ex: Nos. 12, 65, 94, 96, 174, 188, 189, 194—197, 221, 254, 255, 257, 263 ,264, 266, 271, 273, 276, 282, 283).

b) Les airs de danse accompagnés de paroles, caractérisés par un mouvement vif (allegretto) et par un rythme bien précisé. Quand ces airs se jouent sur le violon, on peut danser à leur cadence, et ils sont connus dans ce cas sous le nom de danse *Mărunțel.* Leur texte porte le nom de *strigături* (Cris); dans le Bihor on les appelle *descântece.* Il sont surtout chantés par les jeunes gens pendant la danse et accompagnent l'air exécuté par le violon (danse Mărunțel).

Le «Mărunțel» exécuté seulement sur le violon a toujours une forme moins simple que lorsqu'il est accompagné de paroles.

c) Les Colinda [1], mot qui dans cette région se prononce *corinda* et a pour synonymes *Chants de Noël, chants de Bethléem,* sont chantées par les jeunes gens ou par les hommes mariés.

d) Les chansons de Noces, par exemple *la chanson de la mariée*, chantées par les jeunes gens à l'occasion des mariages.

---

[1]) D'aprés les dernières recherches, il résulte qu'il y a dans ces localités beaucoup plus de *colinda* d'origine très ancienne.

e) Les bocet (chants funèbres), connus aussi sous le nom de *vaiet*, sont des chansons de deuil; ce sont les femmes seules qui les chantent.

J'ai aussi eu l'occasion d'entendre deux chansons obscènes (No. 193, chanson funèbre moqueuse, et No. 34, chanson de danse très répandue). Il est à remarquer que les expressions obscènes ne se rencontrent que dans les airs de danse et jamais dans les doïna.

Je n'ai pas trouvé des rondes d'enafnts, ni des mélodies de leurs jeux.

J'ai également recueilli des airs de musique instrumentale joués sur le violon, la flûte, la cornemuse et même la guimbarde. Les airs exécutés sur le violon sont très répandus. Dans la plupart des villages ce ne sont pas les ménétriers tziganes, mais les paysans roumains qui les jouent.

Souvent on les exécute aussi sur la flûte. Il y a encore aujourd'hui à Câmp des joueurs de cornemuse et à Budureasa j'ai enregistré au phonographe un air de danse joué sur la guimbarde. C'est un instrument fort répandu dans tous les villages; ce sont surtout les jeunes filles et les femmes qui s'en servent.

J'ai eu l'occasion d'entendre exécuter sur le violon, la flûte et le cornemuse des airs de danse connus sous diverses dénominations.

Les danses autochtones sont: le pas *Mărunțel* (4/4 ♩ = 132) et la «*poarga românească*» d'un mouvement un peu plus lent. La première de ces danses se rencontre sous sa forme plus simple dans les airs à paroles. Les autres sont plus ou moins originaires des contrées voisines.

On m'a joué sur le violon et sur la flûte la doïna «Quand le berger a perdu ses moutons». C'est une mélodie qui se joue rarement et sur un rythme indécis *(rubato)*; elle est suivie parfois d'un air de danse: «Quand il les a retrouvés», d'un mouvement plus vif et sur un rythme précis. Les airs de cette espèce sont répandus dans toutes les régions que j'ai parcourues et sont probablement une spécialité roumaine.

J'ai entendu jouer sur la cornemuse un «*air à programme*», imitation du chant de la caille.

Le texte des chansons est formé la plupart du temps de vers de 8 ou 7 syllabes, qui ne sont pas groupés en strophes. Les mélodies étant composées pour huit syllabes, les vers de sept

syllabes sont complétés par un *u*, *mă* ou *măi*, si le vers se termine par une consonne, et l'on ajoute un *le* ou un *re*, s'il se termine par une voyelle. Les vers composés de 5 ou 6 syllabes sont fort rares (N-os 136, 200) et ceux de 5 syllabes se complètent de la même manière que ceux de sept.

Parfois, au lieu du vers habituel, nous trouvons un refrain plus court, le plus souvent de 5 syllabes (No. 66) ou plus long comme aux N-os 92, 117; cette dernière forme paraît une adoption du Sud de cette localité, probablement du Banat.

D'autres fois, aux vers réguliers de 8 syllabes s'ajoute un prolongement de 3 syllabes: *Lai, li, li* (No. 235). On trouve aussi des prolongements de 5 syllabes à chaque vers: *Lai, li, li, li, lî* (N-os 201, 214). Il se peut que toutes ces mélodies viennent d'autres localités ou bien qu' elles soient adoptées d'autres peuples.

Comme les vers ne sont pas groupés en strophes, ils se répètent sans régularité, de sorte qu'il arrive quelquefois que la mélodie finit sur une phrase du texte ou que la chanson finit au milieu de la mélodie, quand le chanteur est au bout du texte. La règle est la suivante: on commence à chanter l'air tout entier sans les paroles, en l'accompagnant seulement des syllabes: *Hai, li, li*; on répète ensuite le même vers 3 fois, ou un vers deux fois et le suivant une seule fois.

On peut constater que les mélodies des *doïna* et celles des airs de danse à paroles n'ont pas de texte spécial et que le texte et l'air ne forment pas une unité inséparable. En d'autres termes, à un air de *doïna* on peut adapter n'importe quel texte; mais les chants de Noël et de cérémonies ont chacun leur texte spécial.

J'ai classé les chansons d'après un système déjà employé par le musicologue finnois Ilmari Krohn, dans son recueil de chansons populaires finnoises «Suomen Kansan Sävelmiä», où les chansons sont arrangées sous forme de lexique d'après les cadences des vers. Conformément à ce système, j'ai groupé les mélodies d'après la note finale de chaque ligne, et pour l'intelligence de ce système, il m'a fallu, dans la notation des airs, en transposer quelques-uns dans la tonalité choisie auparavant, pour que toutes les mélodies puissent finir par la note *sol*.

Je dois encore donner les explications suivantes concernant cet arrangement: Chaque mélodie doit être considérée comme composée de 4 parties: chaque partie correspond à un vers de huit

syllabes (ou de six syllabes). Quant aux mélodies qui n'ont que 3 ou 2 parties, il faut, pour les compléter, supposer la répétition d'une ou de deux parties. Dans les mélodies composées de 3 parties, on doit chercher la place de la césure, et si elle vient après la première partie, celle-ci doit être considérée comme répétée; mais si elle tombe après la deuxième partie, c'est alors la 3-e partie que nous considérons comme répétée.

J'ai désigné par des chiffres arabes (1. 2. 3. 4) le son des cadences de chaque partie de la mélodie.

Les mélodies sont d'abord groupées d'après les notes de cadence de la 2-e partie, c'est-à-dire d'après la hauteur de la note qui termine cette partie. Par exemple, il entrera dans le premier groupe les mélodies qui ont la note *fa* comme note de cadence de la 2-e partie et dans le deuxième groupe celles qui ont la note *sol* dans cette cadence, etc. Après avoir fait cet arrangement, on divise les groupes en sous-groupes d'après la note de cadence de la première partie de la même manière que précédemment et on complète la classification d'après la note de cadence de la 3-e partie. Les groupes ainsi obtenus se divisent enfin en 2 parties, d'après la cadence finale [1]. Dans les petits groupes les mélodies se placent d'après l'ambitus [2], en commençant par celles qui ont le plus petit ambitus.

Grâce à cet arrangement, beaucoup de variantes d'une mélodie peuvent se rapprocher les unes des autres. Ici, sans doute, comme dans n'importe quel système, il y aura des exceptions à la règle générale. Dans ce recueil, chaque fois que les variantes d'une

---

[1]) Dans ces chansons il y a 3 espèces de cadences:

a) V—I où la note finale *sol* est précédée du groupe des notes fa ♯, la, ré.

b) IV—I avec les notes principales *do*, *mi sol*, qui précèdent la finale *sol*

c) III—I avec les notes *si* ♭, *ré* ou *si* ♮, *ré*, qui précèdent le *sol*.

[2]) On entend par ambitus la distance entre les notes extrêmes d'une mélodie, c'est-à-dire l'étendue de la mélodie comme hauteur de son.

mélodie s'écartent l'une de l'autre, j'ai indiqué le numéro d'ordre des variantes.

Avant de terminer, je dois présenter mes plus vifs remerciements tant à la Section ethnographique du Musée National de Budapest qu'à l'Académie Roumaine de Bucarest, qui m'ont prêté leur bienveillant concours dans la réalisation de cet ouvrage, en mettant à ma disposition les moyens de réunir ce matériel folkloristique. Je ne puis omettre non plus le nom de Mr. Jean Bușiția, professeur au Lycée de Beiuș, qui m'a été d'un si grand secours dans la collection de ces chansons et à qui j'exprime ici ma plus vive gratitude.

Béla Bartók.

EXPLICATION DES SIGNES

ñ se prononce comme le groupe *gn* français.

Le nombre écrit en tête de la page à gauche de la mélodie désigne le numéro du cylindre sur lequel a été enregistrée la chanson; ces cylindres sont déposés au Musée Ethnographique de Budapest. J'ai inscrit en haut et à droite le nom de la localité où j'ai recueilli la chanson.

Chaque mélisme est désigné par un arc qui le comprend. Les notes dépourvues de ce signe correspondent à une seule syllabe.

Les pauses écrites au-dessus de la portée désignent les silences à faire en dehors de la mesure et dont la durée doit être exactement observée.

La parenthèse qui comprend certaines notes signifie qu'on n'a pas tenu compte de ces notes dans le groupement des mélodies.

J'ai indiqué le temps *(tempo)* au *métronome* seulement pour quelques mélodies, car ce temps change souvent d'après la disposition psychique momentanée dans laquelle se trouve le chanteur. D'habitude quand le chanteur est de mauvaise humeur, il se hâte et n'insiste pas sur les notes d'ornement, tandis que lorsqu'il est bien disposé à chanter, il cherche à se faire valoir, il prend un mouvement plus lent, prolonge quelques sons et fait un plus grand usage des notes d'ornement [1]).

---

[1]) D'après les dernières recherches, on a remarqué qu'il y a une certaine régularité même dans le mouvement des chansons *rubato*.

Traduction des remerques
Imprimées en roumain dans le volume

Pages		
1	1) remarque	Fragment d'une mélodie.
2	1) »	ou
3	1) »	au phonographe.
4	1) »	Variantes des mélodies N-os 35—37. Cette mélodie est partout connue chez les Roumains de Transylvanie et de Hongrie.
9	14) chanson	Il manque les paroles.
26	2) remarque	Les paroles de cette chanson (connue partout) n'ont pu être publiées, car elles sont très indécentes.
26	3) »	Au lieu de ces deux notes (sol, mi) faut probablement la note fa.
29	1) »	Il commence parfois ainsi:
38	1) »	Au phonographe il y a toujours si bémol au lieu de si.
43	1) »	La note sol tend vers la ♭.
48	3) strophe	Mélodie semblable à celle de la 1) strophe.
51	1) remarque	Note variable, parfois do.
51	3) »	Chaque vers se répète.
56	1) »	aussi.
56	2) »	parfois.
57	1) »	Les trois premières couronnes (𝄐) sont très courtes.
65	1) »	Cette mélodie paraît improvisée.
66	1) »	quelquefois ainsi.
66	2) »	d'autres fois.
74	3) »	ou la note si.
81	2) »	Ici la fin de la mélodie a changé à cause des 6 syllabes de ces vers.
91	2) »	Se chante aussi avec si ♯ au lieu de si ♭.
102	1) »	Quelquefois rythmé de la manière suivante, sans couronne:
105	1) »	Au phonographe il y a si ♭ au lieu de si.
118	1) »	Au phonographe toujours si ♭ au lieu de si.

Pages			
118	2)	remarque	quelquefois ainsi.
137	1)	»	Après chaque vers: Iară mă, etc.
146	1)	»	Quelquefois on n'intercale pas «Hai, la li lai la» entre les vers, et alors la 2-e partie de la mélodie se chante ainsi:
147	4)	»	Mélodie semblable à celle de la strophe précédente.
153	1)	»	Quelquefois la note ré avec une couronne brève.
168	2)	»	La mélodie se prolonge parfois ainsi qu'il suit.
174			Le commencement est au phonographe:
179	1)	»	Après chaque vers on trouve «tra la la» et le tout se répète encore une fois.
183	1)	»	aux autres strophes.
190	2)	»	il pleure.
197		»	Mélodie connue partout. Elle est notée et publiée.
206	1)	»	Chanson connue, peut-être même imprimée.
211	1)	»	D'origine moins populaire. La mélodie a été notée et publiée.
213	1)	»	La mélodie et les paroles ont été publiées (Collection de choeurs populaires) de G. Muzicescu.
221	1)	»	Pas précisément populaire.
223	1)	»	Mélodie pas précisément populaire.
224		»	Parfois on intercale la phrase:
225 et 226		»	après chaque vers:
227	1)	»	Les notes à couronne ont la longueur suivante:
234	1)	»	Chanson également très répandue chez les Hongrois.
239		»	Chanson connue partout.
244	1)	»	Au phonographe partout fa au lieu de fa ♯.
257	1)	»	Au phonographe ré au lieu de mi ♭.
273		titre	Danse «Mărunţel» sur le violon.
273	1)	remarque	$\sharp/_{2}$ un quart de ton plus haut.
273	2)	»	$\flat/_{2}$ un quart de ton plus bas.
273	1)	»	presque triolet.
293		au No. 312	probablement.
302	1)	remarque	Nom hongrois.
306		titre	Imitation de la trompe sur le violon.
306	1)	remarque	Espèce de trompe d'écorce de sapin.
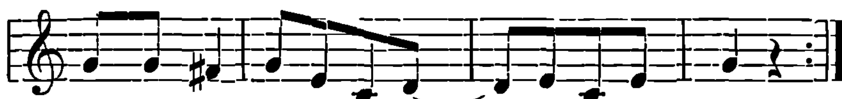
Pages		
307	titre	Berger.
309	1) remarque	Vers mi ♯.
310	titre	Danse «Mărunţel» sur la flûte.
310	1) remarque	Celui qui a joué de la flûte a sans doute soufflé trop fort dans son instrument et le fa ♯ de la fin s'est transformé en do ♯
311	Remarque au dessus du système:	Ces deux mesures doivent se répéter 3 fois.
311	1) remarque	La première et les deux dernières notes qui n'appartiennent pas à la mélodie semblent n'être qu'un cadre pour la mélodie.
312	1) »	La première et la dernière note, qui n'appartiennent pas à la mélodie, semblent n'être qu'un cadre pour la mélodie.
313	1) »	Ce ré ♯ provient peut-être d'un effort du joueur de flûte.
320	1) »	Certainement que cette mélodie imite la cornemuse.
324	remarque	Même air avec les paroles du No. 210.
325	titre	Le berger pleure la perte de ses moutons.
328	»	Prélude improvisé sur la cornemuse.
328	1) remarque	La cornemuse a 3 tuyaux. Le grand donne constamment la note [notation musicale] le moyen peut donner 2 sons [notation musicale] Ces notes alternent entre elles, parfois irrégulièrement, d'autres fois d'après une certaine norme et dans ce dernier cas *sa partition est notée.* Le petit tuyau peut donner la gamme complète suivante: [notation musicale] dans laquelle le 4-e degré, dans le cas de notre instrument, et même le 7-e sont d'un quart de ton plus haut. Les numéros qui suivent ont été joués par le même joueur de cornemuse.

Pages		
329	titre	Danse de Circil (un bandit).
330	1) remarque	mi ♭ tend constamment vers mi ♮.
330	2) »	si ♭ oscille entre la ♭ et si ♭ toujours molto sf.
337	1) »	Les mêmes motifs se répètent sans cesse.
339	titre	Danse hongroise.
339	1) remarque	Paroles du joueur de cornemuse.
340	»	Voir 249, 261.
342	titre	Chanson de moissons.
343	»	Air imitant le chant de la caille.
344	»	Air de la source.
345	titre du No. 358	Chanson du *Moț* de la vallée en gardant les moutons volés.
349	titre	Sur la guimbarde.
349	2) remarque	Dans tout ce morceau, la mélodie garde un pianissimo égal; on entend sans cesse la pédale; la mélodie paraît être accompagnée de tierce et de quinte de la manière suivante:
350	»	Cet air connu partout n'est probablement pas d'origine absolument populaire.
351	»	Pas absolument populaire.
352	»	Ne paraît pas être d'origine populaire.
353	»	Probablement que c'est l'air d'un compositeur connu.
354	»	La mélodie est défigurée. L'original est le suivant:
354	»	Elle est aussi connue chez les Hongrois.
355	»	Ne paraît pas être la forme populaire.
356	»	Air d'origine hongroise.
357	»	Pas absolument d'origine populaire,
371	»	L'air est probablement d'origine hongroise.

1.

COLINDUL COPIILOR.
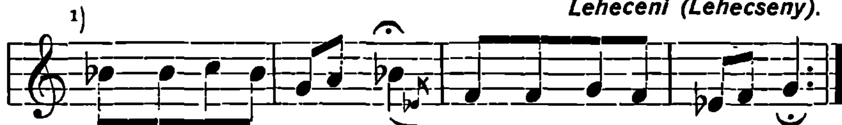
Vivo. *Leleşd (Lelesd).*

Scoală gazdă, nu durmi-le, Domni-Domn,
Că nu-i vreme de durmitu, » »
Dă-i vreme de veselitu, » »
Veselitu lui Crăciunu, » »
Să se scoale slujnicile, » »
Să mături bătcuţele, » »
Cu mătură de mătasă. » »
Rămâi gazdă sănătoasă » »
Cu dalba corinda noastă. » »

2.

Poco sostenuto. *Leheceni (Lehecseny).*

Şi mă leagănă frumos,
Să nu pic din leagăn jos.

2) Frunză verde foaie frag(ă),
Departe eşti, mândră drag(ă),

Tu departe, eu depart(e),
Două dealuri ne despart(e),

Două dealuri ş'o pădur(e),
Iar' or face rugii mur(e).
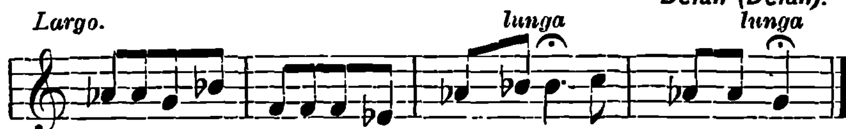
---

[1]) Fragment dintr'o melodie.

3.

F. 676 c. **COLIND.** *Delan (Délán).*

Largo.

Ră-să-rit-a, ră-să-rit-a, hoi le le ler, flori di măr.

D'o steauă luminoasă, hoi le le, etc.
Nime'n lume n'o mai vede, hoi le le, etc.
Numai doi trei filozofi, hoi le le, etc.
. . . .
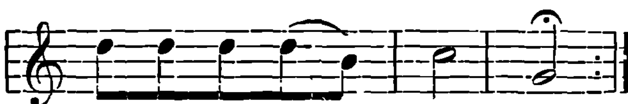
4.

F. 675 a. *Delan*

Poco rubato

1) Ţi ne-mă măi-cu-ţă bi - ne, Ţi-ne-mă

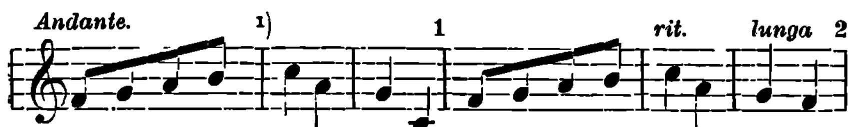
măi-cu - ţă bi — ne, mă.

Să pot creşte lângă tine *(bis)*, mă.
Maică, nu mă supără-le *(bis)*, mă,
C'am mâncat averea ta-le *(bis)*, mă,
C'oi pune picioru'n scară *(bis)*, mă,
Şi m'oi cără la hotară *(bis)*, mă.
. . . .
. . . .

2) Maică, cându m'ai făcutu *(bis)*, măi,
Tare bine ţi-o părutu *(bis)*, măi.
C'un picior m'ai legănatu *(bis)*, măi,
C'o brâncă ţâţă mi-ai datu *(bis)*, măi,
Cu gura m'ai blăstămatu *(bis)*, măi.
Intr'o zi de sărbătoare *(bis)*, măi,
Când eră slujba mai mare *(bis)*, măi,
Să n'am stare ş'alinare *(bis)*, măi,
Ca cum n'are d'apa'n mare *(bis)*, măi;
Şi să n'am loc aşezatu *(bis)*, măi,
Ca ş' un bade cumpăratu *(bis)*, măi,
Da şi 'n ziua de Crăciunu *(bis)*, măi.

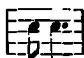
5.
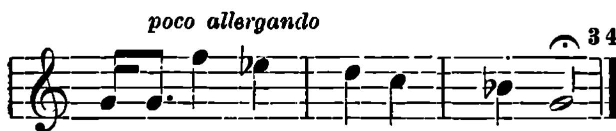
F. 691 a. *Criştior (Kristyor).*

Du-su-s'a bă - di-ţa dus, mă, Du-su-s'a bă - di-ţa dus, mă,

¹) sau:

Pe dru-mu Bi-stri - ţi'n sus, mă.

Nu mi-e ciudă că s'o dus *(bis)*,
Mi-e ciudă că nu mi-o spus,

Să-i pun merinde de-ajuns, mă *(bis)*,
. . . . ¹)

Merindoară de un ban, mă *(bis)*,
Să-i fie badii pe-un an, mă

Merindioară de trei bani *(bis)*,
Să-i fie badii 'n trei ani.

Cernută prin sprâncenele *(bis)*,
Frământată prin inele,

Să ştie că-i-în dor şi jele *(bis)*.
Şi dospită pe limbuţă

Şi coaptă la inimuţă *(bis)*,
Să ştie că-i de drăguţă.

¹) Când lipseşte un rând, se înlocueşte cu silabele: «Hai li li li, nana mea, le».

6.

CANTEC DE JOC.

Sânt-Martin (Belényes Szentmárton).

Vivo.

1 2

Frun-ză ver-de de he-mei, Sla-bă min-te la fe-mei,

3

Da-i mai sla-bă la băr-baţi, Că umb-lă dez - bre-ci-naţi.

7.

F. 676 a.

CANTEC DE JOC.

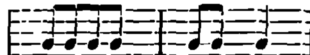
Delan.

Vivace.
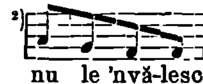
Rău li pa - re u-no-ra Pe mi - ne şi pe mai-ca,
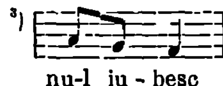
[1]

Dar nu ştiu de ce le pa - re, Nici cu gu-ra nu râd tar'.

[1] la fonograf

Nici zadiile nu le port,
Nici cârpile nu le 'nvălesc, [2]
Nici bădiţa nu-l iubesc, [3]
A lai lai lai lai lai la.

[2]
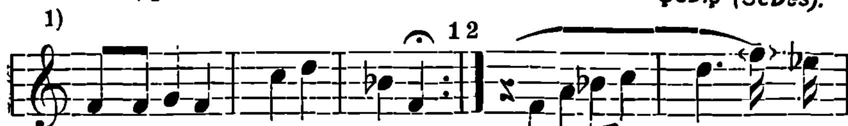
[3]

8.

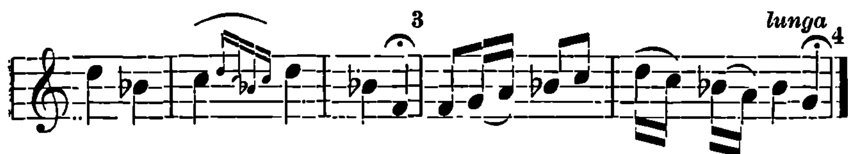
F. 734 a.

Sostenuto, poco rubato — *Şebiş (Sebes).*

1)

Ru-ji-ţă de po ră - zo - ru, Nu mă
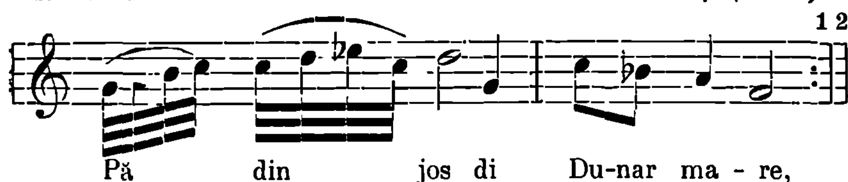

blă-stă - mà să mo-ru, Nu mă blă-stă - mà să mo-ru.

Auzi valea cum răsună *(bis)*,
Eu cu mândra n'o duc bună *(bis)*.
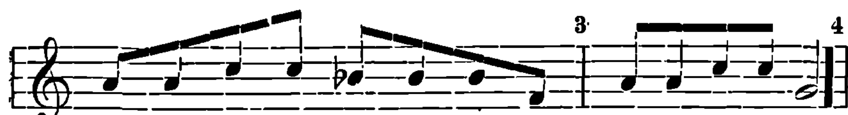
9.

F. 905 b.

Andante. — *Câmp (Mezös).*
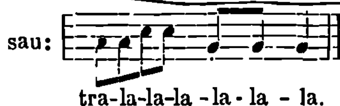

Pă din jos di Du-nar ma - re,

Vi - ne-un că - pi - tan că - la - re, tra-la - la - la la.

sau:

tra-la-la-la - la - la - la.

Cu tri sute di cătane,

[1]) Varianta melodiilor No. 35--37. Această melodie este cunoscută pretutindenea la Românii din Transilvania şi Ungaria.
[1]) Variantă: Baia.

Căpitanu fluerându,
Cătanele vin plângându.
Zboară fata Neamţului
Din cornu piaţului.
Iè din grai grăiè:
Ce plângeţi, feciori aşè?
Purtaţi feciori busuiocu,
Că-'n sat e amar şi focu
Ş' în satu 'n care me'ţi voi,
Nici îi iarba, nici îi grâu,
Numa sânge pân' în brâu,
Sânge de-a Muscalului
Până 'n coama calului,
Sânge de-a Turcului
Până 'n coama murgului.

F. 871 a.

10.

Vaşcău (Vaskóh).

Poco allegretto

1 2

Cod-ru-le, pă vâr-ful tă - u, Asta-i na-na

3 4

Lo - go - jea - na, Mă-ri-u-ţă dela Ram - na.

sau:

de la Ramn'.

Crească ierbă şi bicău *(bis)*,
Asta-i nana Logojana, etc.

Ca să mânce murgul meu *(bis)*,
Asta-i nana ce t'adună,
'Şterne-mi patu să dormim.

11.

COLIND.

F. 722 c.

Sostenuto.

Budureasa (Bondorasza).

1

Nă-scut-o de-un Domn tâ-nă - ru, Co - rin - de,

2 3 4

co - rin- de - le, Din curţi bu - ne-a Dom-nii bun. [1])

12.

F. 733 c.

[2]) *Allegro moderato.*

1 2 *Şebiş*

Fa-ce ma-ma tă - ie - ţe - i, Ti-chi, ti-chi,
Ia-că pe - ţi — to - rii me - i,

3 4

ti - chi ta, Ti-chi, ti-chi, ti - chi ta.

Chiamă-i, mamă, chiamă'n casă,
Şi-i aşază după masă,
Tichi, tichi, etc.

Şi le dă de beutură,
Doară nu m'or cătà 'n gură,

Că n'am dinţi şi n'am măsele,
Vaide de zilele mele,

Că n'am măsele şi dinţi,
Vaide şi de-ai mei părinţi.

Fata taichii cea frumoasă,
Cu poalele cele groase,

Vidicanu cu doi boi,
Duce fata dela noi.

. . . .

[1]) Lipseşte urmarea cuvintelor.
[2]) Var. melodiei No. 267.

13.

F. 717 a.

Andante.

[1]) **Budureasa.**

1

Nu-i mo-dru să nu ştiu mul-te, Nu-i mo-dru să nu ştiu

2 3 4

mul - te, Că mi ca - lea pe sub mun-te.

gliss.

sau:

pe sub mun-te.

Nu-i modru să nu fiu şodu *(bis),*
Că mi calea pe sub codru.

Codrule, măria ta, mă *(bis),*
Te rog nu te supărà, mă.

De ce-mi ieu o creangă mie *(bis),*
Ca s'o pui în pălăriă.

Tu eşti mare şi bogatu *(bis),*
Pentru o creangă nu-i păcat, mă.

Eşti bogat şi primitori *(bis),*
Le dai daruri tuturor, mă.

Zărilor (?) le dai sălaş, mă *(bis),*
Cuiburi puilor golaşi.

Place-mî şi la căprioare *(bis)*
Apă din limpezi izvoare, mă.
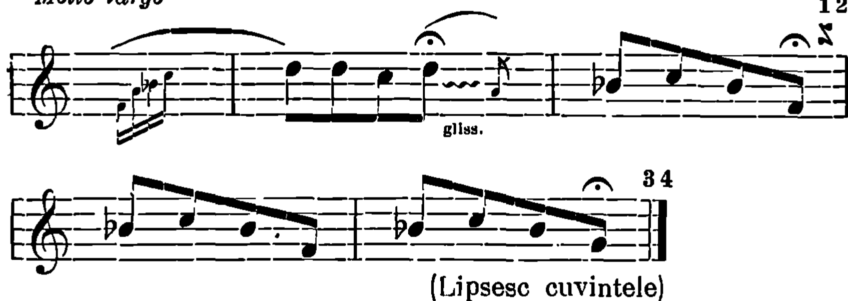
Iar copiilor frăguţe *(bis)*
Roşioare şi drăguţe.

---

[1]) Varianta melodiilor No. 43—44.

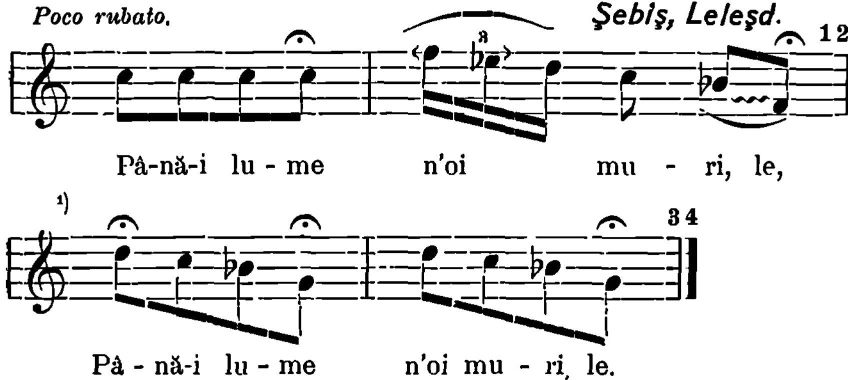
14.

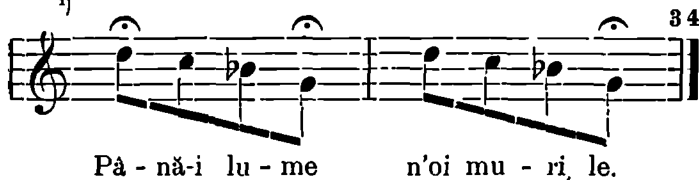
Leleşd.
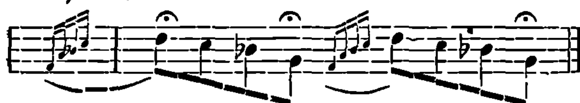

15.

F. 738 c.

1) sau:
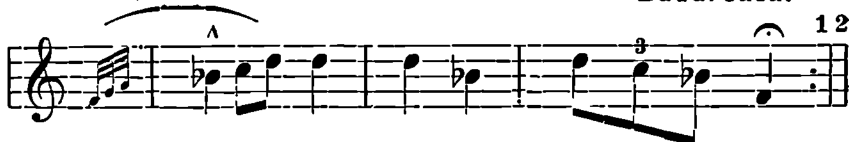

Numai tot de bai 2) oi fi, le *(bis)*
Şi de-osândă nanii. le măi *(bis)*,
Doamne rău mai putut bate *(bis)*,
Nu ştiu pentru-a mele fapte *(bis)*,
Ori pentru-a mândrii păcate *(bis)*.
Dac'aş şti că îi de-a mele *(bis)*,
Nu mi-ar păreà aşà rele *(bis)*.

2) Dela cuvântul unguresc: baj – necaz.
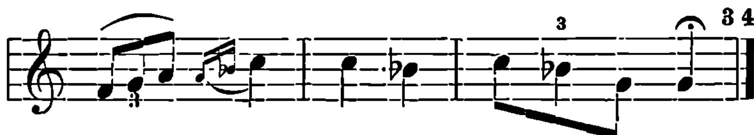
16.

F. 722 a.

Sostenuto, molto rubato. **Budureasa.**

O chii neg - ri ca mu - ra, mă,
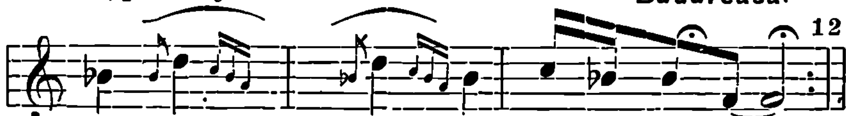

Tre - cu — ră că - tă Giu - la [1]), mă.

Ochii negri d'obraz dalb, măi,
Cui doamne nu i-a fi drag? măi,
Numai la omul beteag [2]), măi.

17.

F. 725.

Rubato, poco largo. **Budureasa.**

Frun - ză ver — de măr dom-ne - scu,

più andante

Ei merg de-aici, nu-mi bă — nu — iesc, mă.

Num'o leacă mi-i cam jele,
Ei că rămân nanele mele.

---

[1]) Gyula, un oraș din comitatul Békés.
[2]) Dela cuvântul unguresc «beteg», bolnav.

18.

F. 704 c.

Molto rubato. *Vaşcău-Selişte (Vaskó-Szeliste).*

1 2

Hai lui lui na — ni-le me-le, Hai lui lui na -

3 4

ni-le me — le.

Cu grumazii cu mărgele *(bis),*
Şi cu ochii plinĭ de jele *(bis).*

19.

Rubato sostenuto. *Cresuia (Kreszulya)*

1 2

Ba - dea ca - re mă iu - be - şte,

Ba-dea ca - re mă iu - be - şte

Nice sapă, nici coseşte *(bis),*
Numai cu minte trăeşte *(bis).*

20.

F. 665.

Rubato. *Delan.*

'Nghiaţ'un tău la miez de va - ră,

lunga

Nu'nghia-ţă nici de-o ră - coa - re,

Da 'nghiaţă de frică mare *(bis),*
Că vrea Firu să se 'nsoare,

Să iea pe soru sale *(bis),*
Pe soruţa Salomie.

— Hai, soruţă Salomie *(bis),*
Hai să mem [1]) la cunun'e.

— La cununie n'oi me-re *(bis),*
Până tu ce mii de-a face

Pod d'aramă peste vamă *(bis),*
Pod d'argint peste pământu,

Nici cu gândul nu gânde-ie *(bis),*
Până toate le făce-ie.
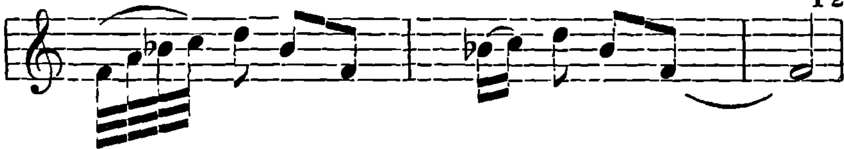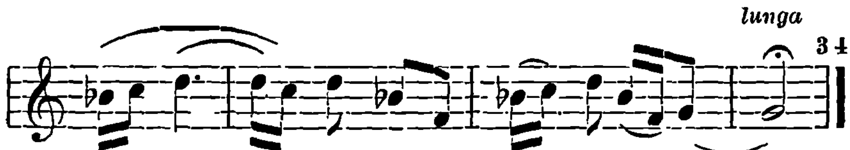
. . . .

[1]) Mergem.

21.

F. 688 b.

Lento, poco rubato. **Leheceni.**

Strigă luna d'ingă soare:
Dă fată pe boi mai tare,

Că urlă Dunărea mare.
— Lasă urle să mă mâie,
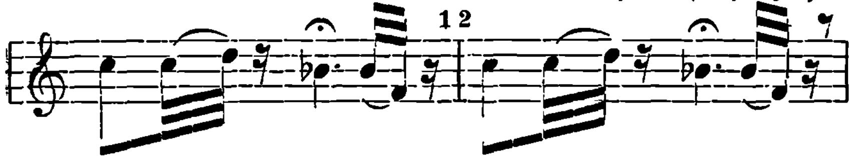
Că n'am taică să mă țâe,
Nice maică să-și bănue,

Că maica-i paviște verde,
Spune-oi taichii, nu mă crede.

22.

F. 869 b.

Poco rubato. Cărpinet (Kerpenyet).

Că-i mândra pă matca ta(re),
Ţara mè, ţară frumoasă.

Cine din tine mă scoasă,
N'aibă sănătate 'n oasă.

Decând Neamţu-mi porunceşte,
Nici mâncare nu-mi ticneşte.

2. Frunză verde de măzgline,
Mă duc mândră dela tine,

Tuturol le pare bine *(bis),*

Numai ţie 's pare rău,
C'am fost puiuşoru tău.

Spune-mi bade când ti duce,
Să-ţi dau doue mere dulce,
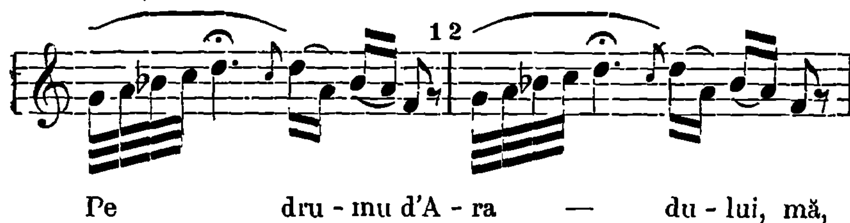
Indi-i sta să le mânânce,
Să-ţi aduci bade aminte

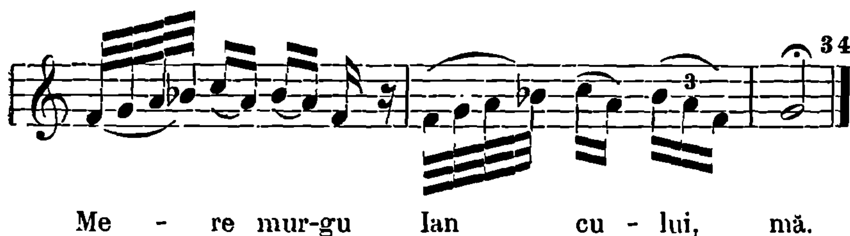
De-a noaste dulce cuvinte,
Cum trăim de cu ferbinte.

23.

F. 861 c.

Sostenuto, rubato. Delan.
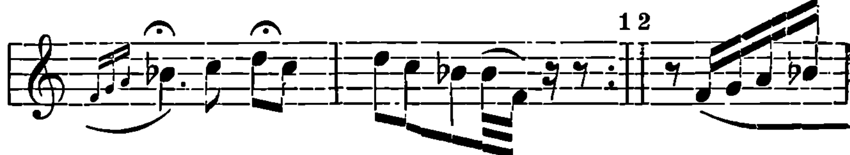

Cu brâu roşie 'n picioare *(bis)*,
Cu şeaua 'ntoarsă sub poale *(bis)*,
— Murgule, murguţu meu, mă *(bis)*,
Dă 'nde-o rămas Iancu teu *(bis)*?
— La crişma la Ţerigrad *(bis)*,
Cu trei nane după cap *(bis)*,
Trei buţi de vin le platė *(bis)*,
De bani nu mai pomenė *(bis)*.

24.
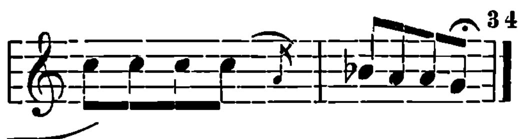
F. 869 c.

Rubato (parlando).

Cărpinet.

Ce mñi-re ma - re te fa-ci De

pă-ne-i lu me tăt ta-ci.

Ce mñire mare te pui *(bis),*
De pănă-i lume (nimica?) nu spui.

Trageţi boi, trageţi dragi,
Că nu trageţi lemn(u) gros(u),
Da trageţi gazda vost(u).
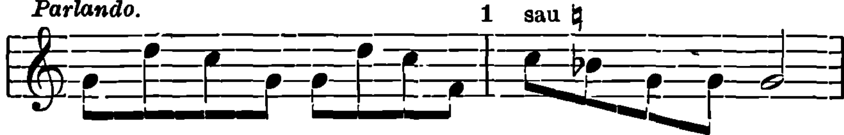
Nu te grăbi taica tare, *(bis)*
Că sosăşti taica cu soare.
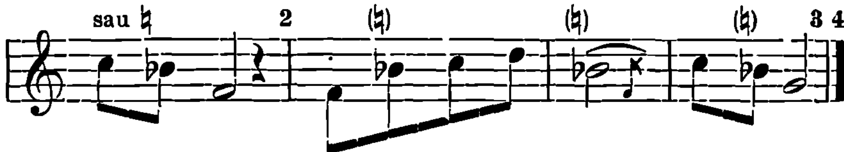
Nu te grabi taica iute, *(bis)*
Că-i soare taica pă munte.

25.

F. 888 c.

Câmp.

Cu capul cât un poşor
Iese la vaci să le mulgă,
Cură după è [1]) s'o'npungă.

Că vacile să gândè, *re*
Că-i ciuma muierè mè, *re (bis)*

Şi la umbra capului, *mă*
Paşte ciurda satului, *mă (bis)*

Şi la umbra di circei
Paşte ciurda di viţei *(bis)*

Şi la umbra di mărjele
Paşte ciurda di viţele. *(bis)*

Cum nu-i muierè mè bună?
Că 'ntr'o lună toarce-o lână, *(bis)*

Intr'un an face-un suman
Şi din cincisprezece lâne
Ne-o făcut mănuş la mâne.

---

[1]) *ea.*
Variante: No. 70—72, 105, 117, 149—150.

26.

F. 738 b.

Poco rubato (parlando).

Şebiş.

1 2 3 4

Du-te dor şi ia-ră vi-nă, Du-te dor şi ia-ră vi-nă,

Nu şe-dea pâ — nă la ci-nă.

Du-to dor şi iară-o'ntoarnă, *(bis)*
Nu şedea până la toamnă.

Spune nană poţi nu poţi? mă, *(bis)*
Cu minciuni să nu mă porţi, mă.
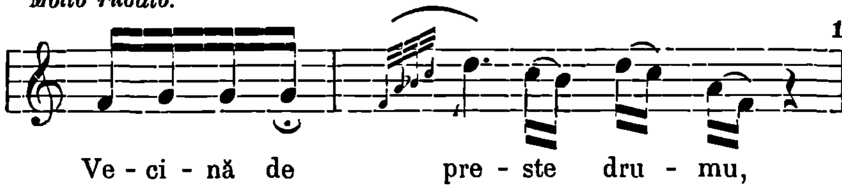
Spune nană vini nu vini? mă, *(bis)*
Cu minciuni să nu mă ţini, mă.

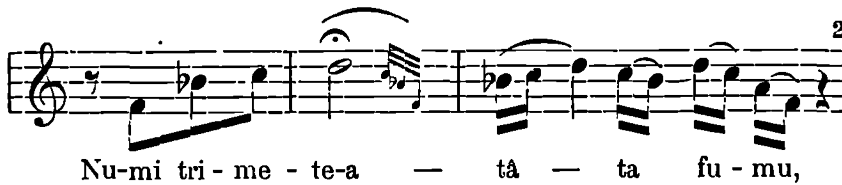
Spune nană vini o ba? (le), *(bis)*
Cu minciuni nu mă purta (le).

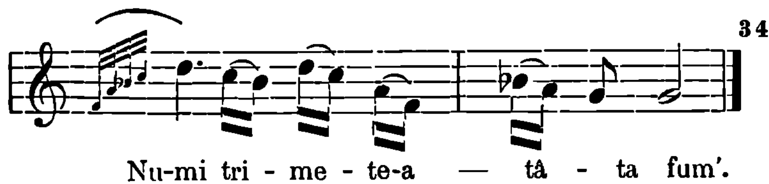
27.

F. 692 b.

Cristior.

Că drăguţu nu ţi-l iau,
Nu ţi-l iau, da nu ţi-l lasu,
Numai ca' să-ţi fac năcazu[1].

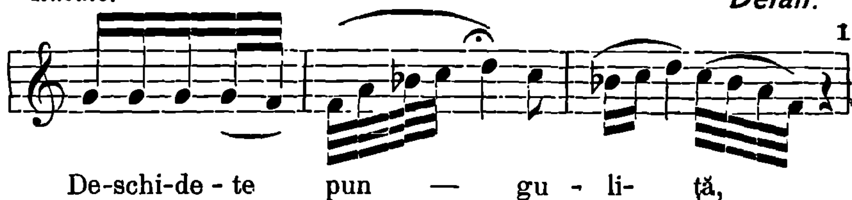
[1]) Uneori în locul unui vers se cântă: «Ai lai lai nană daina mă».
Variantele melodiilor: 27—29, 56—57, 62, 74—75.

28.
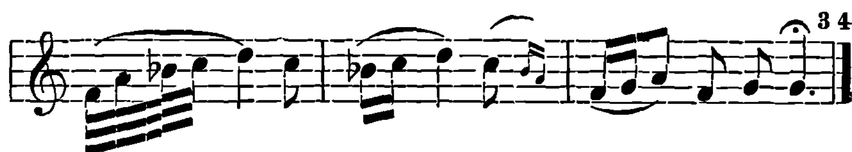
F. 681 b.

Rubato.

Delan.

Că crâşmariu nu mă lasă *(bis)*
Să ies neplătit din casă.

La crâşma nanii 'n pădure *(bis)*
Băui doue iepe sure,

Pe frână şi pe căpestre *(bis)*
Luai cizme la neveste.

Nana-i cu cârpă năbrastă, *(bis)*
Ea să ţine că-i nevastă.

29.

Parlando rubato. **Poiana (Pojana).**

Du-mă Doam-ne'n şap-te ţă - ri, Du-mă Doam-ne'n-

gliss.

şap-te ţă - ri, Ia-ră-şi dai-na, nana mea.

Numai de Bosnie mă fere,
Iarăşi daina, nana mea,

Că Bosnie-i ţară săracă,
Iarăşi daina, nana mea,

Desparte pruncu de tată,
Iarăşi daina, nana mea.

Du-mă Doamne 'n ţara mea, rè
Iarăşi daina, nana mea,

Că-i mai bună d'apa'n ea, rè
Iarăşi daina, nana mea,

Decât apa din fântână,
Iarăşi daina, nana mea.

30.

F. 686 b.

Lehecenl.

Sostenuto. 1

Vă'n-şi-raţi în rând fru-mo-su, Vă'n-şi-raţi în

lunga 2

rând fru-mo-su. Ei — — hoi,

lunga 3 4

Pe bră-duţ mă le-gă-nai, mă.

Şi'nturnaţi pe Bosne 'n josu, *(bis)* Ei, hoi, etc.
Pe sunetul dobeloru, *(bis)* » »
Pe glasul trimbiceloru. *(bis)* » »
Când îi sara pe la cină *(bis)* » »
Vine trupa pe hodină, *(bis)* » »
Când erà la cântători *(bis)* » »
Trupa-i plină de sudori, *(bis)* » »
Când ziua să revărsà rè *(bis)* » »
Trupa din graiu-mi grăià rè *(bis)* » »
«Hai, 'Nălţate Impărate, *(bis)* » »
Pune pace, nu te bate, *(bis)* » »
Vezi bine că toţi perimu, *(bis)* » »
Lasă-ne să rătălimu, *(bis)* » »
Pică unu, pică doi, *(bis)* » »
Pic'o mie dintre noi. *(bis)* » »

31.

F. 687 c.

Leheceni.

Moderato. tenute

1

Ştii tu mân-dră ce ţi-am spu-su? Ştii tu mân-dră

lunga 2

3 4

ce ţi-am spu-su? Ai - lai lai ia - ră dai - na mă.

sau:

Că noi bine ne lovimu *(bis)* Ai, lai, lai etc.

Şi la ochi şi la sprincene *(bis)* » » »
Ca doi porumbei la pene. *(bis)* » » »

Ziua bună mi-oi luà *(bis)* » » »
Dela grădina cu flori, *(bis)* » » »

Dela fraţi dela surori, *(bis)* » » »
Ziua bună mi-oi luà *(bis)* » » »

Dela grădina cu nuci, *(bis)* » » »
Dela părinţii cei dulci. *(bis)* » » »

32.

Dragoneşd (Drágánfalva).

[1]) *Rubato*

1 2 3 3 4 *lunga*

Ci - ne me - re'n că - tă - ni - e, Ci - ne me - re'n
că - tă - ni - e, Hoi, hoi,
Trag nă - dej - de să mai vi - e.

Hai pe cine-l duci la groapă, *(bis)*
Hoi, hoi,
Nu mai vine niciodată.

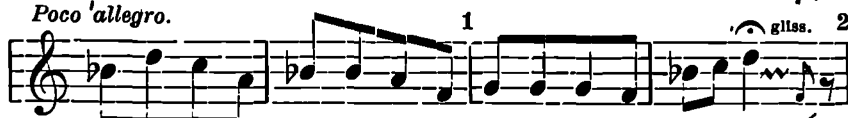
[1]) Var. melodiilor: 59—60, 111.

33.

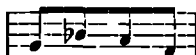
COLIND.

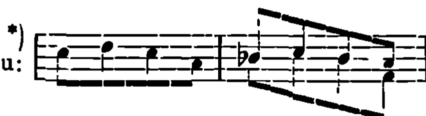
F. 885 b.

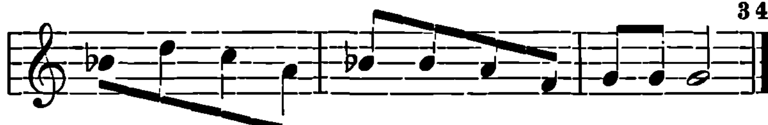
Câmp.

*) Po-go-rît - a, po-go-rît - a, Co-rin-de și co-rin - de,

sau:

*) sau:

Dum-ne - zeu pă ăst pă - mân - tu, Co-rin-de.

Pogorît-a, pogorît-a,
Corinde și corinde,
Dumnezeu pă ăst pămâutu
Corinde!

Dumnezeu cu soțul său,
Corinde și corinde,
Cu soțul său, cu Sintietru [1]),
Corinde!

Luară — să, dusară — să.
Pân'oraș pân'Făgăraș.
Când își fură la un loc,
La un loc, la un mijloc,
Dumnezeu din grai grăià:
«Prinde-te Petri, prinde-te
Pe umăr deastângul meu,
Caut în sus și caut în josu
Să vezi Petri ce-i vedè».

— «Nu mă ține, Doamne, așà,
Că ce văd, îmbătrânesc,
Că văd poarta iadului
Ș'încă iadul cu tătul,
Tăt vinând, d'începutând, (?)
C'o vermuță ne-adurmit».
— Lasă-l Petre, lasă-l dragă,
Că acel loc e gătit
La cel mare di bogat,
Care prânzu nu ne-o dat».
Dumnezeu din grai grăià:
— «Ei, mută-te, Petri, mută
Pă umăr deadreptul meu,
Coat' în jos și coat' în sus,
Coat' în sus la răsărit
Să vezi Petre ce-i vedè».
— «Mai ține-mă Doamne așà,
Căci ce văd întineresc,
Că văd poarta raiului

[1]) Sf. Pietru.

Ș'încă raiul cu tătul.
Nu te poți apropiè
Di tii mile de pământ
De para făcliilor,
De mirosul florilor,
De zvonul sfântelor,
De fumul tămâilor,
De zvonul albinelor».
Dumnezeu din grai grăià:
— «Lasă-l Petre, lasă-l dragă,
Căci acel loc e gătit
La cel mișel și sărman,
Care prânzul mi l-a dat
Pentru sfânta Dominica
Până-s popi în biserica».
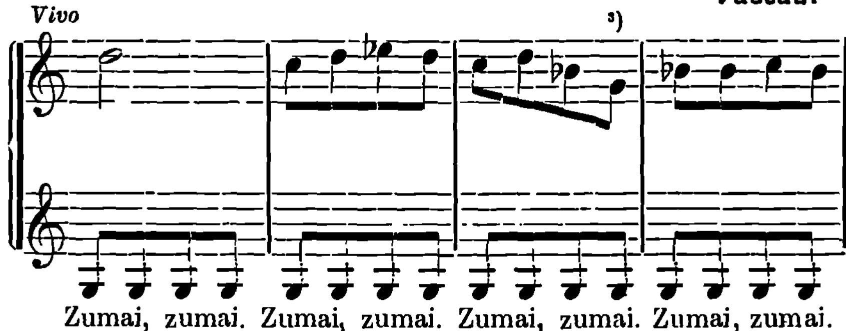
Ș'o'nchinăm cu sănătate [1]
Casei și gazdei
Lontru'n casă sănătate
Pe de-afară bogătate.

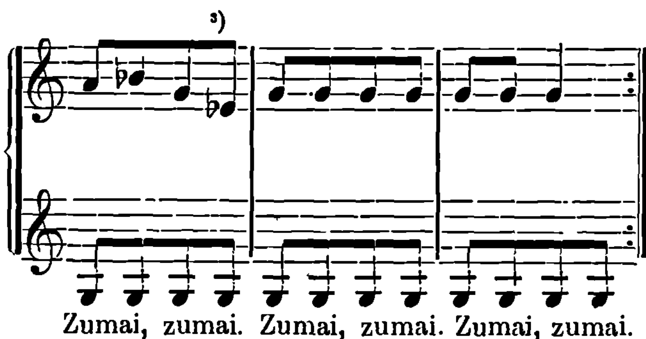
34.

CANTEC DE JOC [2].

F. 879 a.

Vascău.

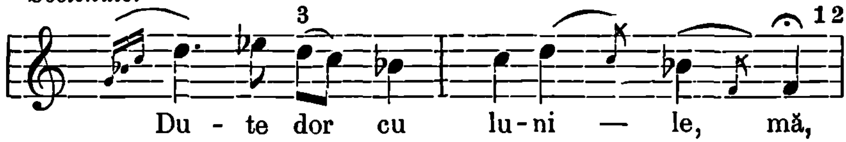
[1]) Aceste din urmă 4 versuri se spun, fără să se cânte.
[2]) Cuvintele acestui cântec, (cunoscut pretutindeni), nu s'au putut publicà de oarece sunt foarte indecente.
[3]) Probabil, în loc de aceste două note *(sol, mi)* trebue să fie nota *fa*.
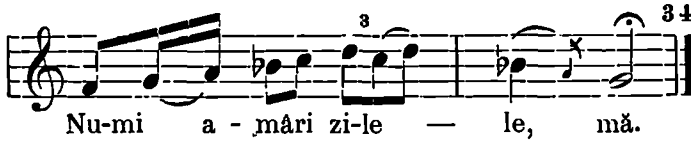
35.

F. 701 b.

Polana.

Sostenuto.

Vai de mine cum m'aş duce,
Doru să nu mă apuce.

Vai de mine cum aş mere,
Dor de mine să nu deie.
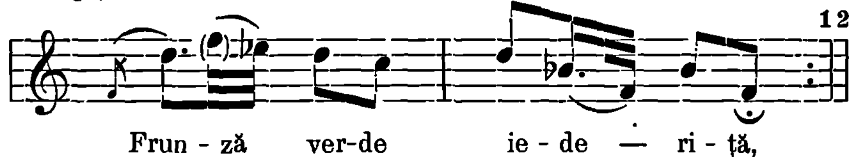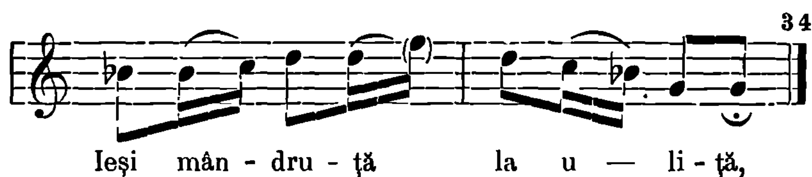
---

¹) Varianta melodiei No. 8.

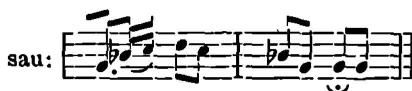
36.
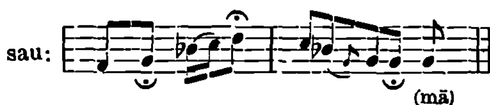
F. 671 c.

Largo, rubato. *Delan.*

Să-ți deie Petrea guriță, *(bis)*
Hai li li li nana mea-re.

Mândra glasu-mi auzeà, mă, *(bis)*
Și la uliță fujea, mă,
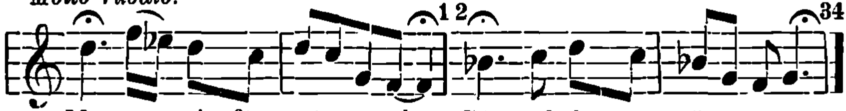
Și pe Petrea ce-l strângeà, *(bis)*
Hai li li li nana mea-re.

37.

F. 677 c.

Teleac (Telek).

Molto rubato.

Ma - ma m'o fă - cut sa-ra, le, Să umb-lu toa - tă ţa-ra, mă.

Mama m'o făcut lunè (mă)
Să umblu toată lumè (mă).

Vai de mine, merg în lume,
Merg în lume după bine,

Tot mai mult năcaz îmi vine, *(bis)*

Cine n'are noroc n'are
De cum naşte până moare,
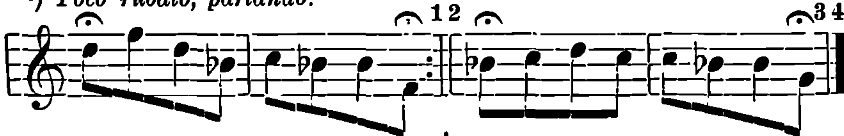
Precum nici-eu n'am avutu
De când mama m'o făcutu.

38.

F. 738 a.

Şibiş.

[1]) *Poco rubato, parlando.*

Tre-cut - o do - ru cod-ru, le, Şi dra-go-stea pă-du-rea, le.

[1]) Se începe uneori astfel:

Nu se 'ntorc până-i lumea, le, *(bis)*
Ai la la la la la la la.

Ochii-mi plâng, dirima-mi cere *(bis)*
Că n'am nană pe plăcere.

Ochi-mi plâng, dirima-mi zace *(bis)*
Că n'am nană cum îmi place.

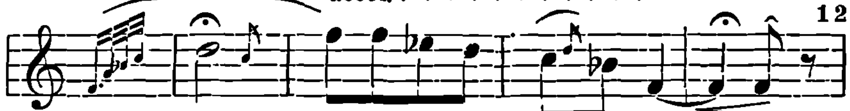
39.

F. 670 a.
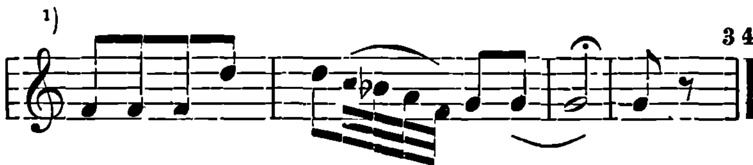
Delan.

Molto rubato.
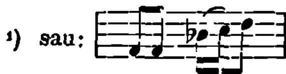
accel. . . . .

Ci — ne nu-i mân - cat de re - le,

Ci - ne nu-i mân - cat de re - le, mă.

N'are ce cântà de iele, *(bis)* mă.

Lasă-mă să cânt eu hai mă, *(bis)* le,

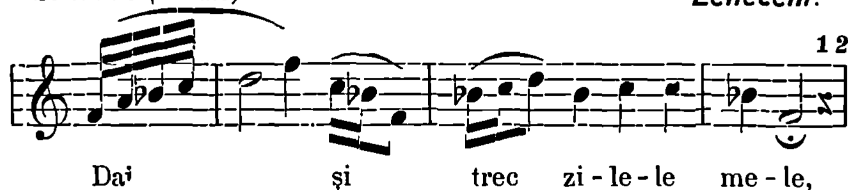
Că's mâncat destul de rău, mă, *(bis)* le,
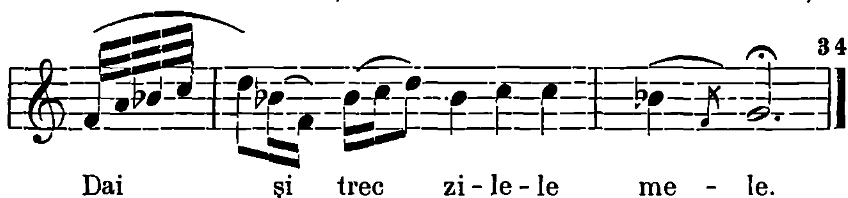
Hai căci vin din satu meu, mă, *(bis)* le.

40.

F. 690 a.

Sostenuto (rubato) — *Leheceni.*
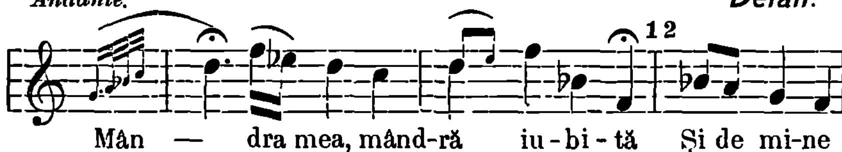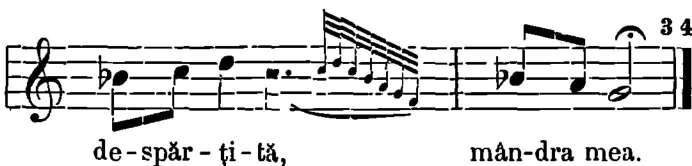

Ca și d'apa prin vâlcele, *(bis)*
Ș'așè trece custul meu *(bis)*
Ca și d'apa prin părău, mă, *(bis)*
Și lumea mè peri-oi eu, mă *(bis)*
Pentr'o părere de rău, mă. *(bis)*
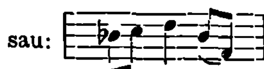
41.

F. 669 a.

Andante. — *Delan.*
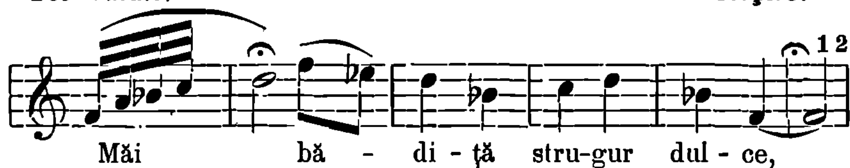

Mândra mea, mândră iubită,
Mă lăsași bade lăsași, mândra mea.
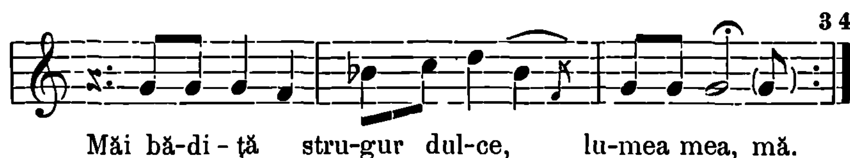
Mândra mea, mândră iubită,
Bată-te ziua de Paște, mândra mea.

42.

F. 696 c.

Poco rubato. **Criştior.**
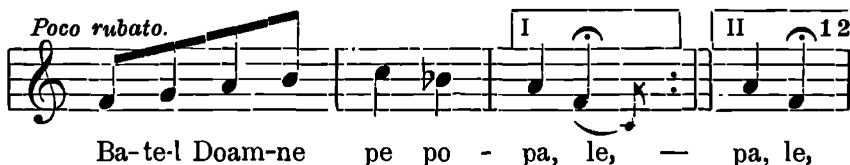

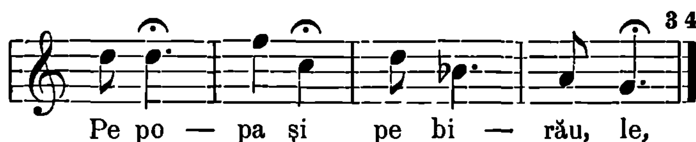

Tot ai zis că nu te-ai duce, (*bis)*
Lumea mea.

43.

Leleşd.

Pe popa dârt [1]) cununie,
Şi pe birău dârt porţie.
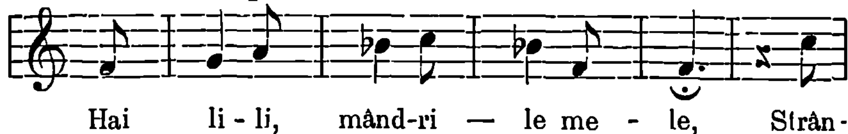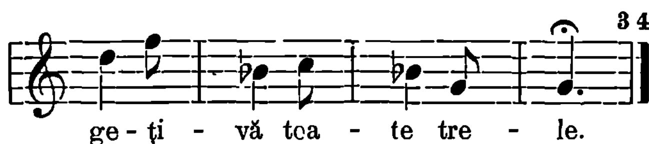
---

[1]) dârt=pentru.
Varianta melodiilor No. 5 şi 13.

F. 710 c.

44.

Vaşcău-Selişte.
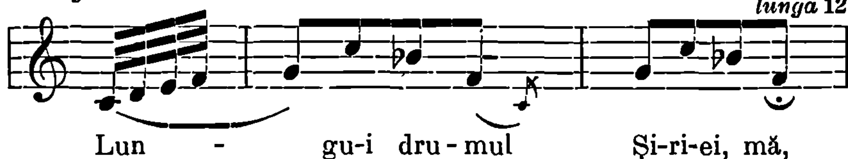

Şi-mi ţineţi o leturghie
Doar oi scăpà de robie,
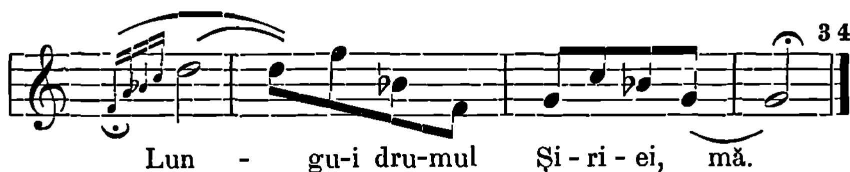
Că robia 'n ce-am picatu
N'am nădejde de scăpatu. [1])

F. 692 a.

45.

Crîştior.

Da-i mai lung dorul mândrii, *mă*, *(bis)*
Drumul Şiriei se gată, *(bis)*
Dorul mândrii nici-odată *(bis)*.

[1]) Varianta melodiei No. 13.

46.

F. 696 d.

Cristior.

Molto rubato.

Măi mu - e - re, măi mu - e - re, măi

mu - e - re, măi mu - e - re, Hai —

de la birt să bem be — re.

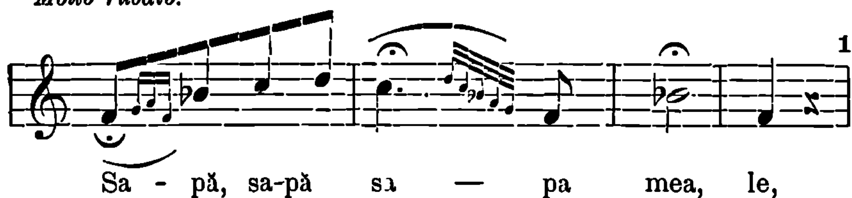
Meargă dracu, măi bărbate, *(bis)*
Că te-i 'mbăta și mi-i bate.
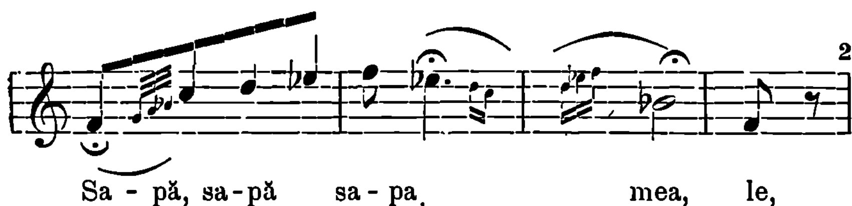
[1]) Varianta melodiilor: No. 113, 153—156.
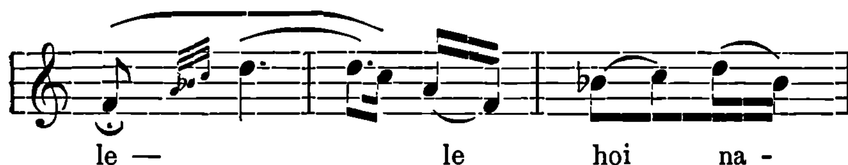
47.
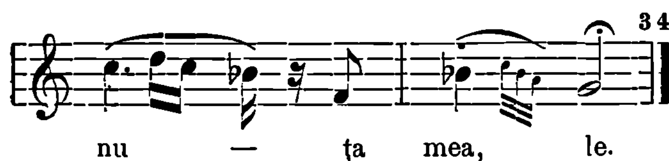
Hatar.

Molto rubato.

Că te-ajunge secerea, *(bis)* lele etc.
Și te-a mânca rușinea, *(bis)* lele etc.
Pasere de pe câmpie, *(bis)* lele etc.
Spune la cosaș să vie, *(bis)* lele etc.
Că să coc spicucele, *mă (bis)* lele etc.
Și le mâncă paserile *(bis)* lele etc.

[1]) Varianta melodiilor No. 83, 89.

F. 673 a.

48.

Rubato. *lunga*

Delan.

Hai li li, fn - za vi ii, ru- mă, Dul - ce-o fost gu-
ra mând - rii, mă, Hai li li, ia-că mând-ră, mă.

Dulce-o fost ş'amu-i amară,
Da 'ndulci-oi, Doamne, iară, *mă*
Hai li li iacă mândră, *mă.*

Cum nu-i doru mare câne,
Peste câte dealuri vine,
Hai li li iacă mândră, *mă.*

49.

Leleşd.

Poco rubato.

Pe - la noi pe - la pă - du - ră nu - mai,
Pe - la noi pe - la pă - du - ră nu-mai,
Nu nu nu şi ia - ră nu - mai.
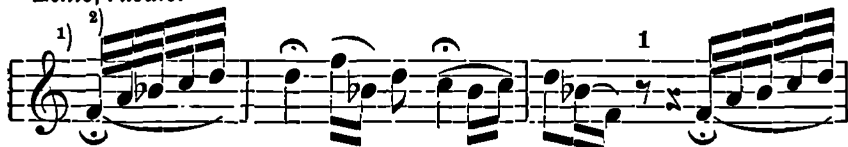
Merg fetele după mure, *(bis)* nu nu etc.
Mersei să taiu nuele, *(bis)* nu nu etc.
Ca să mă 'ntâlnesc cu ele, *(bis)* nu nu etc.
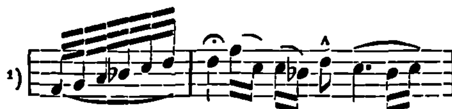
50.
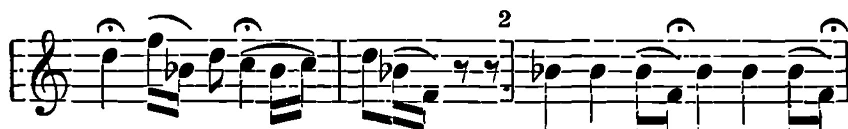
F. 714 b.
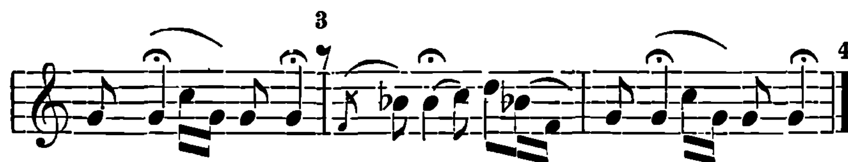
Hatar.

Lento, rubato.

Şi goronii dumbravnic *(bis)*.
Sus luna etc.

[1]) Mesteceni, busuiocu,
Să-şi pună fecioru 'n clopu.
Sus etc.

[1]) Şi fetele la chiotoare
Dumineca 'n serbătoare.
Sus etc.

---

[2]) Varianta melodiilor No. 185, 216—218.

F. 768 b. [1]

51.

Şebiş.

Molto rubato.

1 2

Cum nu-i do-ru ma - re câ - ne, Pres - te câ - te

3 4

dea-luri vi - ne.

Şi nu-l poate oprì nime, *(bis)*
Numai inima din mine, *(bis)*

Nici ţigan cu ceatăra, *mă*
Nici Român cu fluera, *mă*
Numai eu cu inima, mă. *(bis)*

Busuioc cu bociolie, *(bis)*
Zi cătră mândra să vie, *(bis)*

Că dacă ea n'o venì, *mă (bis)*
Blăstăma-voi ş'o murì, *mă. (bis)*

Du-mă Doamne de-aicea, *mă, le (bis)*
Cu caii cu cocia, *mă le, (bis)*

Du-mă Doamne dela noi *(bis)*
Cu caru cu patru boi *(bis)*.
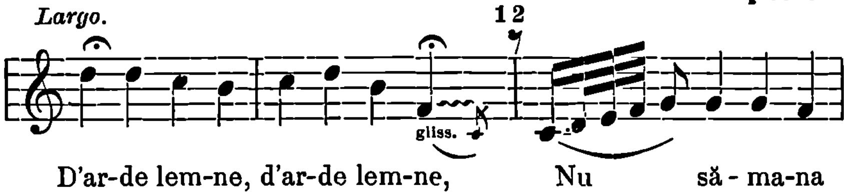
---

[1]) La fonograf e întotdeauna *si bemol* în loc de *si*.
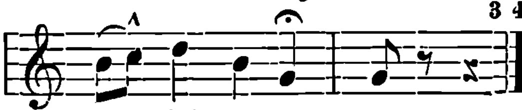
F. 699 c.

52.

Cristior.

D'ar-de lem-ne, d'ar-de lem-ne, Nu să - ma-na
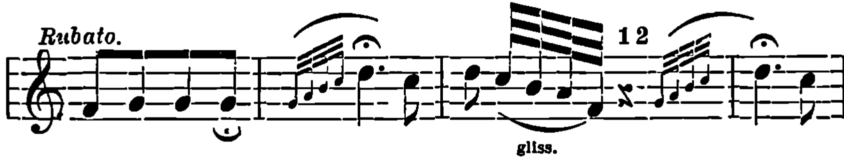

ten-chiu'n vre-me, mă.
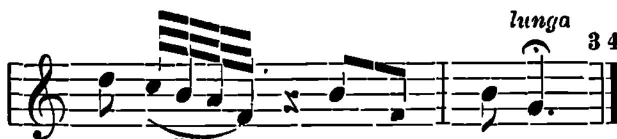
Cel de vreme nu se face,
Cel mai târziu nu se coace.

53.

Sân-Martin.

De u - ra ve - ci — ni - lor, mă, De u-

ra ve — ci - ni - lor, mă,
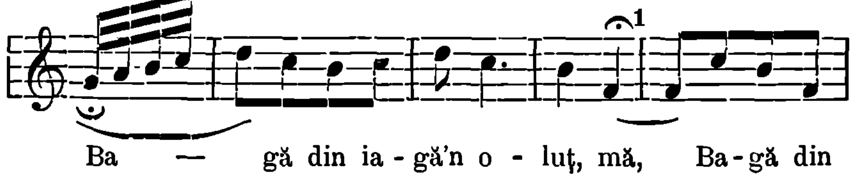
Da-oi foc gardurilor, *mă (bis)*
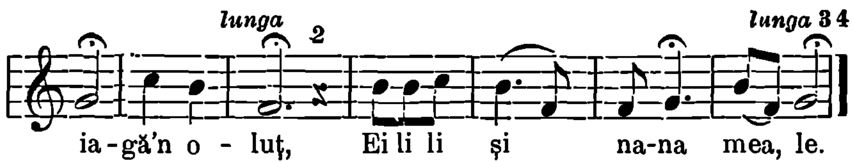
Să rămâe parii goi, *mă*
Să vie nana la noi, *mă.*

De ura muerii mele
Hai nici acasă nu pot me,

Nu m'ajunge dor de prunci
Niciodată nu m'aş duce.

54.
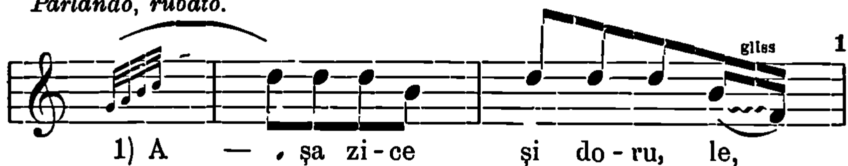

Sărutu-ţi gura bădiuţu, *(bis)* ei li li etc.
(Şi) bagă din oluţ în iagă, ei li li etc.
Şărutu-ţi gura cea dragă.

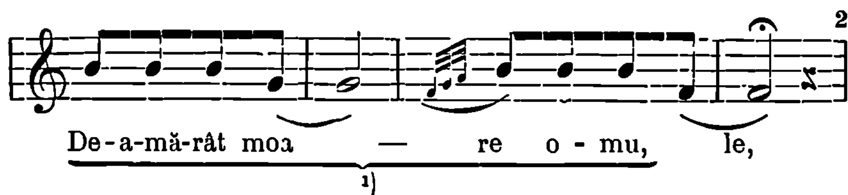
55.
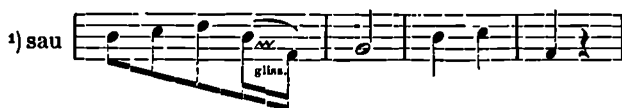
F. 729 a. 718 a.
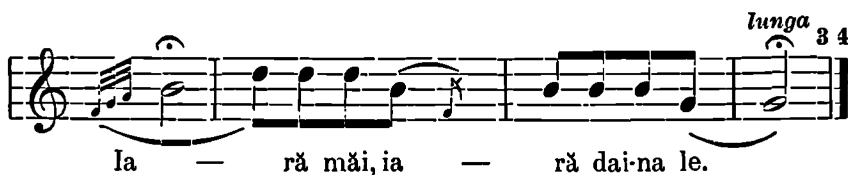
Cresuia.

Parlando, rubato.

Nici doru nu zice bine,
De-amărât nu moare nime.
Iară etc.

De moare că n'are zile *(bis)*
Iară etc.

2) Cine-o făcut crâşma 'n drumu
N'o făcut-o de nebunu,
Iară etc.

De-o făcut-o de cuminte,
Cine-o mea [2]) la ea să cânte.
Iară etc.

---

[2]) mea = merge.

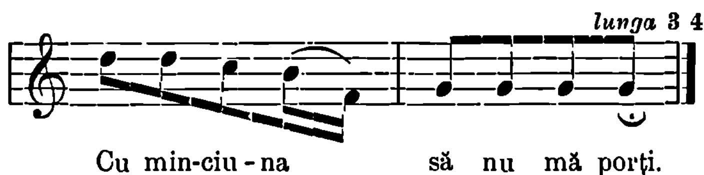
56.

Vascău-Selişte.

Rubato.

Astăzi, mâne şi poimâne, *(bis)*
Rămâi lume fără mine.

Da lumea o rămânea, *mă*, *(bis)*
Cui o fi vrednic de ea, *mă*.

Du-mă, Doamne, du-mă, Doamne, *(bis)*
Colo jos la Seghedinu,

Doară bade ne 'ntâlnimu,
Să ne schimbăm giolgiunile,
Să ne treacă dorurile.
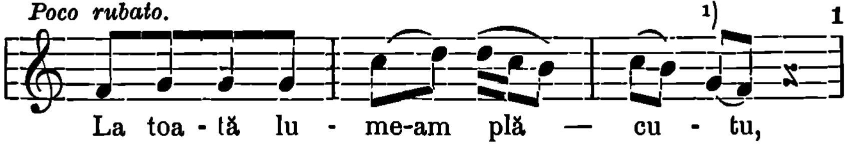

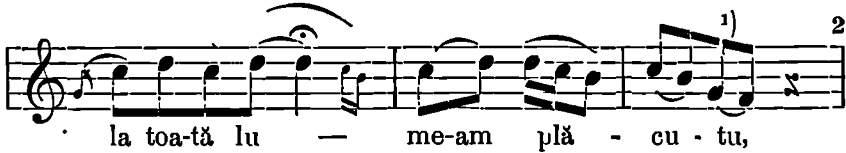
[1]) Var. 27—29, 62, 74—75.

57.

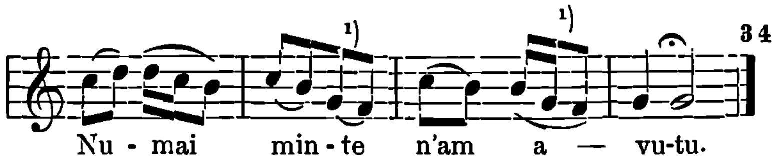
F. 669 c.

Delan.

La toată lume-am fost dragă, *(bis)*
Numai mintea mi-o fost slabă.

Mintea fetii-i ca la cioară, *(bis)*
Dup' un fecior stă să moară.

Mintea fetii-i ca la sarcă, *(bis)*
Dup' un fecior stă să zacă.

Mintea mea, mintea cea ludă, *(bis)*
Din gazdă mă dete slugă.

Mei nană cu sara bună, *(bis)*
Că n'am vreme să-ţi dau gură.

Că io când oi avea vreme *(bis)*
Ţi-oi da gură, nu te teme.

---

[1]) Nota *sol* are tendinţă către *la* ♭

58.

F. 711 a.

Poiana.

Andante.

Su - flă vân — tu Su - flă vân — tu.
pe ho-ta — ru, Ce plângi maic' - a -

I 2 II 3 4

pe ho - ta - ru.
şa cu-a-ma — ru.

Maică măiculiţe mea, - re *(bis)*
Numai plânge staire rea, *mă*.

Cum n'oi plânge nę 'ncetatu, *mă, (bis)*
Ai că îi văd că te-am lăsatu.
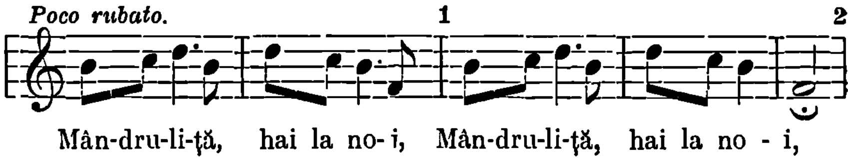
Că 'n căsarmă te-o băgatu
. . . .

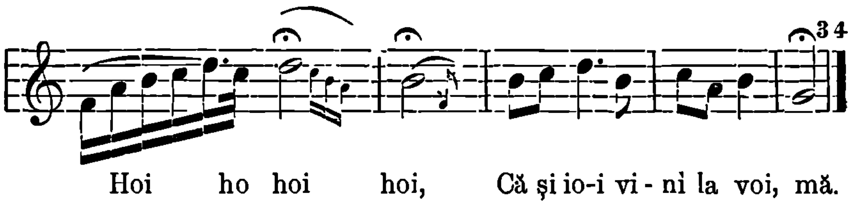
(Lipseşte urmarea)

59.

F. 741 b.

Leleşd.

Trage nană cu geana
In care birt te-i băgà,

In birtu de-a dreapta,
Că-i mai bună pălinca,

Te-aş chemà şi n'am ce-ţi dà,
Poate de te-oi sărutà.

Var.: 32, 111.

60.

F. 715 b.

Hatar.

Parlando.

Ga - tă, mă, ga - tă na - na, mă, Ga - tă, mă, ga-tă na-

gliss.

na, mă, Cu o - lu

3

şi cu ia - ga, mă.

Cu pălinca cea de prune, *(bis)*
Ea mă cheamă, ea mă spune.

Sara mă cheamă la patu, *(bis)*
Dimineaţa-i plin în satu.

Cine-şi teme muerea, *mă* *(bis)*
Puie gard pe după ea, *mă*

Să nu mă 'ntâlnesc cu ea, re *(bis)*
Şi eu mi-oi întinde-o scară

Şi voi me la ea pe sară, *(bis)*
Cine-şi teme nevasta,

Da 'ngrădeasc-o cu stăbori, *(bis)*
Să n'o teamă de feciori.

61.
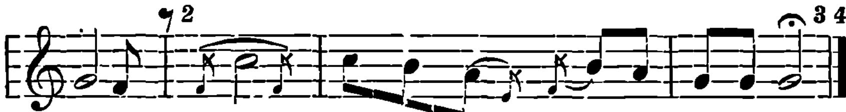
F. 870 b.

COLIND.

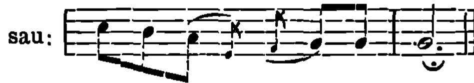
Beiuş.

Poco rubato

sau:

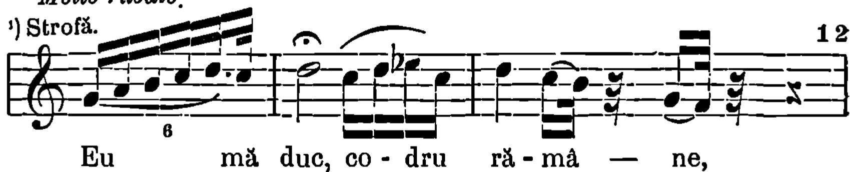
Tot doi drumărei, Doamne,
Pă vârf d'alburei, Doamne.
Drumarii cine sunt, Doamne?
D-unu-i sfantu Iosâf, Doamne,
D'una-i maica sfântă,
Sara ce-i prinde,
Sara de joi mare
Maica-mi grăiė:
Du-ti Iosâfe
Şi sălaş ne cere.
Josâf să ducė,
Sălaş ni cerė,
Crăciun ne grăiė:
O şti vă mai şti,
Dragu domn din cer,
Ce sălaş voi da,
Că sobele-s pline
De sălai de-asară
Şi dealaltă sară.
Toate eu voi da,
Grajdu cailor,
Ieslea boilor,
Ţarcu oilor.
Noapte dintr'o vreme
Pă maică o lovė
Nişte munci cam grele
Că fiu mic să nască.
Caii roscoieşte
Pă maica-o 'ngrăueşte,
Maica mi grăiė:
O, ie te, Iosâfe,
Şi te du, Iosâfe,
În ţarcu oilor,
Dă sălaş ne fă.
Măica să ducė,
În sălaş durmė.
Miei zberujė
Pă maica-o 'ngrăuė.
Maica mi grăiė;
O, ie-te Iosâfe,
Şi sălaş ne fă
Din ieslea boilor
Şi pă oi să le lăsăm
Şi pă cai să blăstămăm:
Mai fire-aţi blăstămaţi
Şi de Dumnezeu
Şi de-un fiu de-a meu,
Pe spatele voastre cai
Să-umblă voasă păcătoasă
Şi voi cai să n'aveţi saţi
Numa-odată 'n an
Ş'atunci în ziua de ispas
Ş'atunci un cias,
Voi, oi, să fiţi spărioasă.

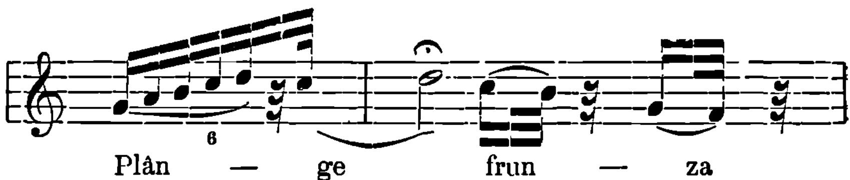
62.
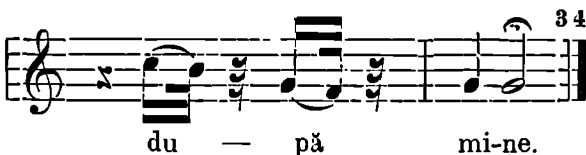
F. 681 a. (cântat din gură) 677 d. (din frunză)
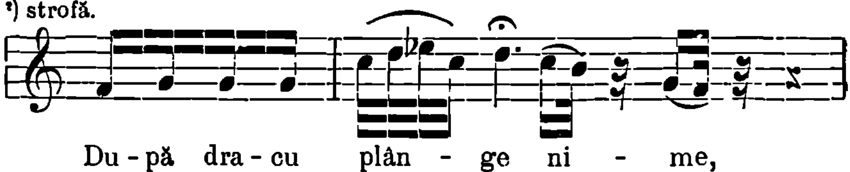
Teleeac.
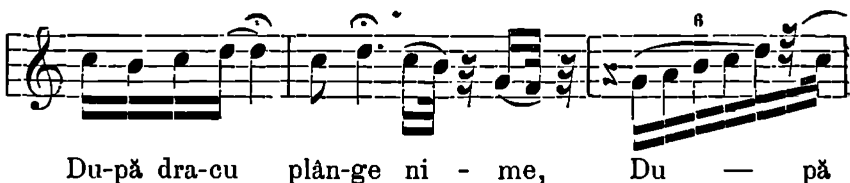
Molto rubato.
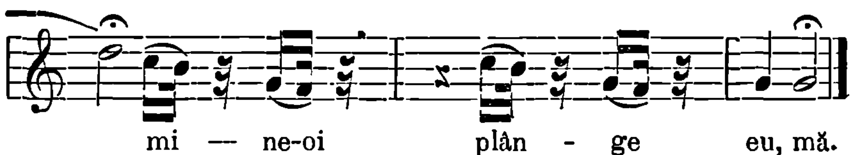

3)' Strofă.

Când oi vede că m-i rău, mă. *(bis)*

(Melodia ca la strofa 1-a).

Var: 27—29, 56—57, 74—75.

63.

F. 691 b.

Cristior.

Molto rubato

Crede'n fecior până joară,
Crede-o dracu și-l omoară.

Crede'n fecior până zice,
Crede-o rușinea să-l mânce,

Că te ține pe genunchie
Și minţeşte mii și sute,

Și te ține cu voarba, mă,
Și-și ia drăguță alta.

Var: 85, 88.

64.

F. 890 b.

Andante.

Câmp.

1) Câ - te flori pă iaz în su - su, Câ-te flori pă iaz în su - su, mă, Toa — te cu ba - dea le-am pu — su.

Câte-am pus până 'ntr'un prânzu, mă, *(bis)*
Acele toate s'o prinsu.

Câte-am pus di mniază 'n sară, mă, *(bis)*
Acele toate secară.

Cum nu-i doru mare câne, mă, *(bis)*
Păstă câte dealuri vine.

Nu să-mi prinde 'n porumbei [1]), mă, *(bis)*
Până la mândra 'n circei. [1])

Nu să prinde 'n porumbele, mă, *(bis)*
Până la mândra 'n mărgele,

Şi doru meu p'unde sboare, mă, *(bis)*
Nu-i pasăre să-l doboare,

Doru meu p'un unde umblă, mă, *(bis)*
Nu-i pasăre să-l ajungă.

Merg pă drum, n'am bai [2]) cu nime,
Cât în toate laturile, mă,
Nu văd numai gardurile.

Doru meu şi cu al badi mă, le, *(bis)*
Mult-i până să'ntâlni, mă.

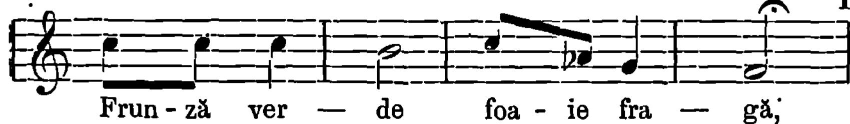
Variantele melodiilor 99, 126.
[1]) Două silabe: *be-i, ce-i.*
[2]) Dela cuvântul unguresc: baj=năcaz, trudă.
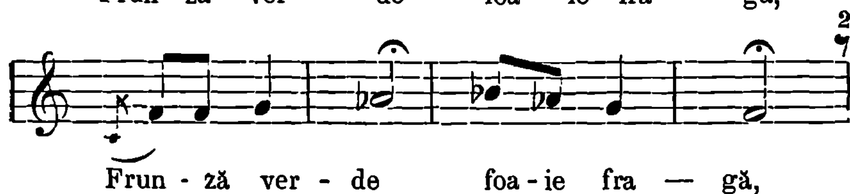
65.

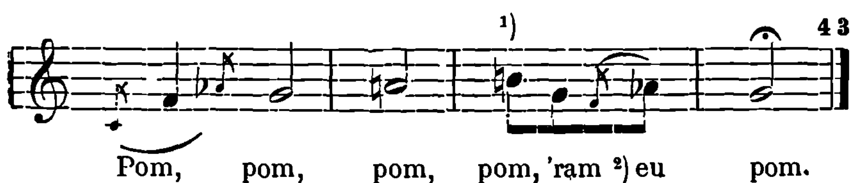
F. 683 b.

Leheceni.

Lento, rubato. *lunga*

Departe ești mândră dragă, [3]) pom, etc.
Tu departe, eu departe, »
Două dealuri ne desparte, »
Două dealuri ș'o pădure »
Cu smeure și cu mure, »
Pădurea de s'ar usca, mă, »
Dealuri de s'ar măcină, mă, »
Să se facă din deal șesu »
Prin pădure creasc' ovăzu, »
Să se vadă sat cu satu »
Să văd și eu ce-am lăsatu. »

---

[1]) Notă mobilă, uneori *do*.
[2]) *'ram* în loc de *eram*.
[3]) Fiecare vers se repetă.

66.

F. 709 a.

Vaşcău-Selişte.

Poco allegretto

O, ba — tă - vă soa - re - le, mă, O, ba-tă-vă

soa - re — le, Nu-mai şi nu — mai.

Rău mă strâng bocoanţele [1]), mă
» » » » numai etc.
Bocoanţele mi-s făcute [2]) »
Pe picioare neavăzute [2]) »

[2])

mi-s fă — cu - te
nea - vă — zu - te
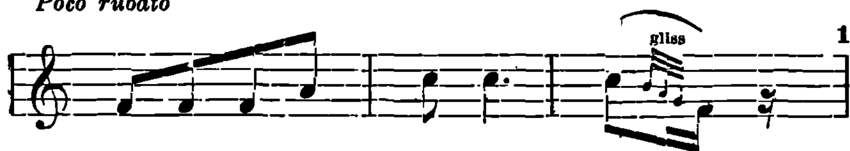
[1]) Dela cuvântul unguresc: bakkancs = ghete soldăţeşti.
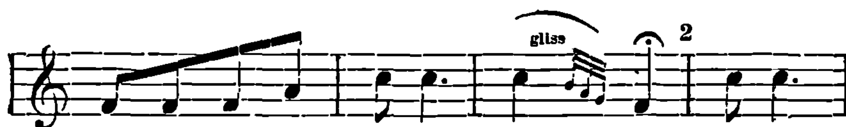
67.
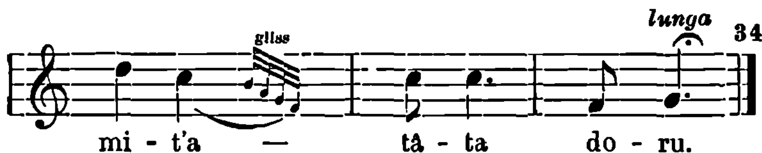
F. 668 c.

Delan.

Poco rubato

Pe părău şi pe isvoru *(bis)*
Şi pe gura tuturoru.

Că eu ţi-oi trimite jele *(bis)*
Şi pe lună şi pe stele.

Da stelele -s mănunţele *(bis)*
Şi mă tem că n'o ştì mere.

68.

Leleşd.

Rubato.

. . . . - . . . . Cor —

12 dău, mă, Să mă văd în dea-lu tău, mă. 34

. . . . Cordău,
Să mă văd în dealu tău, mă,

Să mă 'ntorc odată roată,
Să văd neamţu cum se gată,

Feciorii ieşind pe poartă.
Merg feciorii toţi la rând(u)
Ma'cele napoi plângând,

Feciorii din grai grăiè
Aplecaţi maice 'napoi,
Că departe mergem noi,

Nici îs paie, nici îi grâu,
Numai sânge până 'n brâu,

Sânge de-a Bosniacului
Până 'n şaua calului.

69.

Leleşd.

Poco sostenuto

Tra-ge na - nă cu gea — na, mă, Tra-ge

na - nă cu gea - na, mă, În ca - re birt

ne-om bă — gà, mă.

Că io-am tras şi le-am băgatu *(bis)*
Şi tot atâtea-am aflatu.

70.

F. 768 a.

Şebiş.

Poco rubato.

1 2 [1]) 3 4 [2])

Mult mă mu-stră mu - e - rea, mă, Mult mă mu - stră
mu — e - rea, mă, Ce-am fă - cut cu
pu - te - rea, mă.

[1]) şi aşà

[2]) uneori

Da ea bine-ar putea şti-le *(bis)*
C'or mâncat-o străinele.

Variante: 25, 105, 117, 149—150.

71.

F. 725 a. *Dragoneşd (Budureasa).*

Rubato [1]

D'am o na - nă ca ş'o frimbă, D'am o na - nă

ca ş'o frim - bă. Hai lai lai lai

[2] *lunga*

lai lai lai lai

[2] sau:

Me la crâşmă, bea pălincă, [3] Hai lai etc.
Vine-acasă ca ş'o coasă, » »
Sfădeşte barbatu său » »
Că s'o 'mburdat leagănu, mă, » »
Şi s'o vătămat pruncu, mă, » »
Ce-ai făcut tu, măi bărbate, » »
De n'ai durmit astă noapte. » »
Tot mă mir de cel ce fură » »
Cum scapă de nu-l spânzură? » »
Io nu furai num'o ceapă, » »
Domnii stau să mă potoapă, » »
Ş'or potopi pă dracu, mă, » »
Că nu-s eu vinovatu, mă, » »
Că dragostea nu-i, moşie, » »
Numai ură şi mânie. » »

---

[1] Primele trei coroane (𝄐) sunt foarte scurte.
[3] Fiecare vers se repetă.

72.

F. 709 c.

Vaşcău-Selişte.

Poco rubato, parlando.

Cum nu te-avui mai nainte, [2]) Hai etc.
Amu eşti şi nu-mi trebueşti. » »

[1]) Uneori *sol.*
[2]) Fiecare vers se repetă.

73.

Cristior

Mer - gând mân-dra de la voi, mă,
Mer-gând mân-dra de la voi,
mă, Plân-gu-mi o - chii d'a —
mân - doi mă.

Nu plânge numai unu,le, *(bis)*
Care ştie ce-i doru, le,
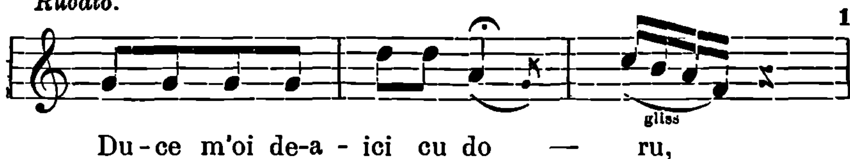
Ar plânge şi celalaltu, *(bis)*
Că se vede 'nstrăinatu
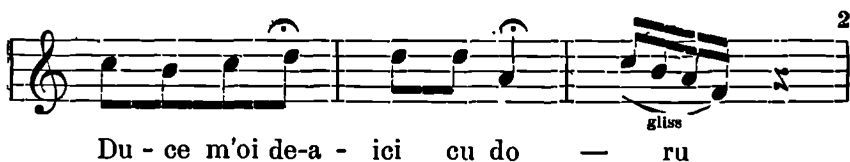
Peste-o lună şi trei zile *(bis)*
Pune-oi murgu la hodină.
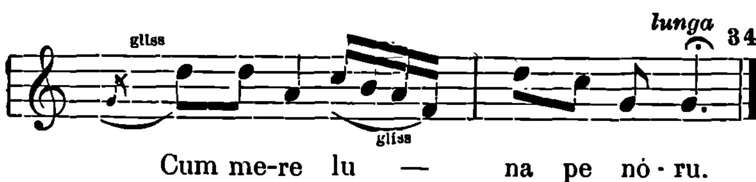
723 a.

74.

Budureasa.

Și-oi mere de-aici cu jele *(bis)*
Cum mere luna pe stele.

Da nici cucu nu prea cântă
Că vede vara trecută.

Când eram badei dragă *(bis)*
La noi vinè fără treabă,

Da de cându m'a d'uritu *(bis)*
Nici cu treaba n'a venitu

Var: 27—29, 56—57, 62,

75.

F. 716 b.

Budureasa.

Parlando rubato.

Băr-ba-te, băr — ba-te pro — stu,[1] *gliss*

Băr-ba-te, băr - ba-te pro - stu, *gliss* Nu-mai

lunga

la dra — cu n'ai fo - stu.

[1]) uneori

De d'asculta de muiere *(bis)*
Și la dracu încă-îi mere.

Mă dusăi p'aci pe vale *(bis)*
Mă 'ntâlni cu bade 'n cale,

Rupsă boii cârceiele *(bis)*
Vai d'o mine ce m'oi face?
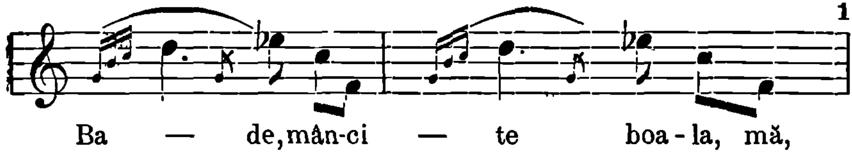
Ce m'oi face de-amărîtu *(bis)*
Stai nană să te sărutu.
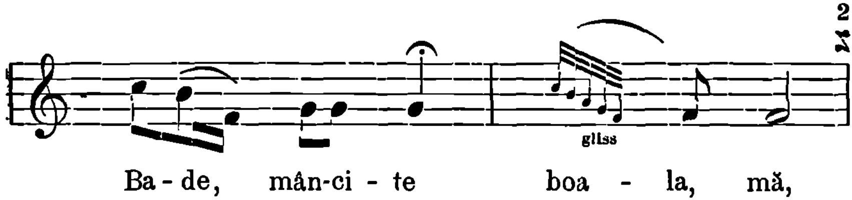
F. 888 a.

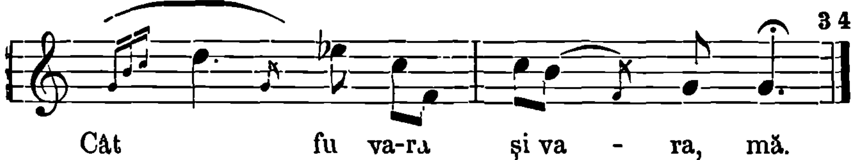
76.

Câmp.

Rubato.

Tot ziseși că m-i luàre,
Dar dacă-o vinit toamnare,
Dăduși brâncă pă altare.

Bade, deie Dumnezău
Să tie 'nsori de noue ori
Și să ai noue muieri,

Dar aceie di pă urmă
Ace să-ți fac'o fătuță

Să te poarta 'n chileguță *(bis)*
Pân sat după dărăbuță.

Bade, deie Dumnezeu *(bis)*
Ca să zaci de noue ori.

Noue boli, noue lângori, *(bis)*
Noue rânduri di friguri,

Mă-ta ține vinerile *(bis)*
Să te lese frigurile,

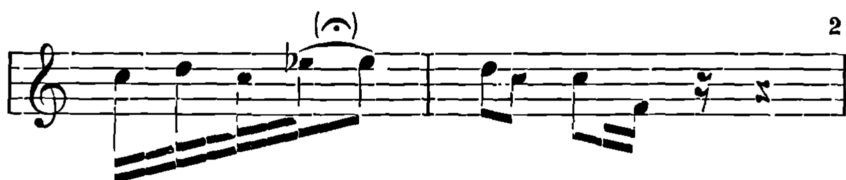
Io țin vinere ce mare *(bis)*
Să te scuture mai tare.
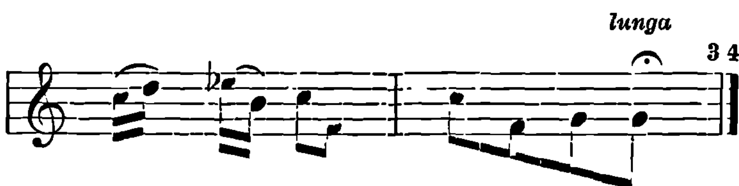
F. 665 a.

77.

Rubato. **Delan**

Dar amu de-o săptămână *(bis)*
Mă lăsași dârt o minciună.

Că minciunile nu-s bune, *(bis)*
Nici-e gura cui le spune.

Că minciunile nu-mi place, *(bis)*
Nici-e gura cui le face.

F. 727 b.

78.

Budureasa.

Parlando, rubato

Pâ - nă fu - sei la mai —
Da da - că mă'n - stră — i —

1

ca mai, Pâ - nă fu - sei
nai mai, Da da - că mă'n -

2

la mai — ca mai.
stră — i — nai mai.

Nici țe — sui, nici
Și ță — sui și

3

pu - sei pân - za, Nu - mai ce zi -
pu - sei pân - za, Ș'o lă — sai dra -

4

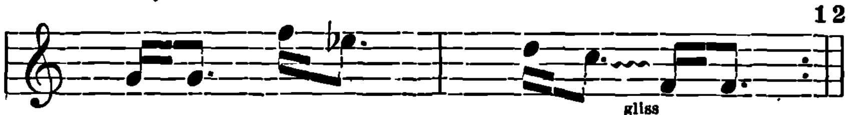
sei în frun - za.
cu - lui frun - za.

79.

F. 695 b.

Crişţior.

Non rubato, lento.

Să macine grâu frumosu
Să facă pită rotundă
Şi mânce cu mine 'n tindă.

[1]) Această melodie pare a fi improvizată.

80.

CANTEC DE JOC.

F. 695. a.

Crîştior.

Vivo.

1) uneori astfel:

In care caz *ă* nu se pronunţă.

2) alte ori:

3) sau:

81.

F. 876 b.

Vaşcău.

Rubato.

1) şi aşà:

Dinule copilule, mă,
Frumos trandafirule, mă,

Adu-le nană la mine
. . . .

82.

Poco rubato.
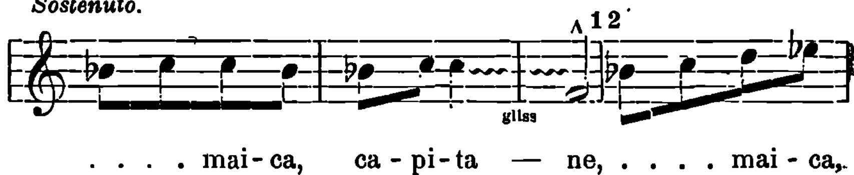
Câmp.

(Lipsesc cuvintele)
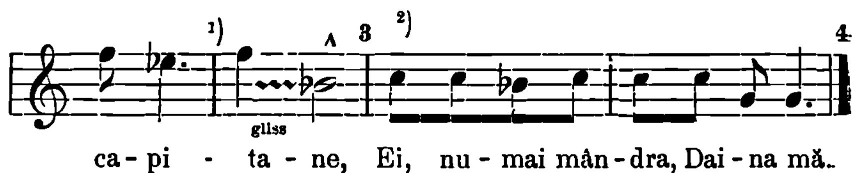
83.

F. 690 b. *Leheceni.*
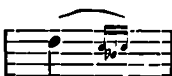
Sostenuto.

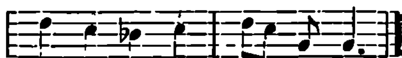

. . . . mai-ca, ca-pi-ta — ne, ... mai-ca,.

ca-pi - ta - ne, Ei, nu-mai mân-dra, Dai-na mă.

[1]) sau:

[2]) sau:

Ba nu-i nici pită nici carne *(bis)*
Ei etc.

Numai vizită de haina *(bis)*
Ei etc.

Variantele 47, 83, 89

84.

F. 723 c.

CANTEC DE JOC.

Budureasa.

Poco allegretto.

Pă - rin - te sfân - ţi - a ta, Spo-ve - dĭ - t'ai
pe na - na? [1] Ai li lai li lai lai
li lai lai ha - ha - hom.

[1] la fonograf:

Nu ştiu ce canon i-ai dat,
Că de-atuncia m'o lăsat.
Ai etc.

85.

F. 672 a.

Delan.

Rubato.

Țu cu-ți gu - ra și o-

1 2 3

chii, mă, Țu - cu-ți gu - ra și o - chii, mă,

lunga 4

hai li li li li li li mă.

Nu mă, nu mă sudui, mă, *(bis)*
Hai lilili li li li mă.

Frunzuță verde de vie, mă, hai etc. *(bis)*
Mândră ești mândră Marie. » »

Frunză verde de bujoru, » »
Și Petrea-i mândru fecioru. » »

Mie cucu mi-o cântatu » »
Neprânzit și necinatu, » »
La tabără de plecatu. » »
Mie cucu mi-a horit, mă, » »
Necinat și neprânzitu » »
La tabără de pornitu. » ».

Var: 63, 88.

86.

F. 688 a.

Lehecení.

Poco rubato.

1 2

Tot am zis: mân - dră mă - du - cu,

Dra — gă şi iar bă, Fir de iar - bă

3

neagră, Fir de cu - cu - ruz,

4

a - uzi mân-dră-a - uzi.

Unde 'nfloare piperiul, mă *(bis)* Dragă etc.
Numai vin până-i ceriul, mă » »
Unde 'nfloare piparca, le » »
Numai vin până-i ţara, le » »

87.

F. 906 a.

Câmp.

Andante rubato.

1 2

Pâ — nă'n — floa - ră pi - pe - riu, mă,

3

Dra - gă şi iar dra - gă, Fir di iar - bă nea-gră,

gliss

4

Fir di cu - cu - ruz, a - uzi mân-dră-a - uzi.

Numai vin până-i ceriu *(bis)* Draga şi etc.
Pănă 'nfloară piparca, » » »
Numai vin până-i lumea. » » »

88.

F. 738 d.

Şebiş.

Poco rubato, parlando.

1 2

A - mu-i mai - că luni sa - ra, le le,

3

A - mu-i mai - că luni sa - ra, le, Merg fe - te - le

4

cu fur - ca, le.

Maică, cum aş mè şi eu, le le,
Da mă tem de Dumnezeu, le,
A călcà cuvântu tău, le,

Că cuvântu tău îi mare, le *(bis)*
De-a-l punerea sub picioare.

Var: 63, 85.

89.

F. 740 b.

Leleşd

Poco rubato.

1) 1 2 2) 3 3) 4

Cine bea şi nu se'm — ba-tă, Cine bea şi nu se'm — ba-tă, Doam-ne bu - nă min-te poar-tă.

1) sau:

Io beui şi mă 'mbătai, mă *(bis)*
Doamne rea minte purtai, mă.

Cine n'are dor pe vale
Nu şti luna când răsare
Şi noaptea câtu-i de mare.

Cine n'are dor pe luncă
Nu şti luna când se duce
Şi somnu câtu-i de dulce.
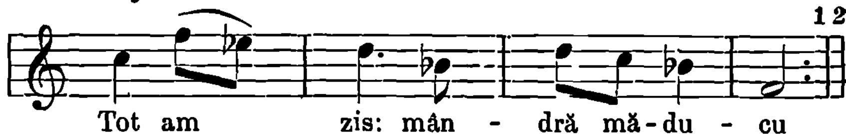
2) uneori *do* ori *mi*
3) sau nota *si*
Var: 47, 83.
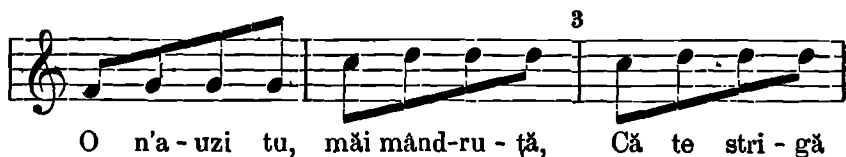
90.
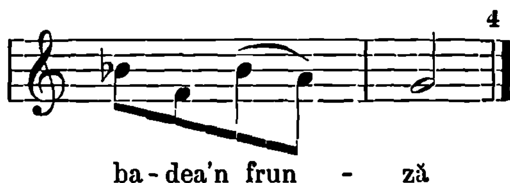
F. 710 c.

Lehecenî.

Poco allegretto.

Unde plată şi nu-i lucru, *(bis)*
O n'auzi etc.

Şi-mi plăteşte de ce mâncu, *(bis)* refren.

Tot am zis şi eu că-oi mè, le
Unde plată c'oi şedè, le
Muerile vorovescu
Să merg să mă jugănescu,
Nevestele aşà zicu
Că-s fecior să nu mă stricu.
} refren.

91.

F. 675 b.

Beiuş.

Rubato, poco lento.

lunga 12

Ni-.me'n lu - me nu se'n — şa — lă,

3

Ni - me'n lu - me nu se'n - şa - lă, Ca fe - cio - ru

lunga 4

când se'n - soa - ră.

Prinde patru boi la rudă *(bis)*
Şi-şi aduce mare trudă,

Prinde patru boi la caru
Şi-şi aduce mult amaru.

92.

F. 671 a.

Teleac.

Rubato molto.

[1]) Dârt a - cei bi - ne hol - te —— iu

Dârt a-cei bi - ne hol - te - iu ——

Hoi mur - gu - le ho - ie

Că mei sara dânde vrei, măi, *(bis)*
Hoi etc.

Nu te 'ntreabă nevasta, mă, *(bis)*
Hoi etc.

Dânde-ai petrecut seara, mă, *(bis)*
Hoi etc.

Nu te 'ntreabă muerea, mă, *(bis)*
Hoi etc.

Dânde-ai petrecut noaptea mă.
Hoi etc.
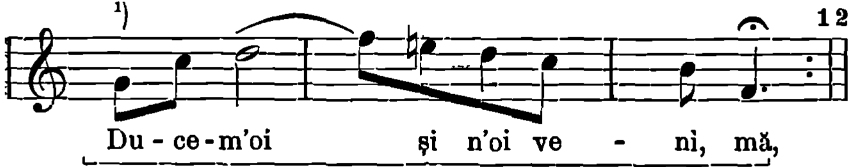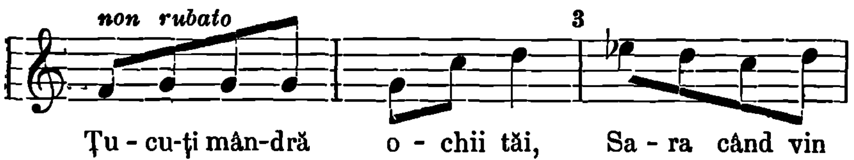
---

[1]) Dârt = pentru.
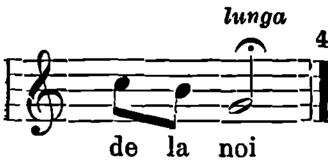
93.
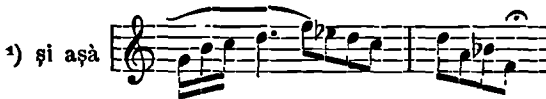
F. 706 c.

Vaşcău-Selişte.

Să văd cine m'o dorì, mă, *(bis)*
Ţuc. etc.

Da dori-m'a şi pe mine, *(bis)*
Ţuc. etc.

Cu cine-am trăit eu bine, *(bis)*
Ţuc. etc.

94.

F. 669 b.

Delan.

Poco vivo.

1

La fân - tâ - nă'n — tre li - ve - zi, hm,

2 3

La fân — tâ - nă'n — tre li — ve - zi,

4

tra-la-la-la — la

Est'un păr cu pere verzi, hm
Est'un păr cu pere verzi,
tralalalala,

Da perele-s de argintu, hm,
Da perele-s de argintu
Şi cu poala la pământu.

Da le-om pune-un pănditoru, hm,
Da le-om pune-un pănditoru
De-o fată şi un fecioru,

Da păndiră cât păndiră, hm,
Da păndiră cât păndiră
Pân' odată se iubiră.

95.

Lėleşd.

Rubato

1 2 3 4

(Ai) Ba - tă - te na — na mea ba - tă, Ba - tă - te na - na mea ba - tă, Trei zi - le din săp - tă - mâ - nă, Și cre — din - ța mea cea bu — nă.

[1] sau:

Dili-dili cotinganu, *(bis)*
De ce-s negru, nu-s ţiganu,
Ce-s fecior de mureşanu.

F. 706 a.

96.

Vaşcău-Selişte.

Lento

«Fii-ca mè, fii - ca mè, Un - de ai fost tu-a - sa - ră?

—Mai — că, în gră - di - na noast'.

[1]) nu tocmai sigur; sau aşa:

La strofele 1, 4, 5, s'a cântat: [2])

în gră - di - na noa - stră.
mulţi ani - să tră - ia - scă.

Fiica mè, fiica mè,
Ce-ai cotat tu-acolo?
—Maică, floricele-am strâns.

Fiica mè, fiica mè,
Ce să faci cu ele?
—Maică, la bădiţa meu.

Fiica mè, fiica mè,
O ardă-ţi-l focu.
—Maică, mulţi ani să trăiască.

Fiica mè, fiica mè,
O mâne-ţi-l apa.
—Maică, mulţi ani să trăiască!

[2]) Aci s'a schimbat sfârşitul melodiei din cauza celor 6 silabe din aceste versuri.

97.

Leleşd.

Molto rubato

1 2 3 4

De trei zi - le'n crâş-mă beu, mă, De trei
zi - le'n crâş - mă beu, mă, Nici o ia - gă
nu mai ieu, mă.

Numai nanele cumpără, *(bis)*
De ce le sărut în gură.

F. 707 a.

98.

Vaşcău-Selişte.

Parlando, rubato.

Şi pe lună şi pe nori, hai, etc.
De-mi trimiţi mai puţinelu, hai, etc.

Şi te ţipă tu cu elu
. . . .

(Urmarea lipseşte).

F. 885 c.

99.

Câmp.

Andante rubato.

Numai nanile ce-mi ieau,
Ele-mi dau ele-mi cumpără,
Ele mă sărut în gură.

Variante 64, 126

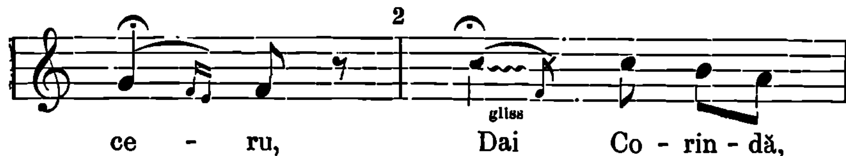
100.

F. 722 b. **COLIND.**
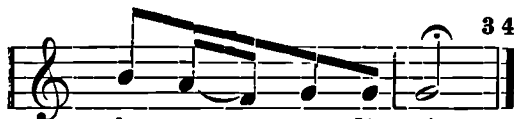
Budureasa.

Hoi şe - dui şi-mi şe - dui Doam-ne, Do doi Domni di

ce - ru, Dai Co - rin - dă,
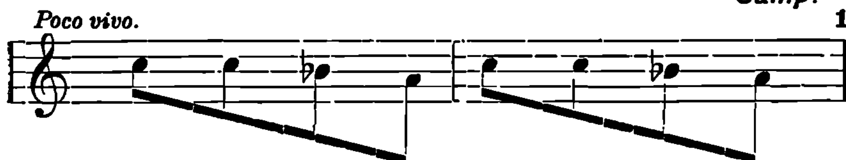

la poar - tă di rai.

(Restul cuvintelor lipseşte)
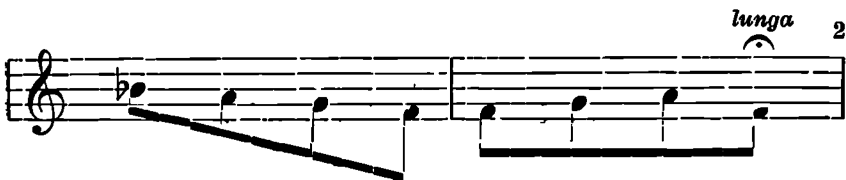
101.

F. 905 a.

Câmp.

Pă din jos di Du - nar ma re,

Pă din jos di Du - nar ma - re

Vi. — ne-un că - pi - tan că — la - re

(Urmarea cuvintelor la No. 9).

F. 689 c.

102.

Lehecenі.

Andante.

Ci - ne n'a - re no - roc n'a - re,

1

Çi - ne n'a - re no —— roc

2 3 4

n'a - re, Pre — ste deal la na - na'n va - le.

De când naşte până moare, *(bis).*
Preste deal etc.

Că nice io n'am avutu, *(bis).*
Preste etc.

Ḍe când maica m'o făcutu. *(bis).*
Preste etc.

103.

F. 701 c.
705 b.

Poiana, Selişte

Sostenuto, poco rubato.

1 2 3 4

Mân-dra mea de a-stă va-ră Mă-ro-gă s'o iu-besc ia-ră, Pre-ste deal la na-na'n va-le.

Dar eu nu-s fir de ovăsu
Să iubesc ce-odată lăsu,
Preste etc.

Nici nu-s fir de săcară, (mă),
Să iubesc a doua oară, (mă).
Preste etc.

104.

Leleşd.

Poco rubato.

1

Mai ho - ri - oi, mai ho - ri - le Ba - tăr di le-oi

2

bă —— nu - i - le, Ba - tăr di le-oi

34

bă - nu i — le.

De cându-s nanile 'n ţară, *(bis)*
Nici-i grâu nici-i săcară.

Numai neghinioara goală. *(bis)*
. . . .

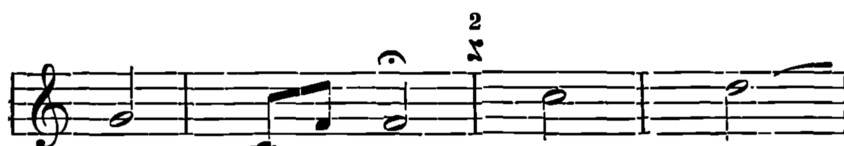
105.

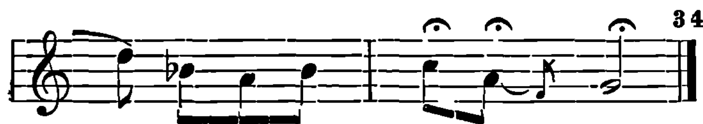
F. 908 a.

Câmp.

Poco rubato.

var:

Primăvara 'ntânereşti.
Uomu dacă 'nbătrineşte
El nu mai întânereşte.

Frunza 'n codru cu rânduri, *(bis)*.
Uomu cu multe gânduri.
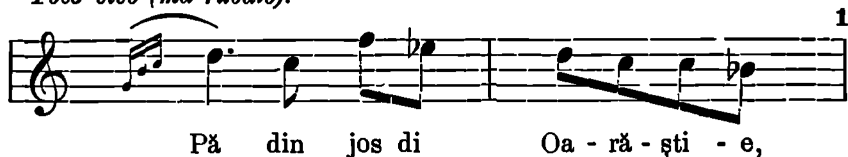
Var: 71—72, 117, 140—150.
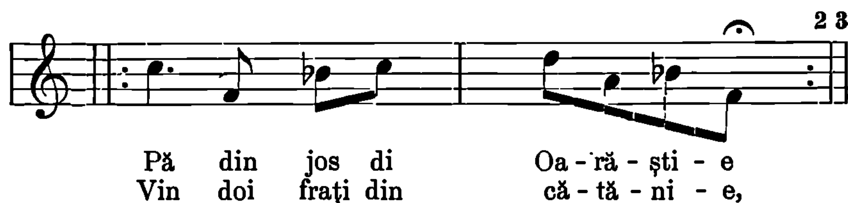
F. 906 b.

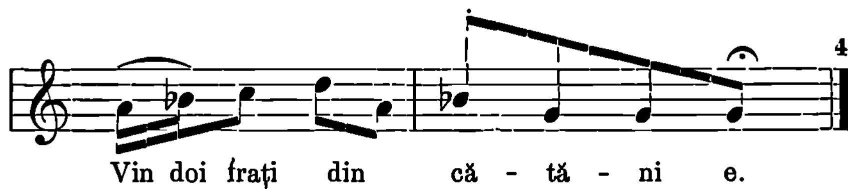
106.

Câmp.

Poco vivo (ma rubato).

Haideţi fraţi să hodinimu, *(bis)*
Şi să punem mâna 'n şele
Să tragem una cu jele.

Că noi di când cătănimu *(bis)*
Taica şi maic'-o muritu,
Şi holdili-o bârlojitu,

Cenuşa sụ şpor şi uda, *(bis)*
Mălaiu s-a hărmuşitu, *(bis)*

Şi pita s-a înfloritu, *(bis)*
Zbiciu 'n cui s'o putrezitu, *(bis)*
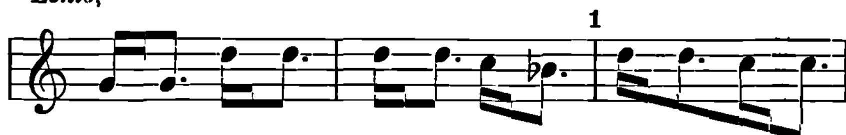
Boi în poiată s'o uscat, *(bis)*
Şi cornile o picatu,
Plugu 'n pod o ruginitu.

F. 694 b.
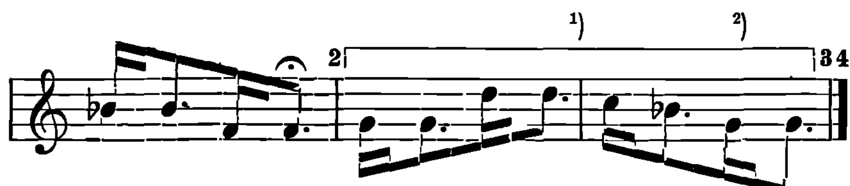
107.

Cristlor.
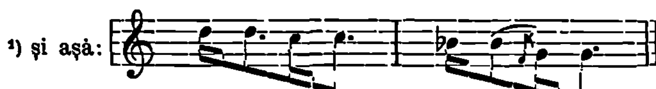
Lento,

Ia - că na - na tre - ce dea - lu, Ia - că na - na

tre - ce dea - lu, Că-i cu - nosc mer - su şi ca - lu

Că-i cu-nosc mer - su şi ca - lu

Şi pă ea mânce-o amaru, *(bis)*
Ai lai lai lai lai la la la.

---

2) Se mai cântă cu *si* ♮ în loc de *si* ♭

108.

F. 687 a.

Lehecenl.

Rubato.

Pă ——— să-rui-ca din cu-nu-nă,

Pă - să - rui - ca din cu - nu —— nă

lunga

Ai lai lai lai lai lai na-nă mă.

[1]) și astfel:

lunga

lunga

Ce cânți tu noapte pe lună, *(bis)* ai lai, etc.

Dirima [2]) 'n tine nu-i bună, *(bis)* » » »
Că-i neagră ca neghina, re *(bis)* » » »

Și-i călcată ca tina, re *(bis)* » » »

Ca tina de primăvară *(bis)* » » »
Călcată de mol de cară, *(bis)* » » »

De cară d'ardelenești, *(bis)* » » »
De cătane 'mpărătești. *(bis)* » » »
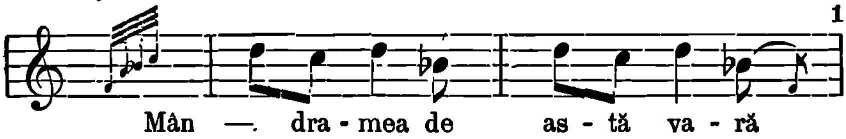

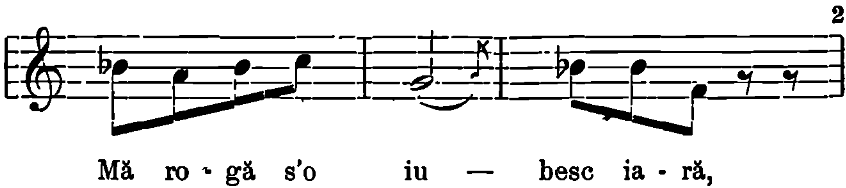
[2]) = Inima
Var: 123 — 125, 131.
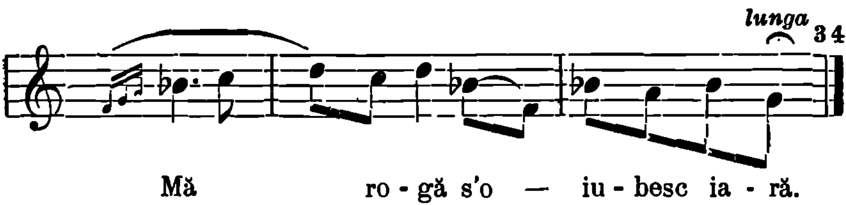
109.

Vaşcău

Poco rubato.

Atâtea gânduri îmi vinu
Câte flori vara prin fânu, *(bis)*
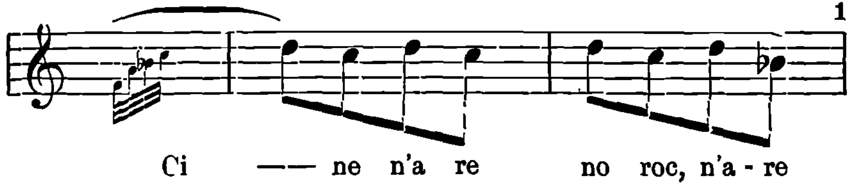
Atâtea gânduri mă batu
Câte flori vara prin hatu. *(bis)*
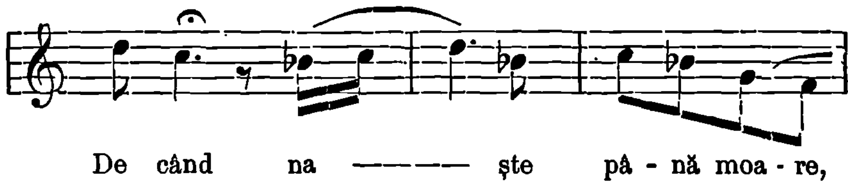
110.
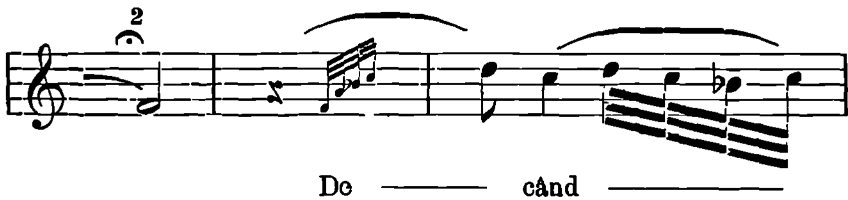
F. 712 b.
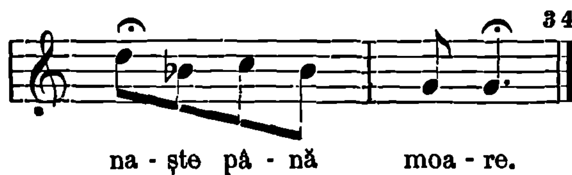
Lehecenì.

Parlando.

111.

F. 671 b.

Teleac.

Rubato.

Câ - te pa - să - re - le'n co — dru,

Câ - te pa - să - re - le'n co - dru, Hoi ——— hoi ———, Toa——— te ci - nă mai la mo — dru, mă.

lunga gliss *lunga*

[1]) sau: mo — dru.

Toate cină și s'alină. *(bis)*
Hoi, hoi,
Numai io n'am ce cina, mă.

Că mi-ĭ cuibu lângă drumu, *(bis)*
Hoĭ, hoi,
Lâng'o tufă de alunu.

Câți drumarĭ pe drum treceà, mă, *(bis)*
Hoi, hoi,
Toți în el zburatureà, mă.

Var. 32, 59—60.

112.

F. 724 b.

Budureasa.

Poco rubato.

La umb-ru-ța cei de fagu Șe-de Gru-
ier lui No-van-cu, Trai lai lai lai
lai și nam.

Cu clopu pe ochi lăsatu, trai etc.
Și Novac din grai grăiè: (mă)
Hoi Grui Gruița meu, mă le, trai lai etc.

Ce șezi tu de supăratu.
Cu clopu pe ochii lăsatu? trai lai etc.

Te-o ajuns dor de Țelegrad,
O ajuns-te-o d'însuratu? trai etc.

—Nici m'o-ajuns dor d'însuratu,
M'or ajuns de Țelegradu, trai lai etc.

113.

F. 668 a.

Delan.

Molto rubato.

1

Da - că ești tu, ba - de, dal - bu,

lunga 2

Da — că ești tu, ba - de, dal - bu, —

lunga 3 4

Nu ——— gân - dì că-mi eș - ti dra - gu.

Măru-ĭ roșu curățitu, *(bis)*
Fost-am dragĭ și ne-am urîtu,

Măru-ĭ roșu rotelatu, *(bis)*
Fost-am dragi și ne-am lăsatu.

Cucule, popă sârbescu, *(bis)*
Haide să mă spovedescu,

Că eu n'am multe păcate, *(bis)*
Num'un car și jumătate.

Variante: 46, 153 — 156.

F. 686 a.

114.

Leheceni.

Lento, molto rubato.

I.-mo. 1

A —— uzi mân - dră
[1]) cu —— cu cân - tă

II.-do. gliss 2

Ieși —— a — fă — ră

lunga

și-l a —— scul - tă.

[1]) uneori:

De-o cântă din cloambă verde,
Pe noi mândră el ne vede.

De-o cântă din ciung pieritu,
Poți ști mândră că-s pieritu.

De-o cântă din ciung uscatu,
Poți ști mândră că-s pușcatu.

De-o cântă din vale 'n susu,
Poți ști mândră că m'am dusu.

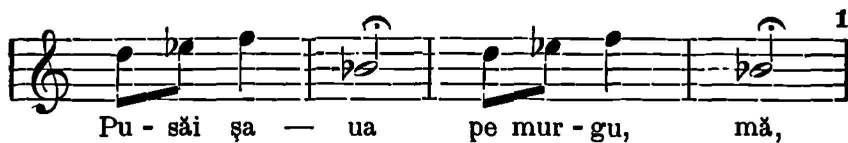
De-o cântă din vale 'n josu,
Poți ști mândră c'am întorsu.

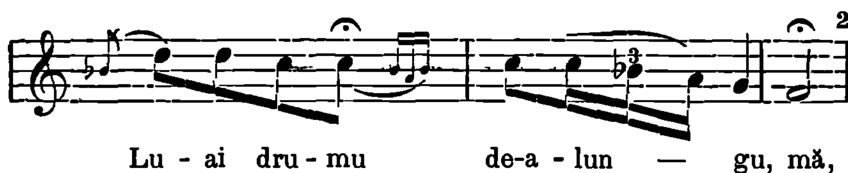
115.
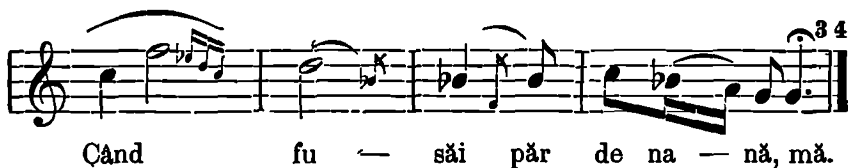
F. 726 a.

Budureasa.

Rubato.

'Pucă murgu renteză, mă.
Legai pă murgu de leasă,
Mă băgai la nana 'n casă.

116.

F. 880 a.

Vaşcău.

Molto rubato.

Tăt îmi bă - nui și-mi bă - nui, mă,

C'am mărs du ——— pă vă———

do - voi, mă, Și dai-nam și ia ——

ră dai - nam.

Mult mă mustră și mă ceartă
Că io nu-s ca ceialaltă.
Și dainam etc.

Da io văd bade bine, mă,
Că tu nu-i trăì cu mine.
Și dainam etc.

117.

F. 740 b.

Lelesd.

Poco rubato.

1

Țu-cu-ți na - nă o - chii tă - i,

2

Țu-cu-ți na - nă o - chii tă - i,

3 4

Sa - ra cu - tind pe vi — ței, mă.

glissa

Dimineața mulgând oii, *(bis)*
Hai li li li li, nana mea.

Var. 25. 70—72, 105, 149—150.

118.

F. 695 c.

Cristior.

Poco vivo

[1]

Vai de lin, vai de pe-lin, Vai de de o-mul stră-in,

Că se'nsoa-ră'n ța-ră strin' Și ia măi fa-tă bă-trân'.

[1]) Uneori astfel ritmat, fără coroană:

119.

F. 704 b.

Vaşcău-Selişte.

Parlando, rubato.

Tot mă mir ce-a fi de mi - ne, Tot mă mir ce-a

fi de mi - ne. Tot a - mă - rât pâ - nă-i lu - me,

Tot a - mă - rât pâ - nă-i lu - me.

Aldueşt' Doamne lumea, le, *(bis)*
Că nici noi n'om rămânea, le, *(bis)*

Vai d'o mine să mor mâne, *(bis)*
Că nu şi-ar bănuì nime, *(bis)*

Săracu-s şi n'am nimică, *(bis)*
Dară trăiesc fără frică. *(bis)*
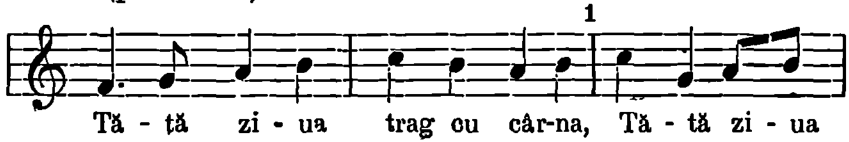
Var: 134.
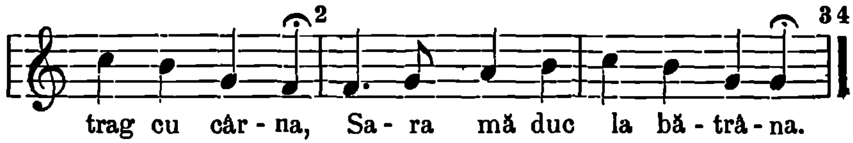
120.

F. 907 a.

Câmp.

Andante (poco rubato).

Tătă ziua trag cu coasa, *(bis)*
Sara mă duc la mucoasa.

121.

F. 728 b. [1]

Cresulia.

Parlando, rubato.

lunga gliss lunga 1 2 3 4

Du-ţi ba-de do-ru cu ti-ne, Du-ţi ba-de do-ru cu ti-ne, mă, Ia-ră măi şi ia-ră dai-na.

Nu-l lăsà de-amar pe mine, *(bis)* Iară etc.
Că doru tău-i 'nvăţatu,
Scâlciet şi leganatu
Şi io nu-l pot învăţà, le, *(bis)* refr.
Scâlciè şi leagănà, le.

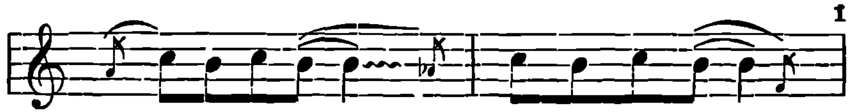
[1]) La fonograf este *si* ♭ în loc de *si*.
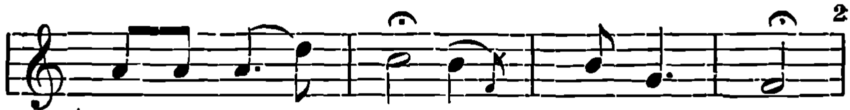
122.
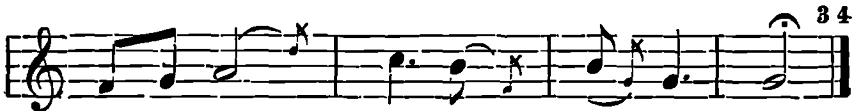
F. 712 a.
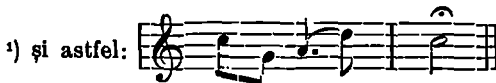
Lehecenl.

Molto rubato.

1) şi astfel:

Sau nota *si* în loc de *do*.

Tot gândii că lasă lasă, *(bis)*
Până mă scriè la masă.

Auzi mândră ochi-ţi plânge,
Ochi-ţi plâng, inima ţi tacă.

F. 867 b.

123.

Beiuş.

Rubato

A - re mân - dra doi voi - ni - ci Şi cu cei

în - ce — lu - i, mă, Şi cu cei

în - ce — lu — i, mă.

sau:

glisa

Uliţa varmediei [1] *(bis)*
Şi lili lai lili dainam.

(lipseşte urmarea)

[1]) De la cuvântul unguresc = vármegye = judeţ, district.
Var: 108 — 110., 131,

124.

F. 728 a. **COLIND.** *Budureasa.*

Rubato.

D'ur - lă Doam ne, Ci - ne d'ur - lă,

Le - ru - mi Doam - ne,

D'on d'ur - lar d'on pă - cu - ra - ru,

Le - ru-mi Doamn'.

Cu oi multe dela munte, Ler. etc.
Cu şuiere 'nşuerate, » »
Cu topoare 'ncolţurate, » »
Da şede de-a şuierà, (le) » »
Toate oile (toate) jucà, (le) » »
Numa una nu jucà (le), » »
Nu jucà şi nu mâncà-(le). » »
Gazda din grai grăià-(le): » »
Hoi mioară, dragă mioară, (mă), » »
De ce nu joci nici mânci, (le) » »
Că io gazdă 'm d'auzitu » »
Că ţii gazdă vinde-mi. » »
Şi gazda din grai grăià-(le): » »
Vinde zeu io oi voi » »
Că eu de când şed la voi » »
Tot am d'albit ca şi voi » »
Şi barbă mi bate bratu, » »

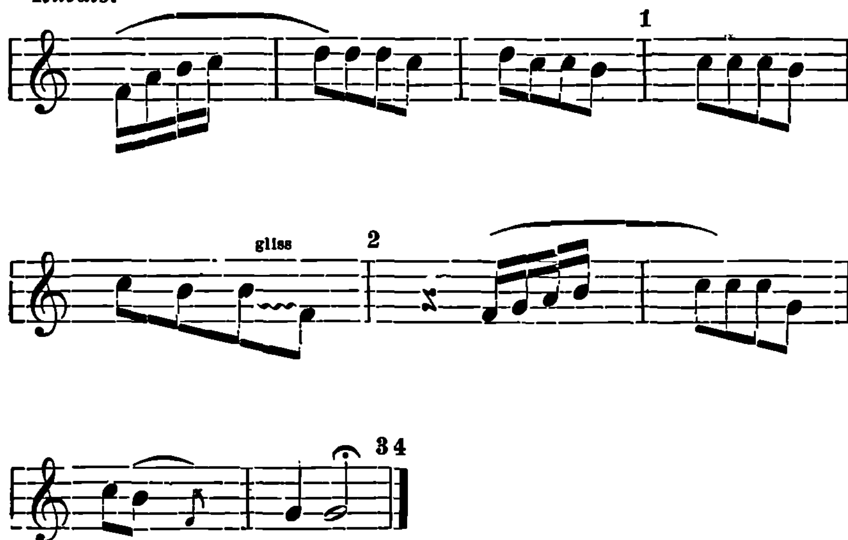
fără melodie
Musteţele dumerile » »
Şi păru-mi bate câlciile » »
Şi-o 'nchinăm cu sănătati » »
Casii şi gazdi aveţi toţi a mulţumi. » »

125.

F. 694 a.

Cristior.

Rubato.

Lipsesc cuvintele.

887 c.

126.

Câmp.

Rubato.

1

Pă dea - lu cu si - mi - ni - cu,

2

gliss

Pă dea - lu cu si — mi - ni — cu,

3 4

Mer — ge fa - ta ş'un voi - ni — cu.

Voinicuţu fluerându, *(bis)*
Fata merge suspinându,

Voinicu tăt întrebà: re *(bis)*
Ce suspini tu fată aşà?-re,

Cum, Doamne, nu suspină? re.
Pentru faţa ta cea dragă
Lăsai pă maica beteagă,

Pentru otişoarii tei *(bis)*
Lăsai frăţăşoarii mei,

Pentru sprincenile tale *(bis)*
Lăsai surorile mele.

Var. 64, 99.

127

684 b.

Lehecení.

Molto sostenuto, rubato.

1) gliss.

Du - te dor și ia - ră'n toar-nă,

1

Du——— te dor și

2

ia - ră'n toar-nă, Ia — ră

lunga 3 4

mă, ia - ră dai — na mă.

Nu șeḍea până la toamnă. *(bis)* Iară mă etc.
Du-te dor și iară vină *(bis)* » » »
Nu ședea până la cină. *(bis)* » » »
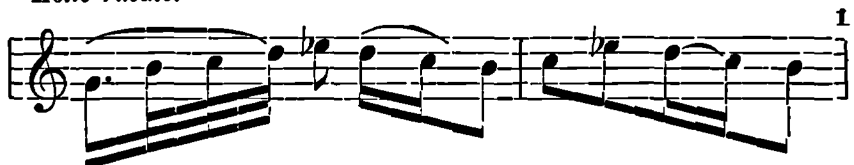
---

1) La fonograf *si*.

128.
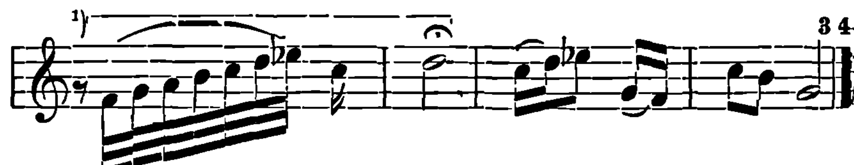
715 a.

Hatar.
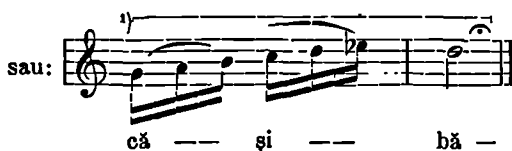
Molto rubato.

sau:

S'însoare cu Dumnezeu, *(bis)* mă,
Că mie nu-mi pare rău, mă.

Când or mè la cununie, *(bis)* mă,
Să capete bolunzie [1]), mă,

Când or fi pe după masă, *(bis)* mă,
Să capete boală 'n oasă, mă,

Când o fi de miază-noapte, *(bis)* mă,
Să-l treacă sudori de moarte, mă.

Când o fi de către 'n ziuă, *(bis)* mă,
Să-l aline pe scândură, mă.

---

[1]) De la cuvântul unguresc: bolond = nebun.

129.

COLIND.

867 a. *Beluş.*

Andante.

(♭ ?) (♭ ?) 1

Po - go - rî - t-o, po - go — rî ——— t-o,

2 (♭?)

Flo - ri - le zdal - be, Dum - ne - zo şi

34

gliss.

cu Sin ——— tietr'.

Pă pogoru cerului, Florile zdalbe
Luară-se dusară-s'
Pă uliţă, pă duliţă. Florile zdalbe
Când îşi erau la un loc,
La un locu la mijlocu, Florile zdalbe
La casa bogatului:
— Bună ziua oameni buni, Florile zdalbe
Aveţi prânzu pre bogat?
— Dar prânzu nost' nu-i de datu, Florile zdalbe
Dar prânzu nost' nu-i de dat.
Că prânzu nost nu-i de voi, Florile zdalbe
Ci de oameni mari ca noi.
— Luară-se, dusară-se, Florile zdalbe
Tăt în sus pă răsărit,
Pă uliţă, pă duliţă. Florile zdalbe
Când îşi erau la un loc,
La un locu, la mijlocu, Florile zdalbe
La casa mişelului:
— Bună ziua oameni buni, Florile zdalbe
— Noroc bun şi voi mai buni,
— Aveţi prânzu să n-îl daţi? Florile zdalbe
Aveţi prânzu să n-îl daţi?
— Avem prânzu pre puţinu, Floile zdalbe
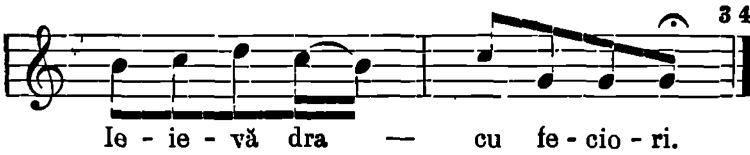
Plecați lontru să-l prânzim.
— Dindi Dumnezeu rupė, Florile...
De tri oari mai mult, rel'.
Luară-se, dusară-se, Florile...
Tot în sus pă rasărit,
Dumnezeu își grăiė-re. Florile...
Și cătă Sintietru zic(ė):
— Ia sui Petru sus mai susu, Florile...
Pă umăr de-a stâng a meu
Pă umăr de-a stâng a meu. Florile...
Să vezi Petri cei vidė.
— Nu mă ține Doamn-așà, Florile...
Că ce văd înbătrinesc:
Văd casa bogatului, Florile...
In mijlocu iadului,
Pă din afară cu varu, Florile...
Pă din lontru cu amar.
In locu oblocului, Florile...
Joacă para focului.
Dumnezeu își grăiė-re: Florile...
Ia sui Petri sus mai sus,
Pă umăr dirept a mñeu, Florile...
Să vezi Petri ce-i vidė.
— Mai ține-mă Doamne-așà-re, Florile...
Că ce văd întâneresc:
Văd casa mișelului Florile...
In mijlocu raiului,
Pă din afară cu tină,
Pă din lontru cu hodină Florile...
'Nconjurate de albine.

F. 739 a.

130.

Leleșd

Rubato.
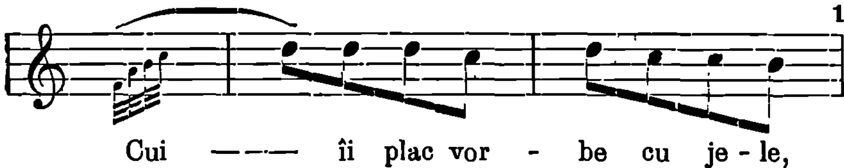

Că de ce nu vă 'nsuraţi *(bis)*
Şi pe noi să ne luaţi.

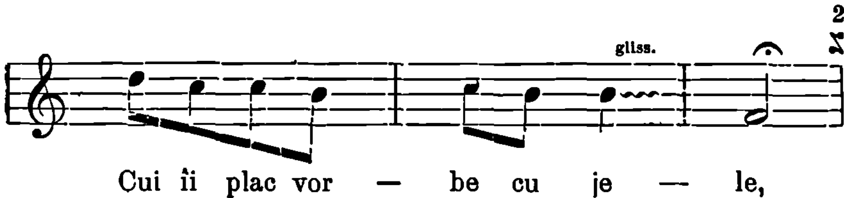
F. 694 a.

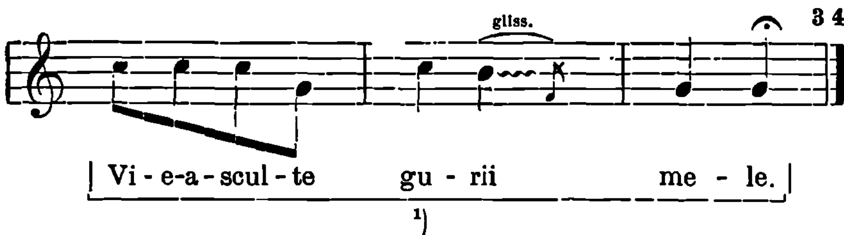
131.
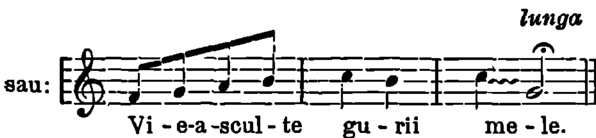
Criştior.

Molto rubato

Ca să spun al meu năcazu, *(bis)*
Care prin Bosnie l'am trasu.

Frunză verde de trifoi, *(bis)*
Din anu optzeci şi doi

Câţi feciori sunt mai frumoşi, *(bis(*
Toţi la bătae sunt scoşi,

La Bosnie 'n sus la munte, *(bis)*
Pe locuri necunoscute.

Nu-ţi treabă mai mare jocu, *(bis)*
Făr să ţii cu Turcu focu,

Turcu-i şerpe neadormitu, *(bis)*
Şede 'n trupe-acoperitu.

Şi de nu iei sama bine, *(bis)*
Iţi pune capu sub tine.

Frunză verde trei gărnate, *(bis)*
Strigă-un general din carte:

Ieşiţi feciori din cetate, *(bis)*
Să mergem în jos pe sate

Vă puneţi în rànd frumosu, *(bis)*
S'o luăm pe Bosnie 'n josu,

Pe bătutul dobeloru, *(bis)*
Pe scurtatul zileloru,

Pe sunetul trimbiţii, *(bis)*
Pe scurtarea vieţii.

Când îi sara pe la cină, *(bis)*
Merge trupa la hodină,

Când îi pe la miază-noapte, *(bis)*
Merge trupa, nu mai poate,

Când ziua se revarsă, re, *(bis)*
Feciorii din grai grăià, re:

Inălţate Impărate, *(bis)*
Puneţi pace, nu te bate,

Cu răgute ne 'nvăţate
Lasă-ne să rătălimu,
Vezi bine că toţi pierimu.

Pică unu, pică doi, *(bis)*
Pic'o mie dintre noi,

Pică doi lâng-o cărare,
La ei vin o fată mare
Să le ţie luminare,

Vine-un general călare, *(bis)*
Tot strigând în gura mare:

— Stinge fată lumina, *(bis)*
Ori ţi-oi stânge viaţa,

La cătană aşa-i dată, *(bis)*
Să moară moarte puşcată,

Fără lumină de său, *(bis)*
Fără om din satul seu,

Fără lumină de ceară, *(bis)*
Fără om din a lui ţară.

Dacă bătaia se gată
Cătana vine 'ngropată
Pe locu unde-i picată,

Nu ca alţi 'n temeteu,[1]) *(bis)*
Plânşi de tot neamul seu.

Neamţii groapă i-a făcutu, *(bis)*
Cât o fost şanţu de lungu.

---

[1]) Dela cuvântul unguresc: temetö = cimitir.
Var, 108—110, 123—125.

F. 699 b.

132.

Cristior.

Molto rubato.

Vine doru și mă 'ntreabă, *(bis)*
Iorghină etc.

De ce-i port cămașe neagră. *(bis)*
Iorghină etc.

De ce-o port? c'așa me-i dragă. *(bis)*
Iorghină etc.

Taci dorule, nu mă spune, *(bis)*
Iorghină etc.

C'ai umblat prea multă lume, *(bis)*
Iorghină etc.

Copiii m'or năcăjitu, *(bis)*
Iorghină etc.

Bărbatu mi-o fost urîtu. *(bis)*
Iorghină etc.

133.

F. 714 a.

Hatar.

Molto rubato.

Fă Doam - ne ce - riu hâr - ti - e,

Ti - ne - rei na — na mea, Fă — Doam -

ne ce - riu hâr — ti - e, Ti-ne-rei na — na mea.

[1]) La fonograf în totdeauna *si* ♭. în loc de *si*.

[2]) uneori așà:

ne ce - riu hâr - ti - e

Și luna canțelerie, Tinerei etc. *(bis)*
Și soarele domn să scrie. Tinerei etc. *(bis)*
Da tot n'ar putea scrie-re » » *(bis)*
Traiu din fetia mea-re. » » *(bis)*

Plăcea-mi-ar crâșma 'n pădure, Tinerei nana *(bis)*
Dacă beu de mă îmbăt, mă, » » *(bis)*
Numai cloambele mă văd, mă. » » *(bis)*
La crâșma nanii 'n pădure » » *(bis)*
Beui două iepe sure, » » *(bis)*
Pe frâne și pe căpreste » » *(bis)*
Luai cârpe la neveste, » » *(bis)*
Pe frânele cailoru » » *(bis)*
Luai cârpe naniloru. » » *(bis)*

134.

F. 672 b.

Delan.

Poco lento, rubato

Su —— pă - rat ca mi - ne - nu - i,
Hai li li li li mă, Nu — mai pu - iu
cu - cu - lui, mă, Hai li li li li li li mă.

Când îl lasă mama lui, mă, Hai li li etc.
In mijlocul codrului, » » » »

Făr' aripi şi fără pene, Hai li etc.
Ar sburà şi n'are vreme. » »

Var: 119.

135.

F. 735 c. Şebiş.

Poco rubato.

glissando

Bu - nu-i lo — cu ——————

glissando 1

pe-a - i — cea, mă, ——————

2

Bu - nu-i lo - cu pe-a - i — cea, mă.

3

— Poa - te fi că — n'oi şe - dea, mă,

gliss 4

Poa - te fi că n'oi şe - dea, mă.

Rău-i locu pe la noi, *(bis)*
— Poate fi c'oi mè 'napoi. *(bis)*

Ţara mea, oamenii mei, *(bis)*
Ai Doamne ştire pe ei. *(bis)*

Cine strică dragostile, *(bis)*
Mânce-i grâu paserile, *(bis)*

Şi făina piţiguşii, *(bis)*
Şi mintea din cap greluşii. *(bis)*

Şi cine ne-o despărţitu, *(bis)*
N'aibă loc în temeteu [1]),
Nici scânduri de coporşeu [2]),

Nici să aibă loc de cruce, *(bis)*
Nici la groapă cine-l duce. *(bis)*

---

[1]) Cimitir.
[2]) De la cuvântul unguresc koporsó = sicriu, coşciug.

136.

F. 878 a.

Vaşcău.

Poco vivo (parlando).

Pot - ba - le, pot - ba - le, Tre - ci — mă cea
va - le, La cea ca - să ma - re Scris - ai şe - ză -
toa - re.

[1]) sau: toar'.

Din nouă fecioare
Cu Zvochiţa zece, *(bis)*
La Zvochiţa-mi vine

Tri din tri laturi *(bis)*
De patri vaduri, *(bis)*

Unu d' Impăratu,
Unu de bogatu, *(bis)*
Unu de dom'mare.

Maica grăiè-le: *(bis)*
Cui s'o dau, le *(bis)*

După d'Impăratu, *(bis)*
Că-i mare bogatu *(bis)*

În marginea lumii *(bis)*
În fundu câmpii. *(bis)*

(Lipseşte sfârşitul versurilor.)

137.

F. 887 b.

Câmp.

Non rubato (andante).

Tà - ne - re mă mă-ri - ta - ịu, Tâ - ne - rei na -

na mă, Tâ - ne - re mă mă - ri - ta - iu,

Tâ - ne - rei na - na.

Soacră rė ce-mi căpătai, Tànere etc. *(bis)*
Șede'n vatră ca ș'o tiatră » *(bis)*
Și iė de-acolo tăt latră » *(bis)*
Și zice că nu-s bogată. » *(bis)*
Bade, dă cu pumnu'n grindă » *(bis)*
Că zice că mi-s osândă. » *(bis)*

138.

F. 905 c.
Poco vivo. *Câmp.*

Tâ - ne - re mă mă - ri - ta - iu, Tâ - ne - rei mân - dra mă, Tâ - ne - re mă mă - ri - ta - iu, Tâ - ne - rei mân - dra.

139.

Leleşd

Sostenuto, poco rubato.

Bă - u - to - riu-s bă - u - to - riu, Bă - u - to - riu-s bă - u - to - riu, Da la ni - me nu-s dă - to - riu, Da la ni - me nu-s dă - to - riu.

Numai chiar cu jumătate, *(bis)*
De-ar şti muerea m'ar bate. *(bis)*

Hai lili cu nana 'n frunză, *(bis)*
Batâr de-i groasă la buză. *(bis)*

140.

Dragonieşd.

Molto rubato.

Floa-re ver-de foa-ie fra-gă, Floa-re ver-de

lunga

foa-ie fra-gă, Ce mai faci tu

mân-dră dra-gă? Ce mai faci tu mân-dră dra — gă?

— Fac bine că-s sănătoase, *(bis)*
Ziua tăiem pe ovăsu, *(bis)*

Sara meargă şi pe drumu.
. . . .

(Lipseşte sfârşitul versurilor)

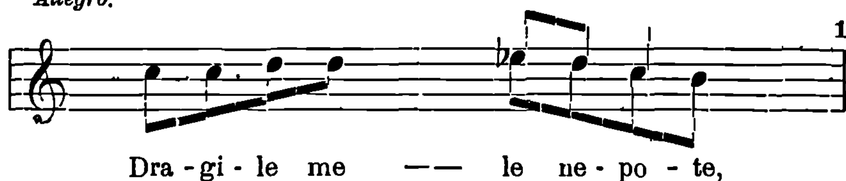
141.

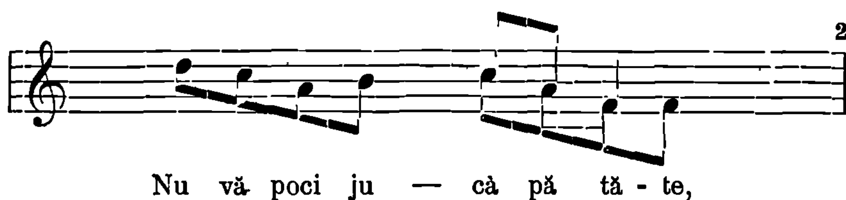
CANTEC DE JOC.
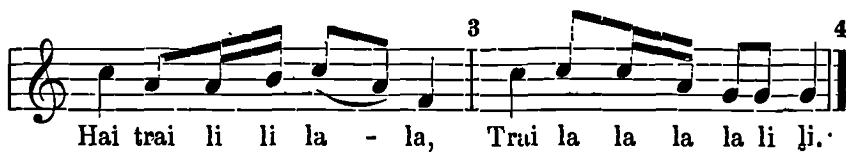
F. 873 b.

Allegro.

Vaşcău

Faceţi bine şi iertaţi
Că pe rând tăte jucaţi.
Hai trai, etc.

142.

CANTEC DE JOC.

Şebis.

Vivo.

1

Mă du - sei la coa - să'n ră - tu, Mă du-sei la

2 3

coa - să'n ră - tu, Vi - ni bu - ha cu de prân - zu,

Vi - ni bu-ha cu de prân - zu, Tri li li li

4

li li li li, la la la la la la la.

Dumnezeu să nu mă bată, *(bis)*
De-am luat din prânz odată, *(bis)* Tri li etc.

Scobori buhă jos la râtu, *(bis)*
Să-mi tignească de prânzitu, *(bis)* Tri li etc.

Scobori buhă jos la vale, *(bis)*
Să-mi tignească de mâncare. *(bis)* Tri li etc.

143.

F. 740 a.

Leleșd.

Poco rubato.

lunga

1 2 3 4

Merg ca - ră - le cio - ciu - lu - i, Merg ca - ră - le

cio - ciu - lu - i Pe dru - mul Hăl - ma - giu - lu - i,

Pe dru - mul Hăl - ma - giu - lu - i,

Mere ciociu dinapoi *(bis)*
Cu caru cu patru boi. *(bis)*

Bată-te nana mea, bată
Trei zile din săptămână
Și credința mea cea bună. *(bis)*

(Lipsește sfârșitul cuvintelor).

144.

F. 709 d.

Vaşcău-Selişte.

Poco rubato.

gliss gliss 1

La fân - tâ - na'n vâr - fu Mo-mii,

gliss 2

La fân - tâ - na'n vâr - ful Mo - mii, A ——

1) 3 4

di - pă și ba — dea bo - ii.

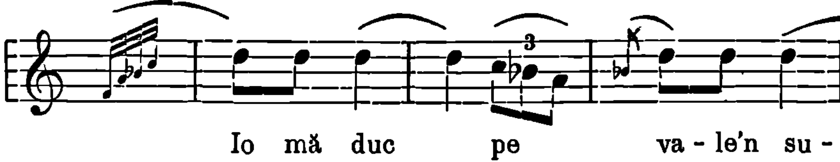
1) sau ba - dea bo - ii.
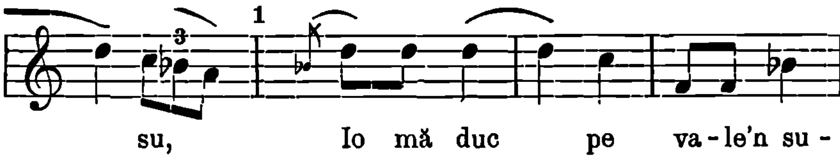
Nu-i adipă de setoşi, *(bis)*
De-i adıpă de făloşi.

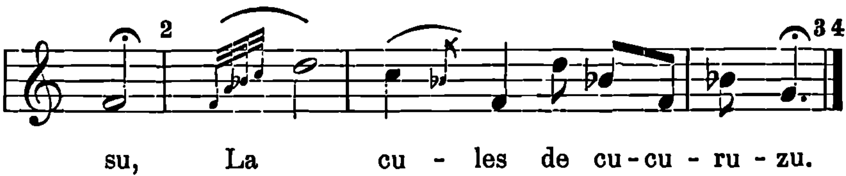
145.

Leleşd.

Sostenuto, poco rubato.

(Sfârşitul cuvintelor lipseşte).

F. 735 b.

146.

Şebiş.

Rubato.

Di - di - di cu pri - e - te - nii, Di — di di cu pri-e - te - nii Pâ - nă —— ţi —— nu - ră ba - ni - i.

Dacă banii se gătară
Mă dete din crâşm'-afară
Cu trii pâlmi de cheltuială,

Să am şi eu pă ce bè-re, *(bis)*
Dacă n'am putut şedè-re.

*

Plânge-mă maică cu doru, *(bis)*
Ţi-am fost fată şi fecioru,

Ţi-am scos boii din ocolu
Tot cântând şi fluerându,
Nu ca sluga blestemându.

*

Apoi nanele mele, mă, *(bis)*
Vă sărut pe toate trele.

147.

r. 682 a.

Teleac.

1

Dă-a — jun - ge - mă — Doam - ne-a - jun - ge, —

2

Dă-a — jun - ge - mă — Doam-ne-a - jun - ge,

34

Să —— mă — duc cu boi în ciun-ge.

Să fac frunza păturele, *(bis)*
Ca poalele nanei mele.

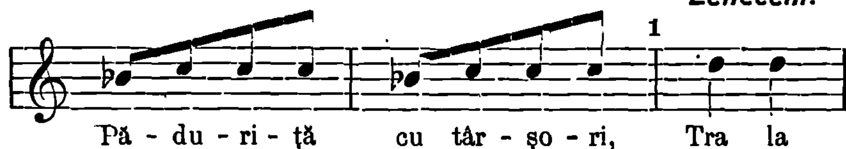
Dă-a junge-mă Doamne-ajunge, *(bis)*
Să mă sui pe plai la munte,

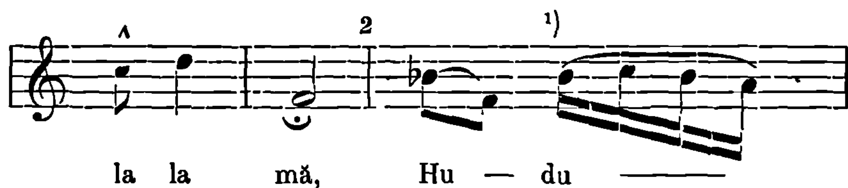
Să-aud brazii vojăindu, *(bis)*
Pe nana 'n frunza zăcând.
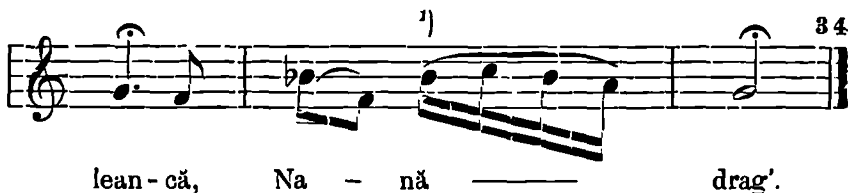
F. 685 a.
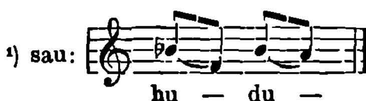
148.

Leheceni.

Unde meţi [1]) voi mă feciori? tra la, etc.
Huduleancă etc.

Să ne punem domnişori, tra la etc.
Huduleanca etc.

(Restul cuvintelor lipseşte).

---

[1]) mergeţi.

149.

F. 732 a. 724 c.

Dragonieşd.

Andante.

Eu nu cânt că-mi plac ho - ri - le, Eu nu cânt că-mi plac ho - ri - le, Ci-mi pe - trec su - pă - ră — ri - le.

1) sau

2) şi aşa:

3) uneori.

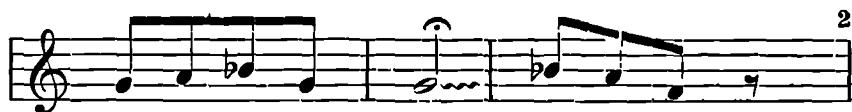
Var: 25, 70, 72, 105, 117.

150.
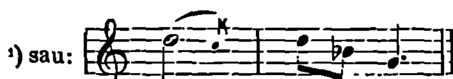
Şebiş.

Poco rubato.

La pădure treabă ciosu, *(bis)*
La gura mea om frumosu.

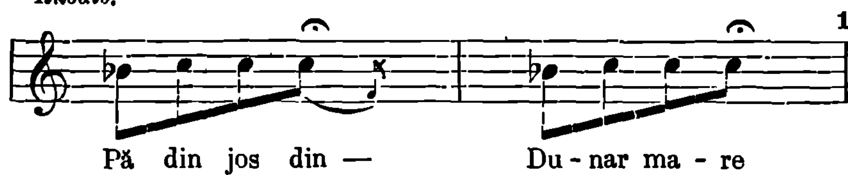
Şi gulii treabă căpşuni, *(bis)*
La gura mea oameni buni.
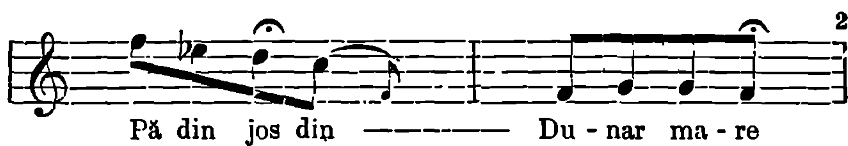
151.

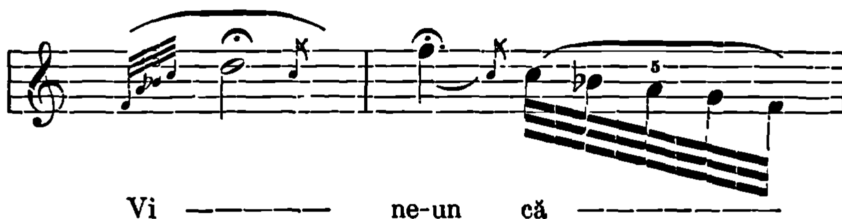
F. 907 b.

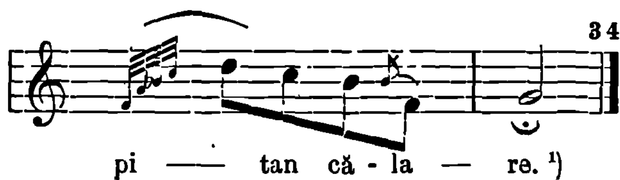
Câmp.

Rubato.
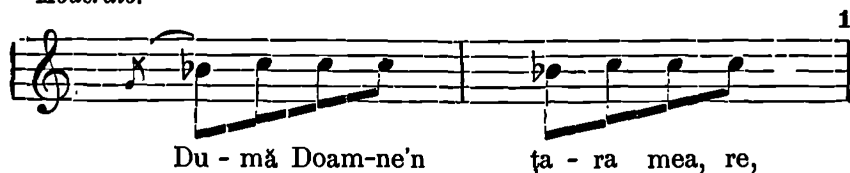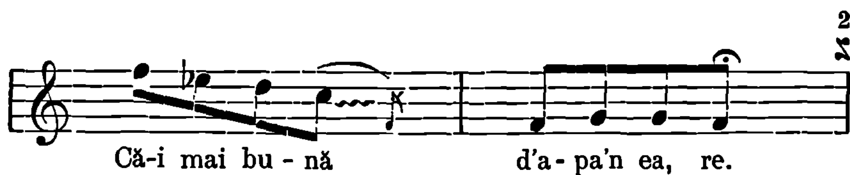

[1]) Urmarea textului la No. 9.
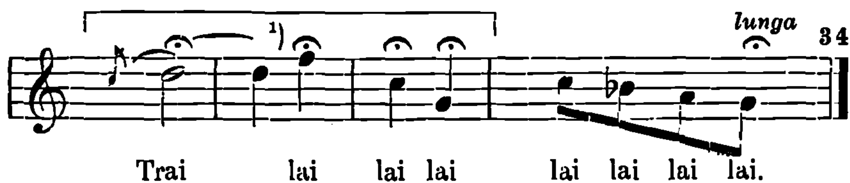
705 c.

152.

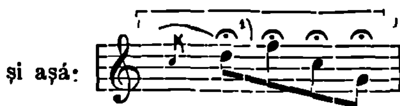
Vaşcău-Selişte.

şi aşá:
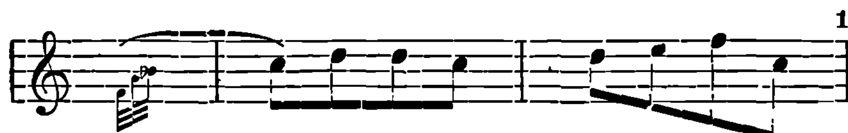

Decât vinu pe-aicea, le, *(bis)*
Trai etc.
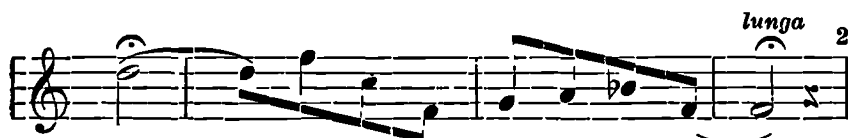
153.
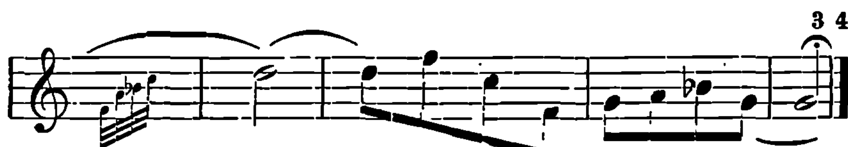
F. 729 b.

Cresuia.

Rubato

Pe trei colțuri de zadie, *(bis)* [1]
Când te-ajunge dor de mine, *(bis)*
Caută 'n jos pe lângă tine, *(bis)*
Când te-ajunge doru nostu, *(bis)*
Caută pe 'ngă tine 'n jos, mă. *(bis)*
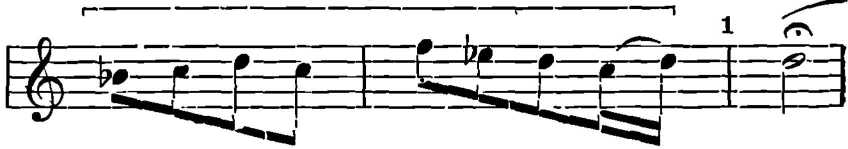
---

[1]) După fiecare vers: *Iară mă,* etc.
Var: 46, 113.

F. 702 c. 685 b.
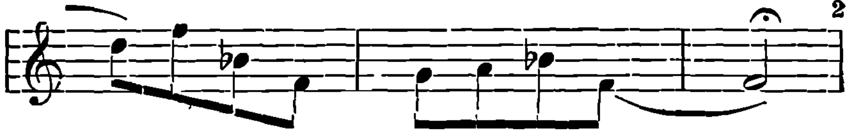
154.

Poiana.
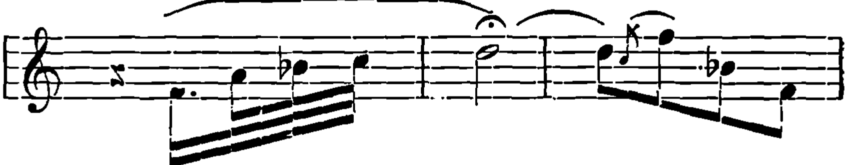
Rubato. [1]

Frun-ză ver-de rup-tă'n vi-e, Frun-
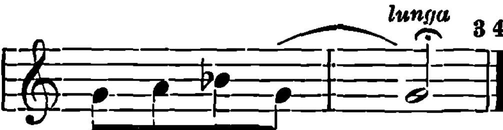

ză ver-de rup-tă'n vi-e,

Ai ——— lai lai ia-
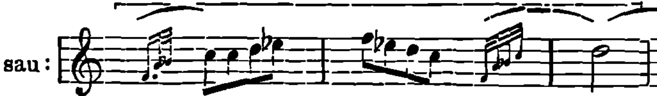
lunga 3 4

ră dai-nă mă.

[1]

sau:

Vin doi fraţi din cătănie. *(bis)* Ai lai, etc.
Zice frate cătră frate: *(bis)* Ai lai etc.
Hai frate să hodinimu, *(bis)* » »
Şi punem mânile 'n şele, *(bis)* » »
Şi tragem una cu jele. *(bis)* » »
Noi de când am cătănitu, *(bis)* » »
Boi în grajd or cimpovitu,' *(bis)* » »
Jugu 'n cuiu o 'nfrunzitu, *(bis)* [1] » »

Mă uitai din deal în vale, *(bis)*
Nu văd că pe nana poale.

[1]) Var. textului: No. 106.

Mă uitai din deal în şesu, *(bis)*
Văzui că nana o mersu,

Ie ieşi mândră 'n deal la cruce, *(bis)*
De vezi neamţu cum mă duce

Pe pană de cucuruzu, *(bis)*
La Italia în susu.

Hai mândră de mă petrece, *(bis)*
Că-i de-aici până 'n Beciu, [1])

Da de ţi-a părea cumva, le
De-aicea până 'n Italia.

F. 726 b. 711 b.

155.

Parlando rubato. **Poiana.**

Mă du-sei la be-se-ri-că, Mă du-sei la be — se — ri - că, mă, Do — ue na-ne mă'n pie - de- *lunga* că, mă.

Mă scăpai şi le ţucaiu, *(bis)*, mă,
Dumnezeu mă duse 'n raiu, mă,

Văzui raiu descuiatu, *(bis)*, mă,
Tăre rău m'am spăriatu, mă,

[1]) Dela cuvântul unguresc: Bécs=Viena.

C'am văit[1]) pe nana mea-re, *(bis)*, mă,
Ţinând şepte draci de ea-re, mă,

Făcui cruce cu stânga-le, *(bis)*, mă,
Draci 'ntinseră fuga-le, mă.

Numai unu şchiop rămasă, *(bis)*, mă,
Cu nănuţa cea frumuoasă, mă.

Făcui şi cu direapta-le, *(bis)* mă,
Ş'acela luă fuga-le, mă.
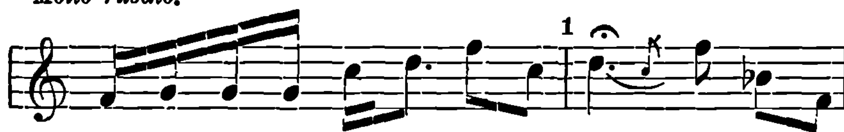
Rămăsei cu nănuţa-le
. . . .

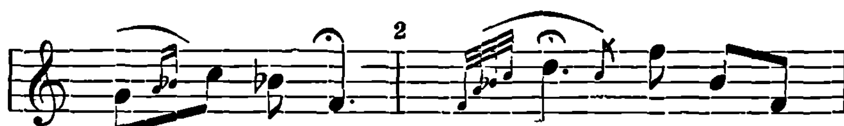
156.
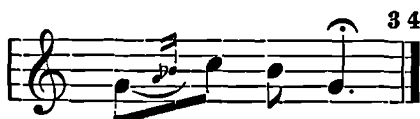
F. 887 a.

Câmp.

Molto rubato.

Jeluì-m'aş jeluì,
Jeluì-m'aş codrului.

---

[1]) bocit.

157.

F. 877 a. 842 a.

Vaşcău.

Rubato.

(ă) Ba — te Doam — ne o —— mu

1

pros - tu, Ba — te Doam — ne

3 2

o —— mu pros - tu, Lai —— la

3 4

lai —— la la la.

Mult mă 'ntreabă inde-am fostu, *(bis)* lai etc.
Măcar el ar pute şti-re *(bis)* » »
Inde umblă tâneri-re *(bis)* » »
Pă sară şi pe lunuţă, *(bis)* » »
La nană şi la drăguţă. *(bis)* » »

158.

Beiuş.

Molto rubato.

1 2 3 4

Bi - ră - u în — că-i bi - ră - u, Bi - ră - u în —

că-i bi - ră - u, Mai ma - re ne ———

meş [1]) îs eu, mă.

Bireău să culcă'n patu *(bis)*
Şi gândeşte pentru satu.

Dă-i Doamne biră̆ului, *(bis)*
Şasă boli, şasă nevoi

Ş-o vacă cu şasă ţiţe, *(bis)*
Să n'aibă lapte la mâţă.

[1]) Dela cuvântul unguresc *nemes* = nobil.

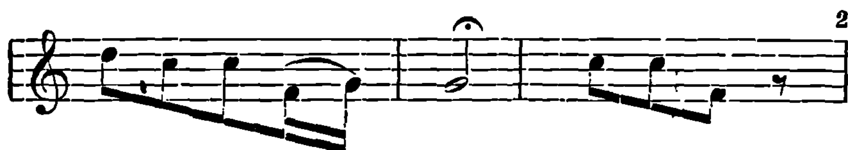
159.

F. 664 b.
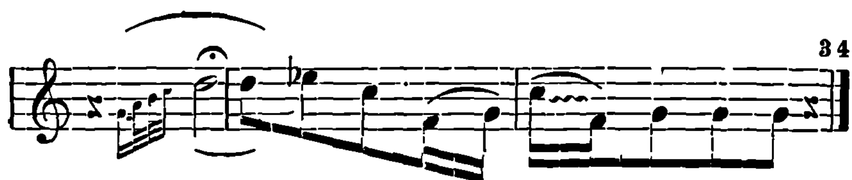
Lento.

Frun - ză ver - de ca - la - pă - ru,

Frun - ză ver - de ca — la - pă - ru,

D'am un ba - de şi mi-i vă - ru.

Ne-am lua, nu ne putemu, *(bis)*
Ne-am lăsa, nu ne 'ndurămu,

Ne-am lua, da n-i păcatu, *(bis)*
Ne-am lăsa, da n-i bănatu.

Oamenii ne vorovescu, *(bis)*
Părinţii nu se 'nvoescu,

Oameni-ar puteà tăcè-le, *(bis)*
Părinţii să las' aşè-le.

F. 697 a.

160.

Criştior.

Poco vivo, rubato.

In Ior - da - ne, măi ţi - ga - ne, 1

In Ior - da - ne, măi ţi - ga - ne, 2

Bu - nu-i cu - re — chiu cu car — ne. 3

gliss

Trai la li li la la la la. 4

Că de oală nu se lipe, *(bis)*
Şterge-ţi barba măi, Filipe. Trai la la

O ştersei şi mă fripsei, *(bis)*
Ş'o băgai în straiţă, mă,
Şi mearsă sub laviţă, mă.

161.

F. 734 b.

Şebiş.

Rubato, parlando.

Tra la la la cu mo - ţe - le, Da m'a -
jung bă — trâ - ne - ţe - - le, Da m'a —
jung bă — trâ - ne — ţe - le.

Trec zilele omului
Ca florile câmpului. *(bis)*

Bătrânu-s, da nu-s demultu,
Ci m'o mâncat năcaz multu. *(bis)*

Bătrâneţe, bătrâneţe,
Cum v'aş da pe tinereţe, *(bis)*

Bătrâneţe, haine rele,
Voi mâncaţi zilele mele. *(bis)*

162.

CANTEC DE JOC.

F. 666 a.

Delan.

Vivo.

1

Ce haz - nă-i, fa — tă, de ti - ne,

[1]

2

Că te ga - tă mă - ta bi - ne,

3 4

Hai la li lai li, hai la li li lai li. [2]

[1] Uneori nu se amestecă «Hai la li lai li» între versuri, şi atunci partea a 2-a a melodiei se cântă astfel:

Şi te mâ - nă la hi - ghe-de, Ni-me'n lu - me nu te ve-de

sau: Cu câr - pă pe du - pă cap, Şezi la u - şă ca ş-un drac.

[2] alteori:
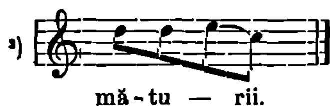
Și te mâna la .highede, [1]).
Nime 'n lume nu te vede,
Hai la li etc.
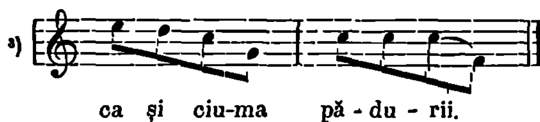
Șezi în locu măturii [2])
Ca și ciuma pădurii. [3])
Hai la li etc.

Çu cârpă pe după cap [4])
Șezi la ușă ca ș'un drac.
Hai la li etc.

---

[1]) De la cuvântul unguresc: hegedü = ceteră, vioară.

[2])

[3])

[4]) Melodia ca la strofa precedentă.

163.

F. 733 b.

Şebiş.

Sostenuto.

1

Lea - gă - nă — te frun - zu - li — ţă, Lea - gă -

1) 2

nă - te frun - zu - li — ţă, Că nu vi - ne-al

3 4

meu bă — di - ţă, Că nu vi - ne-al meu bă - di - ţă.

1) sau:

Duceţi-vă rândunele, mă, *(bis)*
La fereasta mândrii mele, *(bis)*

Şi-i cântaţi horă de jele, *(bis)*
Doina inimioarii mele. *(bis)*

Plânge şi tu cum plâng eu, *(bis)*
Ce-am iubit nu e al meu.

Vină frate şi mă vezi, *(bis)*
Până ce-s grânele verzi, *(bis)*
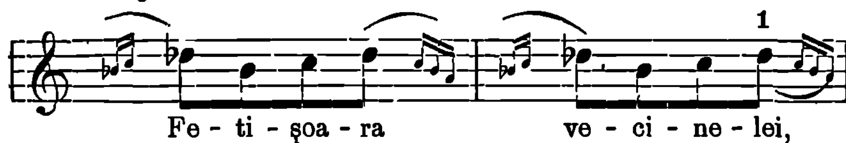
Că dacă s'a secerà, mă, *(bis)*.
Tu pe mine mi-i uità, mă. *(bis)*

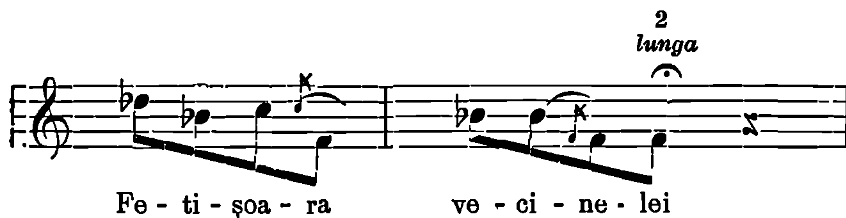
164.

F. 664 a.
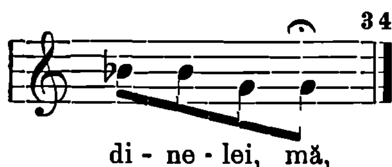
Delan.

Assai largo.

Şi pliveşte floricele *(bis)*
Să mă 'ndrăjască cu ele.

Vecină, dragă vecină, (*bis*)
Chiamă-ţi fata din grădină
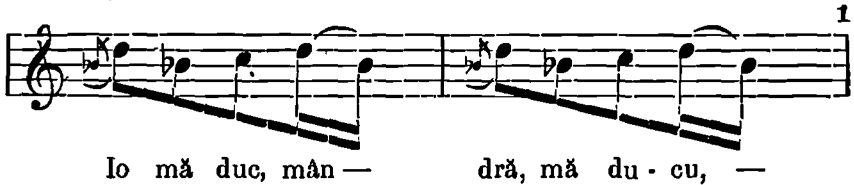
Şi-i dă coselele 'n mână,
Ocărcât a tot plivì, re
Pe mine nu mă 'ndrăjì, re.

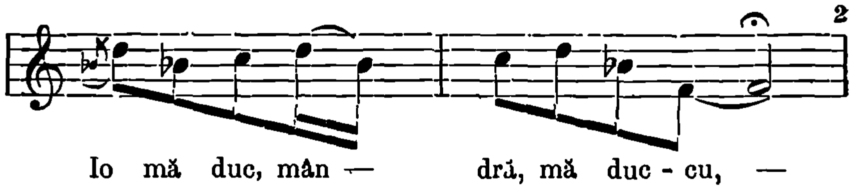
165.
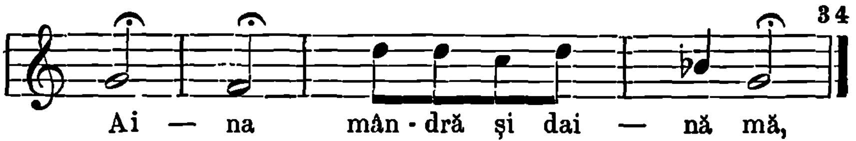
F. 673 b.

Delan.

Rubato.

Da 'n urma mea creasc' un nucu, *(bis)*
Creasc' un nucu 'ncrenguratu.

166.

COLIND.

Leheceni.

Allegretto, non rubato.

Dela lunci sus la munţi.
  Florile zdalbe
Tot vânară cât vânar(ă),

Până când fu lângă sară.
  Florile zdalbe
Sara mândră ce-adunar(ă)?

Un puiuţ de vultor suru
  Florile zdalbe
Cu clonţuţul de aur(u),

Cu ghiarele de argintu,
  Florile zdalbe
Câte pene mănunţel(e)

Tăte-mi erau d'aurele.
  Florile zdalbe
Puiu rupse şi răspuns(e):

«Vânători de-a lui Pilatu
  Florile zdalbe
«Nu grăbirăţi spre vânat(u),

«Că nu-s fiară de vânatu,
  Florile zdalbe
«De sum Ion Sânt Ionu,

«De-s trimis de Tatăl sfântu,
  Florile zdalbe
«Să botez pe Fiul Sfânt(u).

«C'am auzit c'a născutu,
  Florile zdalbe
«Colo sus la Feldior(u).

«Supt o tufă de bujoru,
  Florile zdalbe
«La un capăt de izvor(u).“

Se luà şi se ducè-re,
  Florile zdalbe
Pân'acolo s'apropiè,

Pe Fiu-Sfânt îl botezà
  Florile zdalbe
Şi 'napoi de se 'nturnă

Piatra 'n dos o răsturnà-re,
Florile zdalbe
Dar sub piatră ce găseà

Nişte cărţi ca bărălace,
Florile zdalbe
Tot de Iuda boscriet(e).

Taci tu, Iudă, nu crâşcà-re,
Florile zdalbe
Că pe tin' te-oi săturà,

Tot de fini cu de nănaşi,
Florile zdalbe
De faţă se nănăşesc

Şi de dos se osăndesc
. . . .

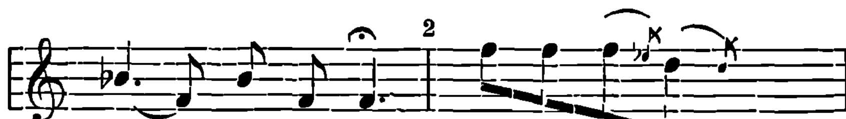
F. 889 a.
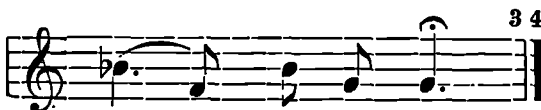
167.

Câmp.

Molto rubato.

Că năfrâma ta cea nouă, *(bis)*
Că erà ruptă în două,

Da nu-i ruptă năfrăma-re, *(bis)*
Di mi ruptă irima-re,

Că te temi că te-oi lăsà-re, *(bis)*
Di ce te temi nu-i scăpà-re,

Numa o ţiră zăbăvescu, *(bis)*
Până calu potcovescu,

Ş'oi pune picior în scară *(bis)*
Ş'oi trece într'altă ţară.

Rămâi suflet a mea pară, *(bis)*
De-o 'ntornà, te-oi cătà iară.

168.

F. 713

Hatar.

Molto rubato.

Ta —— ie dra - ce pă - du — rea, mă,

Ta — ie dra — ce —— pă ——————

—— du ——— rea, mă, Le ——— li —

șoa - ră ——— ș'a mea mân ——— dră.

Num'un goron lasă 'n ea, re *(bis)*, lelișoară etc.
Să mă sui în vârfu lui, *(bis)*, » »
Să mă uit peste cetate, *(bis)*, » »
Să văd pe badea ce face, *(bis)*, » »
Să mă uit numai p'un ciasu, *(bis)*, » »
Să văd pe badea 'n orașu, *(bis)*, » »
Să mă sui numai pe scară, *(bis)*, » »
Să văd pe badea 'ntr'o sară. *(bis)* » »
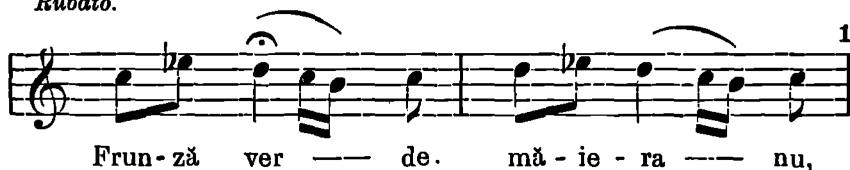
[1] Uneori nota *re* cu o coroană scurtă.
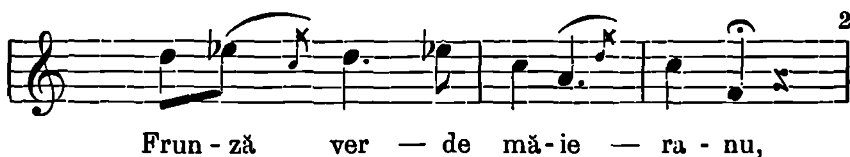
169.
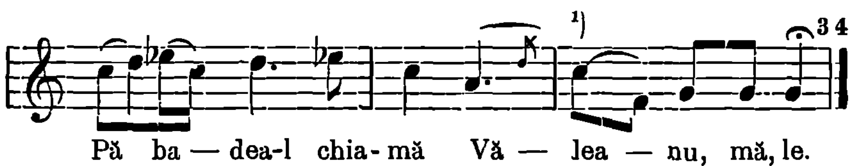
F. 736 a.
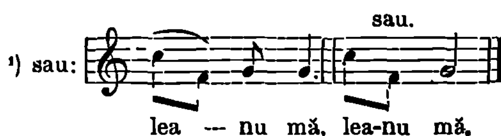
Şebiş.

Rubato.

Ba când erà Joi sara-le, *(bis)*
Vălean mândru se gătà-le.

Şapte nane-l aşteptà-le
Cu cinuţă-încălzită-le,
Jumătate otrăvită.

Cum din cină o cinatu, *(bis)*
Doamne rău s'o supăratu,

Cătă casă o plecatu, *(bis)*
Maică-sii o cuvântatu.

«Aşterne măicuţă patu, *(bis)*
Că vai rău mă doare capu.»

«Spusu-ţi-am eu Vălean ţie, *(bis)*
Nanele te-or pune bine.

Nu te-or pune, că te-or pusu, *(bis)*
De le-ar bate cel de susu».

Când era la miez de noapte, *(bis)*
Văleanu trăgè de moarte,

Când erà di cătă 'n ziuă, *(bis)*
Il aşează pă scândură,

Ba când zorile ieşè-le, *(bis)*
Clopotile li trăgè-le.

Frunzuţă verde de nucu, *(bis)*
Pă Vălean la groapă-l ducu,

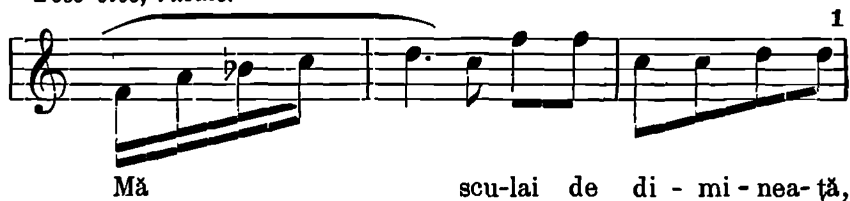
Frunzuţă verde de salcă, *(bis)*
Pă Vălean îl bagă 'n groapă.
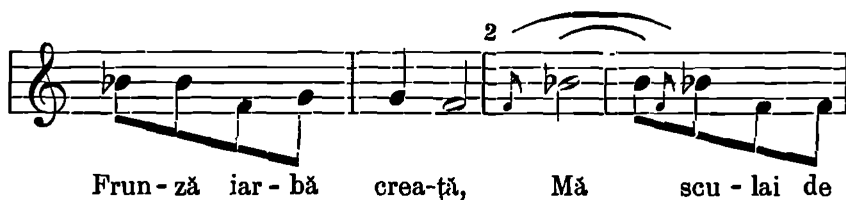
170.
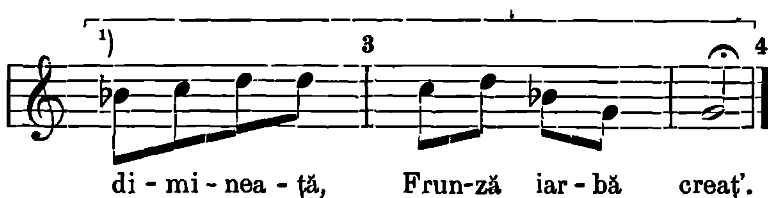
694 c.
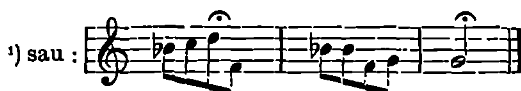
Cristior.

Poco vivo, rubato.

Şi mă luai prin grădină,
Frunză de maslin(ă), *(bis)*

Cu puşca grea pe braţe-le
Frunză iarbă creaţ(ă). *(bis)*
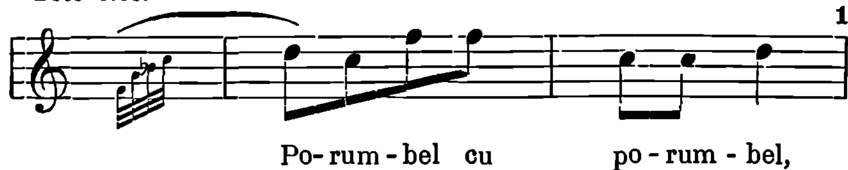
(Urmarea lipseşte).
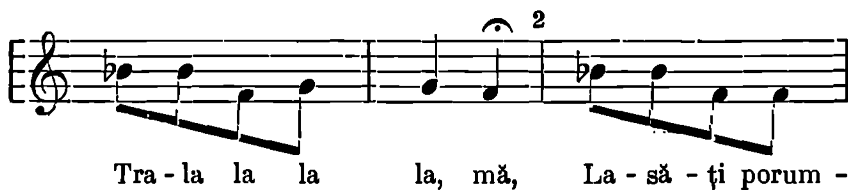
171.

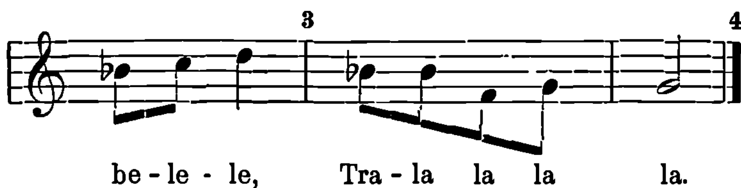
F. 697 c.

Crişcior.

Poco vivo.

Să rămână numai spin(u),
Tralala,

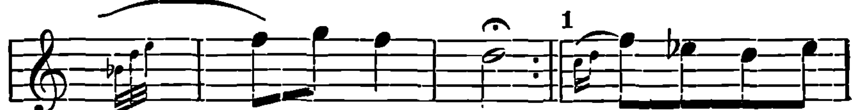
Să mă iubesc cu vecin(u),
Tralala.

172.
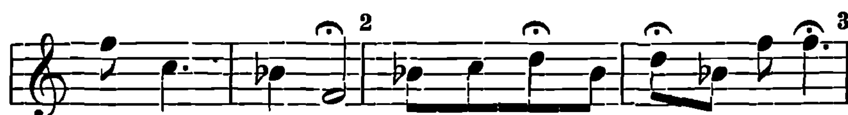
F. 723 b.

Budureasa.
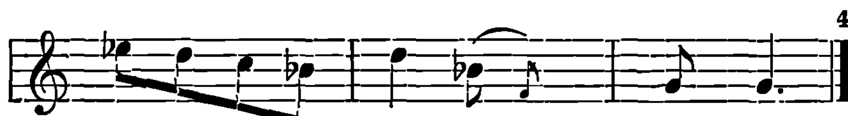
Poco rubato.

Tri —— mi-s-o'm - pă - Tri-mi-s-o'm-pă-
ra —— · tu car - te,

ra· - tu car - te La fe · cio - rii de pe sa - te,

Trai la la la și na ——— na — le.

Fetele bumbi și inele, *(bis)*
Că Bosnie-ie mare jele, trai etc.

Cântă cucu 'n vârf de șură, *(bis)*
Mor feciorii la mășură, trai etc.

Haideți fete să jurămu, *(bis)*
Pe feciori să nu-i lăsămu, trai etc.

Că de noi·i om lăsà, mă, *(bis)*
La joc cine ne-a luà, mă? trai etc,

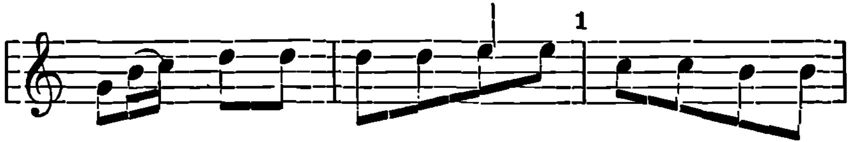
173.

CANTEC DE JOC.
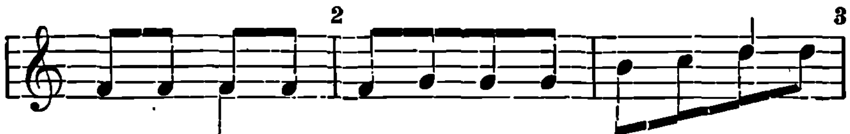
F. 730 b.

Cresuia.
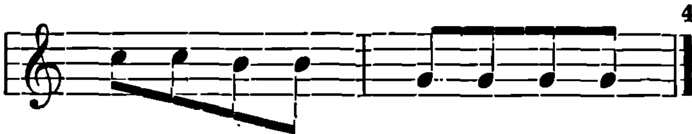
Vivo.

Ba-tă — te Dum - ne - zeu na - nă, Ba - tă - te Dum -

ne - zeu na - nă, Şi câr - pa ta cea cu pea - nă,

Şi câr - pa ta cea cu pea - nă.

După ce m'ai celuit [1]) *(bis)*
Dacă nu ţi-am trebuit, [1]) *(bis)*
Celuiască-te lumea, *(bis)*
Că m'ai celuit noaptea. *(bis)*
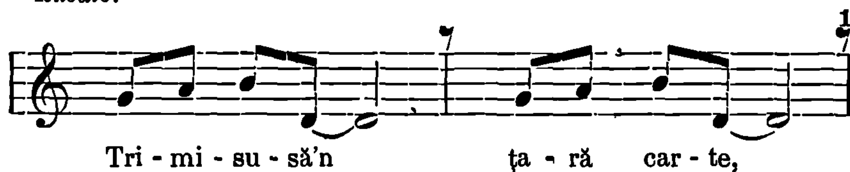
---

[1]) ce - lu - it
tre - bu - it
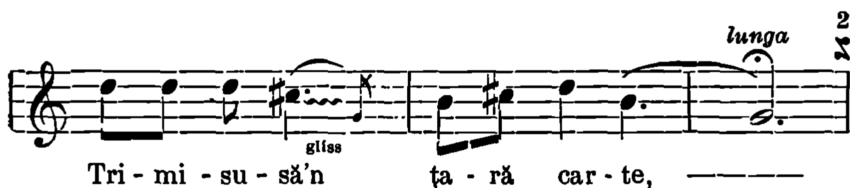
174.
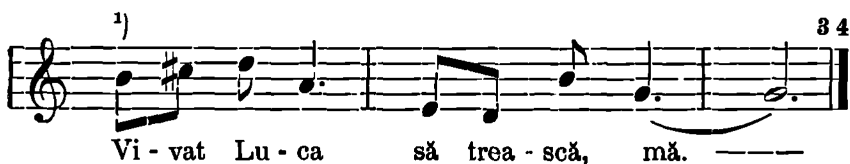
F. 683 a.
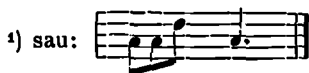
Leheceni.

Rubato.
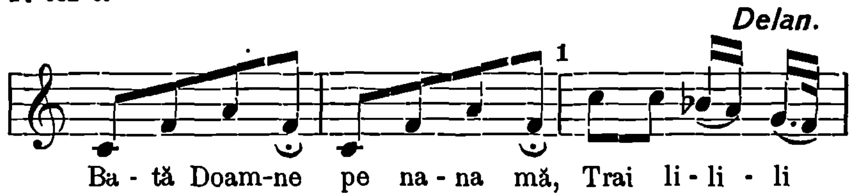

La feciorii de pe sate, *(bis)* vivat etc.
Să nu poarte struț în clopu, *(bis)* » »
Că'n Bosnie-i mare focu, *(bis)* » »
Fetele bumbi și inele, *(bis)* » »
Că'n Bosnie-i mare jele. *(bis)* » »
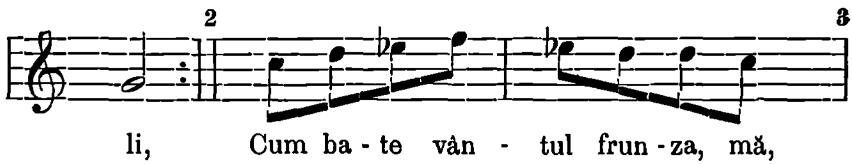
175.
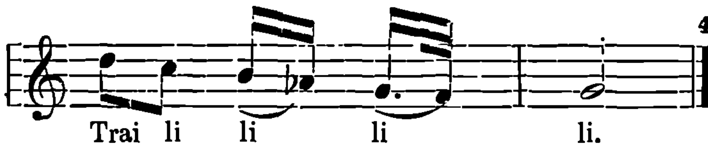
CANTEC DE JOC.

F. 682 c.

Delan.

Şi pe faţă şi pe dosu,
Trai li li,
Până ce o bate josu,
Trai li li.

176.

CANTEC DE JOC.

F. 869 a.

Cherpeniet.

Allegro.
I-a strofă

1

A - şa stă d'i - ri - ma'n mi - ne trai - lai

2 3

la - li - la, Ca şi pa - se - rea pă spi - ne,

4

Trai - la - la la - li - la,

A II-a strofă

Mè-oi [1]) as - tăzi mè-oi [1]) mâ - ne, Trai - lai la-li-la,

Mè-o [1]) dra - cu pâ - nă-i lu - me, Trai - la - la la-li - la.

[1]) = merge-oi, merge-o.

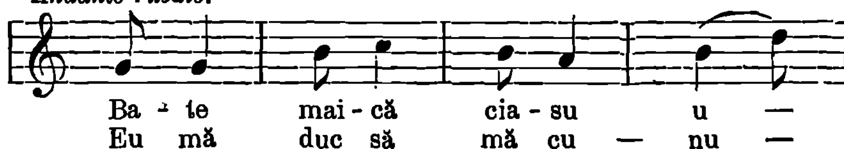
177.

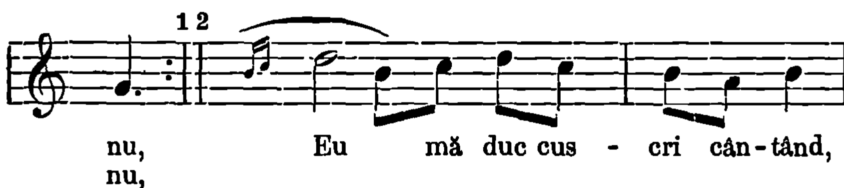
CANTEC DE MIREASĂ.
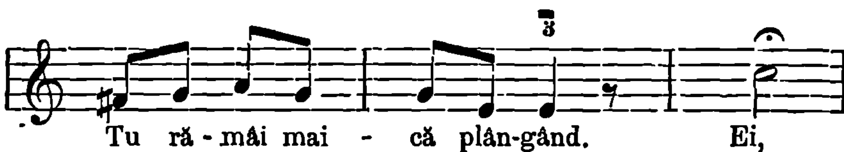
F. 698 b.
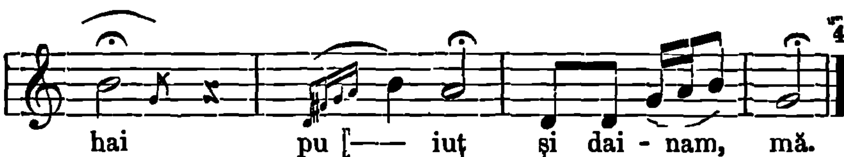
Criştior.

Andante rubato.

F. 693 a.

178.
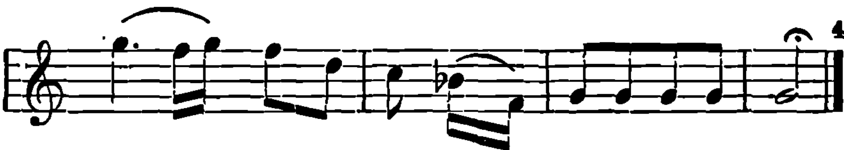
Cristior.

Molto rubato.

Că de voi picai în bai, mă *(bis)*
Mânce-mi-vă lupii iepe, *(bis)*
Că de voi picai în pente *(bis)*
} Hai mândro mă mândro, etc.

179.

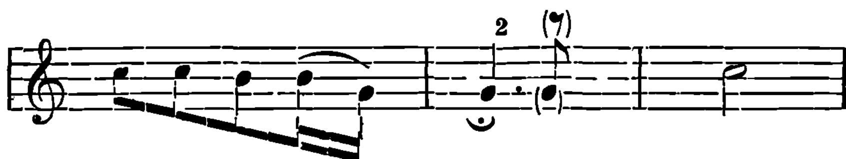
COLIND.

Leleşd.

Poco vivo.

Mân - dră stea - uă ce ră - sa - re,
Dru - mari ci - ne-or —— fi - le Doam - ne,
Şi cu mai - că sfân - tă Doam-ne,
Mai - ca se du — ce - le Doam-ne,

Hoi doi dru - mari hoi — Dai
Dom-nul sfânt Io —— si - fe »
Sus pe dru - mul ma - re »
Şi cu sfânt Io —— si - fe »

Co - rin - de, dru — mari ci - ne-or fi?
Co - rin - de, şi cu mai - că sfânt'.
Co - rin - de, mai — ca se du - cè.
Co - rin - de, pâ — nà la Cră - ciun.

Maica şi grăià-le Doamne:
«Du-te mai Iosife, dai, corinde
Până la Crăciunu

Şi sălaş ne cere, Doamne».
Iosif se duceà, dai, corinde,
Şi, sălaş cereà.

Şi sălaş cereà-le, Doamne,
Crăciun i-i dădeà. Dai, corinde.

180.

COLIND.

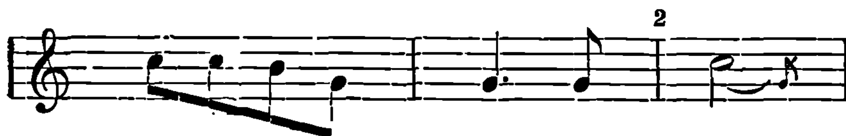
F. 874 b.

Vaşcău.
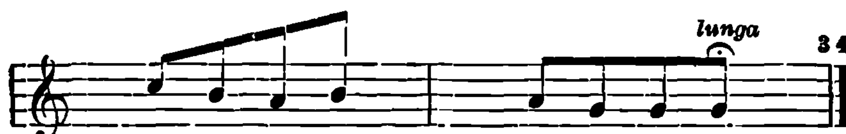
Lento.
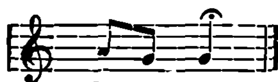

Da şe - du-ş Doam — ne mai şe - du,
La ma - să gal — bi - nă Doam-ne. —
Tot şe - deà Doam — ne şi'n-trea - bă,

Doi Dom - ni di cei mari, Dai
La ma - să gal — bi — nă, »
Tot şe - deà şi'n — trea - bă, »

Co - rin - de De mij - loc de rai.
Co - rin - de Gal — bi - nă di ceari.
Co - rin - de Cari l'îs mai ma - ri.

l's mai mar'.

Da şedu-ş mai şedu
Doi Domni di cei mari
De mijloc de rai

La masa galbină,
Galbină di ceară
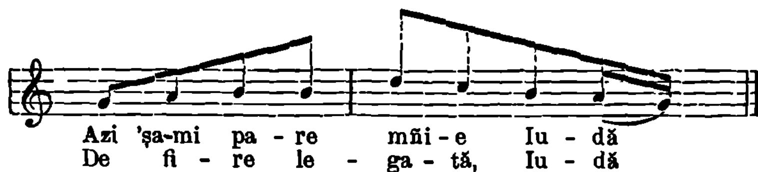
Tăt şedeà şî'ntreabà:

Cari l'îs mai mare?
Tatăl grăià: «fiul(e),
«Di zile di mult
«Eu-s mai di mult,
«Di domñie mare,
«Că tu eşti mai mare,
«Da cârga-i(?) mai mare.

«Ie-ti și te du
«Jos pîntre suflete,
«Să vezi ce-i vidè:
«Iuda viclean rău
«Bătînd și celuînd
«Suflete direpte,
«Și le dispitește
«Și le dobândește».
Fiu d'atunce
Incă mi-s luà
Cel corbaș de foc;
Tare mñe-o mânà
In fundu iadului
Și 'ncă mñe-o legà
Cu tăsti de fer,
Cu lanț di oțel,
Și 'ncă d' atuncè
Mi pune di-a dumăr
Di-a dumăr di Iudă
Cel toiag di fer,
Tare mñe-apăsà,
La pământ picà.
Iuda-mi dede-a plânge
Cu lacremi di sânge.
Fiul d'atuncè
Incă mñi grăiè:
— Grău-ți pare Iudă.
— Hoi zo grău mi pare
Ca cer și pământ
Că cele-am ținut
O! iè-mñi-l mie
Că nu poț ținè.
— Azi 'șa-mi pare mñie Iudă.[1]
Ii sara di Joi mar'
Când tu mă vândúși
La câni, la Jidovi
Pă cinzeș di lei,
Pă bani di ce rei,
De fire legată Iudă [1]
Până la județ
Ce te-oi judecà
Io și Dumnezeu
Și dra' fii de mñeu
Că tu mă vânduș
Pă dinauori
Până 'ncântători de cocoș.

---

[1]) «Iudă» cântat aci în loc de «Doamne»:
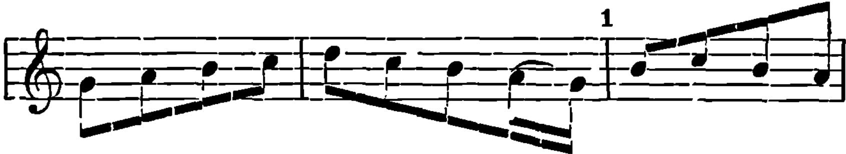

181.

COLIND.

F. 885 a.

Câmp.

Lento.

O tre - cuş mă mur - gu Doam — ne, Doi doi dru-ma-

rei. Dai, Co - rin - de. Dru - mari ci - ne sunt?

Una-i maica sfântă Doamne
Cu sfântul Iosâf
Dai! Corinde. *(Acelaş refren)*
Tare s' înserà.
In sara lui d' ajun
Pă ce fel mărgând
Maica-mi grăiè
Pă sfântul Iosâf:
— Ei du-te măi du Iosâfe
La Crăciun bătrâne
Sălaş di mi cere.
Iosâf să ducè
La Crăciun bătrânul
Sălaş di cerè.
Crăciun grăiè:
— Şti-vă Dumnezeu
Ce sălaş voi da
Că sobele-s pline
De sălăi de-asară.
Poate-io (voi) da sălaş
Grajdul cailor
Şi cu-a boilor
Sălaş să-l faceţi.
Di cum îi spunè.
Iosâf să ducè
La maica spunè.
Maica grăià:
— Ei du-te, Iosâfe, mai du
In grajdul cailor
Sălaş de ne fă.
Iosâf să ducè
Sălaş de-l facè
De cum îl putè.
Maica să ducè.
Să se hodinească,
Ca fiu sfânt să nască.
Noapte dintr'o vreme
Pă maica-o lovè
Nişte munci cam grele
Ca fiu sfânt să nască.
Şi nu-l putè nasce
De rosuri de cai,
De sunet de frâne,
De tropot de-al lor.
Maica mi grăià
Pă sfântul Iosâf:
— Ei du-te (mai du) Iosâfe
Sălaş di ne fă
In ieslele boilor.
Maica se ducè
Să se hodinească
Ca fiu sfânt să nască.
Boi o aborà
Munci o uşorà
Şi fiu sfânt năştè
Ca o floricè.
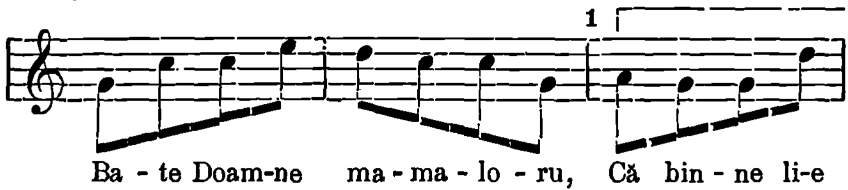
182.
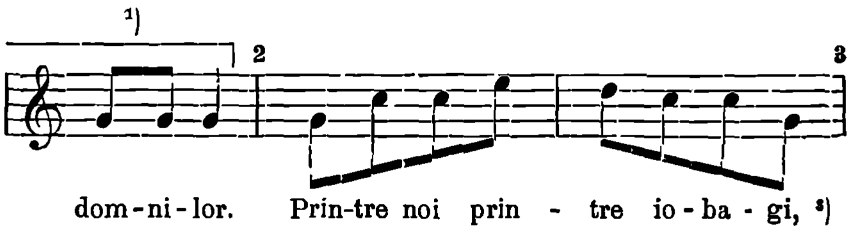
CANTEC DE JOC.
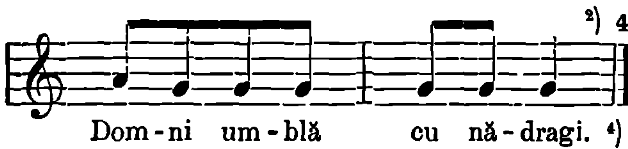
F. 682 b.

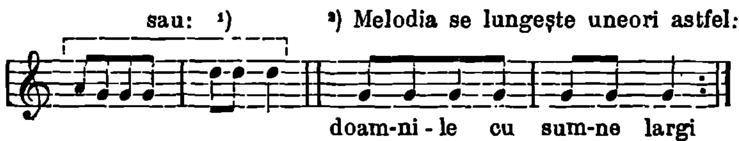
Delan.

Allegro.
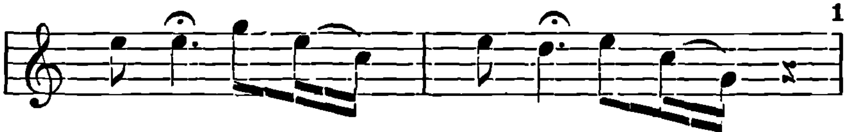

3) 4) Cuvinte ungureşti: jobbágy, = robotar, nadrág = cioareci.

183.
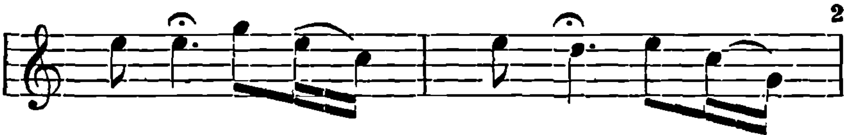
F. 886 b.

Câmp.
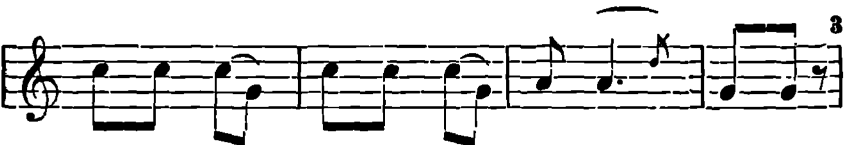
Rubato.

Ci - ne be şi nu se'n ba - te,

Ci - ne be şi nu se'n ba - te,

Jos lu - na, sus lu - na, Va - lea su -nă,

Mân - dru — li - ţă noap - tea bu - nă,

Doamne bună minte poarte *(bis)*
Jos luna etc.

Var. melodiilor 50, 216—218.

184.

F. 699 a.

Allegretto.

Criştior.

Tot am zis şi m'am ju - ra - tu,

Di - chi di - chi di - chi lea - nă, So - i - lea - nă

şo - le - ma - nă, Gâr - go - vi - ţă gâr - go - vea - nă,

lunga

Hei nan' bu - tin-cean'.

Că n'oi mè [1]) la fete 'n satu, *(bis)*
Dichi etc.

Preuteasa zice-aşà, mă, *(bis)*
Dichi etc.

Vină şi la fata mea, mă. *(bis)*
Dichi etc.

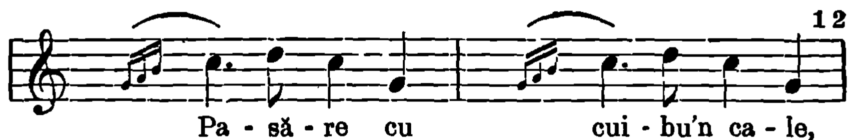
[1]) merge.

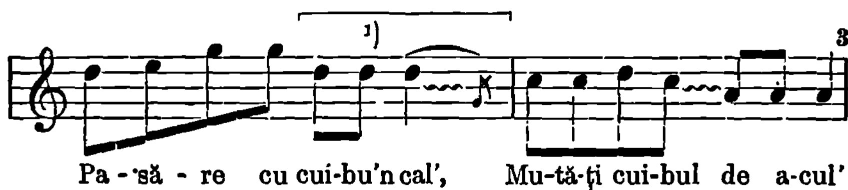
185.
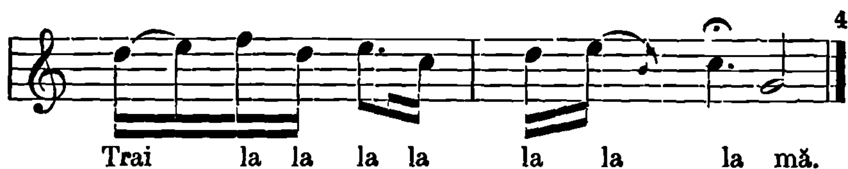
F. 888 b.

Câmp.

Andante.

sau:
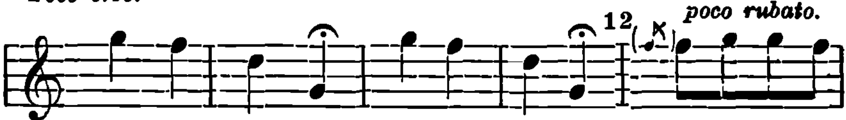

Câţi oameni pă drum trecè, re
Câţi oameni pă drum trecè,
Toţi în cuibul tău zvârlè.
Trai lai etc.

186.
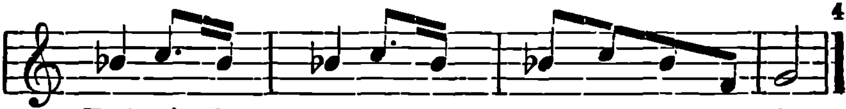
677 b.

Delan.

Poco vivo.

Muierea cându se jurǎ *(bis)*
Dǎi o palmǎ peste gurǎ.
Trai etc.

Când sǎ jurǎ mai spurcat, (mǎ)*(bis)*
Cu gându-i la altu 'n satu.
Trai etc.

Mǎi bǎrbate nu mǎ bate, *(bis)*
Nu mǎ bate 'n toate zi, mǎ.
Trai etc.

Da mǎ bate-odatǎ 'n lunǎ, *(bis)*
Cǎ ţi-oi fi femeiǎ bunǎ.
Trai etc.

F. 685 c.

187.

Lehecení.

Poco allegretto.

12

Por - co — lan[1]) de pe che - mi — ță,

Slo - bo - zi - mă o - do - li - ță, Slo - bo - zi - mă

8 4

o - do - li - ță, Tra - ge - ți hora mea.

Să văd domni din țara mea-re. *(bis)*
Să le scriu o cărticea-re. *(bis)*
Trageți etc.

Să trimăt la maică mea-re: *(bis)*
Haine din fetia mea-re,
Trageți etc.

Mi le vândă ori le ție, *(bis)*
. . . .
Trageți etc.

Să le pună pe trei care, *(bis)*
Să le pună 'ntre hotare, *(bis)*
Trageți etc.

Să le deie foc și pară, *(bis)*
Și să meargă vestea 'n țară, *(bis)*
Trageți etc.

Că-s fată de vicișpanu [2]) *(bis)*
După fecior de țiganu, *(bis)*
Trageți etc.
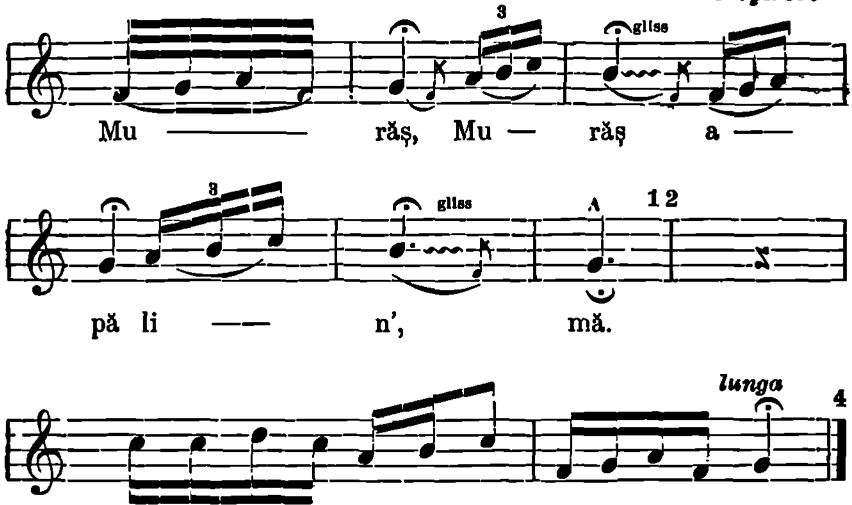
---

[1]) porkolàb = temnițar.
[2]) Ungurește: vicispán = vice-prefect.

188.
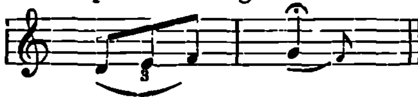
F. 693 b.

Crişfior.

Treci pe ba - dea 'n ţară strin' Floa - re din gră - din'.

Inceputul la fonograf.

Da ie sama cum il treci, mă
» » » » » » Floare etc.

Cum îl treci să nu-l îneci. mă,
» » » » » » » Floare etc.

Tu pe bádea de înecà-re, mă
» » » » » Floare etc.

Io pe tin' te-oi blăstămà-re, mă
» » » » » Floare etc.

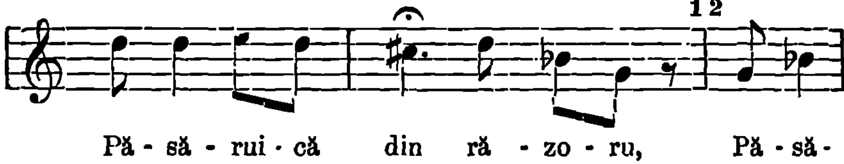
Să sece izvorul tău, mă,
» » » » » Floare etc.
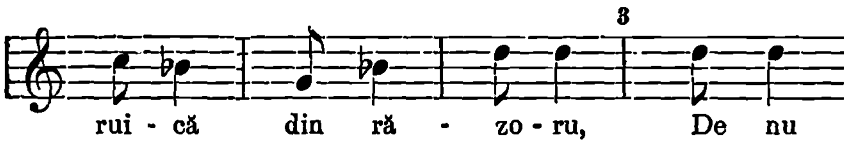
C'ai necat drăguţul meu, mă,
» » » » Floare etc.

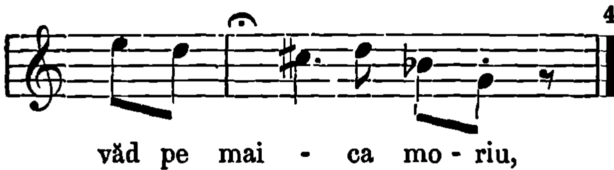
189.

F. 709 b.

Vaşcău-Selişte.
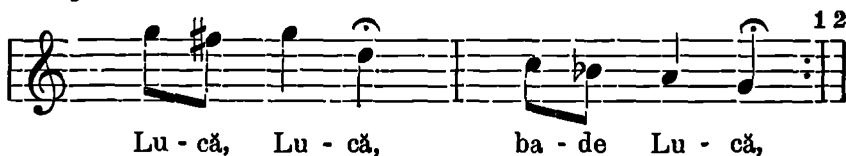

De n'o văd până la prânzu, *(bis)*
Mă scapă jelea şi plânsu.
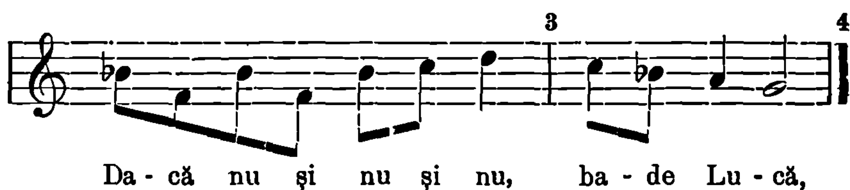
190.

F. 890 a.
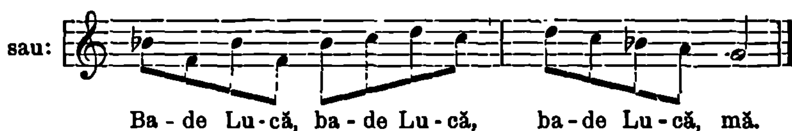
Câmp.

Allegretto.

sau:

Mă sărută şi te du, mă, *(bis)*
Bade Lucă, Lucă bade, bade Lucă.

Mă mână mama pă sate, *(bis)*
După fete lăudate, bade Lucă.

Le prinsei pe după capu: *(bis)* refr.
On padute cât on ţapu. *(bis)*

Ascuţiţi cuţâtile, *(bis)*
Să belim pădutile, mă, *(bis)*

Să ducèm tele la timari, *(bis)*
Să facem feti teptari, [1]) *(bis)*

Să suie fata la munte, *(bis)*
Cu teptare di pădute. *(bis)*

---

[1]) = peptari.

191.

B O C E T (vaet).
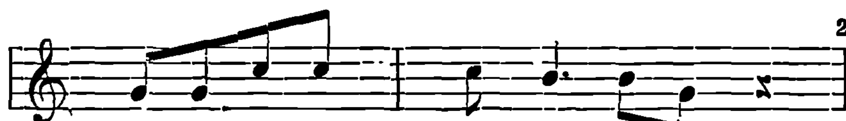
F. 787 c.

Vaşcău.
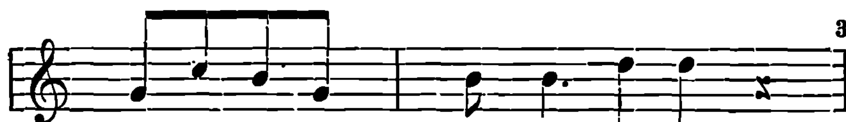
Parlando, poco vivo.

Dra - gu mñeu tâ - năr flă - cău,

Nici - i haz - na c'ai tră - i - tu,

Nici - i haz - na c'ai tră - i - tu,

Nici pa - gu - bă c'ai mu - ri - tu.

(Celelalte cuvinte, fiind obscene, nu se pot publicà).
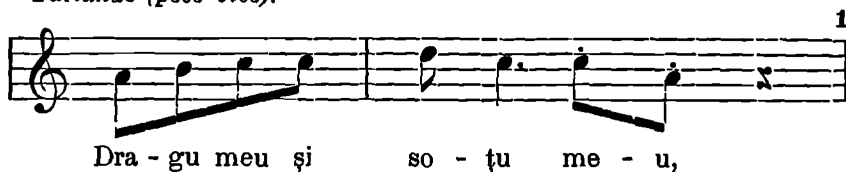
192.
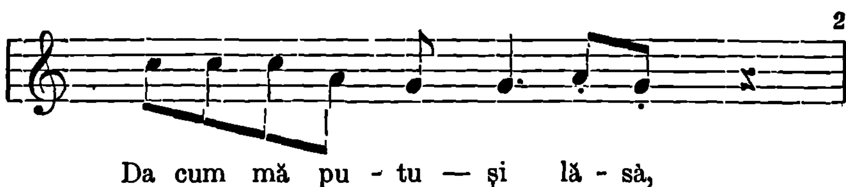
BOCET (Vaet).
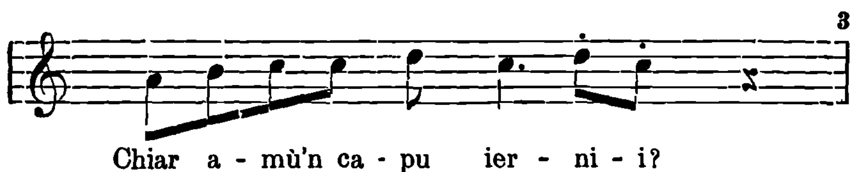
F. 889 b.

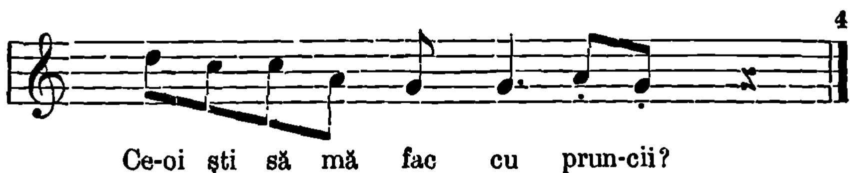
Câmp.

Parlando (poco vivo).

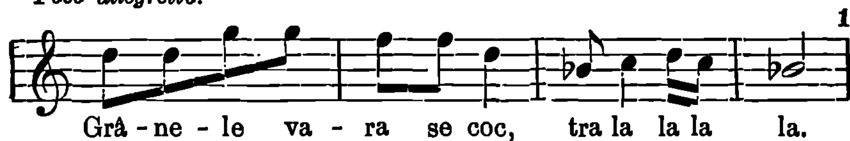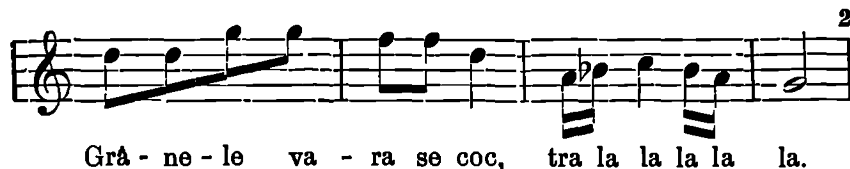

Da mai scoală soți, scoală,
C'amu-i cap de primăvară,
Toate plugurile umblă,
Num'al tău șede la umbră.
Cum îi putè putrezì, mă,
Tu di jele prunciloru?
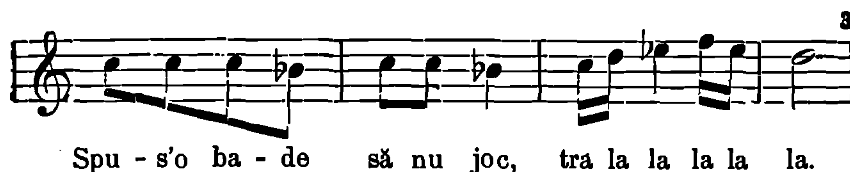
193.
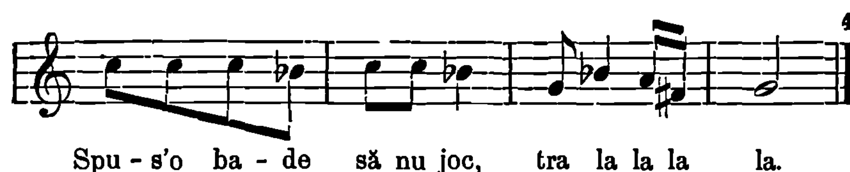
CANTEC DE JOC.

Şebiş.

Pân' la storsu vinului, [1]
Când oi fi mireasa lui.

Iacă storsu o sosit,
Bade văd că n'o vinit.

Suflă vântu răcoros,
Bade tăt nu s'o întors.

Ba şi bruma o picat,
Bade 'n cap nu s'o legat.

Aci-i postu li Crăciun,
Bade n'are cuget bun.

Câşlegile văd că trec,
Nu mă răbd să nu-mi petrec.

Să jucăm ca dou(e) surori,
Feciorii-s înşelători,

Că te pune pă genunche,
Şi-ţi minţeşte mii şi sut(e),

Cu mâna pă după cap,
Cu gându la alta 'n sat.

In fecioraş nu te 'ncrede,
Ca şi 'n Iuda făr de leg(e).

[1]) După fiecare vers urmează *tra la la* şi totul se repetă odată.

194.

CANTEC DE JOC,

F. 889 c.

Câmp.

Allegretto.

1

Pă la noi păn pru - ni - şo - ri, Pă la noi păn

2

pru - ni — şo - ri, Tăt ciu - tu - ro

1) 3 4

di fe - cio - ri, Tăt ciu - tu - ro di fe cio - ri.

1) şi aşa:

Unul mere, unul vine, 1)
Unul mă cere pă mine.

Di mă cere-o gazdă mare,
Da la maica e supărare.

Di mă cere on fluieraşu,
Dă-mă maica mintenaşu.

Dacă n'o fi ce mâncà-re,
El o zâce, eu-oi jucà-re.

Cum nu-i minte fetii ludă?
Çă-i vine unu ş'o cere,

Iè odat' zice că mere,
Nu coată sară uoti-re
Că n'are cu ce trăi-re.

Nu-i strânsură pângă şură,
Nici s'o duc o cioara 'n gură.

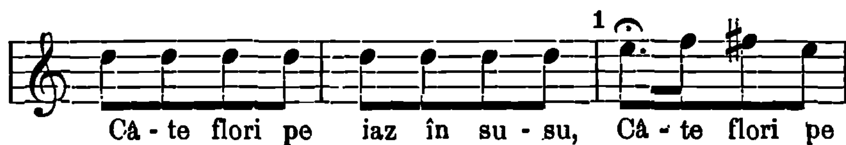
1) Fiecare vers se repetă odată.

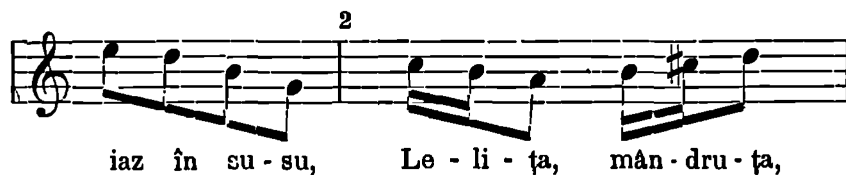
F. 684 a.

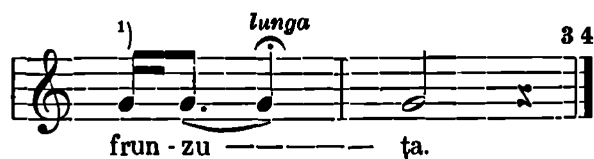
195.

Leheceni.

Molto largo, non rubato.

[1]) uneori:

Toate cu mândra le-am pusu. [1]) Leliță etc.
Câte-am pus până 'ntr'un prânzu » »
Acele toate s'or prinsu, » »
Câte-am pus de-amiază-sară, » »
Acele toate săcară. » »

[1]) Fiecare vers se repetă odată.

196.

Sebiş.

Poco sostenuto.

Mai - că cân - du m'ai fă — cu — tu,

Mân - dru - ţă, bă - nu - ţă, le - li - ţă.
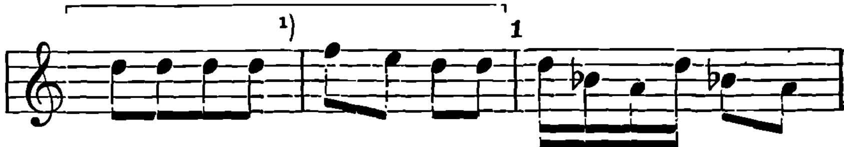
Noapte-o fost şi n'ai văzutu. Mândruţă etc.
Çu brânca ţiţă mi-ai datu, » »
Cu gura m'ai blăstămatu: » »
In grădina cea cu flori » »
Să trăiesc fără surori, » »
In grădina cea cu brazi » »
Să trăiesc şi să n'am fraţi, » »
In grădina cea cu spini » »
Să trăiesc între străini. » »
Două surori ce suntem, » »
Mare-i ţara de 'ncăpem. » »
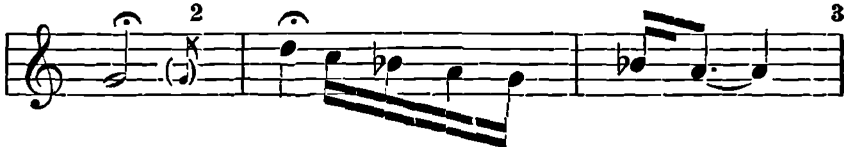
197.

F. 868 a.
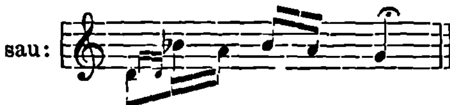
Beiuş.

Poco rubato.

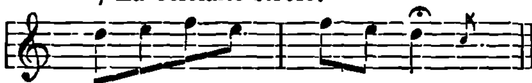

1) La celelalte strofe:

Fusei gata ca păun(u). Ei etc.
Când bate ciasu la doi
Mă duc maică de la voi.
Când bate ciasu la tri,
Io mă duc maică de-aci.
Când bate ciasu la patru,
Haidi mândr' aştierne patu.
Când bate ciasu la cinci,
Mă descultă de opinci.
Când bate ciasu la şase
Io fusei cătană-aleasă.
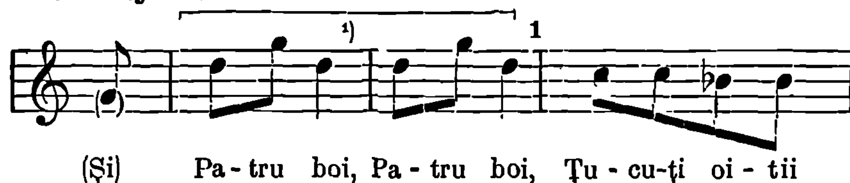
Când bate ciasu la şapte,
Mă luă neamţu departe.
Când bătu ciasu la opt,
. . . .
Io fusei cătană nouă.
Când bătu ciasu la zece,
Hai maică şi mă petrece.
Când bate la unsprezece
M'învăţai Murăş a trece.
Când bate la doisprezece,
Io fusei în munte rece.
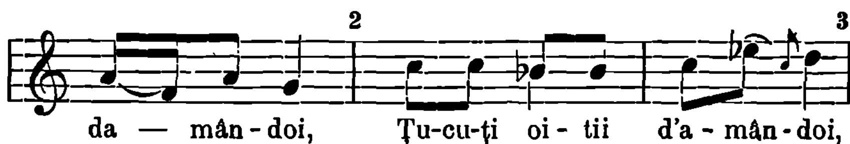
198.
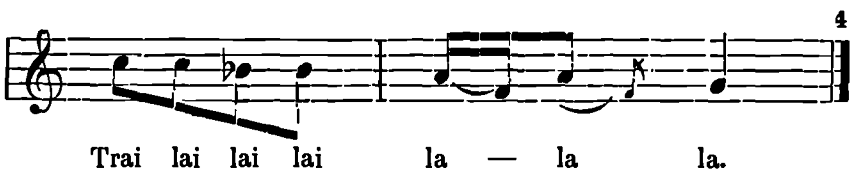
F. 867 c.
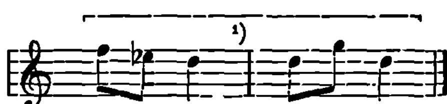
Beiuş.

Poco allegretto.

Patru vaci, patru vaci,
Ţucu-ţi (v)oiţii cei bărnaci. [1] *(bis)*
Trai etc.

Cucuruz cu frunza 'n sus,
Ţucu-ţi (v)oiţii cui te-o pus. *(bis)*
Trai etc.

---

[1]) Dela «barna» (ungureşte) = căpriu.

199.

BOCET (vaet).

F. 674 c.

Delan.
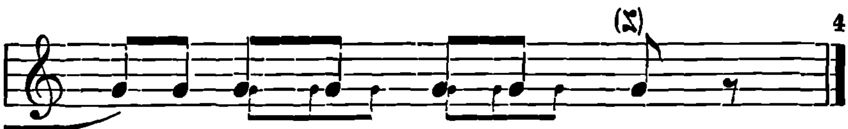
Quasi recitativo.

Ă, mân-ce — te fo - cu pă - mân - tu,
Ă, că gân — dești că ești dom - ne - scu,
Ă, cum îi pu - teà pu - tre — zì
Ă, dra-ga mea, mi - rea - sa mea, —
Ă, scoa - lă fa - ta mea din som - nu,

Că mult te-am gu — no - i — tu,
Că tot eu te gu - no — iesc,
De do - ru mai — cu - ții, — De
Da un - de-i mi — re - le tău?
Că eu de-a sa — ră nu dorm,

Că mult te-am — gu - noi — tu.
Că tot eu te gu - no — iesc.
do - ru mai — cu - ții?
Mer - să 'nain-te'n te - me — teu.
Că de-a - sa - ra-s tot pe-a - fa - ră.

Var. melodiei: 221.

200.

CANTECUL MIRESEI

Vaşcău-Selişte.

Moderato.

1 2

Tot mă mir ce pu - teţi fi - re?

3 4

Ai nam şi dai - nam şi dai-nam şi dai-nam.

(Restul cuvintelor lipseşte).

201.

F. 716 a.

CANTECUL MIRESEI

Leheceni.

Poco rubato.

lunga *lunga* 1 2

Mi - rel de la ma - să, mi — rel,

3 4

Ai - nam şi dai - nam şi dai - nam şi dai - nam.

Noi vom întrebà mirelui, Ainam etc.
Ce-aţi intrat în gràdina noastr(e), »
De-aţi rupt floarea noastre, mirel »
Şi câte-aţi cules mirelui »
Mai multe-aţi ales mirelui. »
De-aici nu-i ieşi mirelui »
Până nu-i gâcì mirelui. »

Ce munte-i mai mare mirel Ainam etc.
Peste munţi noastri mirelui? »
Dacă voi ni-ţi întrebà-re, »
Noi bine vom spune, mirel »
Ce munte-i mai mare, mirel »
Vârf de muşuroi, mirel. »
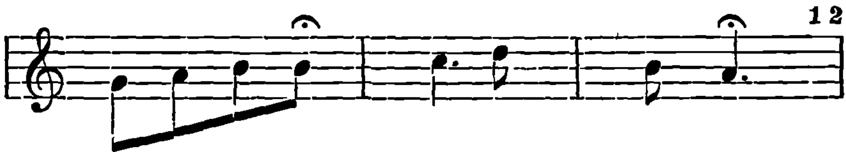
202.
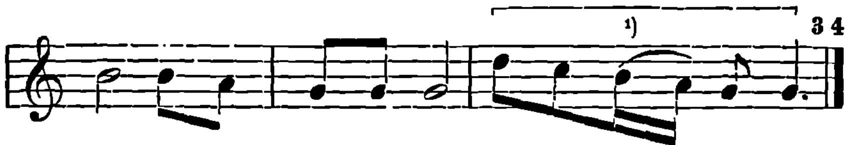
CANTECUL MIRESEI
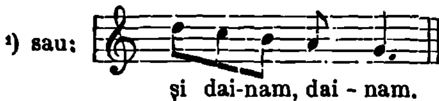
870 b.

Vaşcău.

Poco lento.

[1]) A se vedeà celelalte cuvinte în varianta ce urmează.

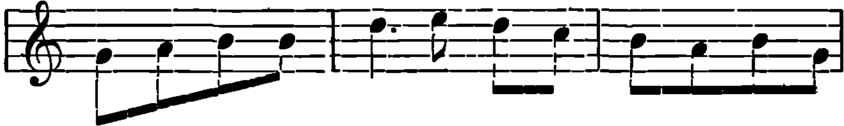
203.

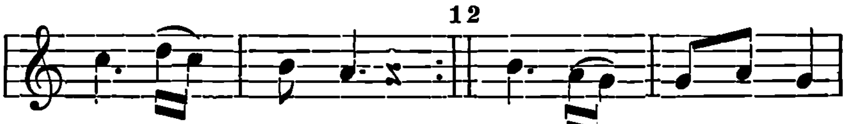
CANTECUL MIRESEI
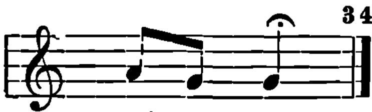
668 b.

Delan.

Sostenuto (non rubato)

Că-i bota pe grindă 'n casă, *(bis)*
Hoi nam etc.

Și cioplită 'n patru dunge, *(bis)*
Hoi nam etc.

Cât îs spatele de lunge, *(bis)*
Hoi nam etc.

Dacă-i mire rându-șie (le) *(bis)*
Hoi nam etc.

Iaca ușa pe colè (le) *(bis)*
Hoi nam etc.
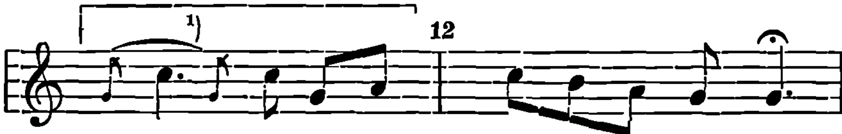
204.
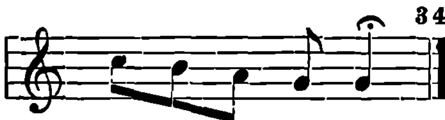
F. 718 b. **CANTECUL MIRESEI**
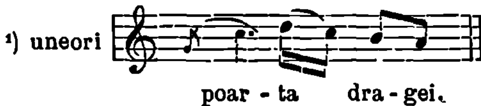
Budureasa.

Largo.

[1]) uneori
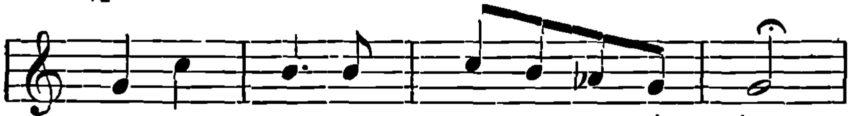
Lăsați portari poarta josu, Hoi dainam etc.
Că poarta-i, poarta-i a voastră » »
Și Ruge-i portarea noastră. » »
Mândră Ruge ne-am aflatu » »
Portariu 'n grădină voastră, » »
Nici cu-atâta nu ardă(le) » »
Până ce te-om de 'ntreba-(le) » »
Ce cărți ai da mirelui » »
De tu ți-ai întrat mirelui, » »
Mirelui 'n grădina noastră » »
Și tu ți-ai d'ales mirelui, » »
Ruge ce frumoasă mire » »
Nici n'am d'ales portare » »
Nici n'am cules portare » »
Numai ne-am luat portare » »
Ce ne nouă rânduitu » »
Domnul Dumnezeu portare » »
De nașterea sa portare » »
Ca la moartea sa portare. » »

205.
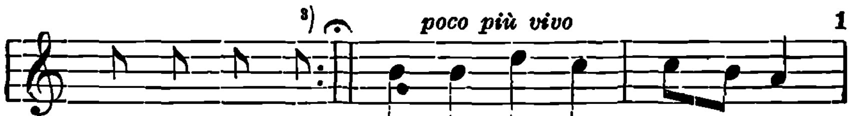
710 b.

Leheceni.
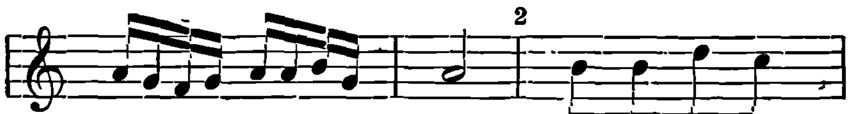
Lento, poco rubato.

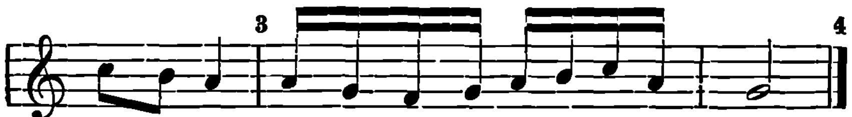
Dra - gu meu ci — năş [1]) flă - că - u,
Ci - ne-o pur - tà co - joc tă - u,
Că de la oi când vi - ne - ai
Flu - e — ra'n brân - ca mi lu - ai.

Hu hu hu hu, [2]) Tot a - sta ho - ră-mì zi-ceai,

Tri li li li li li li li li, Tot as - ta ho —

ra'mi zi - ceai. Tri li li li li li li li li.

[1]) De la cuvântul unguresc *csinos* = frumos.
[2]) Plânge.
[3]) De trei ori repetat.

206.

F. 736 c. **COLIND.** *Şebiş.*

Poco allegretto.

Trei crai de la ră - să - rit Cu stea - ua'u că - lă - to - rit, Ça să-l va - dă să-l cu - noa - sc'[1] Şi pe Dom - nu să-l cin - steasc'.

Vifleemul Iudeii,
Unde cânta îngerii,
Ingerii frumos cântà
Çheruvimii lăudau.

Detere toţi a cântà
Că gazda colac ne-o da,
Gazda colacu ne-aduc(e)
Fără cârnaţ nu ne-om duc(e).

Mare hire, [2]) măi părinte, [4])
De husoşi [3]) ne vine-aminte,
De husoşi [3]) şi de băncut(e)
Acârcâte-o fi de mult(e).

Dar acele le-om primì,
De colaci om pomenì,
Pe 'ngă colac se cuvin(e)
Vr'o cinţiţe de vin plin(e)

Şi vr'o două de vinars
Ca să-l zmucim pe sub nas,
Să nu bem să ne 'mbatăm
Şi de coastă să uităm.

Pe 'ngă coaste şi un şoş
Şi o barbă de fuior
Să ne facem nişte aţ(ă),
Să ne cârpim nişte zdreanţ(e).

[4]) măi pă - rin - te
vi - ne-a - min - te

---

[1]) Uneori *do* ♮
[2]) Cuvânt unguresc: *hir* = renume, reputaţiune.
[3]) Cuvânt unguresc: *huszas* = ban de 20 *creiţari*.

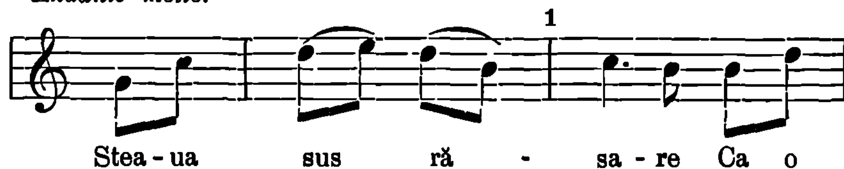
207.
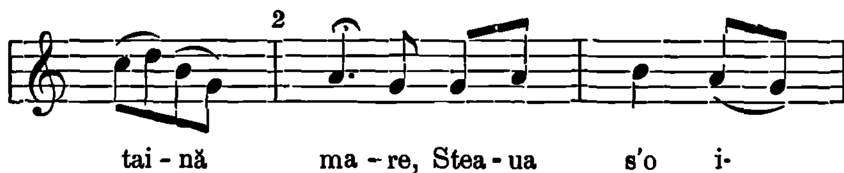
COLIND

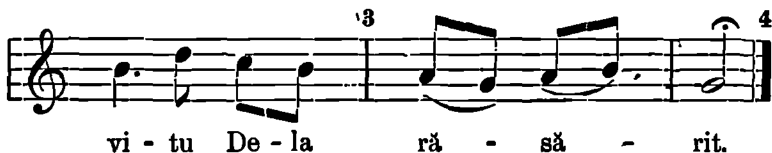
F. 737 a.

Şebiş.

Andante molto.

Atuncia trei crai
Bine-au socotitu,
După stea s'au dusu
Până ce-au ajuns.

Dacă au ajunsu
Bună veste-au spusu
Lui Adam Avramu
Şi lui David crai:

Născut-a Christosu, *(bis)*
Lumii de folosu,
Lumii de folos.

208.

COLIND

F. 737 b.

Şebiş.

Non rubato, commodo.

Doam - ne I - su-se Cri - stoa-

se, Tu - eşti no - uă zori

fru - moa se.

Şi rază prea luminoasă,
Că din ceriu Te-ai pogorîtu,

Din fecioară Te-ai născutu,
Cu oamenii-ai petrecutu.

Pentru-a noastră mântuire
Răbdaşi Doamne răstignire,

Pentru-a lui Adam greşală
Toată lumea fu 'n perzală.

Adam pentru ce-a greşitu
Domnul din rai(u) l'o gonitu.

O Isus, lumină dulce,
Din rai(u) nu mă 'ndur-a duce

De-amirosu floriloru,
De zbârnu albiniloru,

De arsu luminiloru. *(bis)*

O, Isus lumină 'naltă,
Ochii noşti la tine caută,

Că luminezi lumea toată
Cu lumina cea bogată.
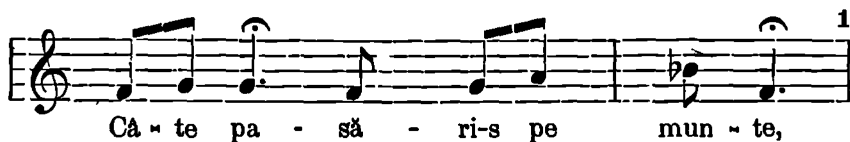
Tu, Isus, lumină sfântă,
Nu lăsà pe noi osândă.
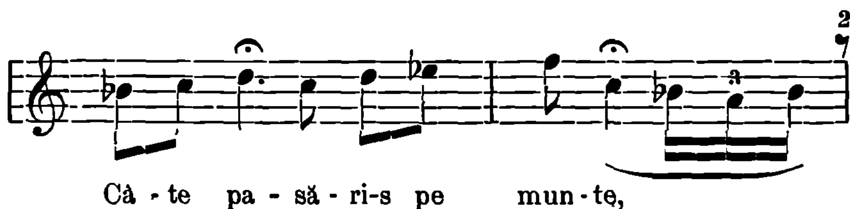
F. 687 b.
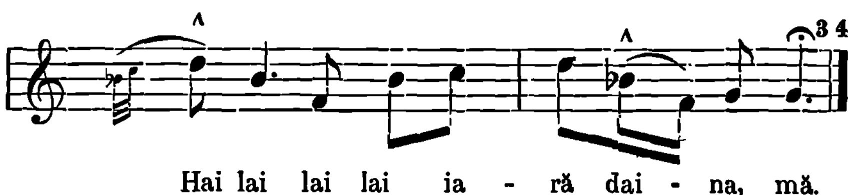
209.

Leheceni.

Poco rubato.
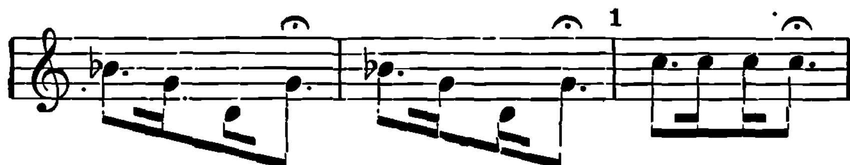

Toate cină și s'alină, *(bis)*	hai	lai	lai	iară	daina	mă
Numai io-s pasăre strină, *(bis)*	»	»	»	»	»	»
Nici nu cin, nici nu m'alinu, *(bis)*	»	»	»	»	»	»
Că mi-i cuibu lângă drumu. *(bis)*	»	»	»	»	»	»
Câți drumeți pe drum treceà-re, *(bis)*	»	»	»	»	»	»
Toți 'n cuibu meu zvârleà-re. *(bis)*	»	»	»	»	»	»
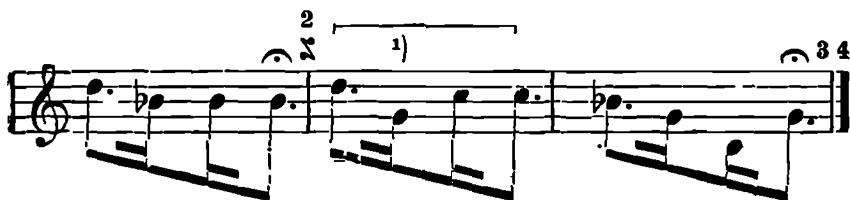
210.

F. 673 c.

Delan.

Molto rubato.

1) sau:

Iancule, fecior de Moțu,
Fă-mi o botă de trei coți,
Să omor jidovii toți.
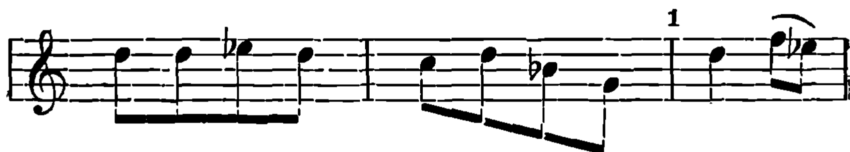
Iancule, poartă-te bine, *(bis)*
Că urlă jidovi pe tine.

— Lasă urlă cât de mulți, *(bis)*
C'or încapă pe sub munți.

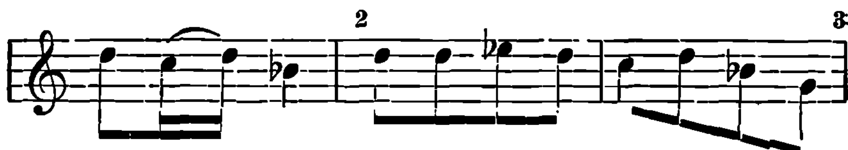
211.

Leleşd.

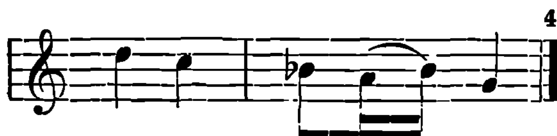
Andante.

Când fu - sei co - pìl de-un a - nu, Trai lai

mân-dra mea, Fu - rai ca - lu din poi - va - nu,

Trai lai, mân-dra mea.

Când fusei copil de doi   trai etc.
Mă 'nvăţai a forà boi,   »   »
Când fusei copil de trii   »   »
Mă dădui în bicherii,   »   »
Când fusei copil de patru   »   »
Mă culcai cu mândra 'n patu, »   »
Când fusei copil de cinci   »   »
Mă dădui între voinici,   »   »
Când fusei copil de şasă   »   »
M'apucai să-mi fac o casă,
Când fusei copil de şapte
Gata-i casa 'n jumătate,
Când fusei copil de optu
Fu gată casa pe locu,
Când fusei copil de nouă
Luai nanii cisme noue,
Când fusei copil de zece
Invăţai Dunăre-a trece.

Var. 274, 276.

F. 904 b.

212.

Allegretto.

Câmp.

Mă du - sei la voi la șu - ră, A - no lo - go - jea - no, Să mă uit pă su' că - ciu - lă, A - no lo - go - jean'.

Luai o fată la jocu, Ano logojeano
Ș-o jucai să fii jucată, » »
Să mă pomonească' odată » »
Și di mamă și di tată » »
Și di dracu câte-odată. » »
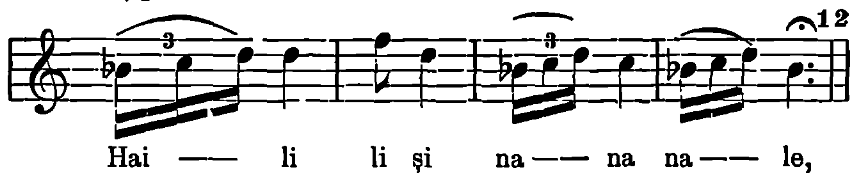
Melodie cunoscută pretutindeni. Este aranjată pe note și publicată.

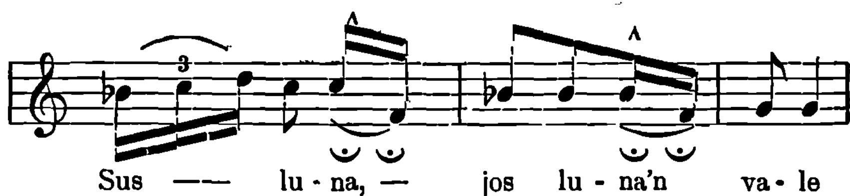
213.
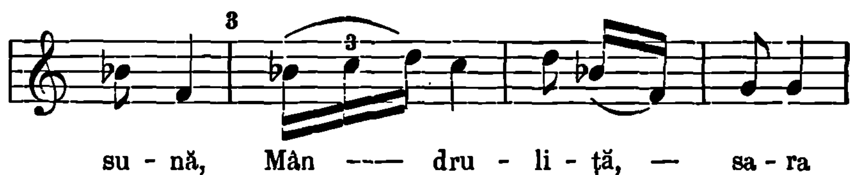
F. 666 c.
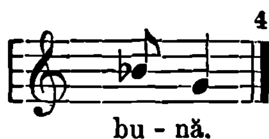
.Delan.

Andante, poco rubato.

La toamnă ne-om despărți-le, *(bis)*
Sus luna, etc.
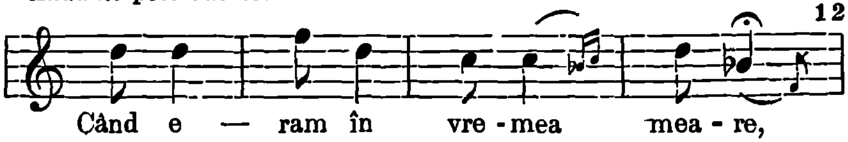
Var. 50, 185.

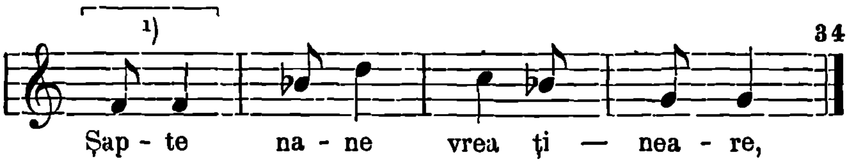
214.

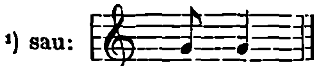
F. 672 c.

Delan.

Andante poco rubato.

Dar amu, sărac de mine.
Şi de una-mi pare bine.

215.

F. 720 b.

Budureasa.

Andante sostenuto.

Le — le mân-dră o — chii-ţi

plân — gă, Gu — ra şi di-

ri-ma-ţi râ - dă.

Eu mă duc codrul rămâne, *(bis)*
Frunza plânge după mine.

Mândră plânge după mine, *(bis)*
După dracul plânge nime.

216.

B O C E T (Vaet)

879 c.

Vaşcău.

Poco lento.

Când mer-sei du - pă mu - ie - re, Dum - ne -
Când mer-sei du - pă ne - va - stă, A - tun —

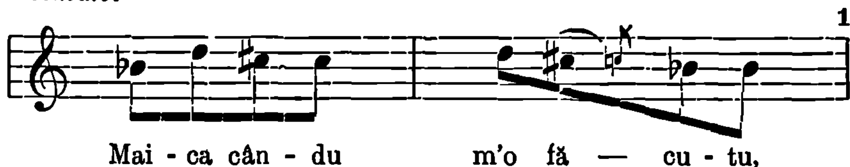
zeu o fost a — ca - să, E, dai-nam şi dai-nam.
ci n'o fost a — ca - să, E, dai-nam şi dai-nam.

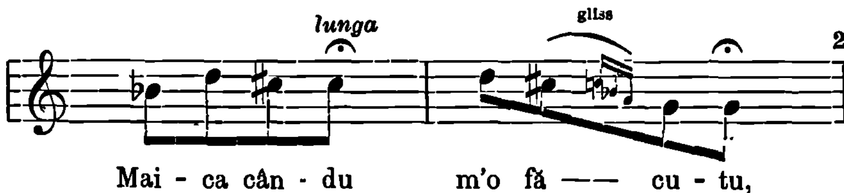
217.
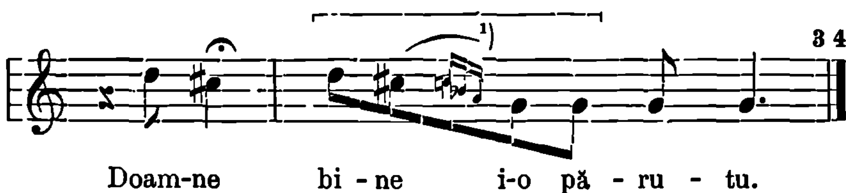
F. 868 b.
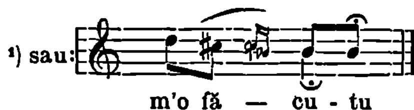
Beiuş.

Rubato.

Că-o gândit că oi ţinè.
Ţinè oi focare mă,
Cine hazna mea d'are(?)
Nu ştie dė creştire mè
C'am picat între străini
Şi abdè mă ţin pă mine.

218.

BOCET (Vaet)

Şebiş.

Quasi recitativo.

(Urmare la No. 202).

F. 739 b.

219.

Leleşd.

Rubato.

Dacă banii se gătară
Şi prietenii mă lăsară.

1) Var. 202.
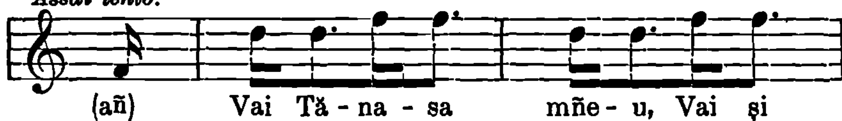
220.
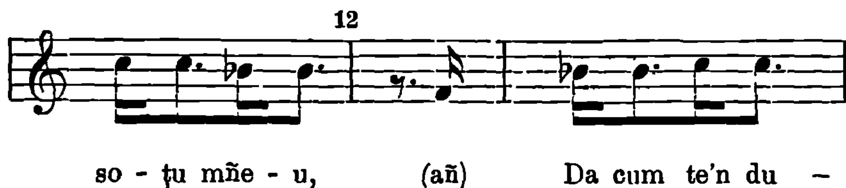
BOCET (Vaet)

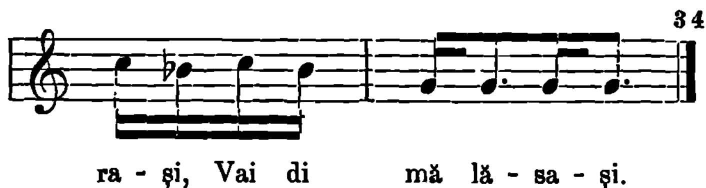
F. 878 b.

Vaşcău.

Assai lento.

Vai pocită vară neagră ca ş'o cioară,
Vai Tănasa mñeu etc.

Că io am aşteptat să ne fie mai bine,
Vai Tănasa mñeu etc.
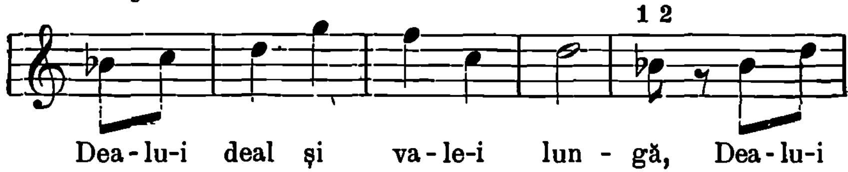
Dar acuma văd că-i vai ş'amar di mine,
Vai Tănasa mñeu etc.
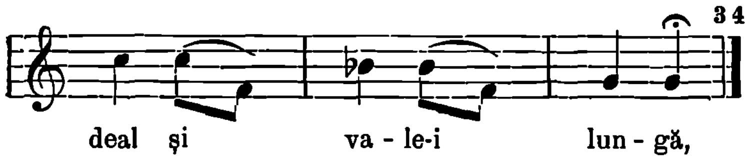
F. 904 a.

221.

Câmp.

Poco allegro.

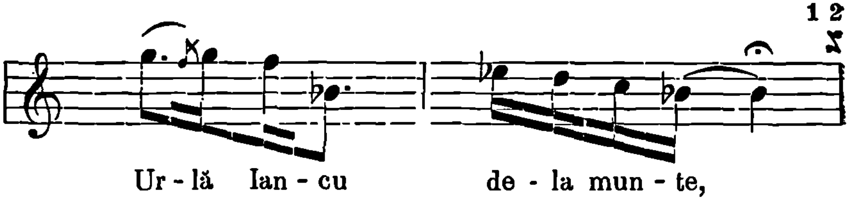
Măi mândră, doru te-ajungă, *(bis)*
Câte nane 'n braţ' am strâns(u), *(bis)*
Toate după mine-au plâns(u). *(bis)*
Di te-oi strânge şi pă tine, *(bis)*
Şi tu-i plânge după mine. *(bis)*
Hai didi cu nana 'n braţă, *(bis)*
Până 'n dalbă dimineaţă. *(bis)*.
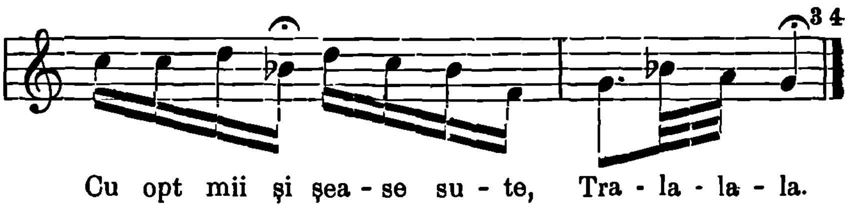
222.

F. 706 b.

Vaşcău-Selişte.

Sostenuto.

Până Iancu se gătà-le
Toată Turda tremurà-le,
Tra la la la.

Iancule Măria-ta-(le),
Lasă Turda, n'o preda-le.
Tra la la la.

Că ţi-oi da bani cu merţea-le
Şi aurul cu ferdelea.
Tra la la la.

Că să-mi dee doamnele-mă,
S'arunce mânunşile-mă.
Tra la la la,

Să ne ţese pânzele-mă,
Ca şi noi Românile-mă.
Tra la la la.

223. [1]

696 b.

Allegretto.

Sco-bori Doam-ne pe pă-mânt, Sco-bori Doam-ne

pe pă-mânt, Ai lai lai lai lai,

tra lai la lai la la.

Şi vezi domnii ce-au făcut,
  Ai lai, etc.

Din purcari, din păcurari,
  Ai, etc.

Tot tisturi [2]) mari şi căprari.
  Ai, etc.

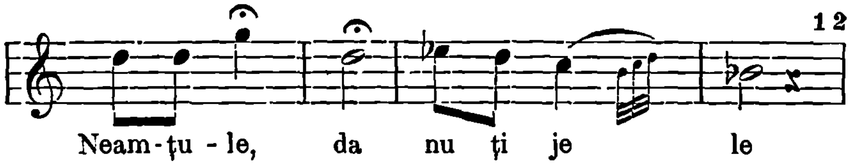
[1]) Cântec cunoscut şi poate chiar imprimat.
[2]) Cuvânt unguresc: tiszt = ofiţer
Var. = 251.
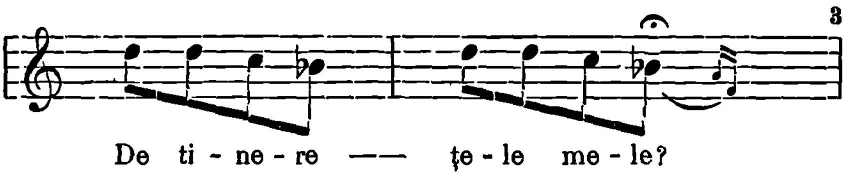
224.
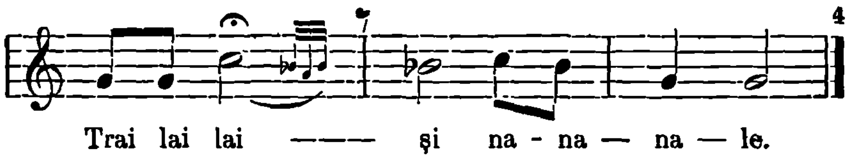
F. 720 a.

Budureasa.

Sostenuto.

Pe sub poala codrului, mă,
Șed armele Iancului, mă,
Trai etc.

Și le ploaiă și le ninge.
Și n'are cine le 'ncinge,
Traĭ etc.

225.

Leleşd.

Rubato.

1

Stră - i - nu-s, stră-in mă chea - mă, Stră - i - nu-s, —

2

stră - in mă chiam', Stră - i - nu-s —

3 4

de-a bu - nă sa - mă, Stră-i - nu-s de-a bu-nă sa-mă.

Mânce-te focu Bănatu, *(bis)*
Mulţi feciori ai străinatu, *(bis)*

De te-oi purtà, Bănat bine, *(bis)*
Străinà-m'ai şi pe mine. *(bis)*

226.

F. 674 b.

Delan.

Allegro.

1 2

Tra la la la - la

3 4

Tra la la la la

(Cuvintele lipsesc).

Variantă:

Budureasa.

Tra la la la

Tra la la la la.

227.

F. 886 a.

Câmp.

Rubato.

Mu - răş, Mu - răş, da - pă li - nă,

Mu - răş, Mu - răş da - pă lin', Floa - ră din gră - din',

Treşi pe badea 'n ţară strină, *(bis)* Floare etc.
Ci ea sama cumu'l treci *(bis)* »
Să nu cumva să-l înneci, *(bis)* »
Că dacă l-ei înnecà, *(bis)* »
Io Murăş te-oi blăstămà-re, *(bis)* »
Să sece izvorul tău *(bis)* »
Ç'a'necat drăguţul meu. *(bis)* »

228.

Şebiş.

Moderato.

1) 1 2

Ple - ca- t-a Mo ţu la ţa — ră,

3

Ple - ca - t-a Mo — ţu la ţa - ră, Cu cer-curi şi

4

cu ——— ciu - bea - ră.

Du-mă Doamne 'n pace-acasă *(bis)*
La copii şi la nevastă.

Du-mă Doamne 'n ţara mea-re,
Că-i mai bun mălaiu 'n ea-re
Decât pita 'n altuia-re.

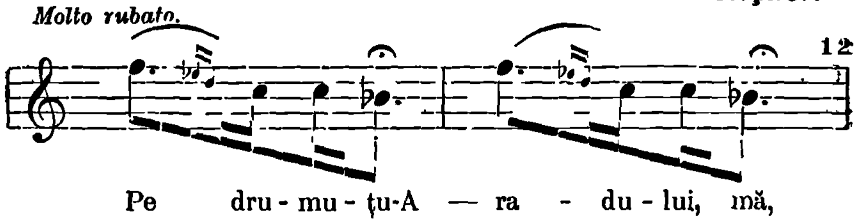
Du-mă Doamne în sat la noi *(bis)*
Cu caru cu patru boi.
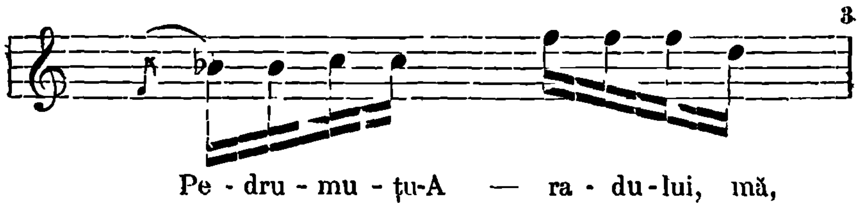

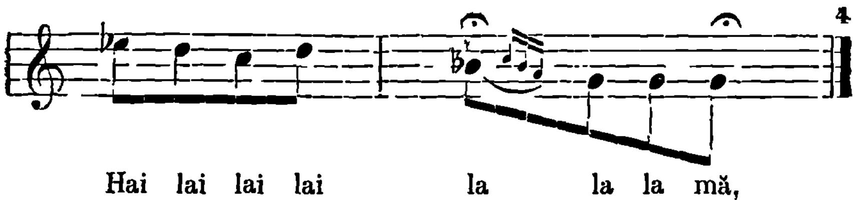
[1]) De origină mai puţin populară. Melodia a fost aranjată şi publicată,

229.

Cristior.

Merge murgu Iancului, mă, *(bis)* Hai lai etc.
Cu'n frâu galben la picioare » »
Și cu șaua preste foale. » »

Jele-i Doamne cui îi jele, » »
Jele-i Doamne codrului » »
De armele Iancului, mă, » »
Că le ploaie și le ninge » »
Și n'are cine le 'ncinge. » »

La poalele pădurii mele » »
O zare de foc se vede » »
Și la zarea focului, mă, » »
Stau haiducii codrului. » »

F. 732 b.

230.

Şebiş.

Poco sostenuto, rubato.

Foa-ie ver-de fir de nal-bă, Foa-ie ver-de fir de nal — bă, Ră-sai lu-nă mai de gra-bă, Ră-sai lu-nă mai de gra — bă.

[2] sau:

Să se vadă prin livadă,
Să cosesc pelin şi iarbă,
Să dau mândrii să desfacă. *(bis)*

Desfă mândră ce-ai făcutu *(bis)*
Că ţi-oi da un leu bătut. *(bis)*

Măcar să-mi dai zece lei
Nu ţi-am făcut ca să piei,
Ci ţi-am făcut să mă iei. *(bis)*

Degeaba [3] maică m'ai făcutu
M'ai făcut şi mai crescutu,
Şi m'ai dat dup'un urâtu
Să-mi fie şi 'n pământ strâmtu,

Nu m'ai dat după cel dragu, *(bis)*
Să-mi fie şi'n pământ largu. *(bis)*

Foaie verde de-alămâie
Vine Ghiţă de la vie
Cu trei flori în pălărie, *(bis)*

Pălăria-i de mătasă *(bis)*
De trei copiliţă-aleasă. *(bis)*

[3] De — gea-ba mai-că.

---

[1] Melodia şi cuvintele au fost publicate. (Colecţia de coruri populare de G. Muzicescu).
Var: 274.

231.

F. 904 c.

Câmp.

Rubato.

(Urmarea textului la No. 126).

Var: 233—234, 236 - 237.
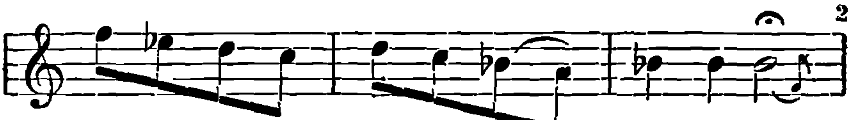
232.

F. 698 b.

Cristior.

Poco rubato, parlando.

— Mărită-ți babă fata, trai la la, *(bis)*
N'o ţineà cu Domnia-ta, trai la la, *(bis)*

— Mărita-o-aș fătu meu, trai la la, *(bis)*
N'are nici un lipideu, trai la la, *(bis)*

Da nici lipideu pe pat, trai la la, *(bis)*
Nici cămașe la bărbat, trai la la,
Și nici ștergurі de legat, trai la la.

233.

F. 873 c.

Vaşcău.

Largo.

Că şi io m'oi băgà-re, mă, *(bis)*
Birişiţă la doamna, mă,
Ş'oi sclujà tătă toamna-re.

Urle apa, boii mâie, *(bis)*
Numa birişu rămâie
Şi codorişte rămâie.

Var: 231—233 -234,

234.

733 a.

Şebis.

Parlando, rubato.

Pe dru - mu că - tră-O - ră - şti - e, Pe dru - mu că -

tră-O - ră - şti - e Merg doi fraţi la că - tă - ni - e,

Merg doi fraţi la că — tă — ni e.

Grăi unul cătră altul: *(bis)*
— Noi frate ne lăsăm satul, *(bis)*

Satul şi nănuţile, *(bis)*
Mai tare măicuţile, *(bis)*

Căror le-am supt ţiţele-re, *(bis)*
— Ştiut-ai măicuţă bine-le, *(bis)*

Că mă prinde Neamţu 'n mână, *(bis)*
N'oi mai durmi pe perină, *(bis)*

Ce-oi durmi în ţară strână *(bis)*
Cu puşca plină pe mână. *(bis)*

O fi plină, o fi goală, *(bis)*
N'oi muri la mândra 'n poală. *(bis)*

Zice frate către frate: *(bis)*
— Noi, măi frate, ce-am ajunsu, *(bis)*

Din pălărie cu vrâstă *(bis)*
Se duc feciori la mustră, *(bis)*

Din căciulă mocănească *(bis)*
Să port şapcă iegărească. *(bis)*
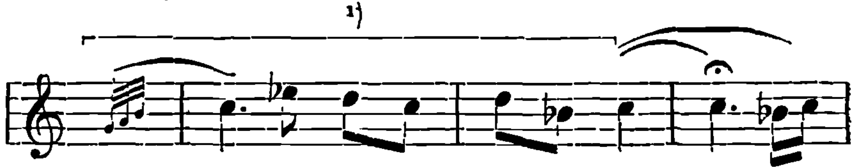
235.

COLIND.
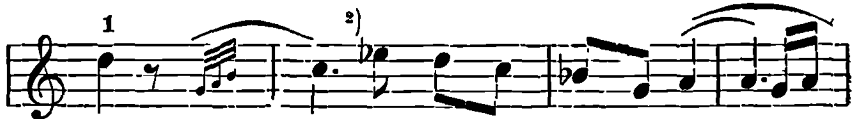
F. 727 c.

Budureasa.

Poco rubato, sostenuto.

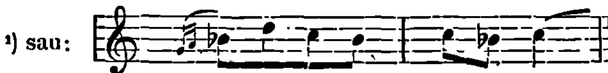
Hoi —— mi - re - lui tâ - ne - re ——
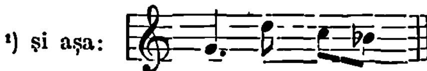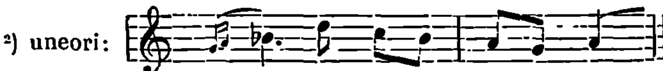

lui, Hoi —— mi - re - lui tâ - ne - re

lui, Hoi flori dal - be lor de măr.

1) sau:

1) și așa:

2) uneori:

Oi îi dară munte nare, *(bis)* Hoi flori etc.
Mirelui ș'o d'auzitu *(bis)* » »
Este-un munte făr'de oi. *(bis)* » »
Și leu din grai grăiește: *(bis)* » »
Muntele acela-i al meu. *(bis)* » »
Mirele din grai grăie-(le): » »
Ce-a fi des a muntelui » »
Dint'o mie-o sută m'ei da, » »
Dint'o sută-mi da zece, » »
Din zece-mi da 'n berbece. » »

fără melodie:
Ș'o 'nchinăm cu sănătate » »
Că și gazdei aveți toți a
mulțumi. » »
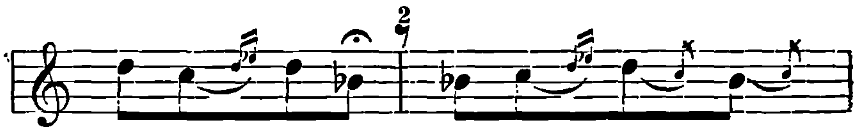
236.

F. 703 a.

Poiana.

Parlando, rubato.

Vutu m'ar mâncà lupii, mă, *(bis)* Ai lai etc.
Dară mânce lupii dracii, » »
Nu mânce oameni săracii. » »

Var: 231, 233—234.

237.

Leleşd

Rubato, parlando.

lunga

1

Pen - tru ti - ne na - na - mea re, Pen - tru

2

ti - ne na - na mea re, Vă - zui ce - riu

3

şi lu - mea re, Vă - zui ce - riu

4

şi lu - mea re.

Pentru tine vasalio, *(bis)*
Multă ciudă şi mânie. *(bis)*

238.

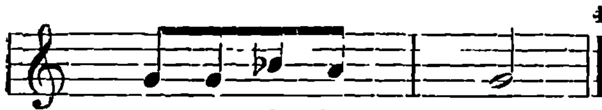
F. 696 a.

Crişţior.

Moderato.

Numa mândruliţă-oleacă
Ană Logojană,
Până m'or duce la groapă
Tra la la la la.
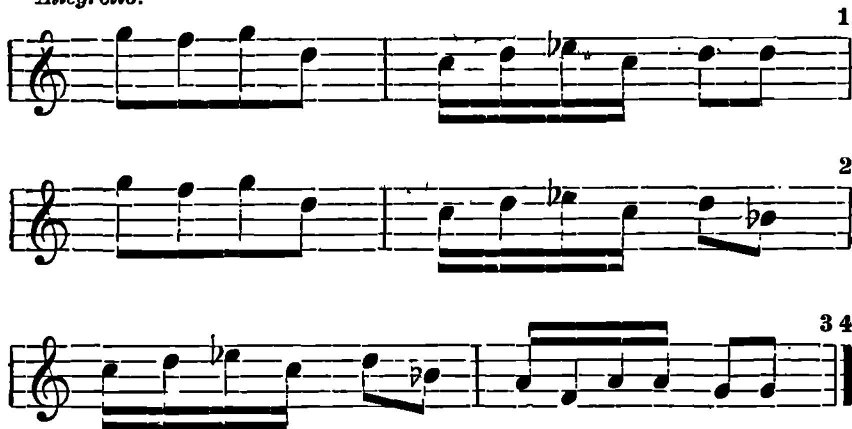
1) Nu tocmai popular.

239.

CANTEC DE JOC.

Beiuş.

Allegretto.

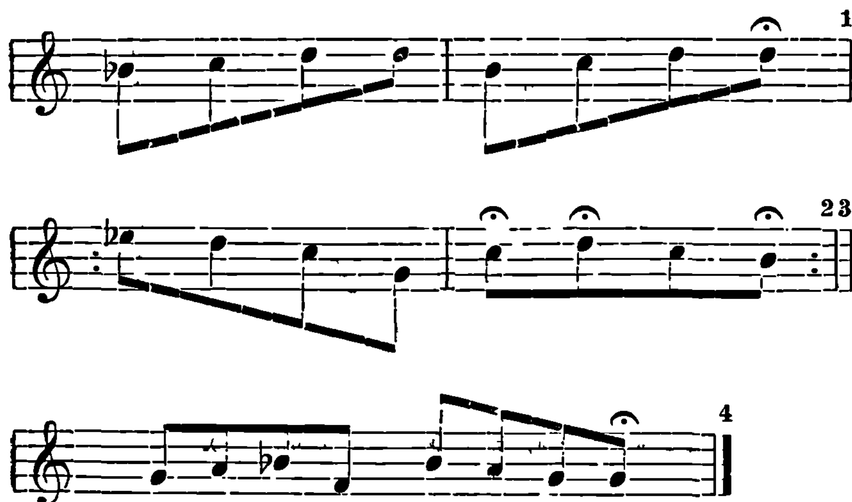

(Lipsesc cuvintele).

240.

Câmp.

Rubato.

(Lipsesc cuvintele)

241.

Delan.

Allegretto.

Frun-ză ver-de'n trei gră-mezi, Ba-de ca ş'al meu nu vezi, Ai lai tra la la, tra la la la la.[1]

La ochi-i ca mura verd(e),
Rău mă tem că mi l'oi pierd(e).
Ai lai eţc.

Că l'am mai pierdut odat(ă)
Şi l'am cătat lumea toat(ă).
Ai lai etc.

Şi d'abia mi l'am aflat *(bis)*
Ai lai etc.

La curţile dorului,
In mijlocul codrului.
Ai lai, etc.

Doru-apucă-a mă 'ntrebă:
— Doară caţi pe cinevà?
Ai lai etc.

— Cat pe cel cu pană lat(ă),
Susu-i Dumnezeu să-l bat(ă),
Aai lai etc.

Că m'o 'nvăţat la iubit
Şi m'o lăsat la dorit,
Ai lai etc.

Şi m'o 'nvăţat sărutat,
Rău m'o lăsat supărat.
Ai lai etc.

---

[1] Melodia nu tocmai populară.
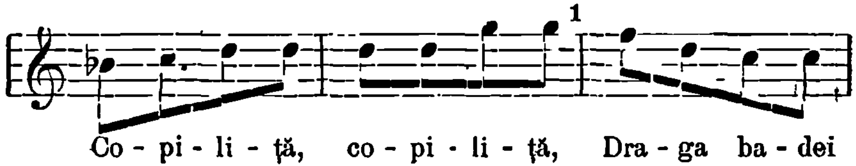
242.
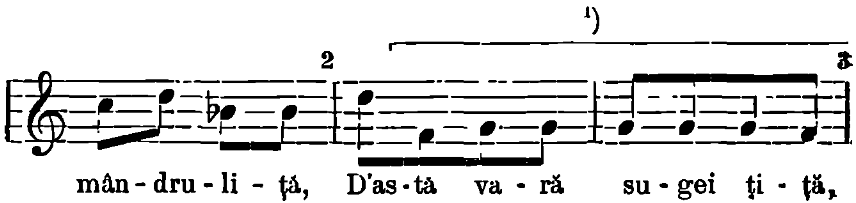
CANTEC DE JOC.
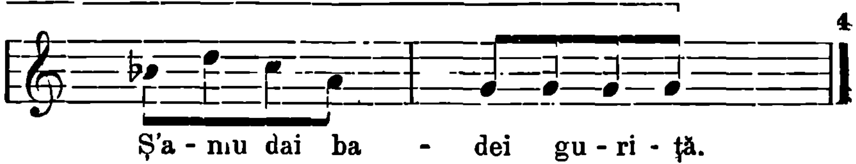
667 a.

Delan.
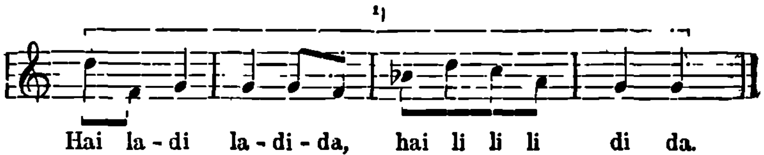
Vivo.

uneori se intercalează fraza.

243.

F. 700 d.

Crișlor.

Poco vivace

1 2

Bă - trâ - nit - am, bă - trâ - nit, trai lai lai la,

3 4

Bă - trâ - nit - am bă - trâ - nit, trai lai lai la.

Da cum drac n'oi bătrânì, Trai lai lai la [1] *(bis)*
Tot pe drumu țării, *(bis)*
Luând birtu de-arându, *(bis)*
Mândruțele de-arându. *(bis)*

Pusei șaua pe șargă, *(bis)*
Mă dusei la Lipovà, *(bis)*
La lelița Catițà. *(bis)*
Legai pe șarga de leas(ă), *(bis)*
Eu întrai la mândra 'n cas(ă), *(bis)*
Mândra puse cina 'n mas(ă), *(bis)*
Eu cinai și mai rămas(ă), *(bis)*
Mândra prinse-a mă jurà, *(bis)*
C'am mai cinat la d'alta,
Eu mă jurai și nu prea,
C'am știut c'o fost așà.

[1]) După fiecare vers: Trai lai lai la.

244.

Şebiş.

Poco allegretto.

Mă mâ - nă ma - ma'n gră din', tra la la la
la la, Du - pă lem - ne de lu - min',
tra la la la la.

Lemnişoare nu găsii [1])
Şi cu badea mă 'ntâlnii

Şi mă văzù vecina,
Mă spusă către mama

Şi mamă către tata
Şi tata către surori,

Surorile către fraţi.
Sări tata să mă bată:

— Ho, ho ho, tată nu da
C'aşa-i rându fetelor

La culesul merelor,
Merele dacă se coc

Cad în jos şi putrezesc,
La nime nu trebuesc.

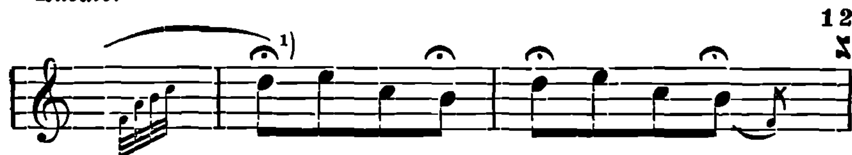
După fiecare vers = Tra la la la la
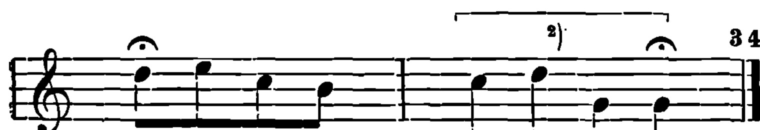
F. 690 c.
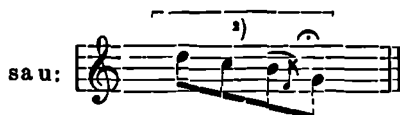
245.

Leheceni. [1]

Rubato.

Mult mai cânți vara 'n pădure. *(bis)*
Cucule cu pene verzi, *(bis)*
Mult mai cânți vara 'n livezi. *(bis)*

[1]) Notele cu coroană 𝄐 au lungimea aceasta:

246.

F.* 741 a.

Leleşd.

Andante, non rubato.

Fire-ai maică supărată, *(bis)*
De ce nu m'ai făcut fată.

De ce m'ai făcut fecioru, *(bis)*
Să fiu la Neamţ de-ajutoru.

[1]) La fonograf pretutindeni *si* ♭.

247.

COLIND.

F. 874 a.

Vaşcău.

Lento,

12

Su' ro - şu di ră - să - ri —— tu, ——

3

Su' ro - şu di ră - să - ri —— tu

4

Ş'a nu-s Doam-ne - i Dumne - zeu.

Mândru-i pomu şi 'nfloritu, *(bis)* [1])
Da nu ştiu *cum s'o cuit, (bis)*
Di merele le mănâncă
Şi frunza mai rău-o strică.
Nu ştiu leu îi or îi zmău,
Or îi cerbu streţiuori
Di s' întoarce 'n vânătoare.
Până 'n răsărit di soare
Nime 'n lume nu ş'îl vede,
Numa sora soarelui
Di su(pt) raza soarelui.
Nu ştiu leu îi or îi zmău,
Or îi cerbu streţiuori.
Şi vinând d'începutându
Şi di p'orice vânătoare
Până 'n răsărit di soare
Nime'n lume nu şî-l vede,
Numa sora soarelui
Di su(pt) raza soarelui.
Şi vinând d'începutându.
Şi di p'orice vânătoare
Din picioare scântei sare
Şi din gură tare-i cure.
Şi di p'orice vânătoare
Teatra [2]) 'n dungă-o răsturna-re
Dar su(pt) teatra ce găsè-le?
Unu şerpe gălbioru
Capu la şerpe zdrobè-le
Dar în guşe ce găsè-le?
— Toat o carte hărhălaie
Care di Iuda-e scriate.
Maica sfânta o prindè-le
Slujba mândră ce-mi cetè-le
Di tăţi fii în genunte-re
Ş'apostoli lăcrămare.
Tàtel sfânt îi gräè-re:
Lasă fii slujba mai josu

[1]) După fiecare vers: Ş'a nu-s Doamnei Dumnezeu.
[2]) Piatra.

Că tăţi fii în genunte(re)
Ş'apostoli lăcrămare.
Maica sfântă-îi grăiè(re):
Lasă fii şi lasă dragă,
Lasă fii slujba mai josu
Că tăţi fii în genunte-re
Ş'apostoli lăcrămare
Lasă fii şi lasă dragă,

Lasă vadă şi să creadă
C'o coborât fiul sfântu
Pă zuciri pă ăst pământu,
Da nu ştiu inde-i născutu
Poate fiu di-o născutu
Su(pt) ce tufă de bujoru
La cea gură di dizvoru.

F. 708 a.

248.

Vaşcău-Selişte.

Poco vivace.

Dea - sa - ră de-a - lal - tă sar', N'am ie - şit bă diţ' a - far', Trai lai lai lai lai, Trai lai la la la la.

N'am ieşit că n'am putut,
M'o pus mama la cernut.
Trai lai la

Da mi-o dat o sâtă rar(ă)
Să nu pot ieşi afar(ă).
Trai lai la

Şi m'o pus la frământat
Şi badea m'o sărutat,
Trai lai la.

Var: 223.

249.

COLIND

F. 677 a.

Delan.

Poco andante.

Co - lo sus pe du - pă lu - nă, Co - lo sus

pe du - pă lu - nă,

gliss

Co - rin - de mi Doamn'.

Ba zo-aceea nu-i lumină, *(bis)* [1]
Da-i un scaun de hodină. *(bis)*
Da pe scaun cine şede, *(bis)*
— Şede Doamne maica sfântă, *(bis)*
Cu'n fiuţ micuţ în braţe, *(bis)*
Şi fiuţu-şi dete-a plânge, *(bis)*
Tot cu lacrime de sânge. *(bis)*
— Taci tu fiu, nu mai plânge, *(bis)*
Că eu ţie ţi-oi da mă—re, *(bis)*
Două mere, două pere, *(bis)*
Două ţiţe de muere. *(bis)*

---

[1] După fiecare vers: Corinde mi Doamn'.
Varianta melodiei: 261.

250.

CANTEC DE JOC.

Şebiş.

Allegretto.

Joa - că fa - tă ce-i ju - cà, tra la la la - la, 12

Vin' a - ca - să că-i mân - cà, tra la la la la, 3

Vin' a - ca - să că-i mân - cà, tra la la la la, 4

Coat' afară pe hâmbare [1]) *(bis)* [2])
Că ţi-o pus mă-ta mâncare. *(bis)*

Coat' afară pe lădoi, *(bis)*
Că ţi-o pus mă-ta-un broscoi. *(bis)*

*

Sub călcâiu cismii mele *(bis)*
Şede dracu ş'o muere
Şi mă 'nvaţ' a face rele.

Sub călcâiu cismi, *(bis)*
Şede dracu cu puii
Şi mă 'nvaţ' a chiui.

*

Unde joacă două fete, *(bis)*
Nici un fir de iarbă verde. *(bis)*

Unde joacă trei feciori, *(bis)*
Este fan de trei porşori. *(bis)*
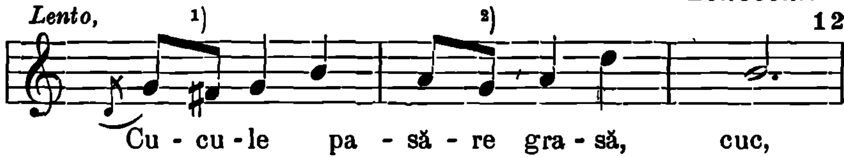
[1]) pe hâm - ba - re la mân - ca - re,
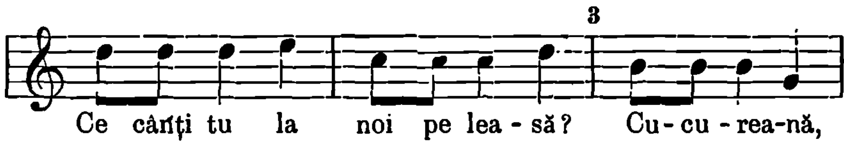
[2]) După fiecare vers: tra la la la la.
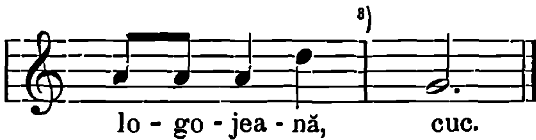
251.

F. 689 a.
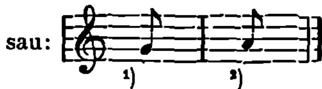
Leheceni.
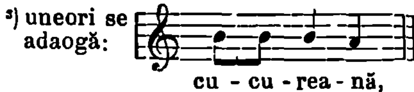

sau:

[3]) uneori se adaogă:

Ori ți-e foame, ori ți-e sete, cuc,
Ori ți-e dor de codru verde.
Cucureană etc.

Nici mi-e foame, nici mi-e sete, cuc.
Nici mi-e dor de codru verde.
Cucureană etc.

Da maică-ta m'o mânatu, cuc,
Să văd und' te-o alinatu.
Cucureană etc.

Cucule, pasăre grasă, cuc,
Intoarce la maic' acasă.
Cucureană etc.
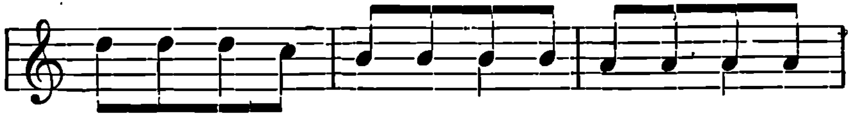
Da unde m'o alinatu, cuc,
Buzele or suspinatu.
Cucureană etc.

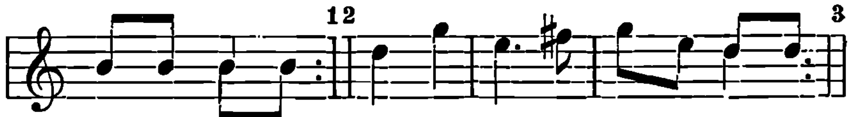
Ochii negri lacrimează, cuc,
Față mea s'o strămutatu.
Cucureană etc.

252.

Şebiş.

Allegretto.

[1])

Şi cu doamna mămăligă, mămăligă, mămăligă, *(bis)*
Amândoi într'o tiligă. [2]) *(bis).*

---

[1]) Cântec foarte răspândit şi la Unguri.
[2]) Teleagă.
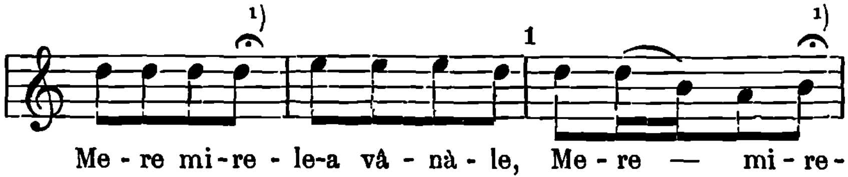
253.
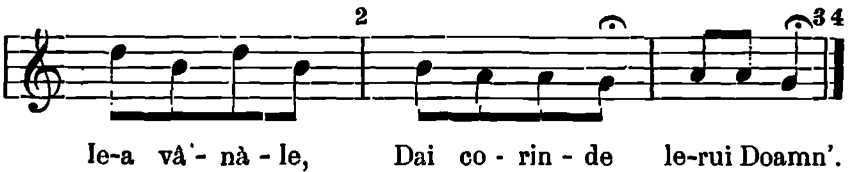
COLIND.

F. 870 a.

Beiuş.

Andante.

Leu 'n curte că o 'ntrà-le, *(bis)* dai corinde etc.
Legà urşii de zăvore *(bis)* » »
Şi gliganii de luvoare. *(bis)* » »
Haida leu, câne de rău, *(bis)* » »
Că iacă şi frate tău. *(bis)* » »

(Urmarea cuvintelor lipseşte)

[1] Notele cu coroană 𝄐 au valoarea

708 c.

254.

Vaşcău-Selişte.

Poco vivo.

Luate-a dracu pe tine,
Că eşti cârnă de bătrână.
— Io nu-s cârnă de bătrână.
Ci-o fost tata om lenios [1])
Ş'o pus grinzèlele jos. [2])
Io umblând pe sub grinzèle
Şi m'am încârnit din şele.
— Ia-mă tu bade pe mine.
— Lua-te-a dracu pe tine,
Că eşti sură şi bătrână.
— Io nu-s sură de bătrână,
Io băgând fărina 'n sac [3])
Mi-o ălbit păru pe cap [4]).

---

[1]) le - ni - os.

[2]) le - le jos.

[3]) ri nă'n sac
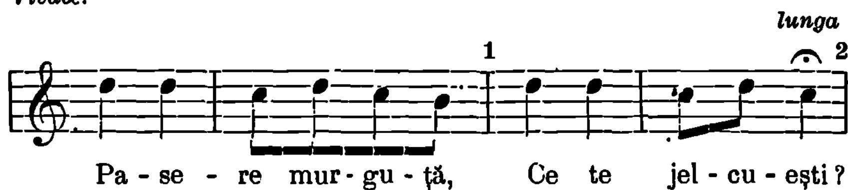
[4]) - ru - pe cap.
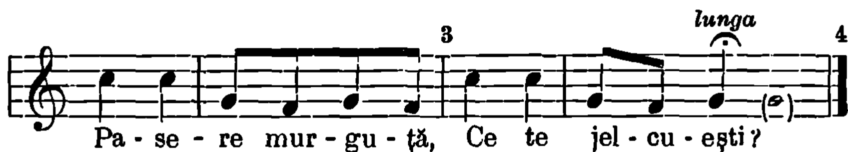
255.

F. 667 b.

Delan.

Vivace.

Eu mă jelcuescu, *(bis)*
Că eu am d'avut, *(bis)*

Doi-săpte puiţi. *(bis)*
Dintr'un ciung uscat *(bis)*

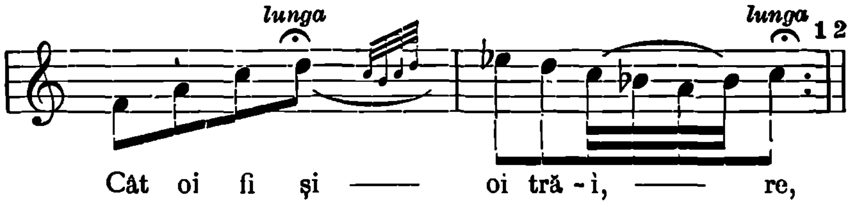
Vântu-i o suflatu, *(bis)*
Puiţi o sburat. *(bis)*

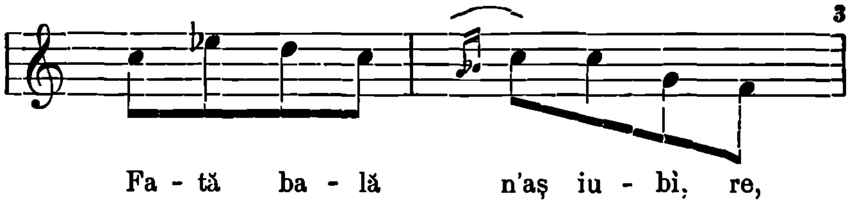
256.
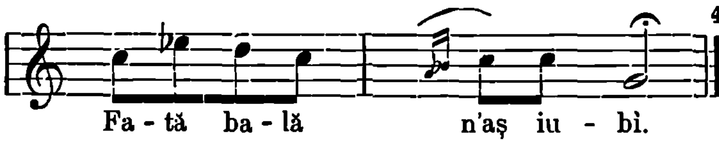
F. 702 b.

Poiana.

Moderato, poco rubato.

Ş'asar' am fost la mândra, mă, *(bis)*
Ce-aş iubì o bărnăcuţ(ă), *(bis)*
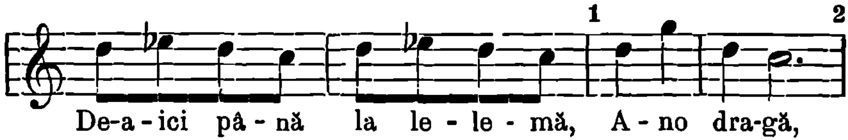
Ca să fiu tot cu drăguţa, *(bis)*
Ş'asar' am fost la mândruţa. *(bis)*
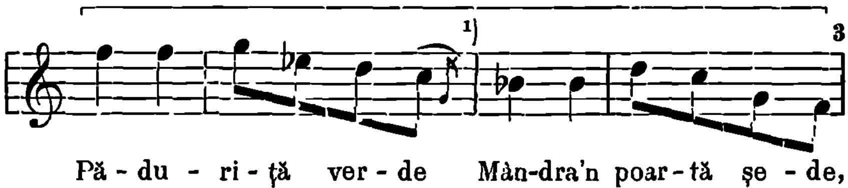
F. 698 a.
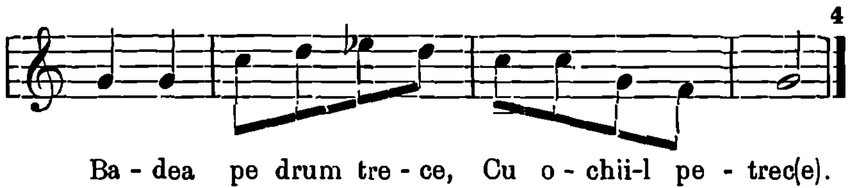
257.

Crişior.
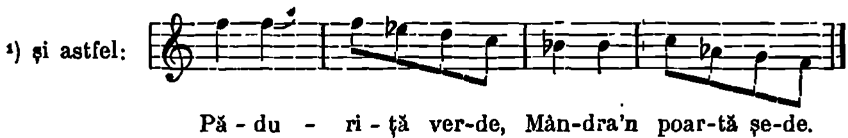
Poco vivo, poco rubato.

1) şi astfel:

Bătui calea ca pielea, mă, Ano dragă! *(bis)*
Păduriţă etc.

Cântec cunoscut în toate părţile

258.

Vaşcău

Moderato.

1 2

Frun - ză ver - de de bi - că - u,

3 4

Mi-i drag fe - cior lui bi - ră - u.

259.

F. 870 c.

Cherpenieț.

Allegretto.

Hoi mân - dru - ță cum te-aş ba - te, Trai lai lai

1 2

lai, Da mi's brân - ce - le le - ga - te,

3 4

Trai lai lai lai.

Cu tri rif de primă neagră. Trai lai lai lai *(bis)*
Cu tri rif de galant alb, » » » »
Nu te pot bate de drag. » » » »
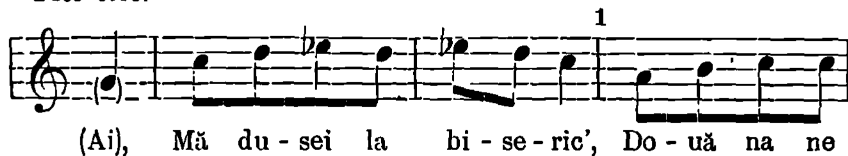
260.
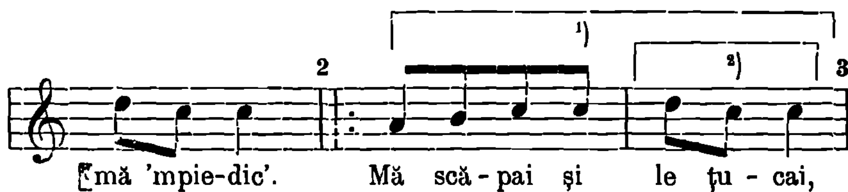
CANTEC DE JOC.

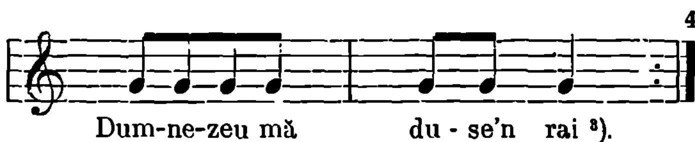
F. 704 a.
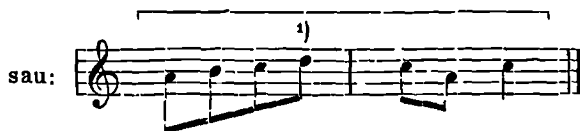
Poiana.
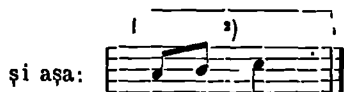
Poco vivo.

sau:

și așa:

3) Să se vază restul cuvintelor la No. 155.

261.

COLIND.

Beiuş.

Poco allegretto.

1 2 3 4

Co - lo sus pe du - pă lu - nă, Co - lo sus pe du - pă lu - nă, Co - rin - de mi Doamn'

Să se vază restul cuvintelor la varianta No. 249.

262.

F. 689 b.

Leheceni.

Andante.

Ră - să - ri - ră do - uă ste - le, ———

Ră - să - ri - ră do - uă ste - le, Pu - iu - le.

Dar acele nu sânt stele, *(bis)*, Puiule
Ci-s două surori de-a mele: *(bis)* »
Una râde, una plânge. *(bis)* »
—De ce plângi tu sora mea-re? *(bis)* »
—Taci sora, nu mă întreabă-re, *(bis)* »
Că nu ştii tu ce ştiu eu *(bis)* »
C'o zis taica sara la foc: *(bis)* »
Că pe una ni o da-le *(bis)* »
Colo sus la răsăritu, *(bis)* »
Inde-i locu cel urâtu, *(bis)* »
Şi pe una 'ncă ni-o da-le, *(bis)* »
Colo jos la scăpătatu, *(bis)* »
Unde-i locu cel uitatu, *(bis)* »
Ş'atunce să ne întâlnimu *(bis)* »
Când o face jugu nuci *(bis)* »
Şi tânjala pere dulci. *(bis)* »

Varianta No. 278.

263.

CANTEC DE JOC (?).

708 b.

Vaşcău-Selişte.

Allegretto.

Hai ba - de la noi pe sa - ră, Hai ba - de la noi pe sa - ră, Ai — ai — ai — ai — ai, Ai - oi - o şi tra - la — la. [2])

Că bărbatu-l mân la moară,
Numai nu vinì din vreme,
Că bărbatu taie lemne,
Nu vini pela vrămiţă,
Că vrămiţa scârţâeşte,
Bărbatu se nădăeşte,
Ci vină pela ocolu,
Că-i numai nisipu golu.
—Puiculiţa mea nevastă,
Ce s'aude la fereastră?
—Taci bărbate nu fii prostu,
C'acela-i cânele nostu.
—Măi muere, măi bolundă, [3])
Că nu-i cânele cu ţundră,
Bagă cap sub lipideu,
C'afară m'oi duce eu.

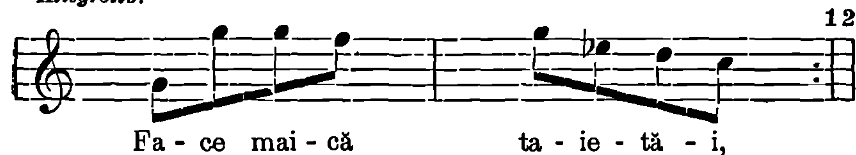
[1]) La fonograf pretutindeni *fa* în loc de *fa* ♯.
[2]) Fiecare vers de 2 ori, şi apoi: ai-ai-ai etc.
[3]) Bolond cuvânt unguresc = nebun, prost.
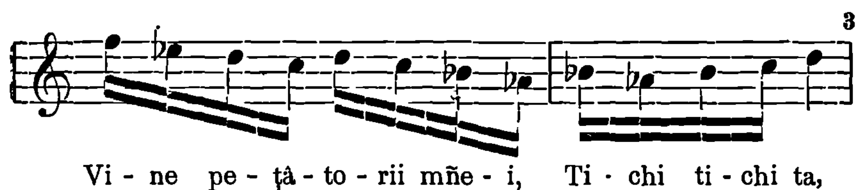
264.
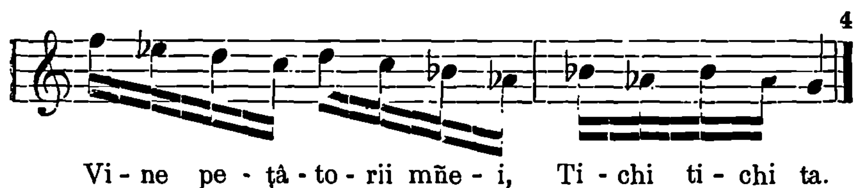
F. 877 b. 131 b.

Vaşcău.

Allegretto.

Tiamă-mi maică în casă [1])
Şi aşază după masă, Tichi tichi ta
Şi le dă de băutură,
Doar nu m'or căuta 'n gură, Tichi tichi ta
Că n'am dinţi şi n'am măsele,
Amar de zilele mele! Tichi tichi ta

---

[1]) Fiecare vers se cântă de două ori.
Var. No. 12.

F. 875 b.

265.

Vaşcău.

Molto rubato (lento).

Ba - te du - ba Vi - ne — re - le, Ba - te du — ba

Vi - ne - re - le, Trec fe — cio — rii

Du — nă — re - le, Trec fe - cio - rii

Du - nă - re — le.

Doi cu doi alătura-le,
Blăstămându-şi pă mă-sa-le,
Că ce nu-i o făcut fată,
Să şadă cu furca 'n vatră,
La resboi, la cârpe moi,
La voinici, la cârpe mici,
La răsboi, la cârpe mari,
Cheschenieie [1]) 'n bojinaru.

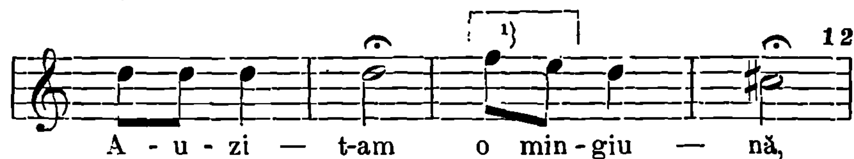
Fiecare vers se cântă de două ori.
[1]) Keszkenö (unguresc) = cârpă.
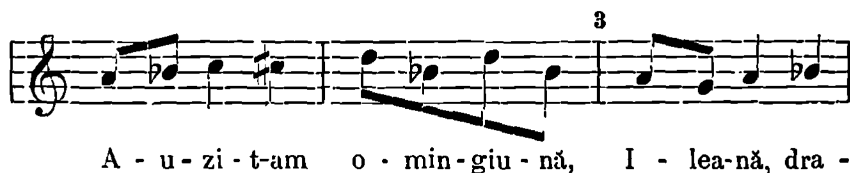
266.
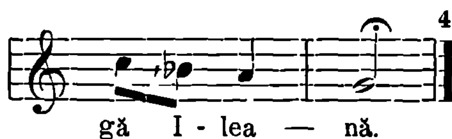
F. 700 a.

Criştior.

Poco andante.

[1]) sau

Că Vaşcău-i ţară bună *(bis)* [2])
Da io foarte mă 'nşelai, *(bis)*
Că nu-i trai, ci e chinzai. *(bis)*
Ieş afară să văd boi, *(bis)*
Văzui tufe şi tufoi, *(bis)*
Grăbì maica de mă dete, *(bis)*
La ocol cu iarbă verde, *(bis)*
Ieş afară să văd vaci, *(bis)*
Văzui tufe şi copaci. *(bis)*
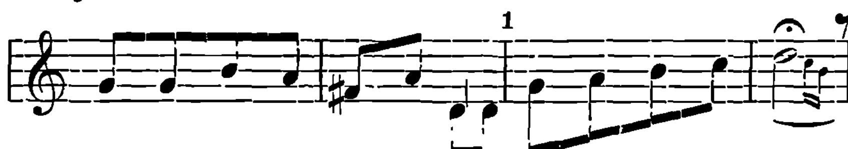
[2]) După fiecare vers: Ileană dragă Ileană.

267.
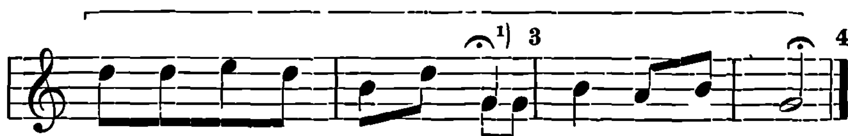
F. 702 a.

Crişfior
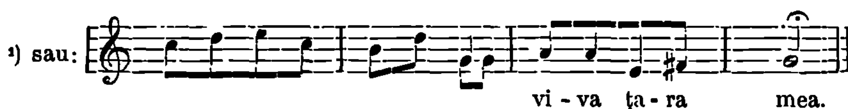
Allegretto.

1) Tu - nă dra-ce'n ce-i tu - nă, trai la la la la,

Tu - nă dra - ce'n ce-i tu - nà, trai - ra - rai rai.

Tună firul paiului ²)
Şi 'n condeiu neamţului
Să n'aibă pe ce scrie-re ³)
D'alți feciori la cătănie. ⁴)
D'am un bade tânerelu
Şi l'ar scrie și pe elu
Că l'o mai scriet odată
Şi l'on cătă lumea toată
Ş'acolo mi l'am găsitu
Unde's birturile închise.
2) Mă dusei la mânăstire,
  Viva țara mea

Să țiu patruzeci de zile,
  Viva țara mea

Cu genunchii pe pietruțe, viva etc.
Cu ochii după nănuță, »

Cu fața cătră perete, viva etc.
Şi cu ochii după fete, »

Cu mânile la căpreste, viva etc.
Cu ochii după neveste. »

---

¹) După fiecare vers = trai la la, și apoi versul se repetă.
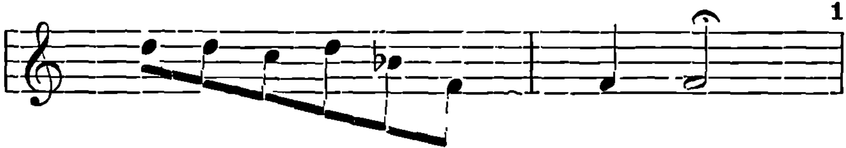
³) scri - e
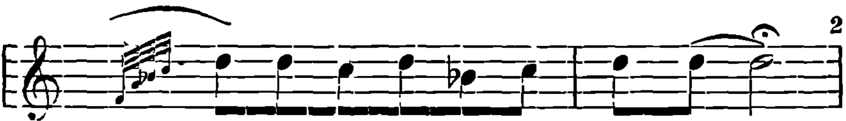
⁴) Că - tă - ni - e.
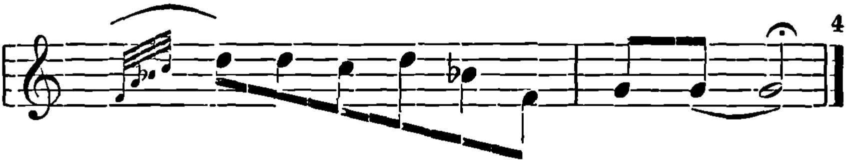
268.

Poiana.

Poco rubato, parlando.
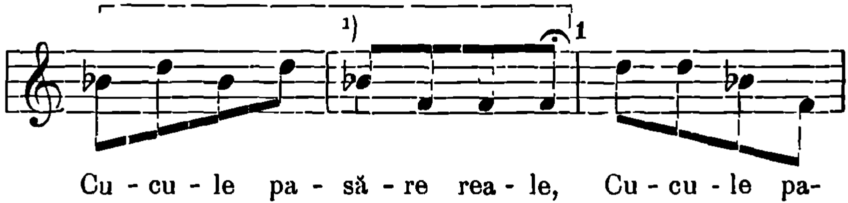

Mergând dela temeteu, *(bis)* Iară etc.
C'o gândi maica că's eu. *(bis)* » »

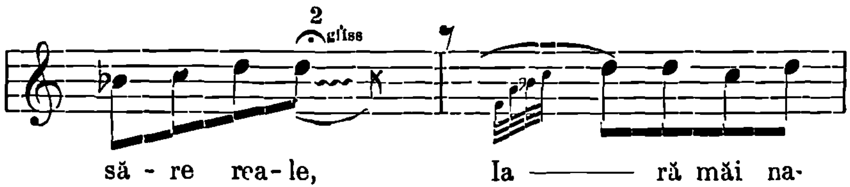
F. 703 b.
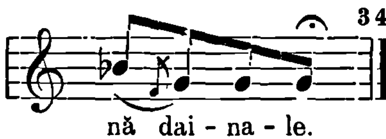
269.
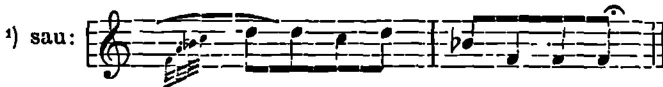
Polana.

Parlando, poco rubato.
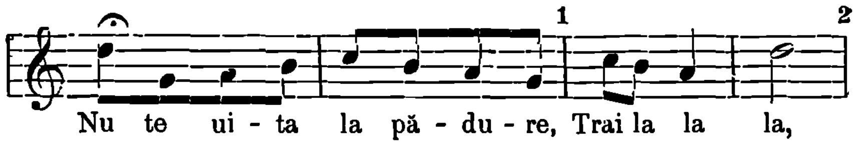

1) sau:
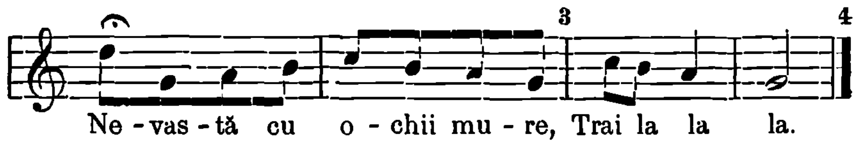
Mută-ţi cuibu de-acolea-le. *(bis)* Iară etc.
Luai cuibu îl mutaiu, *(bis)* Iară etc.
Pe clombuţa bradului, mă. *(bis)* Iară etc.

270.

Lehecenĭ.

Poco rubato.
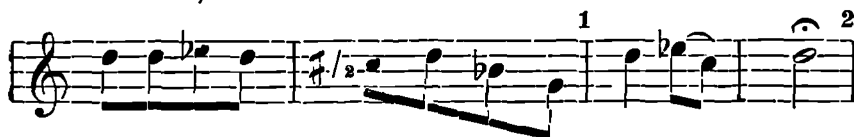

De te uită la bărbatu, trai etc.
Dacă dracu ţi-l'a datu, trai etc.
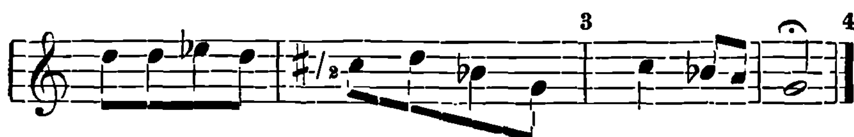
732 c.

271.

Şebiş.

Poco sostenuto, non rubato.

Şi cu mine şi cu altul, d.
Numai să n'o ştie satul. d.

Şi cu altul şi cu mine, d.
Numai să n'o ştie nime. d.

Frunză verde frunzuţele d.
Colea primăvăruţele d.

Vin plugari cu plugurile, d.
Nevestele bat crâşmele. d.

când vin plugurile 'n satu d.
nevestele zac pe patu d.

Bărbatul din graiu grăie-le: d.
Nevastă lumină mea-le, d.

Patru boi dejuga-oi-le, d.
Ori la popa duce m'oi-le d.

Pune mâna pe canceu [1] d.
Şi te ia 'n sus pe părău d.

Până-i da de făgădău: d.
Acela-i lecuţu meu. d.

Pune scara lângă podu, d.
Ia puica de lângă cocoş d.

(Şi-o ciupeleşte frumos. d).
. . . .

Trage masa lângă patu, d.
C'aşa treabă la beteagu, d.

Măsură cu direptate, d.
Două mie, una ţie d.

Şi de-a fi cu direptate d.
Şi din a tău jumătate d.

[1]) Kancsó (ungureşte) = urcior.
Var: 214, 273.

272.

CANTEC DE JOC.

667 c.

Delan.

Allegretto.

1 2 3 4

Măi bă - di - ță pro-stu - le, i hai la li
lai la, Nu 'm-bla toa - te nop - ți - le, —
la li la,
i hai la li lai — la.
la li la.

Nu 'mbla toate nopțile
Ihai etc.
Pe la toate porțile,
Ihai la li lai la.

Că porțile s' încuiate [1])
I hai la.
Ba nănuțile culcate [2])
I hai etc.

Părăuț de lângă moară [3])
I hai etc.
Cura limpide cerneala
I hai etc.

Ca să-mi cerniți portuțu
Că m-o lăsat drăguțu
I hai etc.

1) in - cu - ia - te.
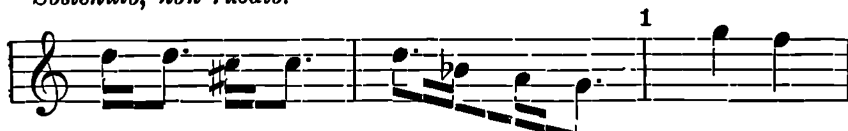
2) le cul - ca - te

3) lân - gă moa - ră
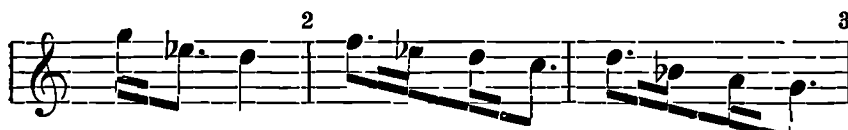
273.

Dragonieşd.
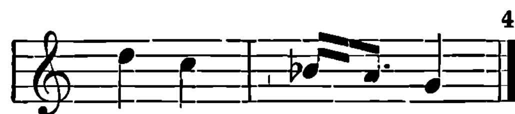
Sostenuto, non rubato.

De ar - fi lu - mea de hâr - ti - e, Dor, dor,

do - ru - le, Aş a - prin - de-o'n-tr'o mâ - ni - e,

Dor, dor, do - ru - le.

Dară lumea-i stan de piatră, d.
Nu se-aprinde nici-odată. d.

Ardere-oi lume cu pară, d.
Că 'n tine n'avui tigneală. d.

Arderea-i lume cu focu, d.
Că 'n tine n'avui norocu. d.

Var: 214, 271.

274.

871 c.

Vaşcău.

Lento rubato.

Foa - ie ver - de fir de nal - bă, 1

Foa - ie ver - de fir de nal - bă, 2

Ră - sari lu - nă mai de gra - bă, 3

Ră - sari lu - nă mai de gra - bă. 4

Var: 230.

707 b.

275.

Vaşcău-Selişte.

Parlando, poco rubato.

1) 1

Frun - ză ver - de ca - la - pă - ru, Frun-ză ver - de

2 3

ca - la - pă - ru, Mai - că, doi voi - nici mă ce - ru,

4

Mai - că, doi voi - nici mă ce - ru, Trai la.

1) sau:

Unu-i negru, unu-i bălu *(bis)*

. . . .

Frunză verde de măr acru, *(bis)*
După negru mere dracu. *(bis)* Trai la

Că-mi treabă-un părău opritu
Sopon de nouă de-argintu
Nici aşà nu-l văd albitu. *(bis)* Trai la

Frunză verde de măr dulce, *(bis)*
După bălu io m'oi duce. *(bis)* Trai la

Cu puţină apă-l spălu *(bis)*
Şi tot dragu mi de elu. *(bis)* Trai la

276.

F. 686 c.

Leheceni

Lento.

[1] 12

A - uzi mai - că co - lo'n sat,

34

Fe - te - le s'au a - du - nat

Cu feciorii pântre el(e)
Ca luceferii 'ntre stel(e).

Auzi maică, auzi zău,
Lasă-mă să merg şi eu.

—Da eu dragă te-oi lăsà,
Tu-ţi ie cărpa şi-i jucà,

Tata-tău s'a mânià
Şi s'a prăpădi ţara.

[1] La fonograf *re* in loc de *mi* ♭.

F. 717 c.

277.

Budureasa.

Rubato.

D'amu mi-i mustiaţa groasă.
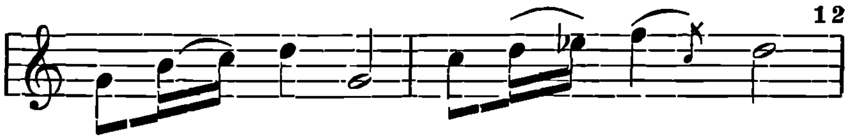
*

Leagănă-să, leagănă, mă,
De mijlocu codrului, mă,
Puiuţu paltinului, mă.
—Hoi paltin, paltinul meu,
Ce te legeni tu cu greu?
—Da zău eu că mă leagăn(u),
Că pe nime lege-şi facu
Meşteri de la Ţeligradu,
Că la mine m'or venì-le
Trei feciori cu trii topoară,
Jos la vatră să m'oboară
Şi de mine face-oru
Mase mândre Domniloru,
Scaune mândre proştiloru
Şi rostei temniţiloru
Şi scăriţă la temniţă
Şi scanta la temniţă-le.
Măi Doamne, decât de-acele
Măi adu Doamne d'un vântu
Să m'aboară la pământu,
La temniţă nu s'aleagă
De mine nu s'aleagă-le
Nici un cuiu de-aceea treabă.
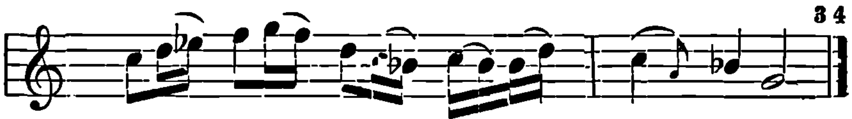
Fiecare vers de două ori.

278.

Câmp.

Andante (non rubato).

(Lipsesc cuvintele).

Var. 262

279.

F. 701 a.

Cristior.

Sostenuto.

1. D'a - u - zi — t-am din bă-trâni, mă,

2. D'a - u - zi - t-am din bă - trâni, mă,

3. Că nu-i bun gar - du de spini, mă.

Mult mi-i dor şi-mi vine dor, mă, *(bis)*
Nici drăguţă din vecini, mă.

Gardu-i bun de scânduri late, *(bis)*
Şi drăguţă din departe.

280.

F. 876 c.

Vaşcău.

Poco vivo.

Am patru drăguţă 'n satu, *(bis)*
A, toate patru-s cu bărbatu, tralala, *(bis)*

Intâie-i notariasa, *(bis)*
A, a două preotiasa, tralala, *(bis)*

A trei dăscăriţa-mă, *(bis)*
A, a patre-i biräiţa-mă, tralala. *(bis)*

Notar în canţelarie, *(bis)*
A, eu cu doamnă în chilie, tralala, *(bis)*

Dascăru şede în şcoală, *(bis)*
A, eu la dascăriţa 'n poală, tralala, *(bis)*

Birău-e dus după porţie, *(bis)*
A, biräiţa-m treabă mie, tralala, *(bis)*

Popa-e la molitfă 'n satu, *(bis)*
A, eu la preoteasa 'n patu, tralala. *(bis)*

281.

CANTEC DE JOC.

Beiuş.

Allegretto.

Doam-ne nu te mâ - ni - à, Doam-ne nu te
Pen - tru lă - co - mi - a mea, Pent-ru lă - co-

1 2

mâ - ni - à, Că-s un om cam lă - co - mos,
mi - a - mea,

3

Că-s un om cam lă - co- mos. Pe o - mu ca -

4

re-i fru-mos, Pe o - mu ca - re-i fru-mos...

282.

F. 705 a.

Vaşcău-Selişte.

Sostenuto poco rubato.

Tu eşti mân - dră mai de - par - te,

12

trai la la traì la la, Mul - te dea - luri

3 4

ne des - par - te, trai la la la.

Pădurea de s'ar tăià, trai la la, trai la la,
Dealul de s'ar măcinà, trai la la,

Dealul să se facă şes, trai la la, trai la la,
Cu mândra să mă 'ntâlnesc, trai la la

Două vorbe să-i vorbesc, trai la la *(bis)*

Două vorbe tăinuite, trai la la, trai la la,
Să le ţie mândră minte, trai la la.

283.

F. 684 c.

Leheceni.

Po - rum - bel cu po - rum be - le, tra la la,

Ţi - pă po - rum - be - le mă, — tra la la la la.

Vecinu de lângă mine, tra la la,
Totdeauna-mi prinde bine, tra la la la la.

Când mă vede că mi-s beat, tra la la,
Vine şi mă suie 'n pat, tra la la la la,

Când mă vede că mi-i rău, tra la la,
Fuge iute la părău, tra la la la la,

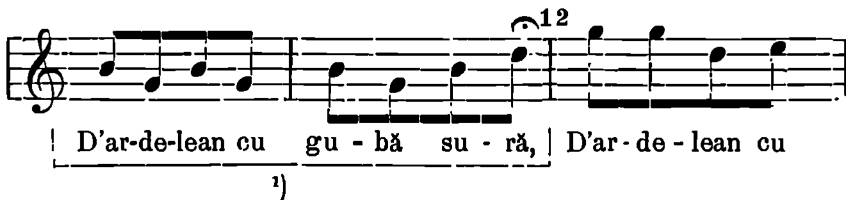
Şi-mi aduce apă rece, tra la la,
Şi-mi pune pe cap şi-mi trece, tra la la la

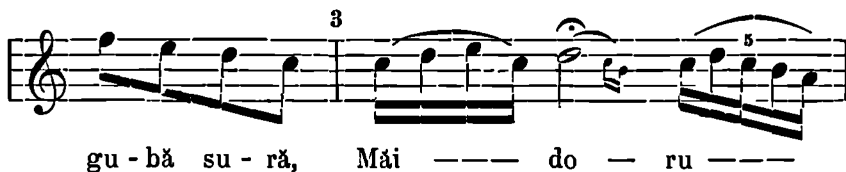
284.
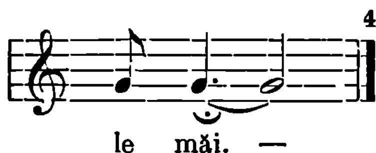
F. 725 b.

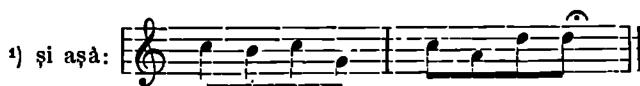
Budureasa.

Poco rubato.

1) şi aşà:

Ziua doarme, noaptea fură, *(bis)*
Măi dorule, măi.

D'ardelean cu gubă neagră,
Măi dorule, măi,

Ziua doarme, noapte-aleargă,
Măi dorule, măi.

285.

Beiuş.

Poco rubato.

Că n'am pe nime cu dragu, *(bis)*
Sara să-m' vie la patu, *(bis)*
Să mă'ntrebe di ce zacu,
Că nu zac de boală mare,
Ci de sfânta supărare.
Supărare voie rele, *(bis)*
S'o pus la dirima me-le.

2. Pă dealul lui bădişoru
Trag boii de să omoru
Că s'acaţe plugu 'n doru.

—Ia lasă-mă mândră 'n casă, *(bis)*
Că mă plouă de mă varsă.

—Io bădiţă te-aş lăsà-re, *(bis)*
Da mă tem de măicuţa-re.

—Io mândră te-oi învăţà-re *(bis)*
Ce să faci cu maica ta-le :

Gată patu de hodină, *(bis)*
Şi gată bine de cină,

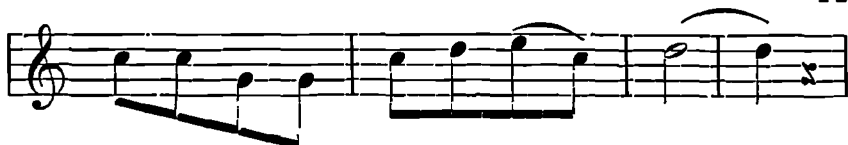
Uşa unge-o la ţăţină, *(bis)*
Mândră, m'aşteaptă pe mine.

286.
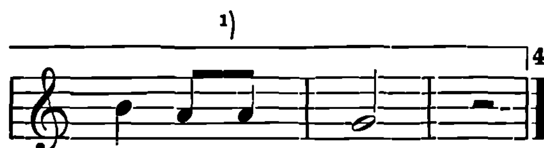
F. 666 b.

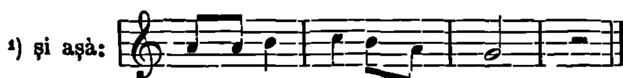
Delan.

Allegro.

1) și așà:

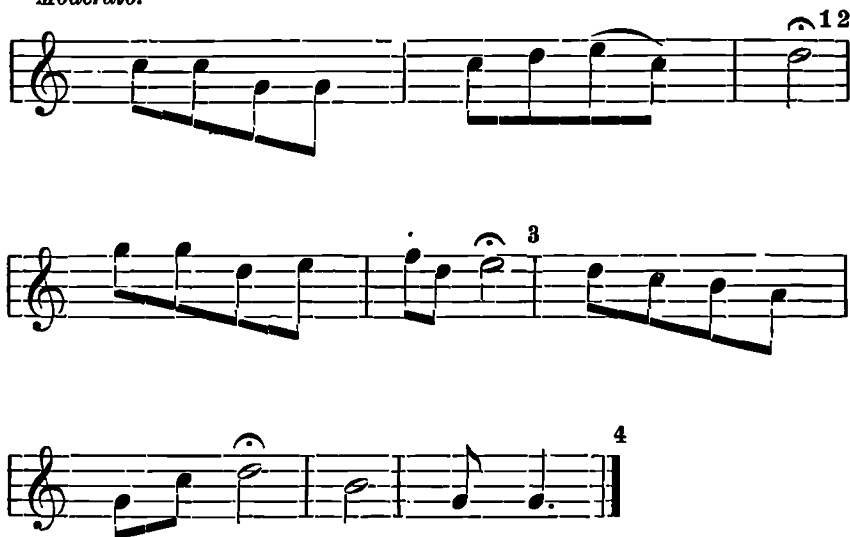
Lasă-mi două mere dulce, *(bis)*
Cuculeana lugojean.

Eu când oi mușcà din măru, *(bis)*
Cuculeana lugojean,

Ca să-mi treacă de tot doru, *(bis)*
Cuculeana lugojean.

287.

Beiuş.

(Lipsesc cuvintele).

288.

Leheceni.

Poco allegretto, Poco rubato.

Pă - du - ri - ţă doa - să e - şti,

Mân-dra mea de - par - te e - şti, Na - na mea - re,

lunga

dai ——— na ——— le mă.

Pădurița rări-te-oi,
Mândra mea d'aproape-te-oi,
Nana etc.

De asară, de-alaltă sară
Şede nana mea pe-afară,
Nana etc.

Cu pălinca subsuoară
Să deie la bădiţa-le,
Nana etc.

289.

F. 875 a.

Vaşcău.

Molto rubato, lento.

Pe - li - ne, dra - gă pe - li - ne, 1

Cum stri - caşi i - ni - ma'n mi - ne! 2
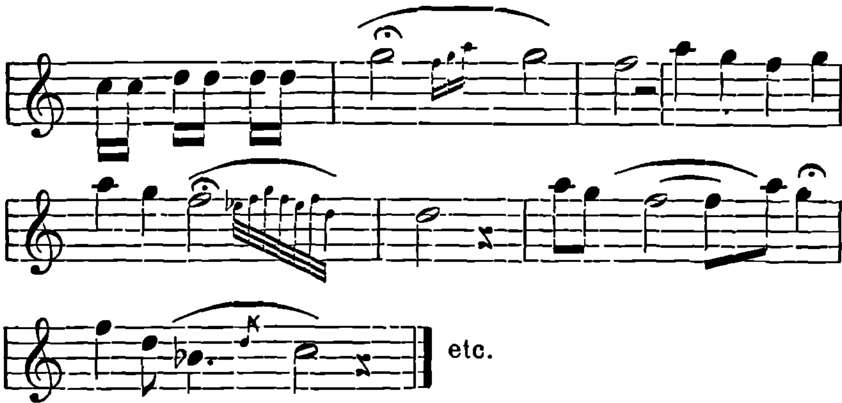
Da-te-aş dra - cu - lui pe - li - ne! 3 Pe-lin beu, pe-

lin mă-nânc, 4

Pă pelin sara mă culc, *(bis)*
Dimineaţa când mă scol
Cu pelin verde mă spăl.

Că în cofă apă nu-ĭ, *(bis)*
Cofa-i cu pelinu 'n cui. *(bis)*

Melodia dela No. 289 s'a càntat la fonograf cu mai multe ornamente, astfel:
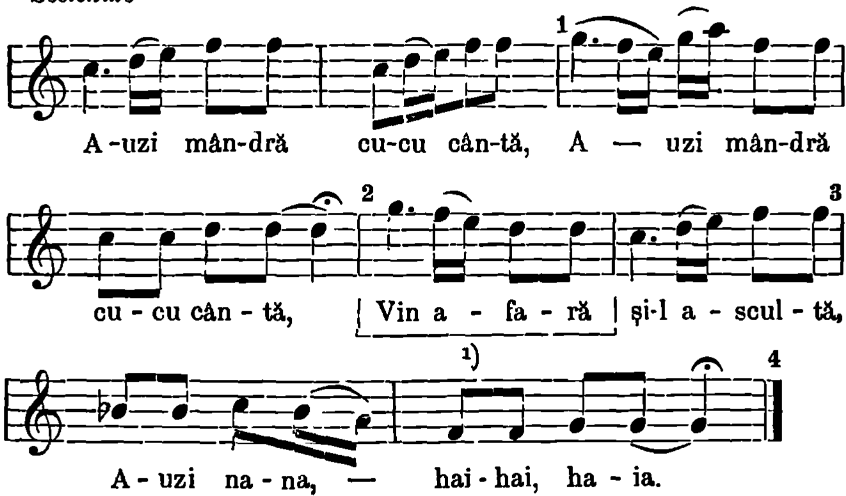

F. 735 a.

290.

Şebiş.

Sostenuto

1) uneori:

Frunză verde-amu se face, *(bis)*
Ce-am iubit maichii nu-i place.
Auzi nană, etc.

I-ar plăcė mamii ca mie, *(bis)*
Mâne-aș mė la cununie,
Auzi nană, etc.

Dară maichii nu-i prea place, *(bis)*
Io de-acolo n'am ce face,
Auzi nană, etc.

Frunzuță verde de socu, *(bis)*
Nu-i bună nora la socru,
Auzi nană, etc.

Așė zice soacra 'n horă, *(bis)*
Bată-te Dumnezeu noră,
Auzi nană, etc.

* * *

Frunzuță verde de salcă, *(bis)*
Nu-i bună nora la soacră,
Auzi nană, etc.

Iară nora zice 'n clacă, *(bis)*
Bată-te pe tine soacră.
Auzi nană, etc.

291.

Șebiș.

Poco allegretto.

1 2 3 4

Am o-pinci și n'am cu-re-le, tra la la la
la la la la, Vai ș'a-mar de zi-le(le) me-le,
tra la la la la la.

Am curele și n'am opinci, tra la la,
Și nănuț'-o patru-o [1]) cinci, tra la la.

Nană, pentru ochii tăi, tra la la,
Lăsai părinții-amândoi, tra la la.

---

[1]) o = vro
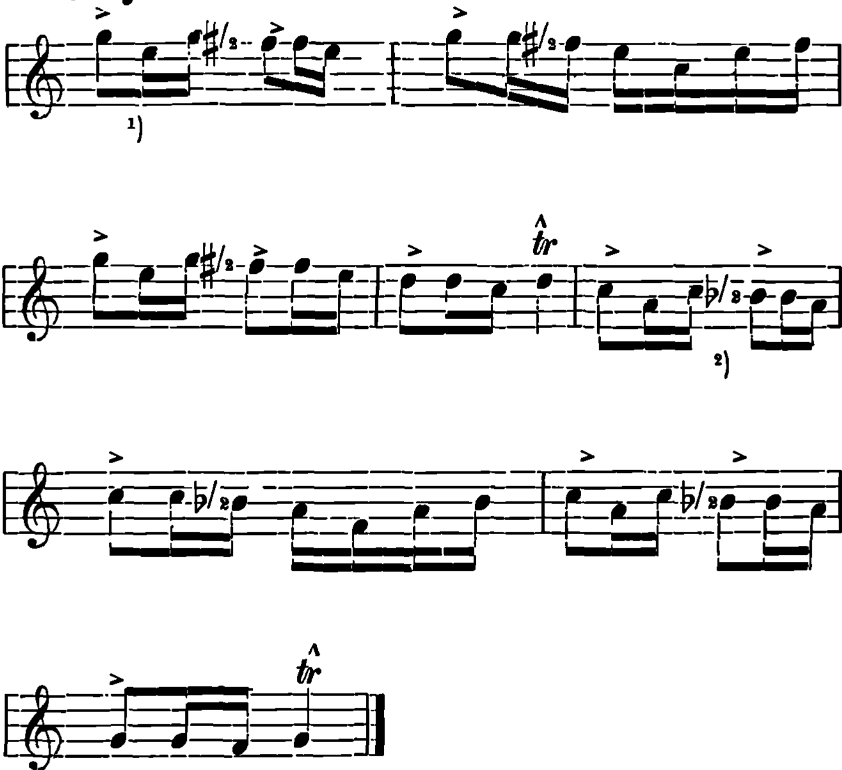
292.

J O C.

(Danţul „Mărunţel", din vioară).

F. 152

Beiuş.

[1]) ♯/₂ un sfert de ton mai sus.
[2]) ♭/₂ un sfert de ton mai jos.

293.
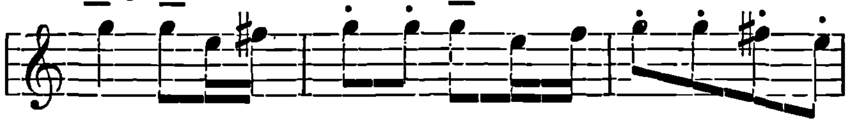
JOC.
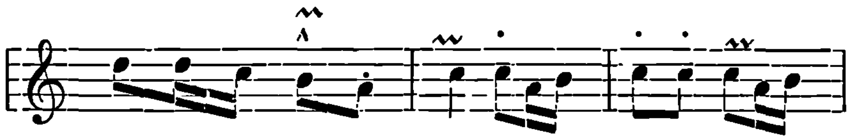
(Danţul „Mărunţel", din vioară).

F. 866 c.

Beiuş.

Allegro. ♩= 132

294.
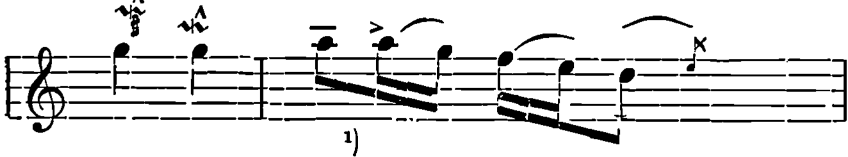
JOC.

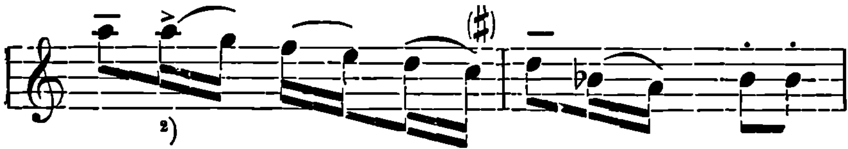
(Danţul „Poargă [1]) românească", din vioară).

F. 863 a.
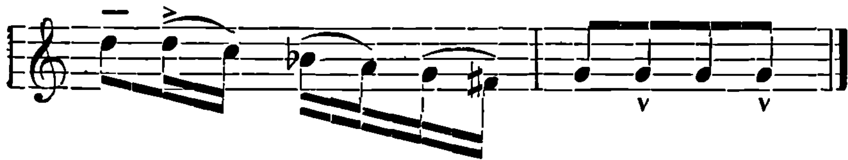
Beiuş.
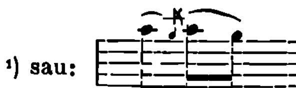
Allegretto. ♩ = 120 — 116

[1]) sau:

[1]) Poarga = polka.

295.

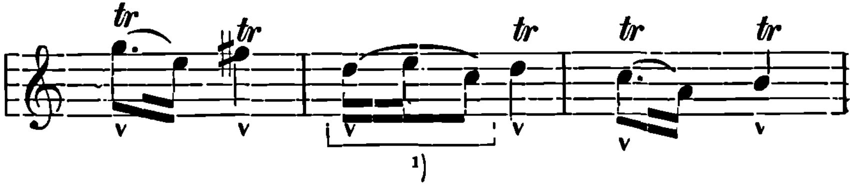
JOC.

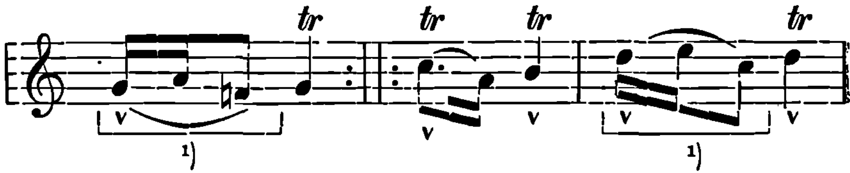
(Danţul „Măruntel“, din vioară).

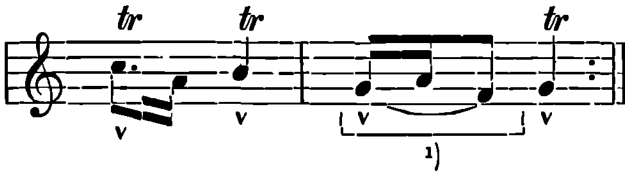
occidental

Leleşd

Allegro. ♩= 132

1) Aproape triolet.

296.
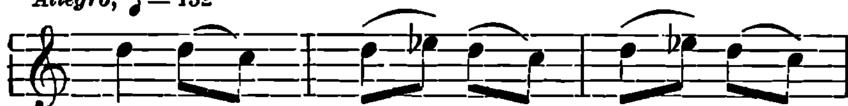
JOC.

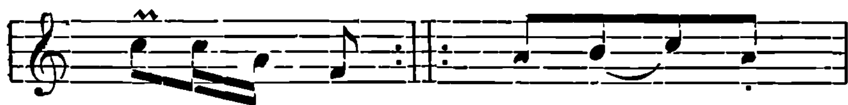
(Danţul „Mărunţel", din vioară).

F. 866 d.

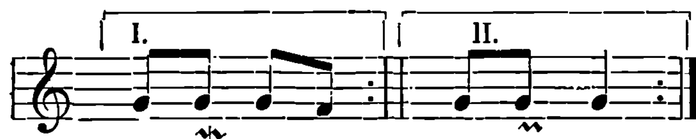
Beiuş.

Allegro, ♩ = 132

297.

JOC.

(„Poargă românească“, din vioară).

F. 864 a.

Beiuş.

Allegretto, ♩= 120 — 116

I.

II.

298.

JOC.

(Danţul „Mărunţel", din vioară).

F. 865 c.

Beiuş.

Allegro, ♩ = 132

1)

sau:

1)

299.
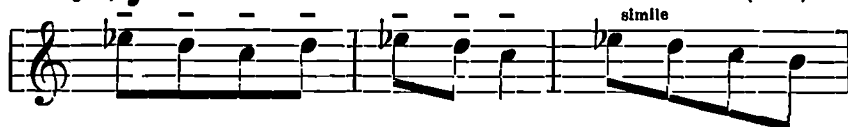
JOC.

(Danțul „Măruntel“, din vioară).
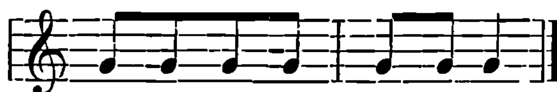
F. 864 b.
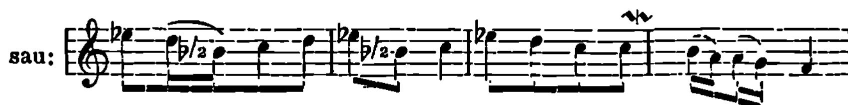
Beiuș.
(1910)
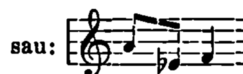
Allegro, ♩ = 132

300.

JOC.

(„Poargă românească“ din vioară).

866 a.

Beiuş.

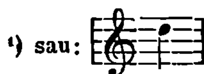
Allegretto. ♪ = 120 — 116
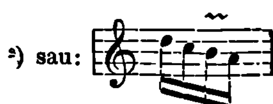

[1]) sau:

[2]) sau:

301.

JOC.

(Danţul „Mărunţel“, din vioară).
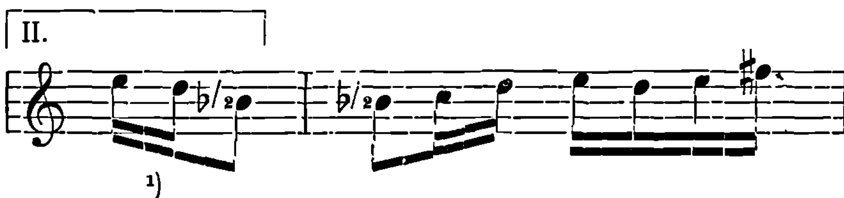
F. 864 c.
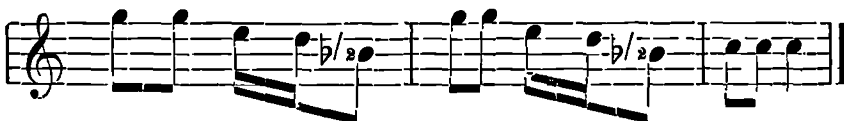
Beiuş.

Allegro, ♩ = 132

¹) Cu un sfert de ton mai jos.

302.

JOC.
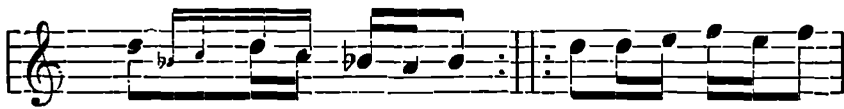
(Danţul „Mărunţel“, din vioară).
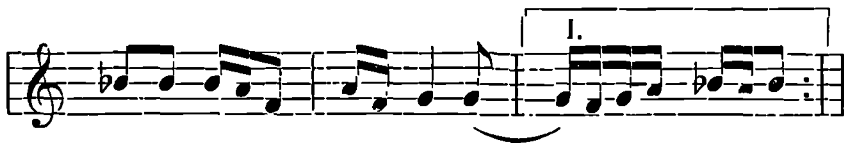
F. 865 b.

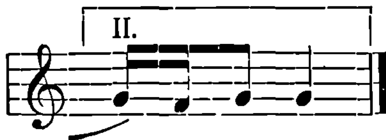
Beluş.

Allegro.

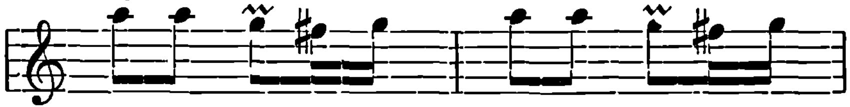
303.
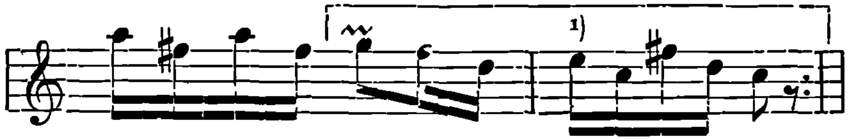
JOC.

(Danţul „Mărunţel", din vioară).
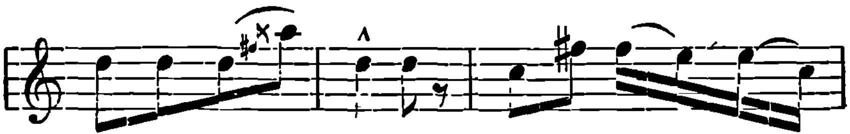
Leleşd.
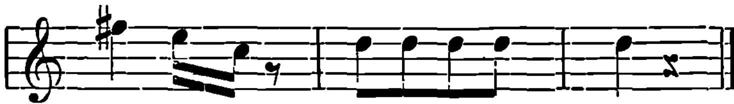
Allegro, ♩ = 132

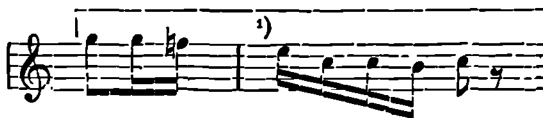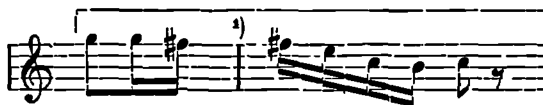

sau:
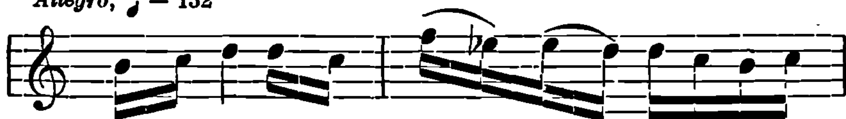

304.
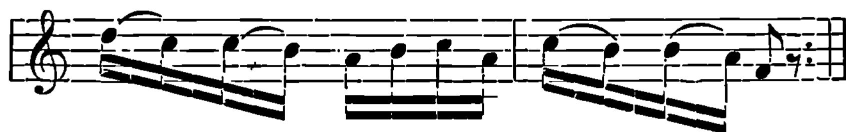
JOC
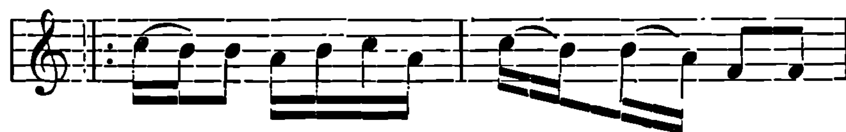
(Danţul „Măruntel", din vioară).

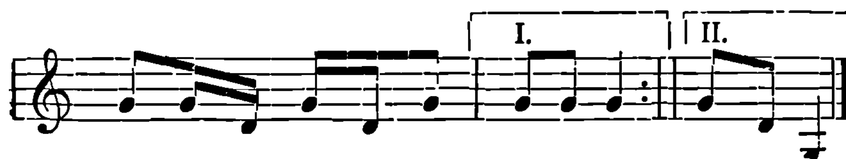
Leleşd.

Allegro, ♩ — 132

305.

JOC.

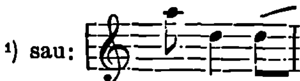
(Danţul „Mărunţel", din vioară).

F. 863 c.

Beiuş.

Allegro, ♩ = 132.

1) sau:

2) sau:

306.

JOC.

(„Poargă românească“, din vioară).

F. 881 b.

Câmp.

Allegretto. = 120 — 116

1)

3

2)

var:

1)

²) var:

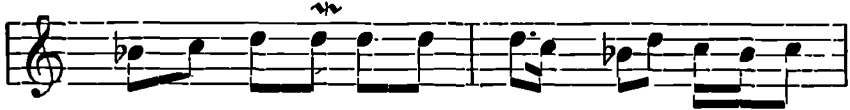
307.

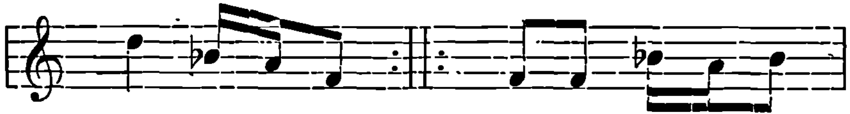
JOC.
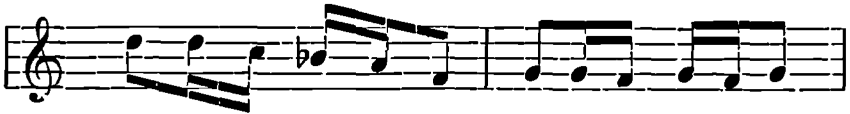
(„Poargă românească", din vioară).
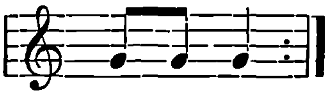
Leleşd

Allegretto.
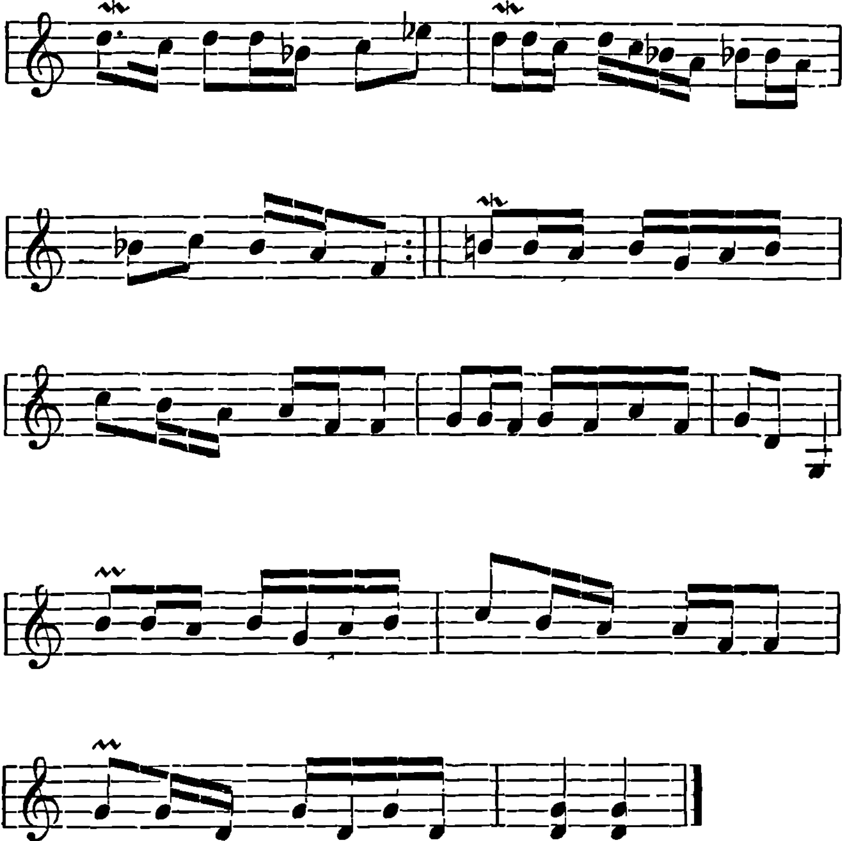

308.

JOC.

(„Poargă românească“, din vioară).

Leleşd.

Allegretto. ♩ = 120 — 126

309.
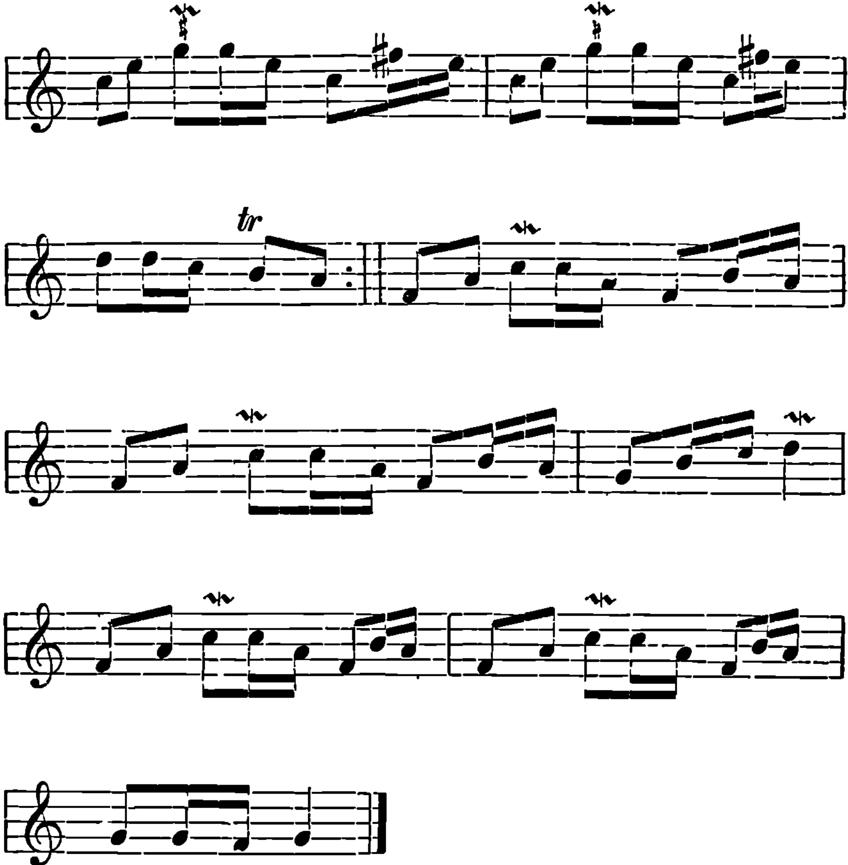
JOC.

(„Poargă românească“, din vioară).

F. 863 b.

Beiuş.

Allegretto, ♩ = 120 — 126

310.

JOC.

(„Poargă românească“, din vioară).

Leleşd

Allegretto. ♩ = 120 — 126

I. II.

tr

tr

sau:
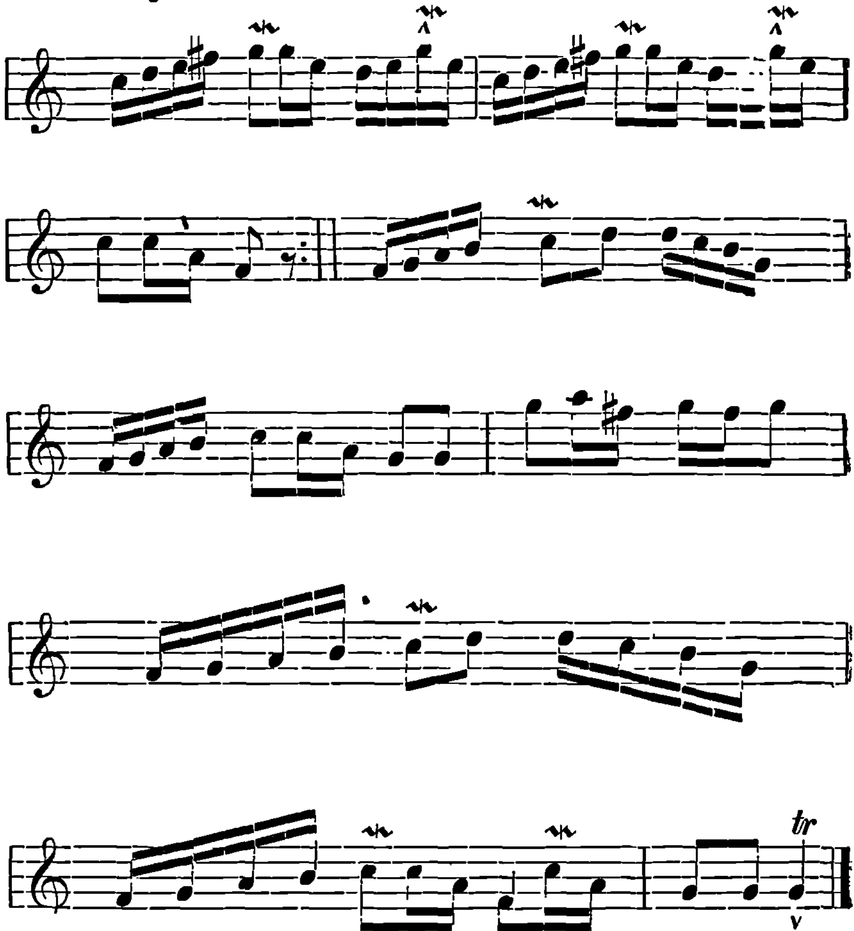
311.

JOC.

(„Poargă românească“, din vioară).

Leleşd.

Allegretto. ♩ = 120 — 126

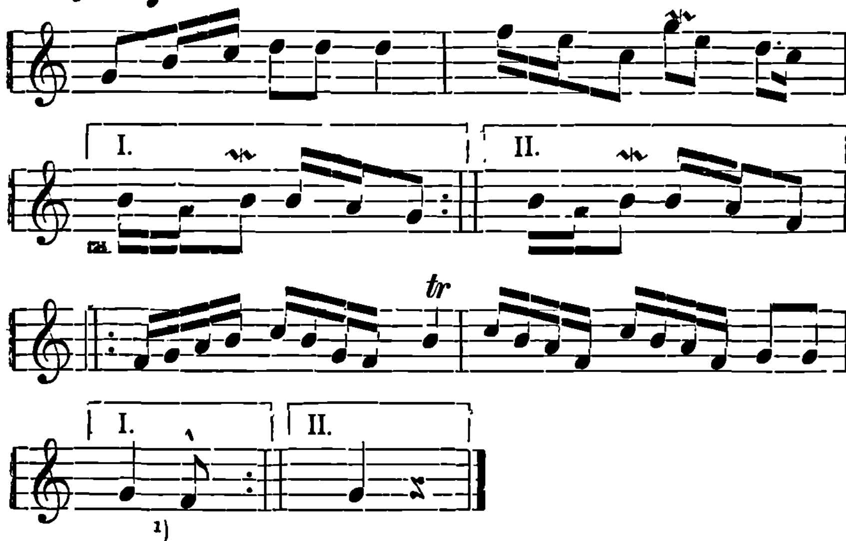

312.

JOC.

(„Poargă românească", din vioară).
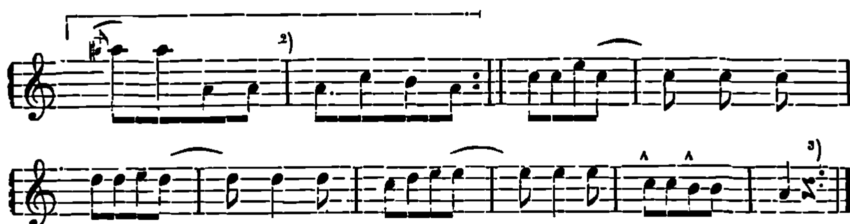
Leleşd.

[1]) probabil:

JOCUL MIRESEI [1])

(Cântat din vioară de un lăutar ţigan).

[1]) Se cântă ca «danţul miresii», când fiecare din invitaţi trebue să joace cu mireasa şi să facă dar în bani pentru casa noilor însuraţi.

[2]) Se repetă de multe ori.

[3]) Melodia aceasta este ungurească, foarte răspândită cu textul: «Csipd meg bogár...» etc.

313.

JOC.

(„Ardeleană“, din vioară).

F. 881 c.

Câmp.

Allegretto. ♩ = 104

1.

1)

2)

1) var:

2) var:

314.

JOC.

(„Ardeleana“, din vioară).

882 b.

Câmp.

Allegretto. ♪ = 104

1)

1) var:

315.

JOC.

(„Ardeleana", din vioară).
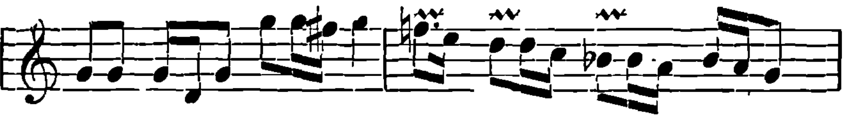
Leleşd.
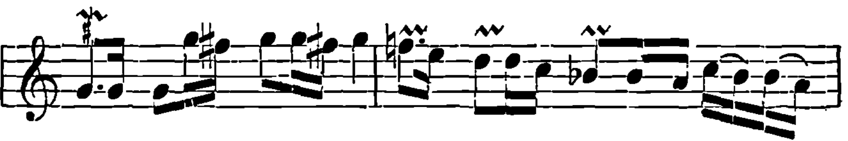
Allegretto. ♩ = 104
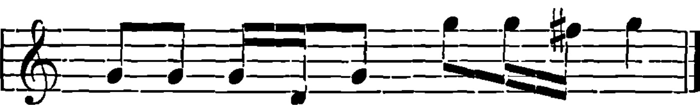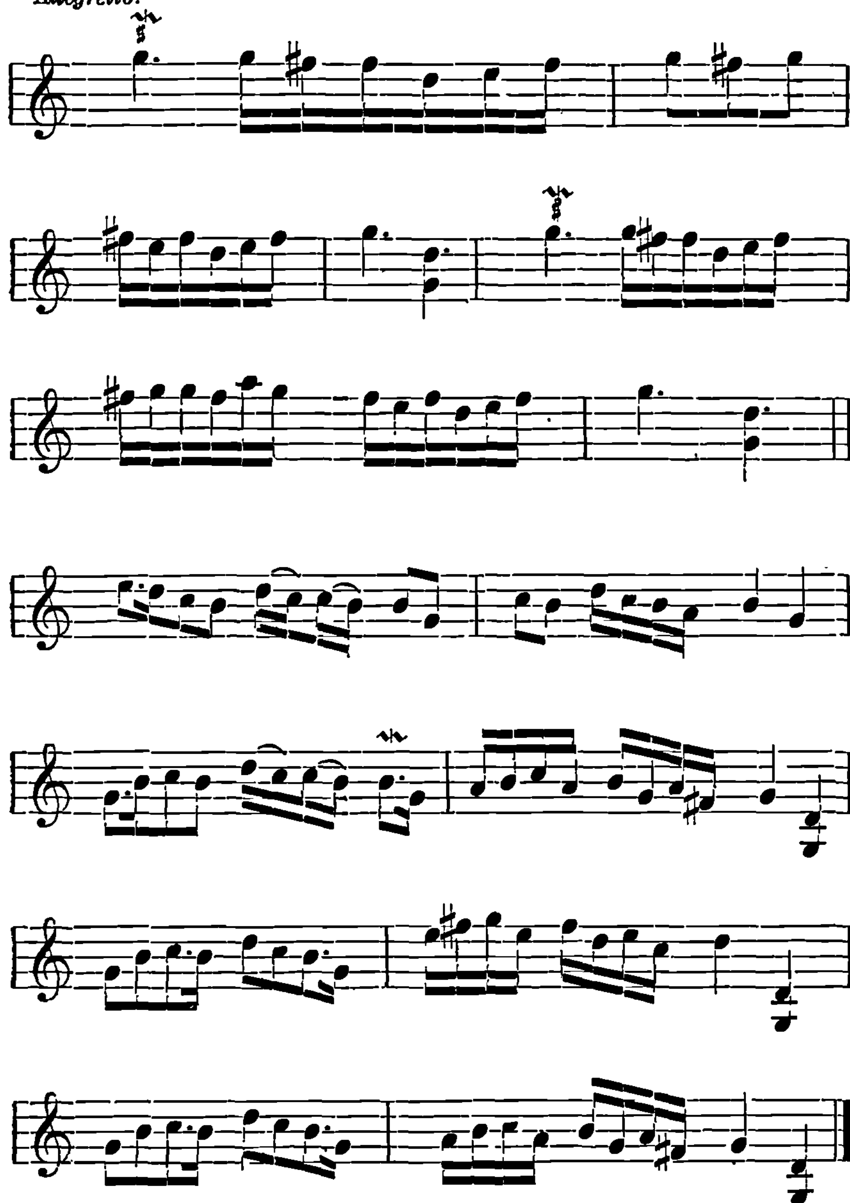

316.

JOC.

(„Ardeleana“, din vioară).

Leleşd.

Allegretto.
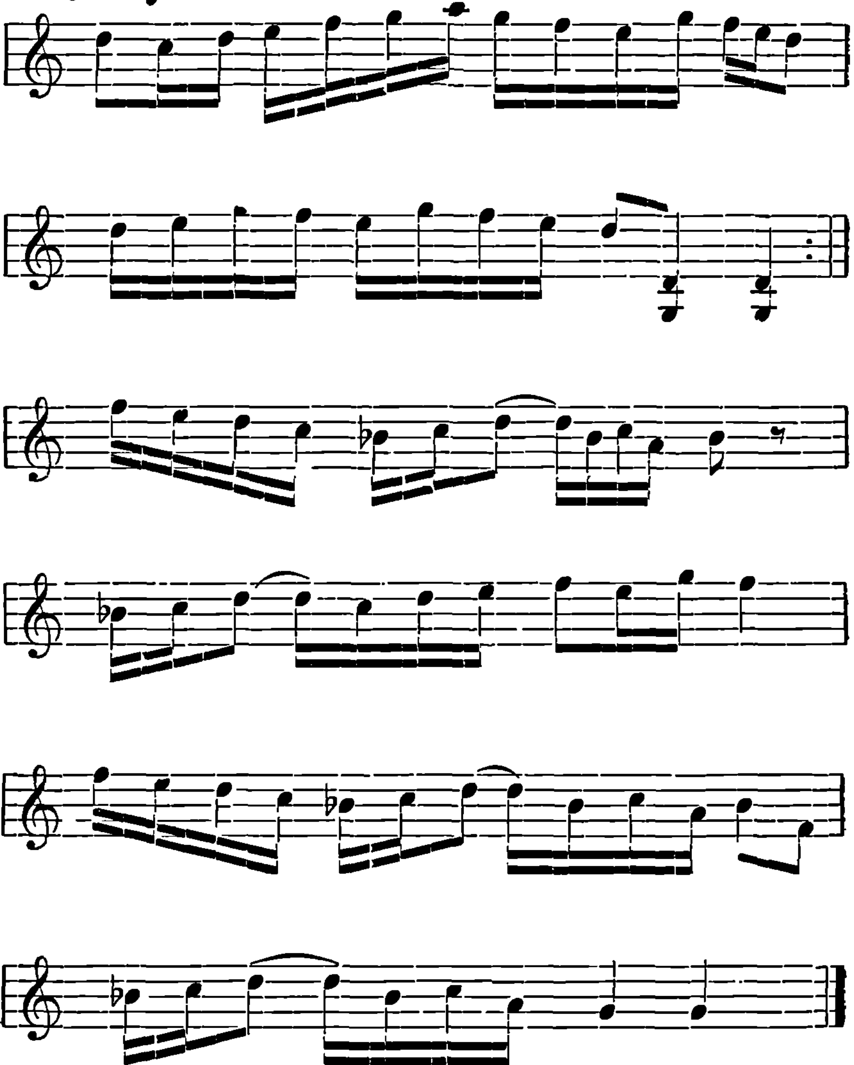

317.

JOC.

(„Ardeleana“, din vioară).

Leleşd.
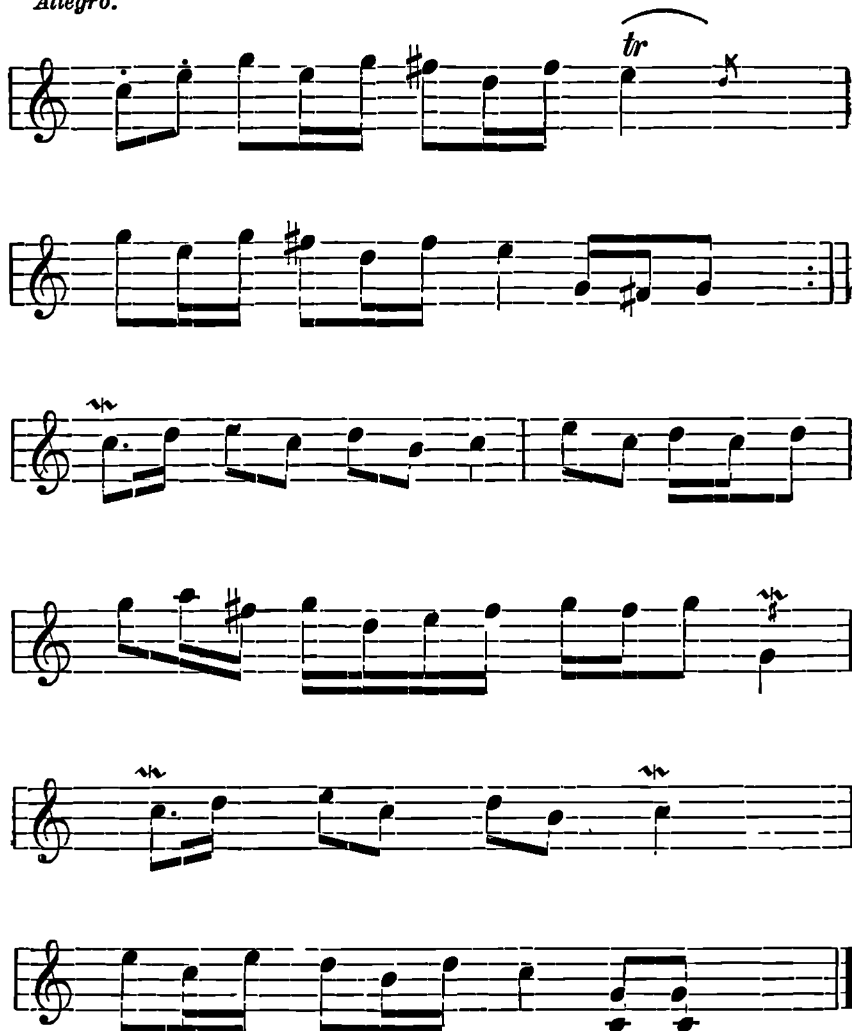

318.

JOC.

(din vioară).

Câmp.

Allegro.
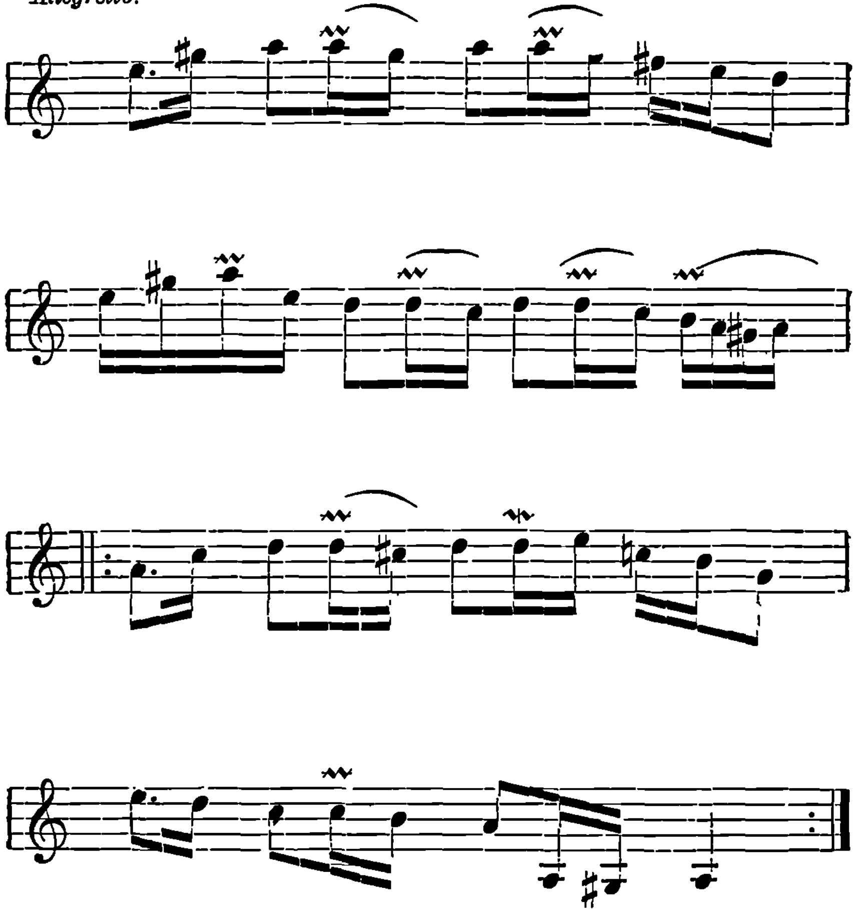

319.

JOC.

(„Rămoş", din vioară).

Leleşd.

Allegretto.

320.

JOC.

(„Rămoş“, din vioară).

Leleşd.

Allegretto.

tr

tr

tr

tr

321.

JOC.

(„Ugroş", [1]) din vioară).

Leleşd.

Allegretto.

Fine

D. C. al fine
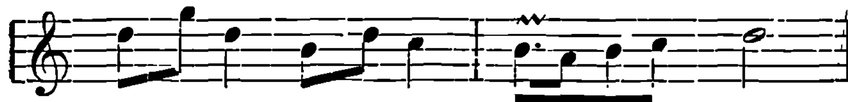
[1]) Nume unguresc.
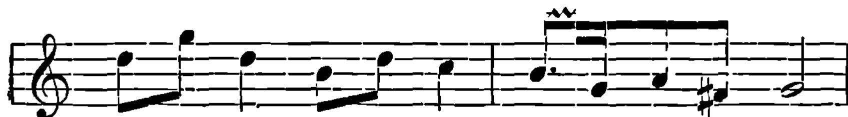
322.

JOC.
(«Bătuta» din vioară).
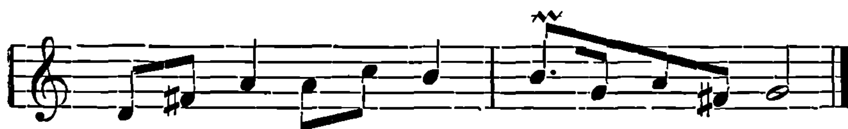
Leleşd.

Allegretto.

323.

JOC.
(din vioară).

Leleşd.

Allegretto.

tr

I.

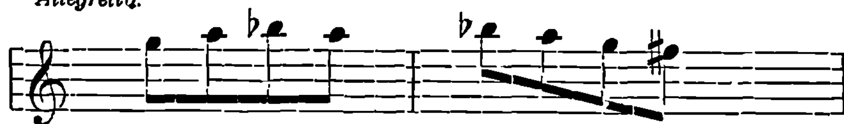
II.

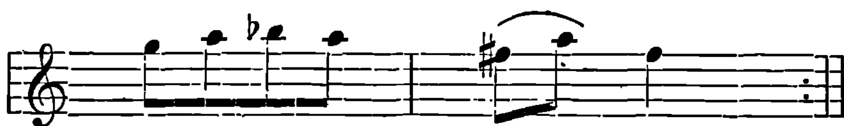
324.
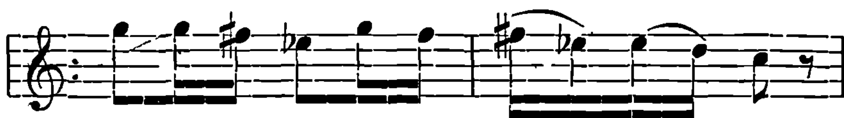
JOC.
(Din vioară).
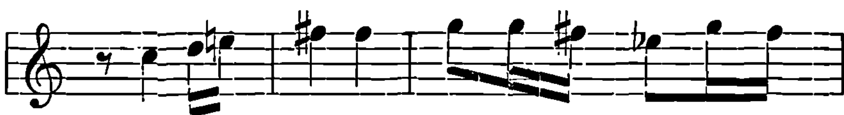
Leleşd
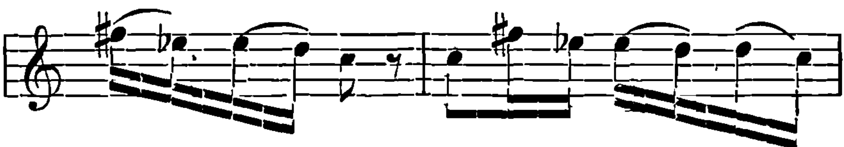
Allegretto.

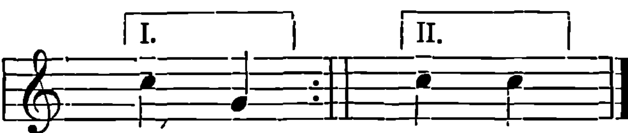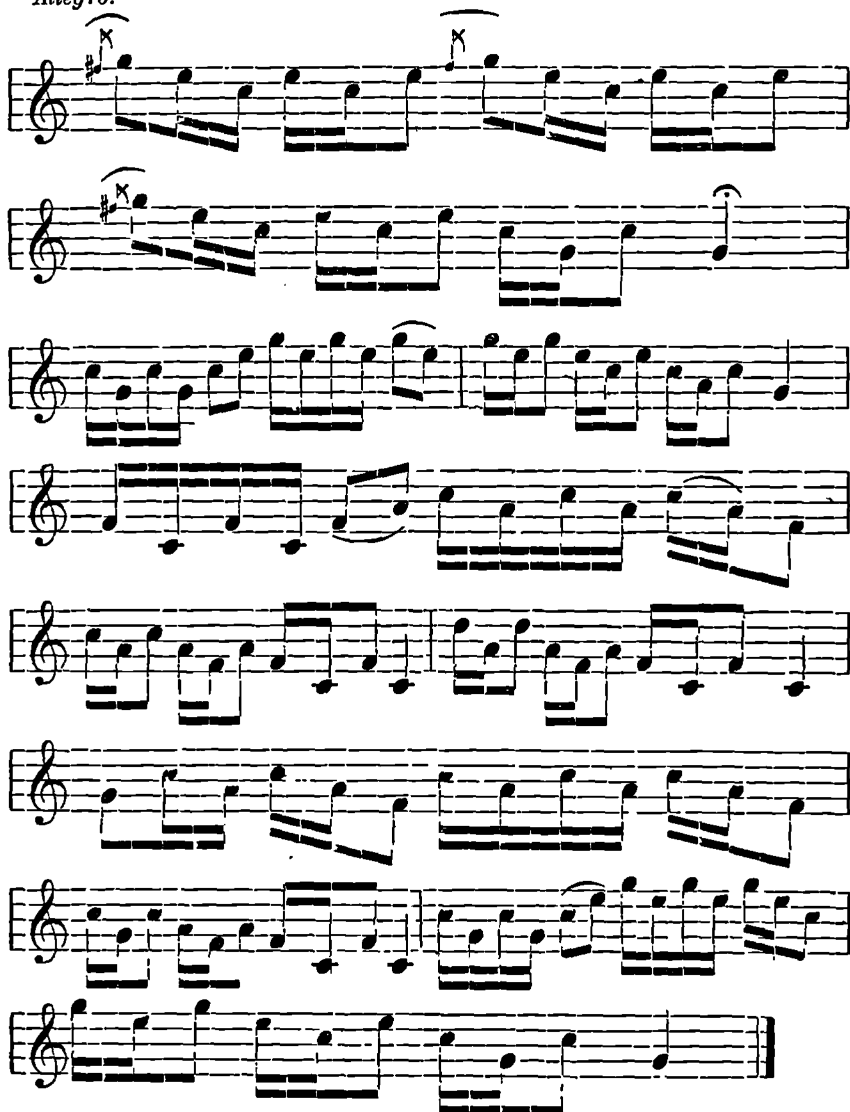

325.

(Imitaţia tulnicului [1]) pe vioară).

866 b.

Beiuş.

Allegro.

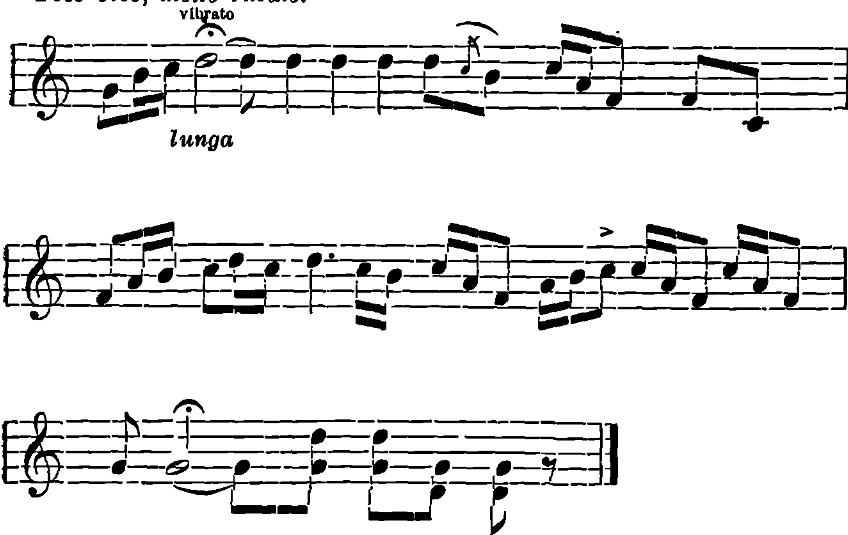
[1]) Un fel de bucium de brad.

326.
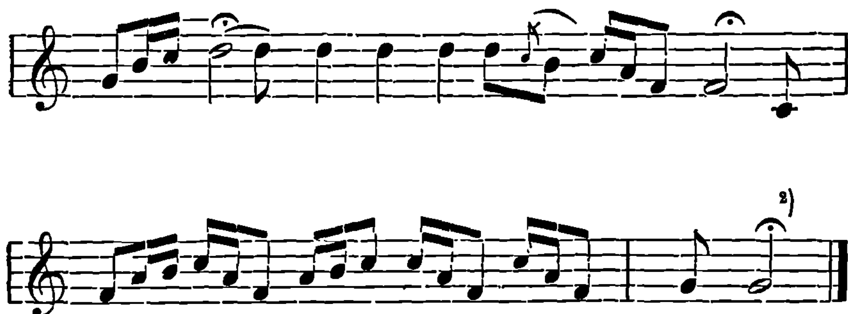
Păcularul [1]) plânge pierderea oilor.
(din vioară).

865 a.

Beiuş.

Şi aşà:
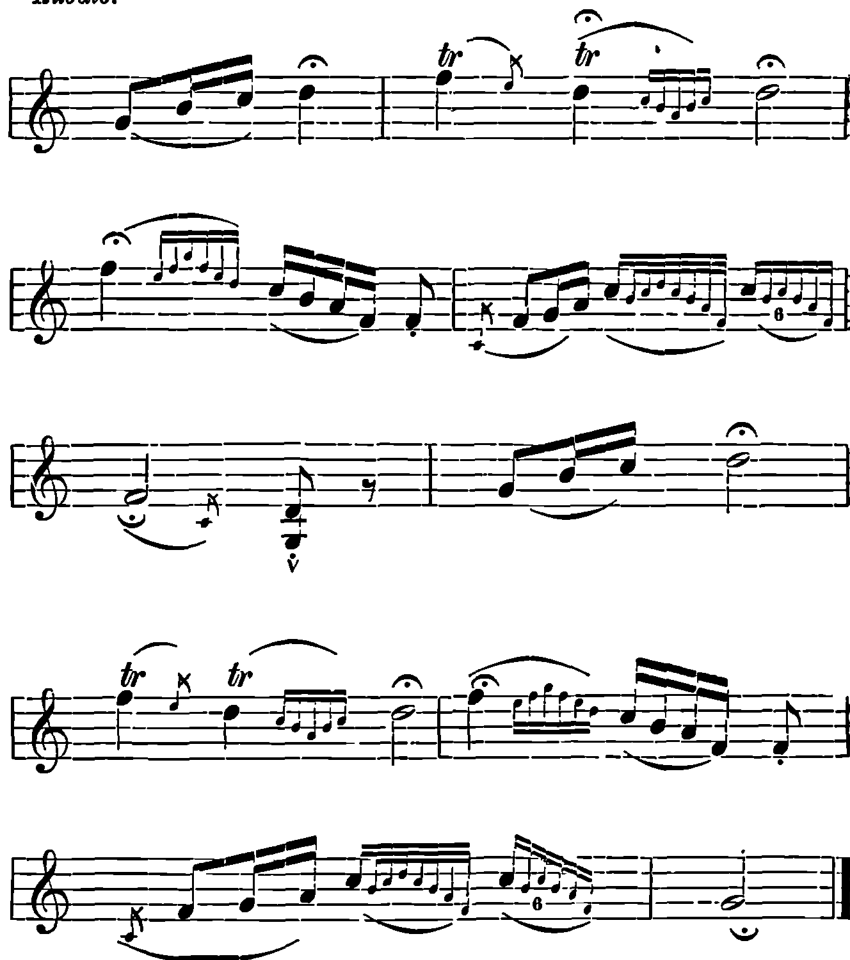

[1]) Păcularul = păstorul.
[2]) Pare a fi melodia unei «doine» din partea locului executată pe vioară.

327.

DOINĂ
(din vioară).

Câmp.

328.

DOINĂ
(din vioară).

884 b.

Câmp.

Rubato.

1) 1) tr tr 1) tr

1) spre *mi* ♮

329.
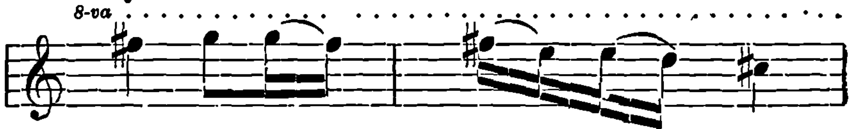
JOC.

Danţul „Mărunţel" (din fluer).
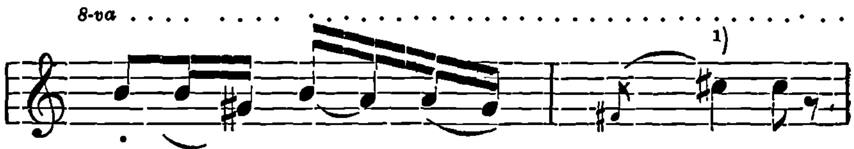
902 b.
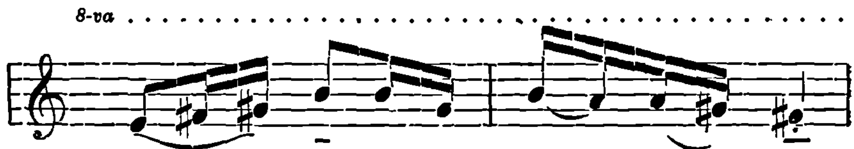
Câmp.
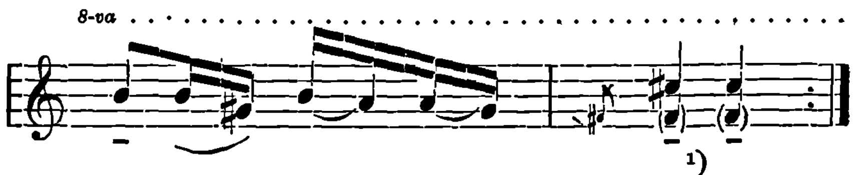
Allegro, ♩ = 132

---

[1]) Cel ce a cântat din fluer trebue să fi suflat prea tare în instrument, şi pentru asta *fa* ♯ dela sfârşit s'a schimbat în *do* ♯.

330.

JOC.

(Danţul „Măruntel", din fluer).

719 b.

Budureasa.

Allegro ♩ = 132 Aceste două măsuri se vor repeta de 3 ori

[1]) Prima şi ultimele două note, cari nu aparţin melodiei, par a fi numai un cadru pentru melodie.

331.

JOC.

(Danţul „Mărunţel", din fluer).

719 a.

Budureasa.

Allegro, ♩ = 132

I.

II.

1)

[1]) Prima şi ultima notă, cari nu aparţin melodiei, par a fi numai un cadru pentru melodie.

332.
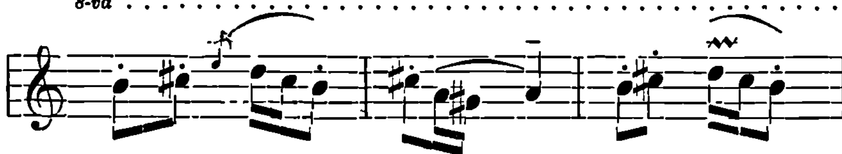
JOC
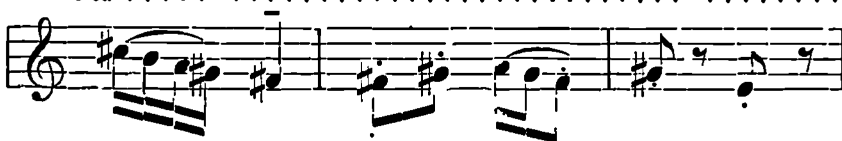
(Danţul „Măruntel", din fluer).

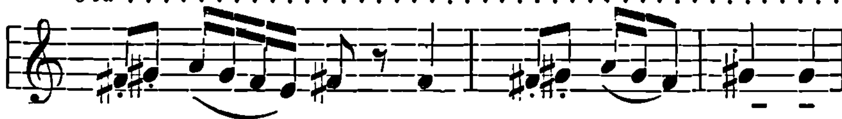
F. 680 a.
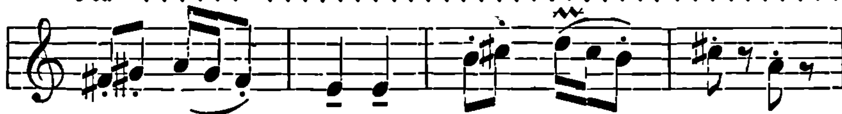
Delan.

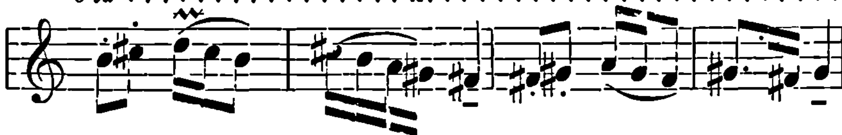
Allegro, ♩ = 132

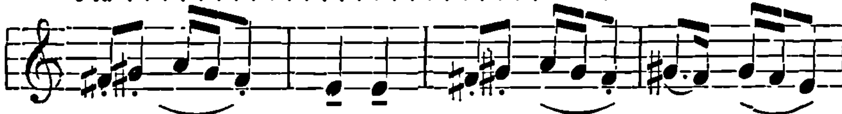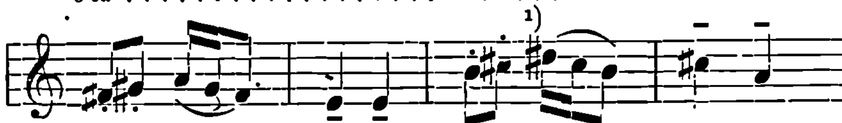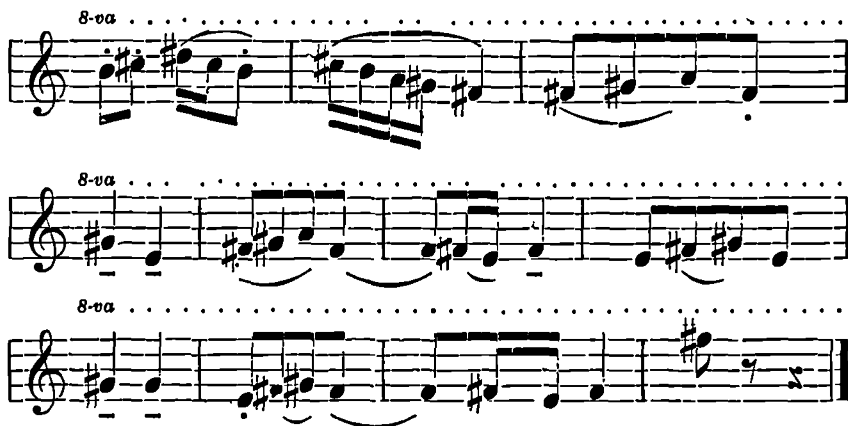

[1]) Acest re ♯♯ provine poate din sforţarea suflătorului.
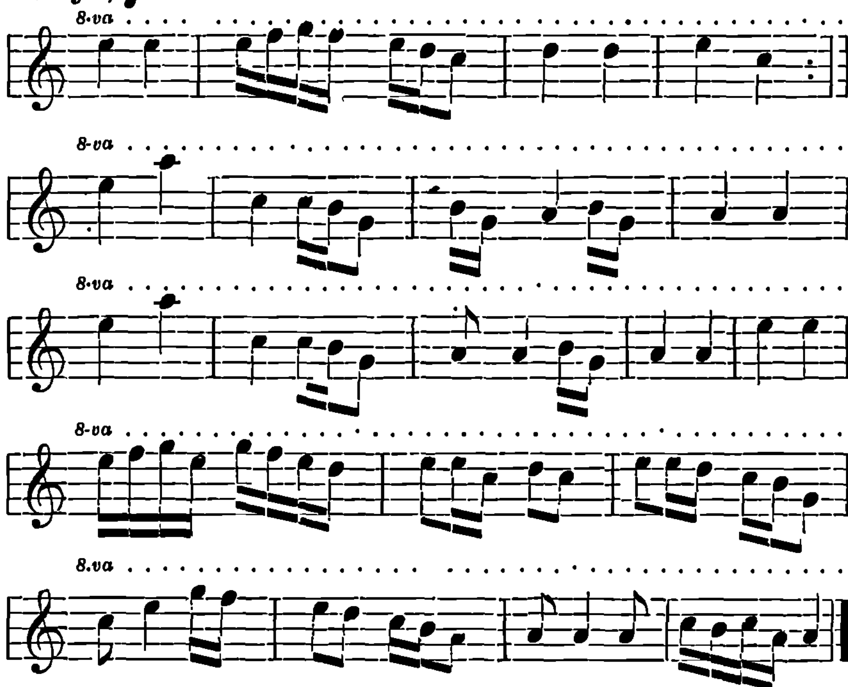

333.

JOC.

(„Danț Mărunțel“, din fluer).

F. 678 a.

Teleac.
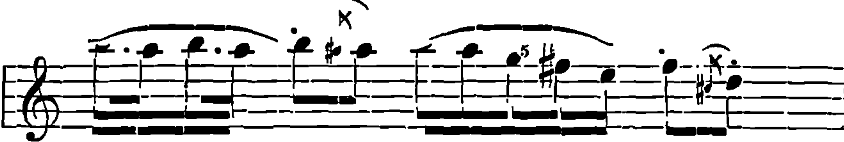

334.

JOC.
(din fluer).
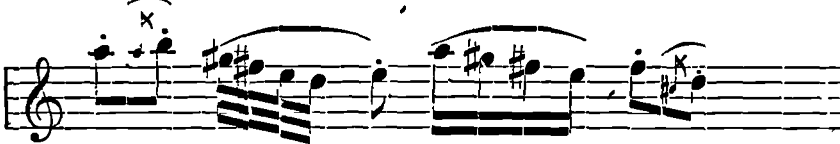
F. 678 d.

Teleac.

Moderato.
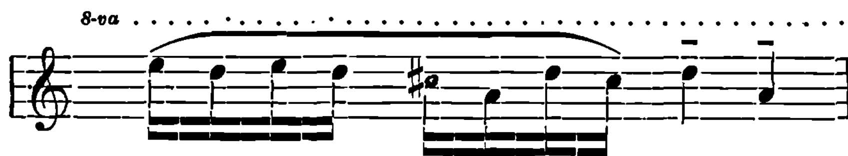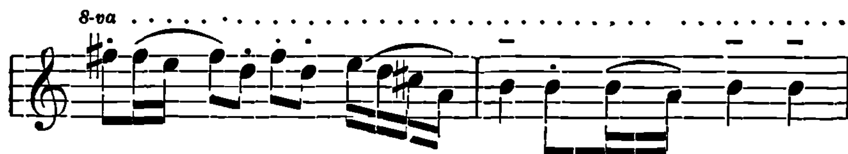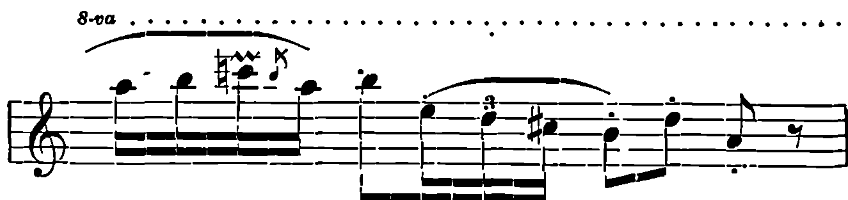

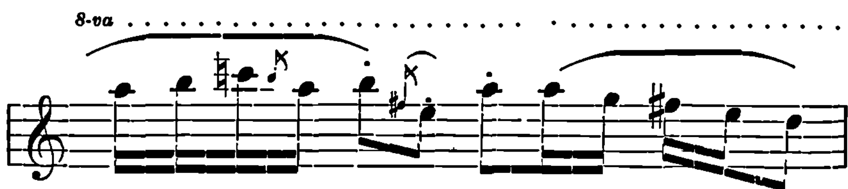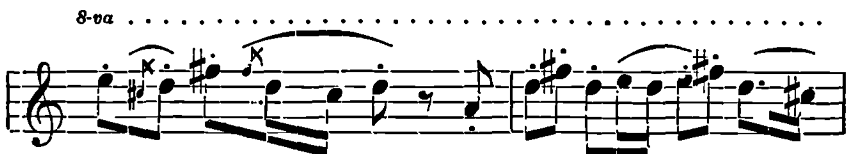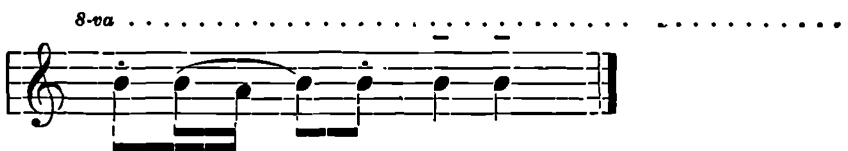

8-va

8-va

8-va

8-va

8-va

8-va
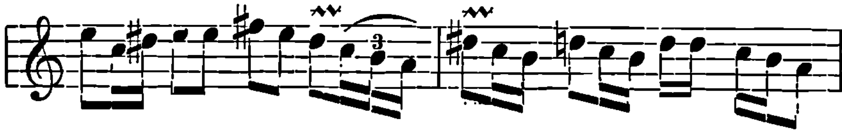
335.

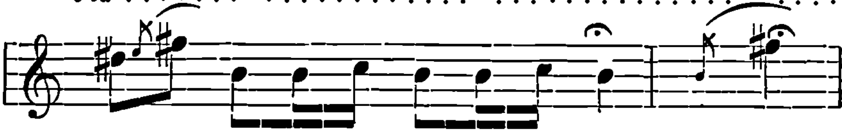
JOC. (?)
(din fluer)
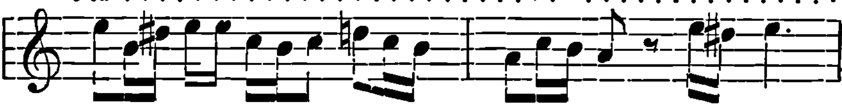
F. 901 b.
902 c.
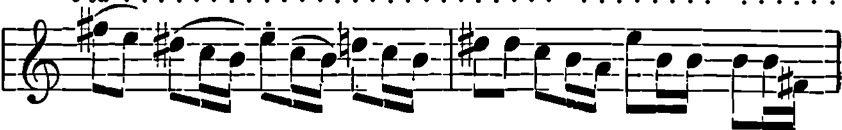
Câmp.

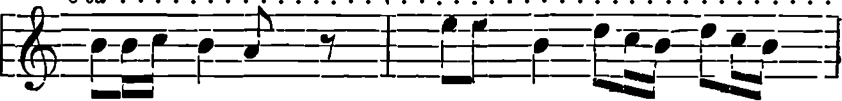
Allegretto.
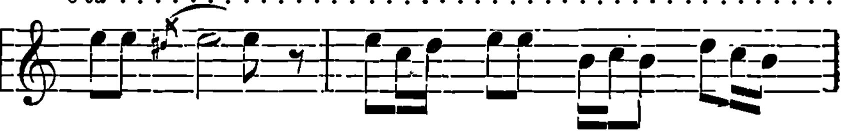

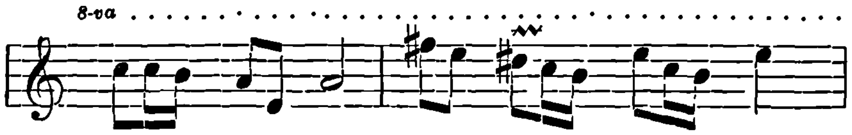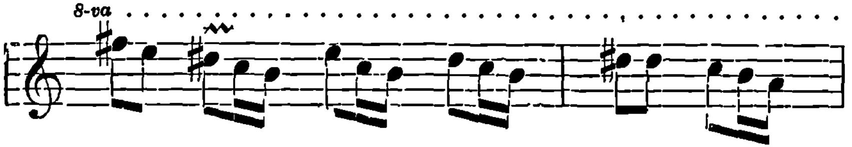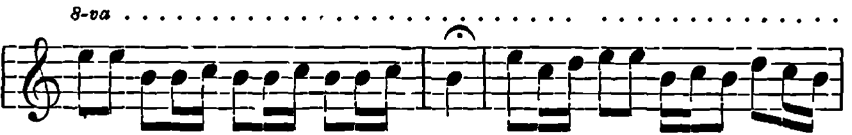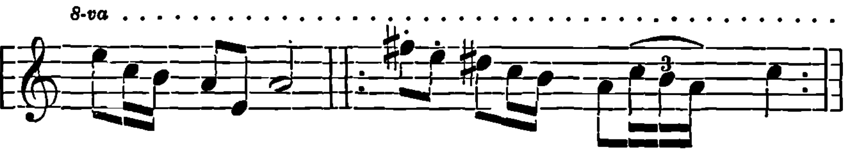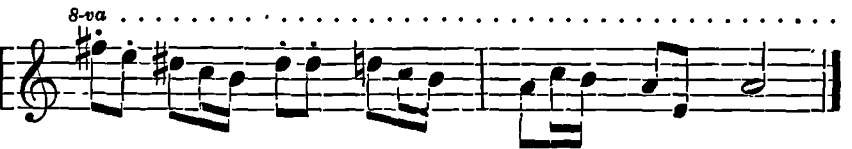

8-va

8-va

8-va

8-va
3

8-va
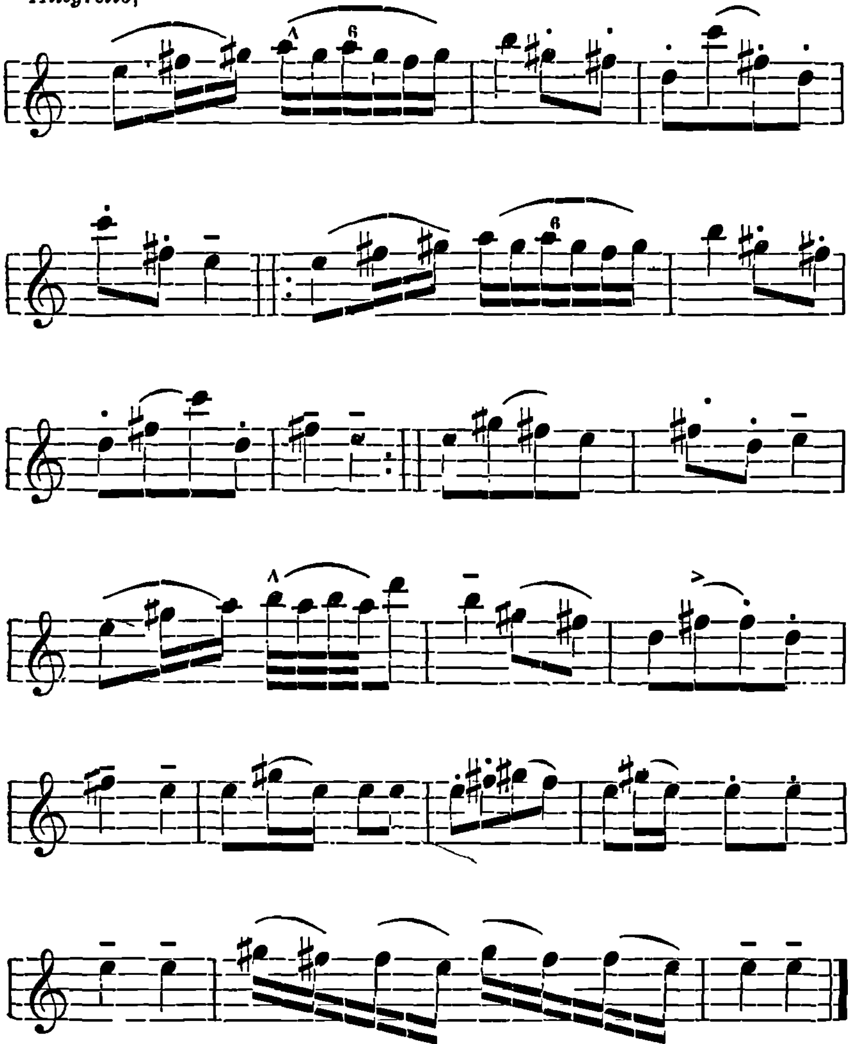
336.

JOC.
(din fluer)

719 c.

Budureasa.

Allegretto,
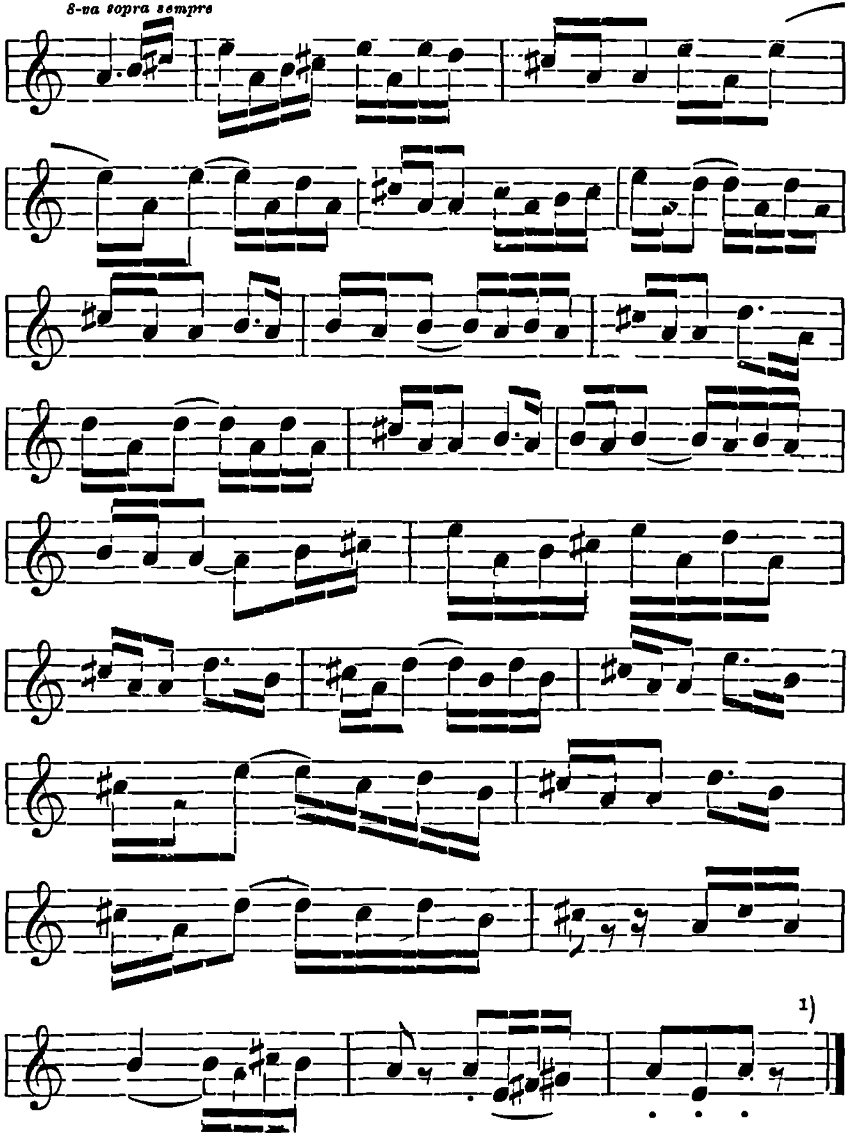

337.

JOC.

(din fluer)

686 c. **Teleac.**

Presto.

[1]) De sigur, melodia aceasta imită cimpoiul.
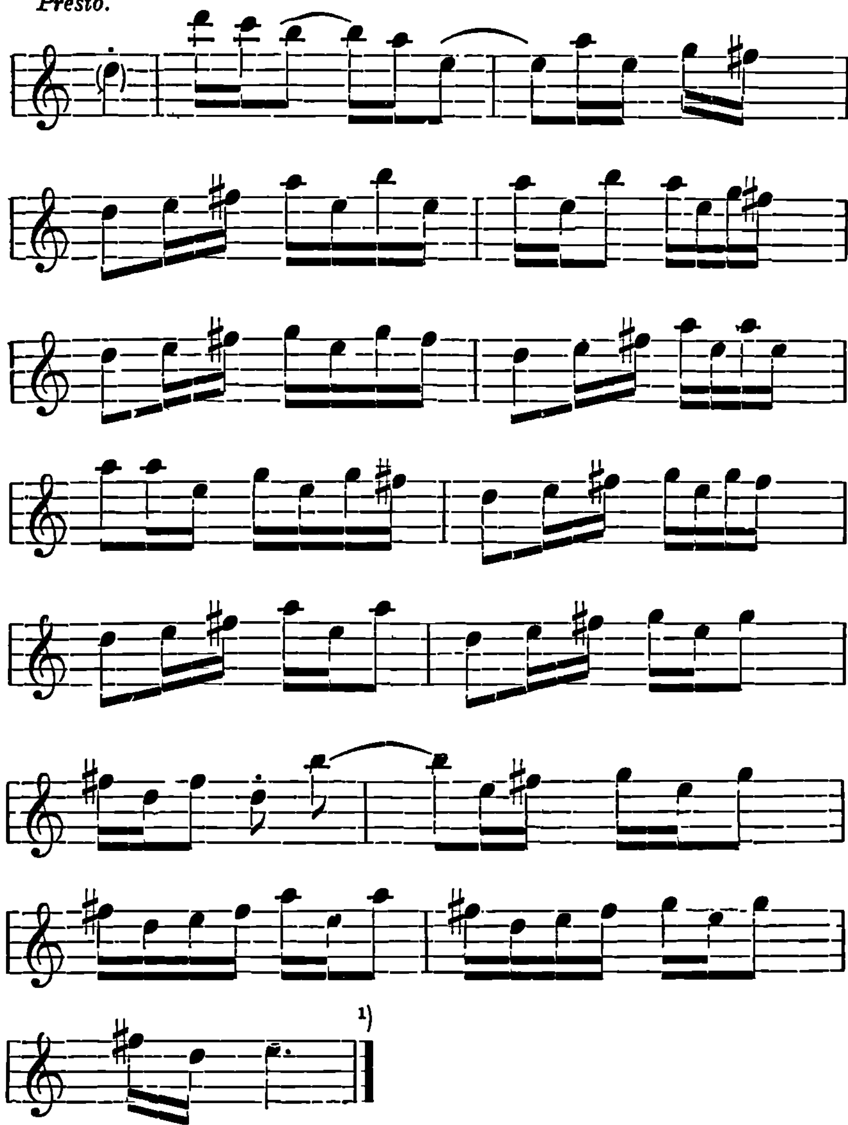
338.

JOC.
(din fluer).

F. 679 c.

Delan.

Presto.

¹) Melodia aceasta pare că imită cimpoiul.

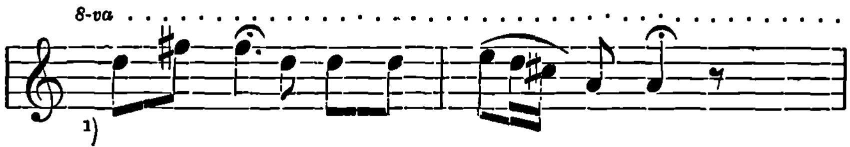
339.
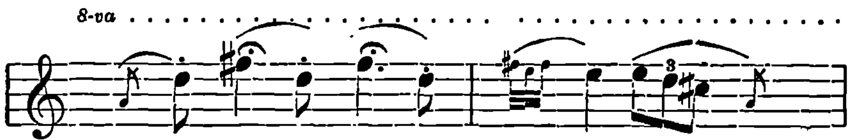
DOINA
(din fluer).

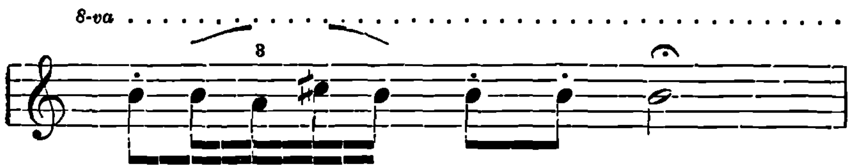
F. 902 a.
903 a.
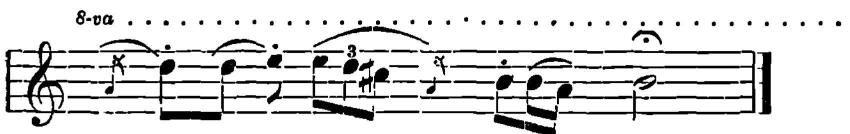
Câmp.
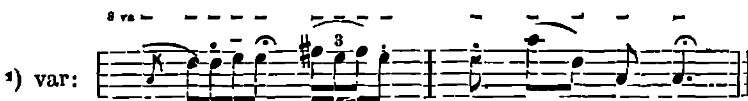
Rubato.

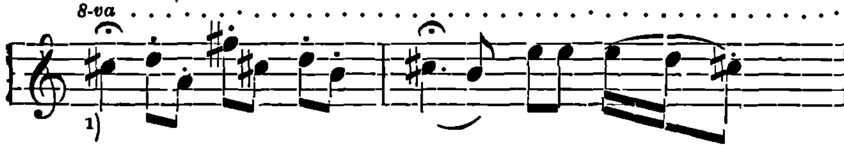
1) var:
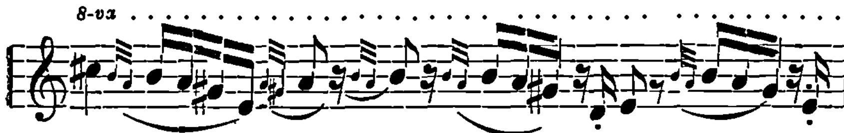
340.

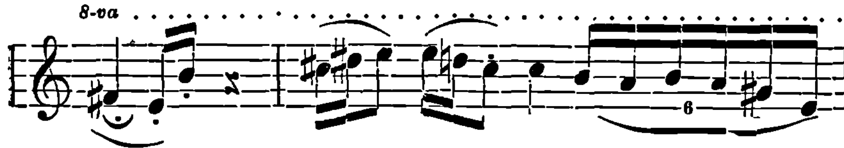
(DOINA)
(din fluer)
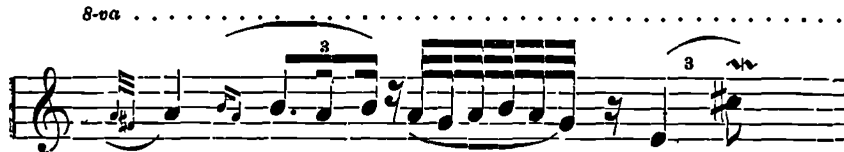
Câmp.

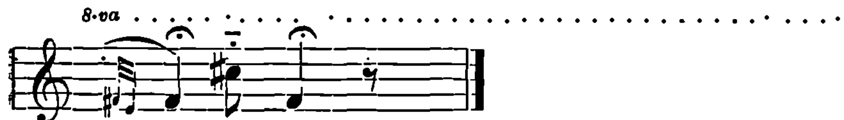
Poco rubato, ma vivo.
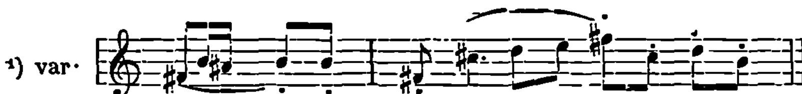

1) var·

341.

(din fluer).

F. 679 b.

Delan.

Poco allegretto, rubato.

8-va . . . .

tr tr

8-va . . . .

tr tr

8-va . . . .

3 3

8-va . . . .

8-va . . . .

8-va . . . .

8-va . . . .

tr

(Se repetă mereu de la semnul 𝄋)
Acelaş cântec cu cuvintele dela No. 213.

342.
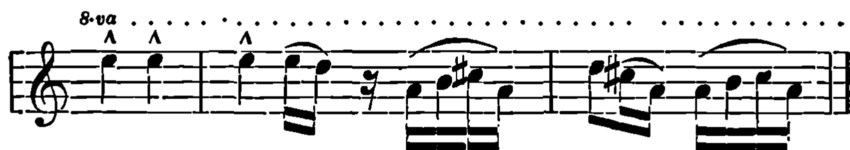
Păcurarul plânge pierderea oilor.
(din fluer).
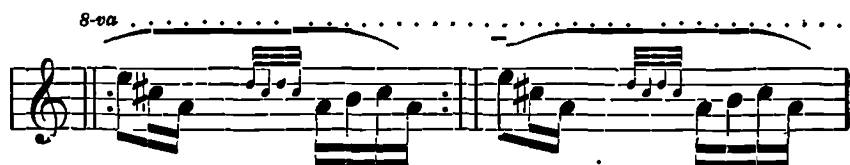
F. 679 c.
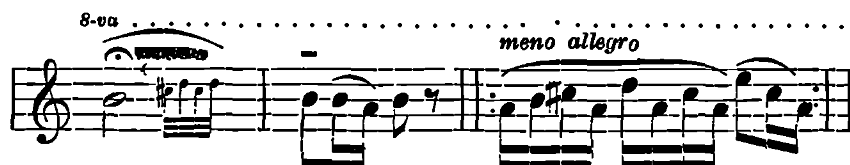
Teleac.
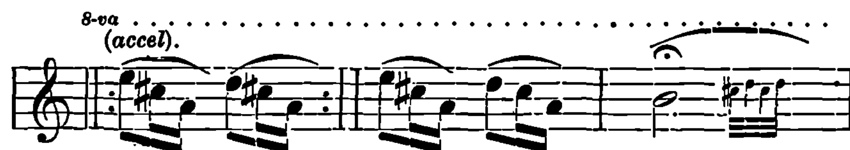
Poco rubato, ma vivo.
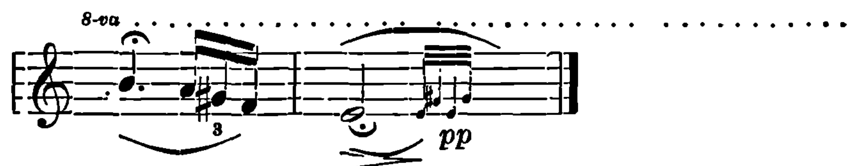
8-va
lunga
8-va
(pp)
8-va
8-va
8-va

8-va

8-va

8-va
meno allegro

8-va
(accel).
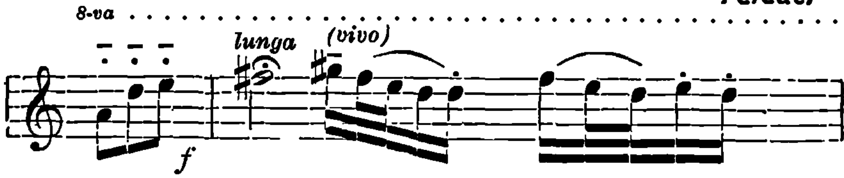

8-va
3
pp
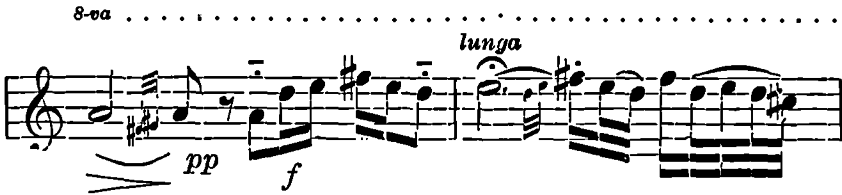
343.
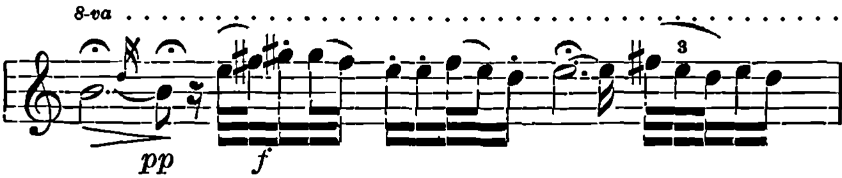
(DOINA)
(din fluer),
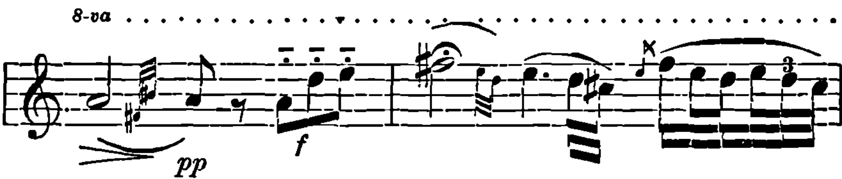
F. 678 b.

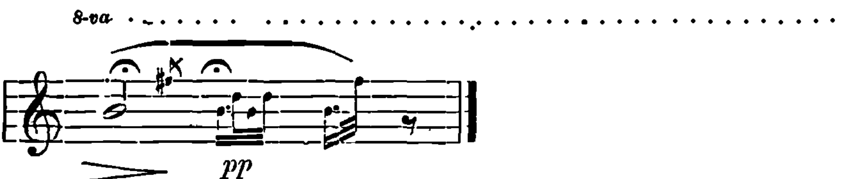
Teleac.

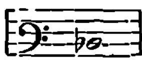
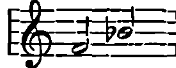
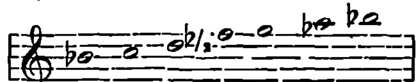
344.

Preludiu improvizat din cimpoiu [1]).

F. 702 a.

Câmp.

Rubato.

[1]) Cimpoiul are trei tuburi. Cel mai mare dintre ele dă mereu nota Cel din mijloc poate da două sunete Aceste note se schimbă între ele, uneori fără vre-o regulă; alteori însă după oarecare normă, și în acest din urmă partița lui este notat. Tubul cel mic poate da următoarea gamă completă: în care treapta 4-a, în cazul instrumentului nostru, și uneori chiar treapta 7-a, sunt cu $^1/_4$ de ton mai sus.

Numerele ce urmează au fost cântate de același cimpoier.
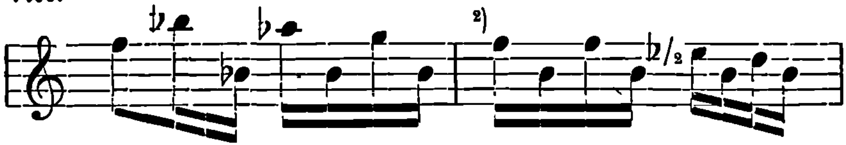
345.

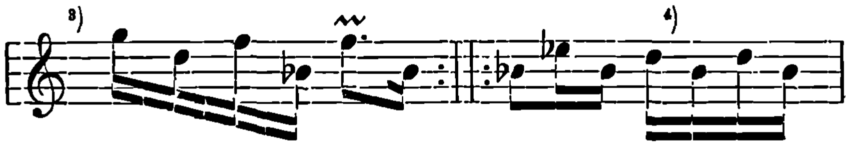
(Jocul lui Circil [1]).
(din cimpoiu).
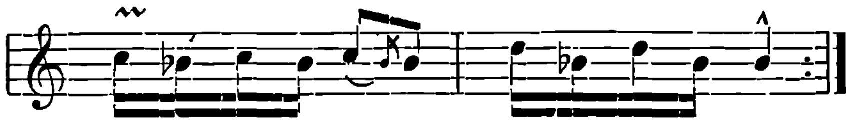
894 a.
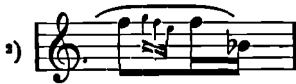
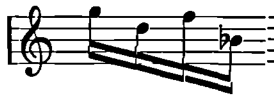
Câmp.
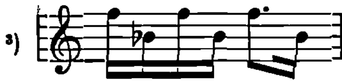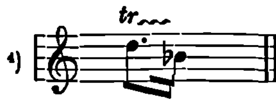
Vivo.

sau:

[1]) Un haiduc.

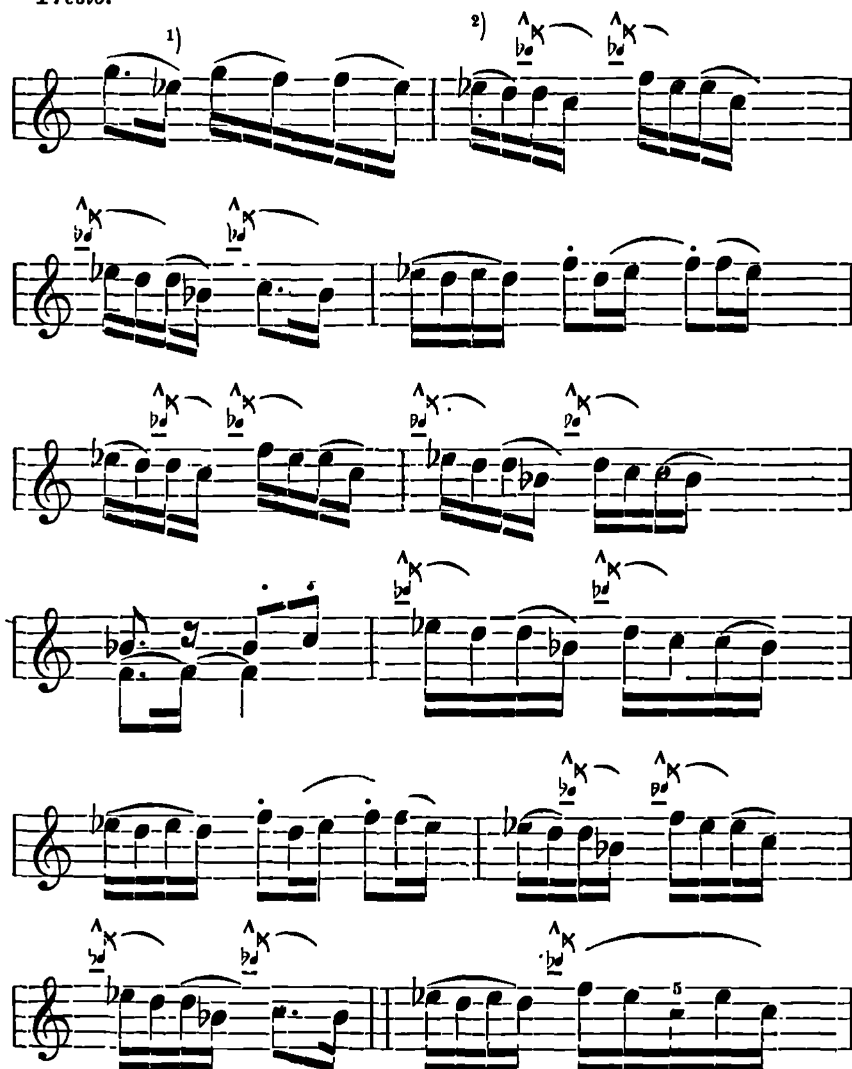
346.

JOC.
(din cimpoiu)
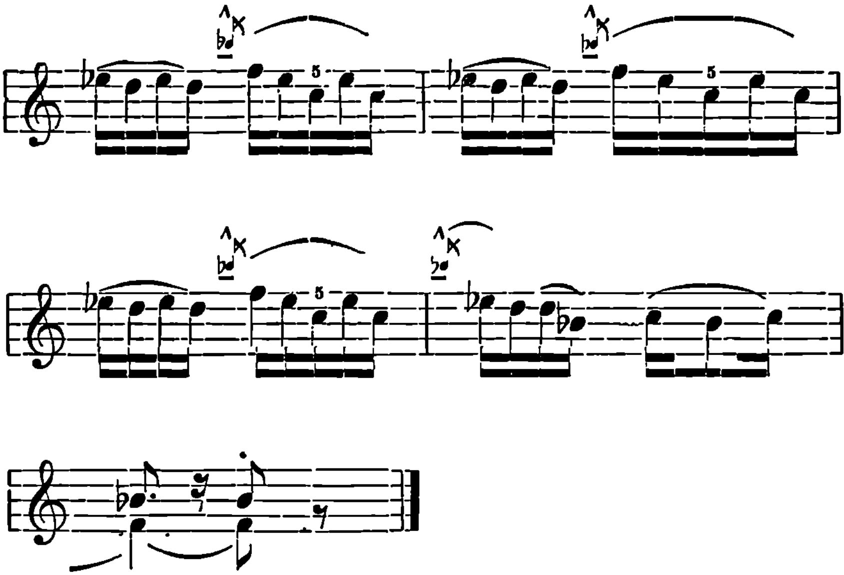
F. **896 b.** **900 b.**

Câmp.

Presto.

[1]) *Mi* ♭ se îndreaptă mereu către *mi* ♮.
[2]) Si ♭ oscilează între *la* ♭ și *si* ♭ mereu molto *sf*
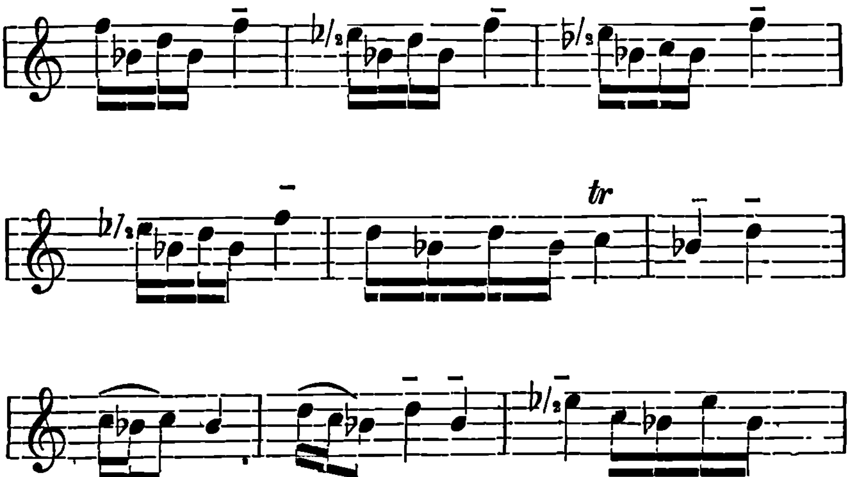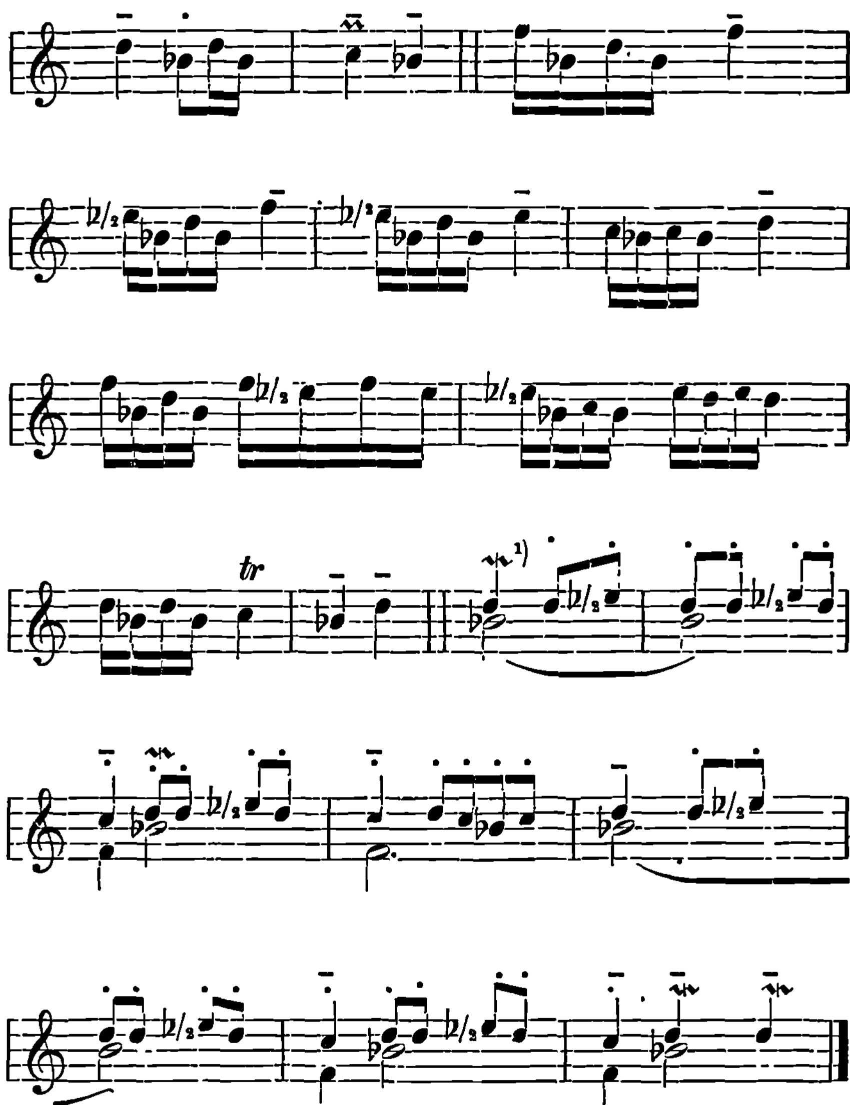

347.

JOC.
(din cimpoiu).

F. 895 b.

Câmp.
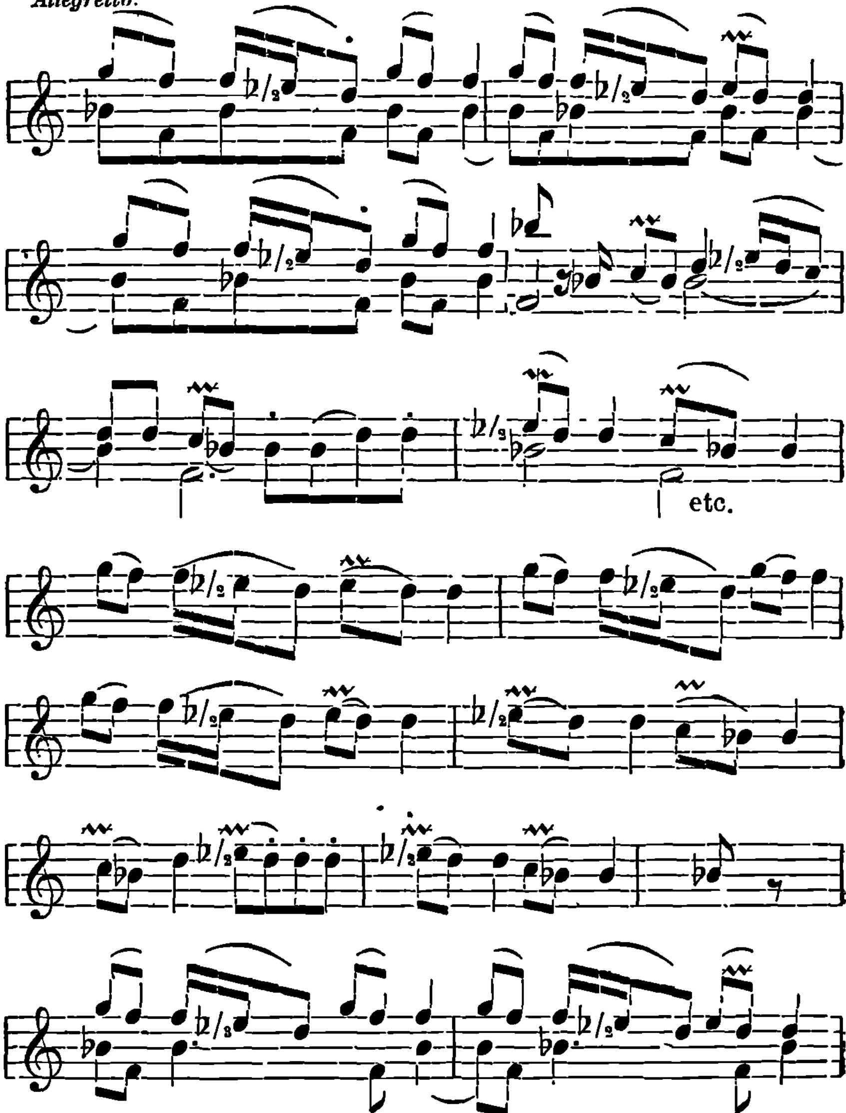

[1]) quasi «Coda».

348.
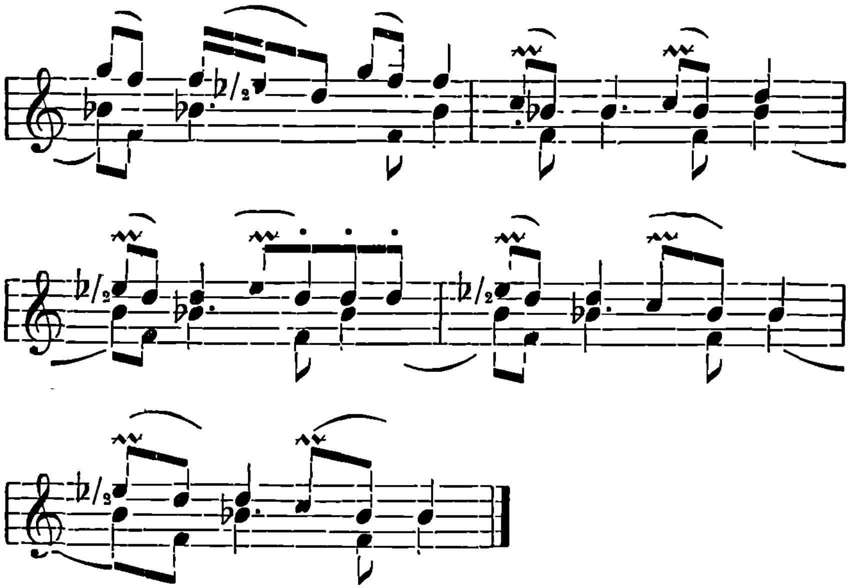
Jocul lui Floare Hidi [1])
(din cimpoiu).

F. 898 a.

Câmp.

[1]) Numele unui țăran.
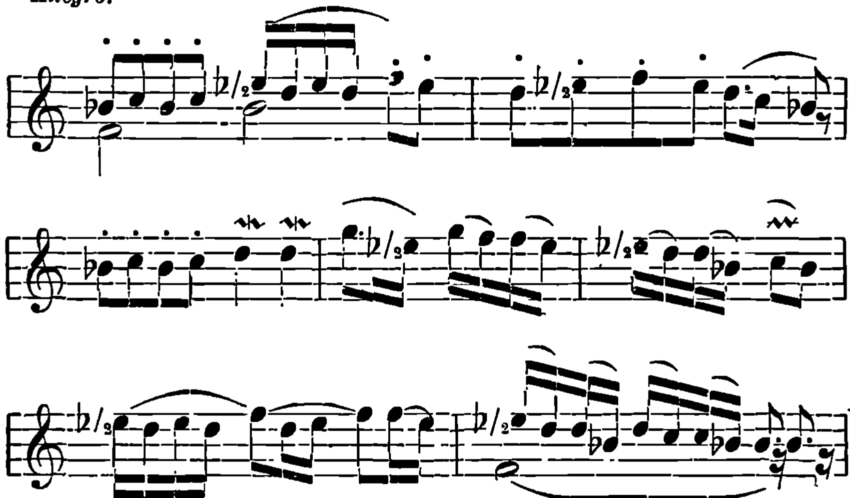

349.
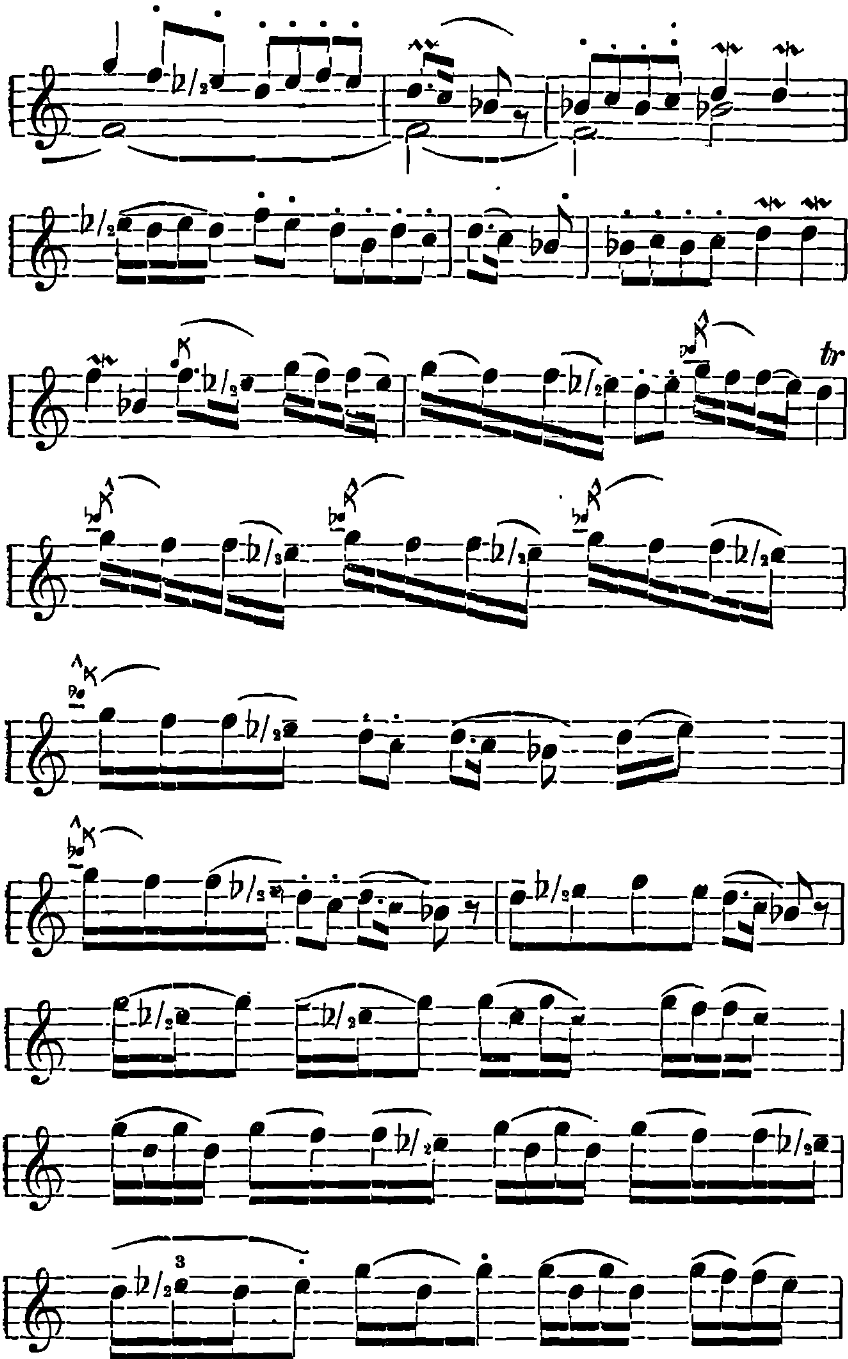
JOC.
(din cimpoiu)
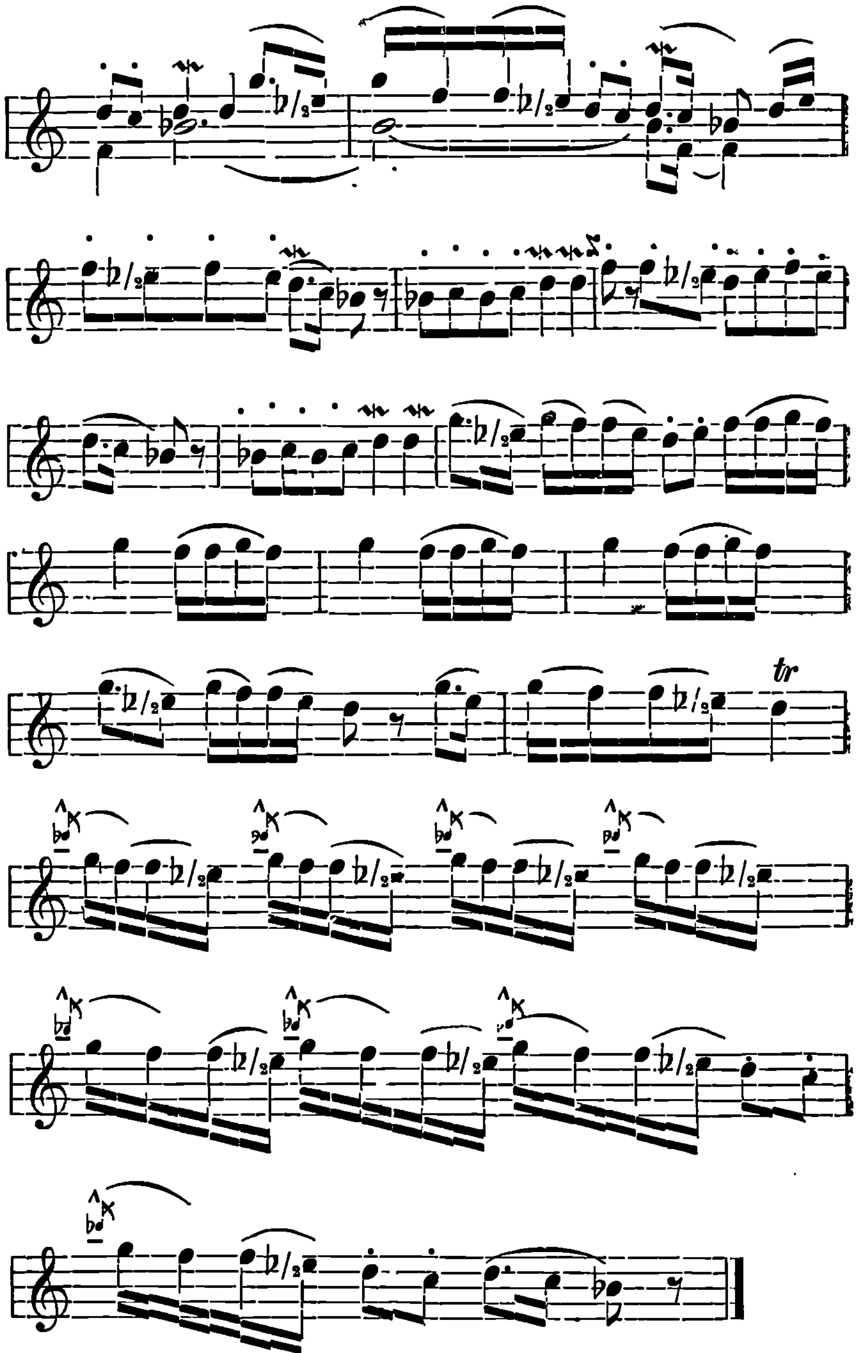
F. 898 b.

Câmp.

Allegro.

tr
3

350.
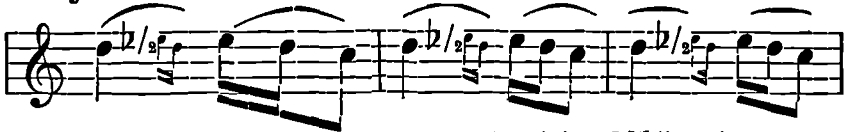
JOC.

(Din cimpoiu)
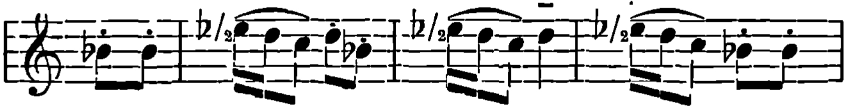
899 a.
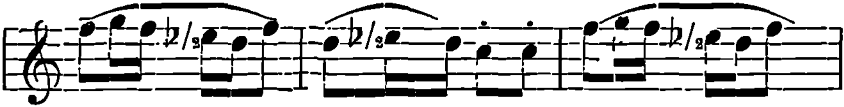
Câmp.

Allegro.
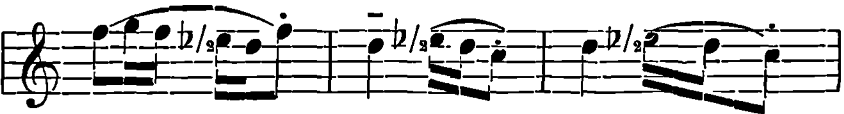

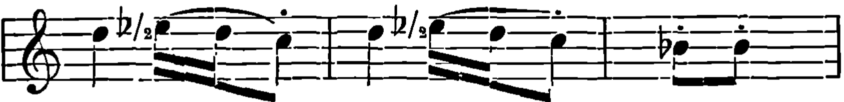
(repetat «ad libitum»)

[1]) Aceleași motive se repetă mereu.

351.

JOC.
(Din cimpoiu)

F. 899 b.

Câmp.

Commodo.

A.

B.

A.——B.

352.

JOC UNGURESC [1]

(Din cimpoiu).

894 b.

Câmp.

Vivo.

etc.

[1]) Aşa a zis cimpoiaşul.
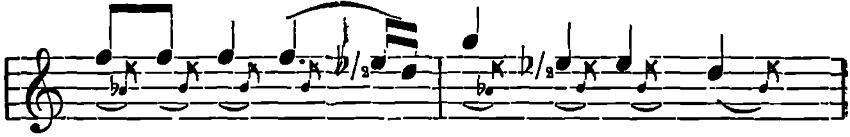
353.

COLINDA
(Din cimpoiu).
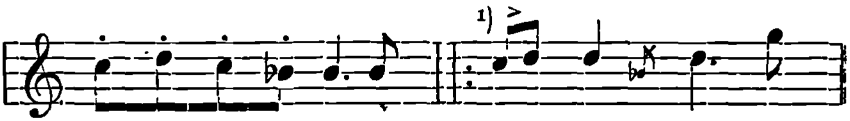
b. 897

Câmp.

Poco andante.
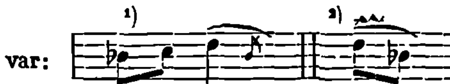

var:

Să se vadă No. 249, 261.

354.

VAIET (Bocet).
(Din cimpoiu).

F. 897 a.

Cămp.

Molto rubato.

accel . . . . . .
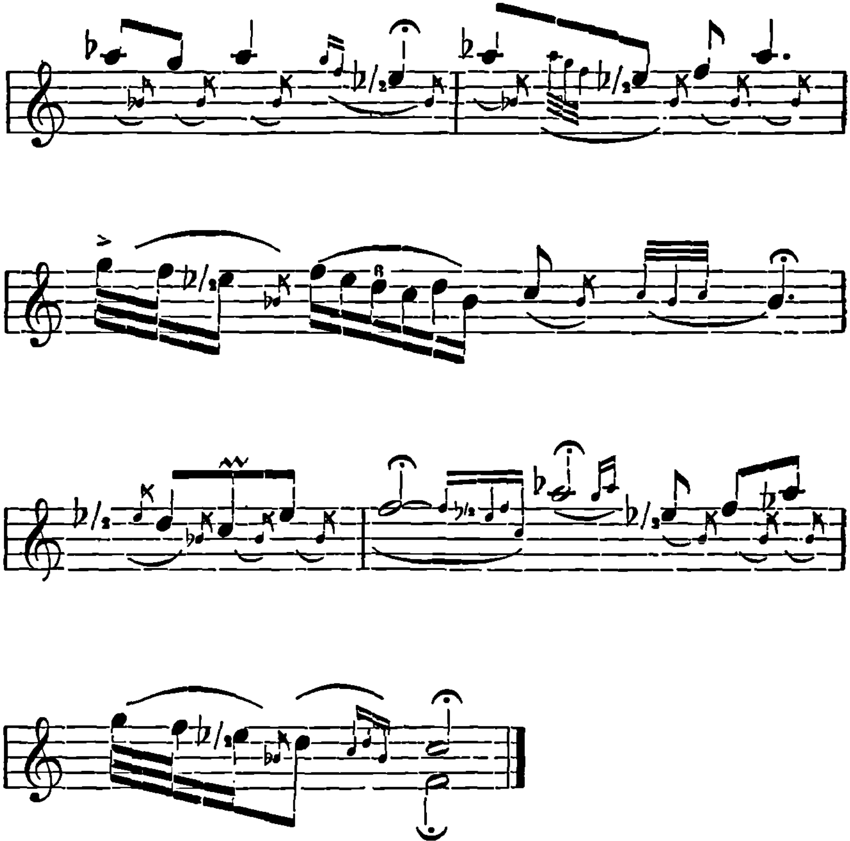
355.

Cântec de seceră. (Din cimpoiu).

893 a.

Câmp.

Rubato.

356.

Cântecul prepeliței. (Din cimpoiu).

893 b.

Molto rubato

A.

Câmp.

accel.

B.

C.

D.

apoi: A.,—B., și C.,—D.,

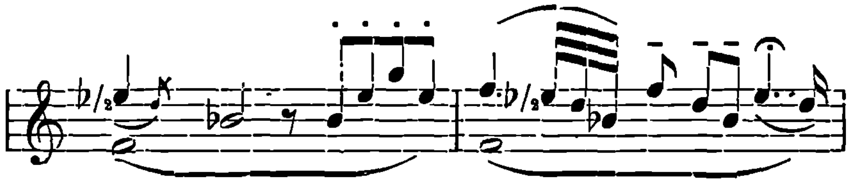
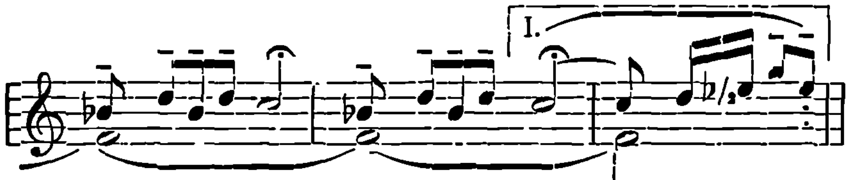
357.

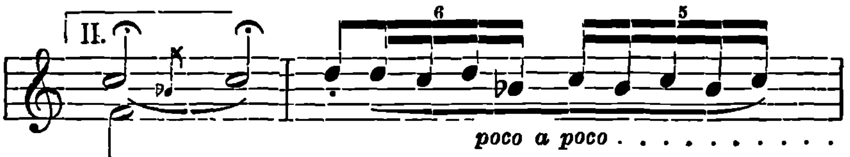
Cântecul isvorului. (Din cimpoiu).
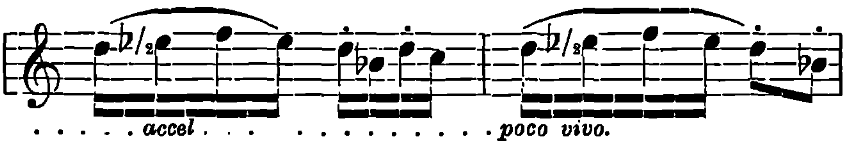
896 a.
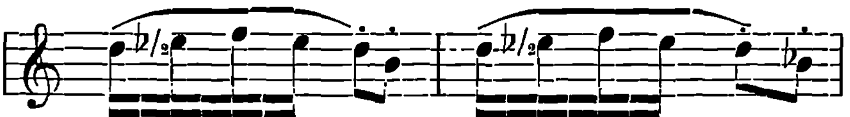
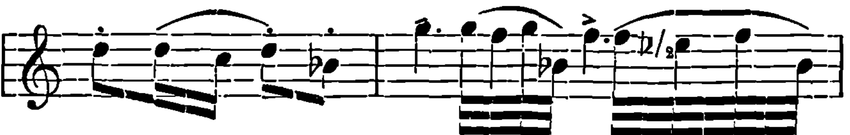
Câmp.

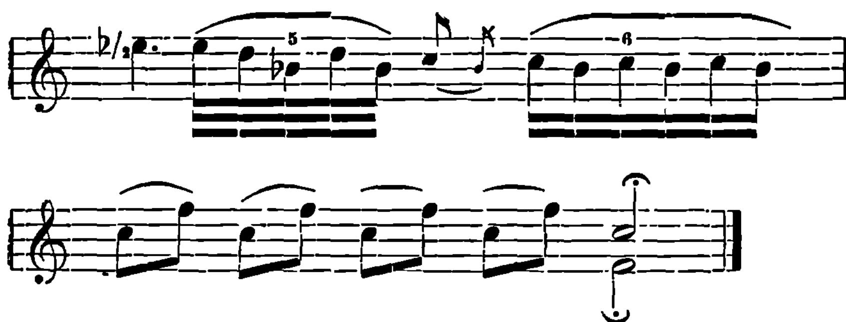
Rubato.

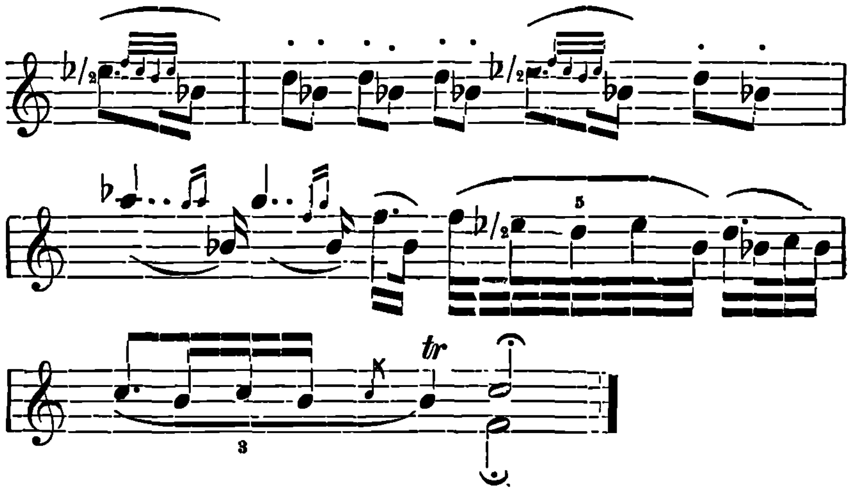
358.

Cântecul Moţului din vale, când a şezut la oile furate.
(Din cimpoiu).

F. 895 a.

Câmp.

Rubato.
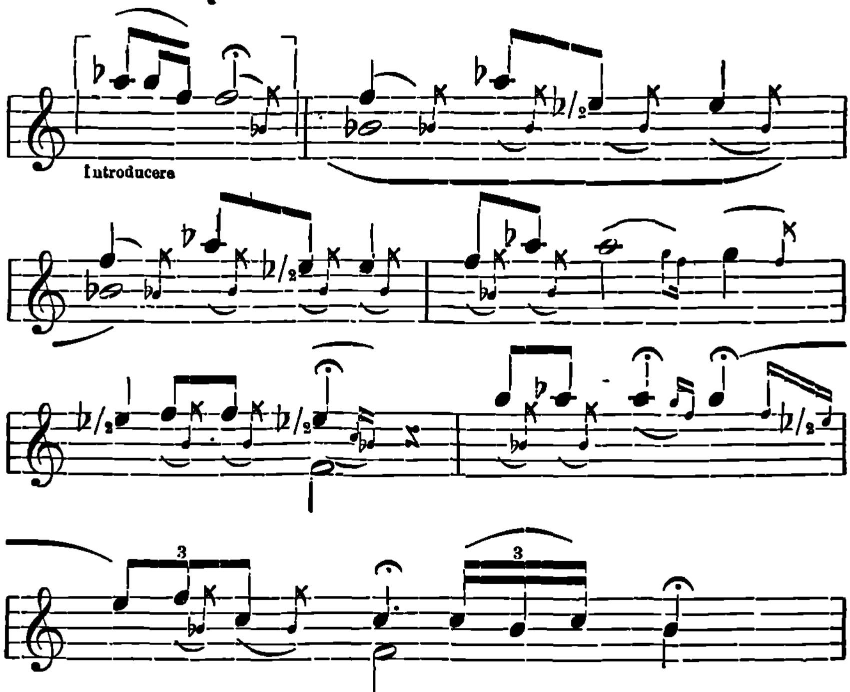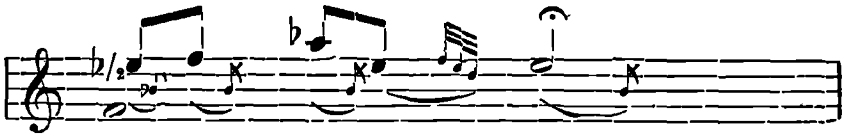

359.
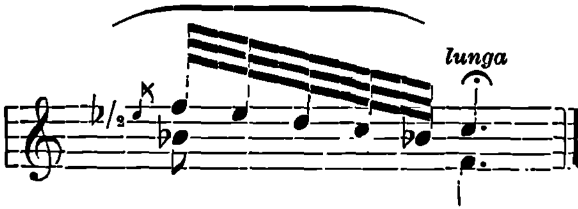
DOINA
(Din cimpoiu).

F. 892 a.

Câmp.
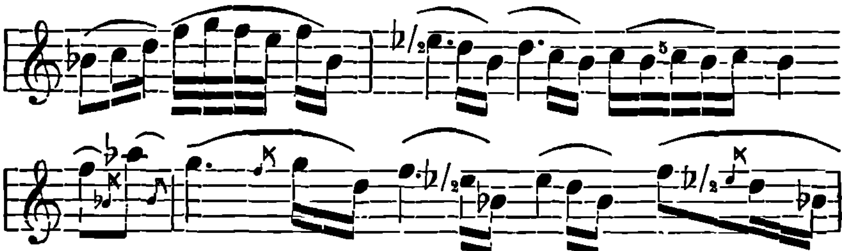

360.
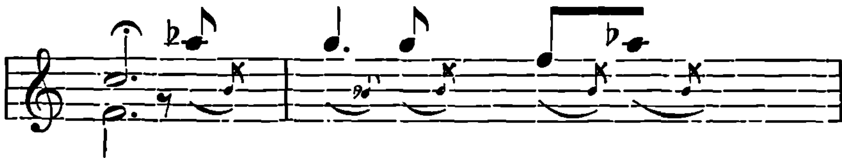
DOINĂ
(Din cimpoiu).
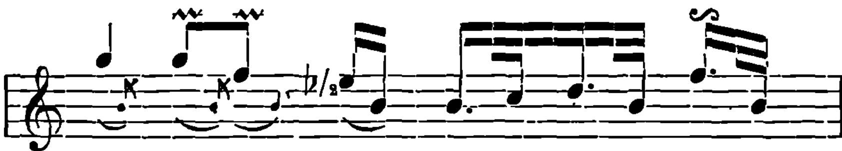
891 a.

Câmp

Molto rubato. ♩= 60 — 70
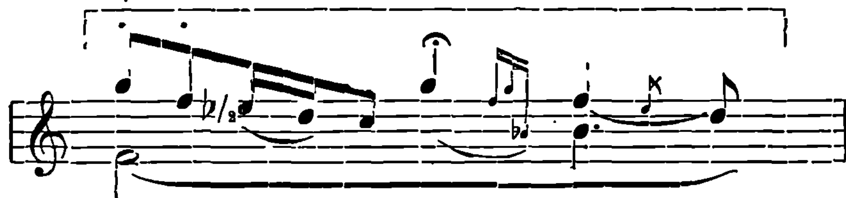

361.
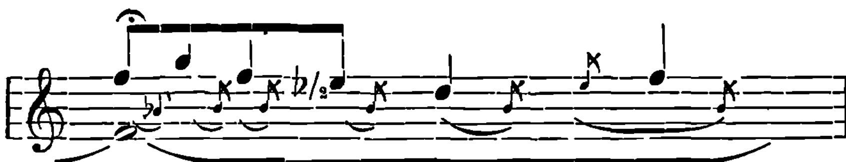
DOINA
(Din cimpoiu).
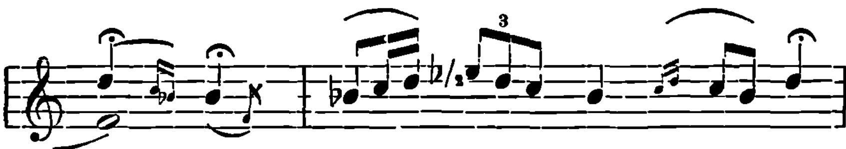
F. 900 a.

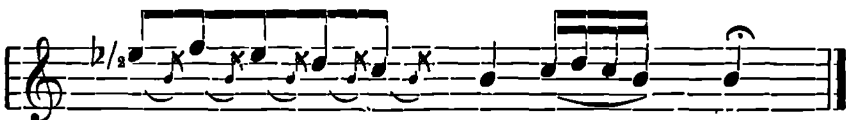
Câmp.
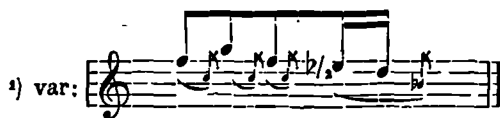
Rubato.

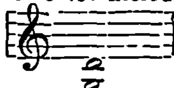
362.
JOC.
(Din drâmboaiă [1]).

F. 721 a. [2]) *Budureasa.*

Vivace.

8-va

[1]) Drâmbă, drâng.
[2]) Peste tot melodia merge întru'un pianissimo egal; se aude mereu pedala.

Melodia pare a fi acompaniată de terță și quintă, astfel:

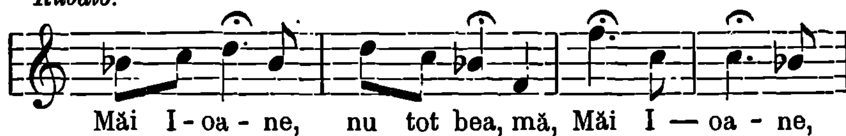
8
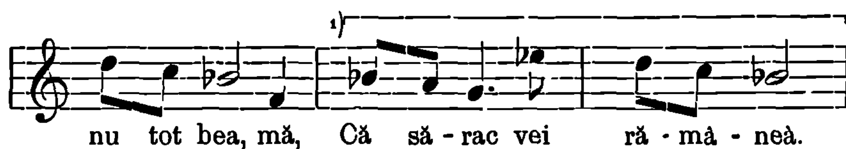
363.

Leleşd.
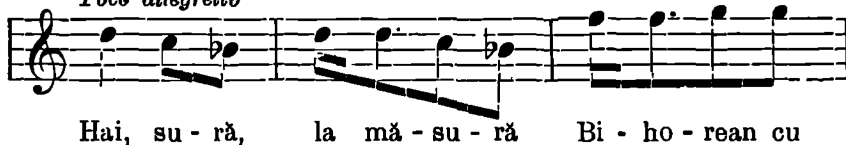
(Cântec cunoscut pretutindeni, probabil nu tocmai de origine populară.)
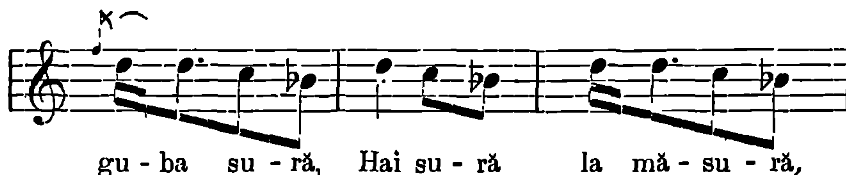
Rubato.
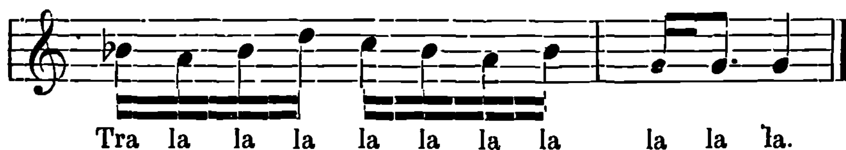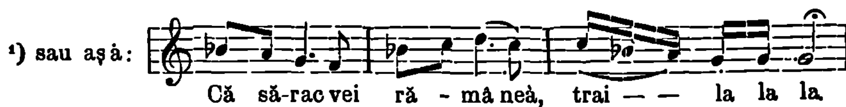

Poco allegretto

Bea-oi luni şi bea-oi marţi, mă, *(bis)*
Bea-oi preţ la patru vaci.
Hai sură, etc.

Ziua bea cu mândrele, mă, *(bis)*
Noaptea fură oile.
Hai sură etc.

Bea-oi miercuri, bea·oi joi, mă, *(bis)*
Bea-oi preț la patru boi.
Hai sură etc.

Ziua bea, benchetuieşte, *(bis)*
Noaptea fură şi hoţeşte.
Hai sură etc.

Bea-oi Vineri, Sâmbăta, mă, *(bis)*
Bea-oi şi Dumineca.
Fai sură etc.

364.

(Nu tocmai popular).

F. 872 b.

Vaşcău.

Andante.

Eu din groapă m'oi sculà, *(bis)*
Hai să bem mândruţa mea. *(bis)*
Hai, ţură, etc.

Astăzi beu cu nanile(re), *(bis)*
Mână cu ţambulile, (?) *(bis)*
Hai, ţură, etc.
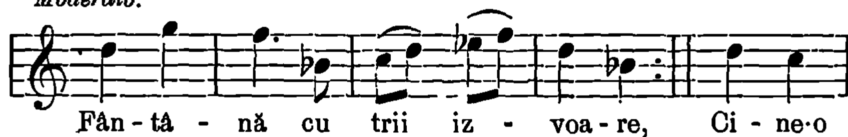
Astăzi am băut ăz glot(u) *(bis)*
Mână trebue să-l cot *(bis)*
Hai, ţură, etc.
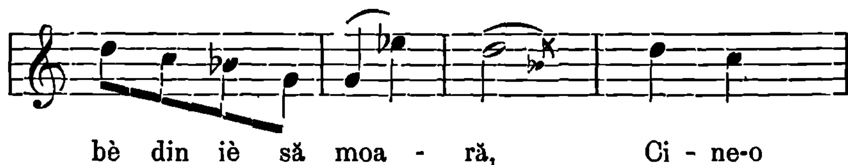
365.

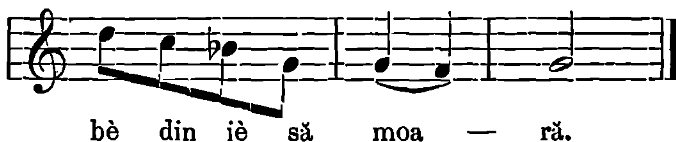
Şebiş.

(Nu pare a fi de origine populară. Este imprimat în diferite colecţii de coruri populare, G. Dima din Braşov şi alţii).

Moderato.

Că de-or bè duşmanii mei, *(bis)*
Să crepe inima 'n ei, *(bis)*

Iar d'o bè mândruţa mè-re, *(bis)*
Să mi-o ţână Precista-re, *(bis)*
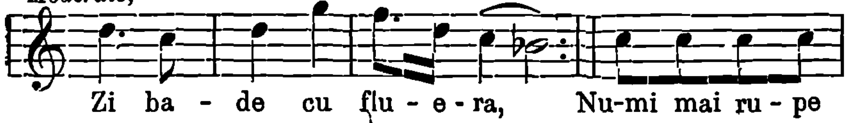
Iar de-o bè altu din satu, *(bis)*
Să mergă cu capu spartu. *(bis)*
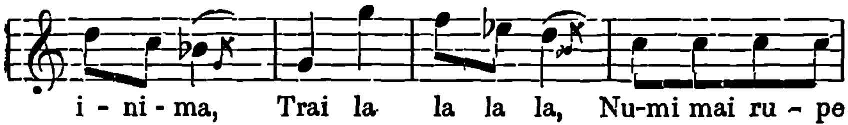
366.
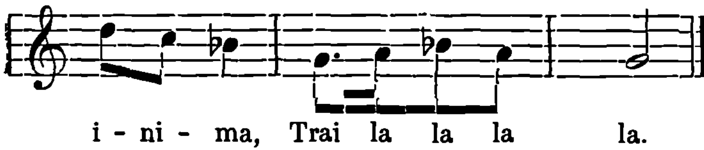
Şebiş

(Probabil că este melodia unui compozitor cunoscut).

Moderato,

Zi bade cu flueru,
Nu-mi mai rupe sufletu.

367.

Crişfior.

Allegretto.

Pa - să - re gal - bi - nă'n cioc, ti - ri rai rai rai,

Rău mi-ai cân - tat de no - roc Ti - ri rai rai rai,

Rău mi-ai cân - tat de no - roc, Ti - ri rai rai rai.[1]

De ţi-ar săcà ciocul tău, tiri etc.
Precum mi-ai cântat de rău, tiri etc.

Şi toată viaţa mea, tiri etc.
Ai cântat să fie rea » »

Şi toate zilele mel(e) tiri etc.
Ai cântat să fie rel(e) » »

[1]) Melodia este desfigurată; *originalul este astfel:*

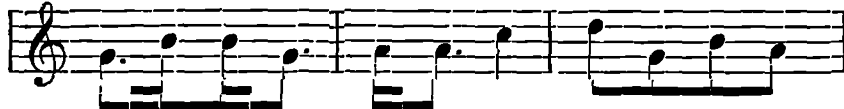
Este cunoscută şi la Unguri. Se mai cântă şi pe cuvintele: «Am un leu şi vreau să-l beau», iar mai de mult pe cuvintele: «Pe sub deal, pe sub cetate».

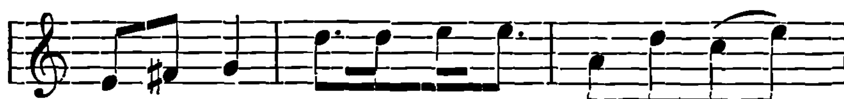
368.

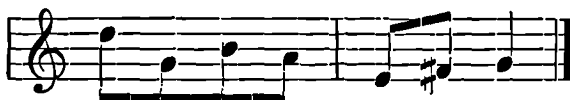
Vașcău

(Nu pare a fi formulă populară.)

Andante.

Unul mercuri, unul joi,
Unul tâner și sărac.
Unul bătrân și găzdac.
Cela bătrân și găzdac
Mersu-i s'adună fân
Vinę sara tăt gemând,
Cela sărac fluierând,
Io-i pusei cina pe mas(ă),
El zice că n'a cinà
Până nu l'oi sărutà.
Dar gura di fecioraș
Ca carne de purcelaș
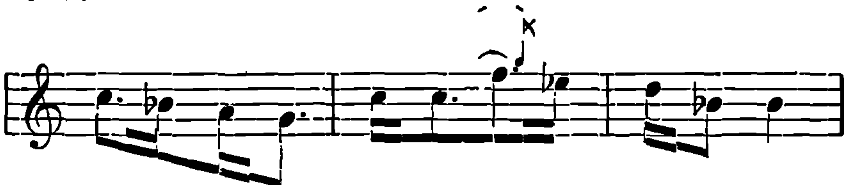
369.

F. 872 a.
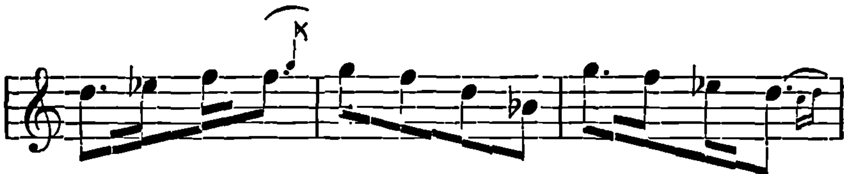
Vaşcău.

(Melodia de origine ungurească).
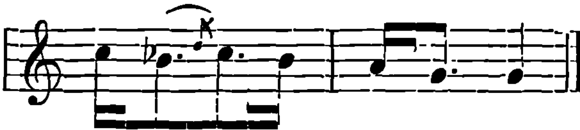
Lento.

Câ - te pa - să - re-s în lu - me, Trai la la,

Câ - te pa - să - se-s în lu - me, Toa - te ci - nă

şi s'a li - nă, Trai la la.

Numai io-s pasăre strină, trai la la
Nij nu cin nij nu m'alin, *(bis)* trai la la

Că mi-i cuibul lângă drumu, trai la la
Intr'o tufă de alunu. *(bis)* trai la la

Câţi drumari pe drum treceau, trai la la
Toţi în cuibul meu zvârleau. *(bis)* trai la la

Luai cuibul şi-l mutai, trai la la
In vârfuţu muntelui
In clombuţa bradului. trai la la

Nu ştiu, Doamne, rău-i locu, trai la la
O mi-am părăsit norocu. *(bis)* trai la la
Nu ştiu, Doamne, locu-i rău, trai la la
O fără noroc îşi eu. *(bis)* trai la la
Şi nu bate Doamne omu, trai la la
Mai ei mintea şi norocu,
Că bătut îi el săracu. trai la la.

370.

F. 871 b.

Vaşcău.

(Nu tocmai de origine populară.)

Assai andante

Foa- ie ver - de fir de nalb', Ră - sari lu - na

mai de grab', Să se va - dă prin li - va - dă,

Tra la la la la, Să co — sesc pe —

lin şi iar - bă, Să dau mân-dri

să des - fa - că, Tra la la la la.

—Desfă mândră ce-ai făcut,
Că ţi-oi da un leu bătut.
—Batăr să-mi dai zece lei, Tra la la la
N'am făcut ca să mă iei,
Nici n'am făcut să desfac,
D'am făcut ca să-ţi fiu drag. Tra la la

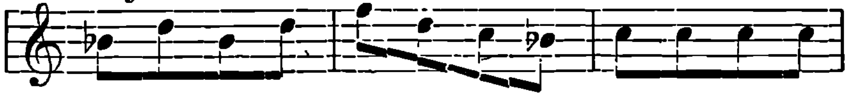
371.
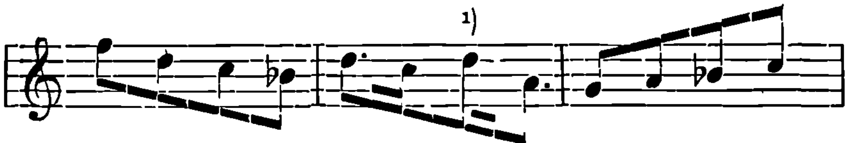
F. 876a.

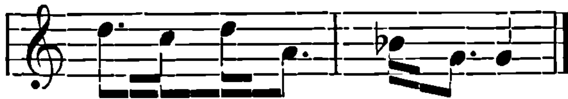
Vaşcău.

(Melodia e probabil de origine ungurească.

Poco largo.

Da de când mă ţin cu ţara, [2]
Gălbenit-am ca şi ciar(a).

Codru-i bogat şi avutu,
Nu cere bane 'n prumut(u).

Dară noi care n'avemu
Cerem bani nu căpătam(u).

Noi săraci şi trăim bine,
Ce-i acasa-i tot la min(e).

Voi găzdaci şi trăiţi rău,
Ce-i acasă nu-i a tău,

---

[1]) De asemenea *si* ♭ în loc de *re*
[2]) Fiecare vers de 2 ori.

GREȘELI DE TIPAR

Pagina	Cântecul	Versul	In loc de	Să se cetească
1	2	numele locului	(Lehecseny)	(Lehecsény)
2	3	numele locului	(Délán)	(Gyalány)
3	5	1. sistem	lunga	lunga
3	5	2. sistem	allergando	allargando
5		nota	[1]) Variantă: Baia	
7	11	numele locului	(Bondorasza)	(Bondoraszó)
7	11	2. sistem		
7		2. nota	267	264
11	18	numele locului	(Vaskó-Szeliste)	(Vaskoh-Szeleste)
14	22	numele locului	(Kerpenyet)	(Kerpenyéd)
14,15	22,23	1. sistem	cifrele 1 2 vin la sfârșitul sistemului	
17	25	1. sistem	cifra 1 vine la sfârșitul sistemului	
21	29	1. sistem	cifra 1 vine la sfârșitul tactului al 2-lea	
27	35	1. sistem	cifra 3	
28	36	3. sistem	în loc de 1 al tactului	
29	38	numele locului	Șibiș	Șebiș
32	42	2. sistem		
36	48	1. sistem	fn-za vi ii, ru-mă	frun-za vi-i, mă
37	50	2. nota	216–218	213–215
77	92	1. sistem		
99	115	3. sistem		
103	119	nota	134.	134, 137, 138.
105	121	numele locului	Cresulia	Cresuia
119	134	nota	119.	119, 137, 138.
123	139	4. versul	Batâr	Batăr

Pagina	Cântecul	Versul	In loc de	Să se citească
126	142	numele locului	Şebis	Şebiş
141	157	2. sistem		
143	159	numele locului		Delan
146	162	2. sistem	1)	2)
		3. sistem	2)	1)
161	176	numele locului	Cherpeniet	Cărpinet
169	183	nota	216–218	213–215
174	188	2. sistem	n',	nă,
		4. sistem		
175	189	3. sistem	mai — ca	mai - ca
185	199	nota	221	218
196	211	nota	274, 276	271, 273
198	213	nota	185	183
200	216	titlul	Bocet (Vaet)	Cântec de nuntă (?)
201	217	2. şi 3. sistem	1	se pune deasupra măsurei a 4-a din linia 2-a.
202	218	nota	202	199
218	235			Var.: No. 247
232	250	1) nota	la mân-ca-re	—ta mân-ca-re
240	259	numele locului	Cherpeniet	Cărpinet
252	271	nota	214	211
254	273	nota	214	211
275	294	titlul	«Poargă 1)	«Poargă»
		2. sistem	2)	1)
282	301	3. sistem	1)	1)

